

බුද්දකනිකායෙ

පෙතවත්ථු-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං නාමං, ඤෙය්‍යසාගරපාරගුං;
වන්දෙ නිපුණගම්භීර-විචිත්‍රයදෙසනං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියාන්ති ලොකතො;
වන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, ධීතො මග්ගඵලෙසු යො;
වන්දෙ අරියසඬ්ඨං තං, පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

පෙතෙහි ව කතං කම්මං, යං යං පුරිමජාතිසු;
පෙතභාවාවහං තං තං, තෙසඤ්ඤි ඵලභෙදතො.

පකාසයන්ති බුද්ධානං, දෙසනා යා විසෙසතො;
සංවෙගජනනී කම්ම-ඵලපච්චක්ඛකාරිනී.

පෙතවත්ථුති නාමෙන, සුපරිඤ්ඤාතවත්ථුකා;
යං බුද්දකනිකායස්මිං, සඬ්භාසිංසු මහෙසයො.

තස්ස සම්මාවලම්බිත්වා, පොරාණට්ඨකථානායං;
තත්ථ තත්ථ නිදානානි, විභාවෙන්තො විසෙසතො.

සුවිසුද්ධං අසංකිණ්ණං, නිපුණත්ථවිනිච්ඡයං;
මහාවිහාරවාසීනං, සමයං අවිලෝමයං.

යථාබලං කරිස්සාමි, අත්ථසංවණ්ණනං සුභං;
සක්කවිචං භාසතො තං මෙ, නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ථ පෙතවත්ථුති සෙට්ඨිපුත්තාදිකස්ස තස්ස තස්ස සත්තස්ස පෙතභාවභෙතුභූතං කම්මං, තස්ස පන පකාසනවසෙන පවත්තො “ඛේත්තුපමා අරහන්තො”තිආදිකා පරියන්තිධම්මො ඉධ “පෙතවත්ථු”ති අධිප්පෙතො.

තයිදං පෙතවත්ථු කෙන භාසිතං, කත්ථ භාසිතං, කදා භාසිතං, කස්මා ව භාසිතන්ති? වුවුවතෙ – ඉදඤ්ඤි පෙතවත්ථු දුට්ඨොත පවත්තං අට්ඨප්පත්තිවසෙන, පුච්ඡාචිස්සජ්ජනවසෙන ව. තත්ථ යං අට්ඨප්පත්තිවසෙන පවත්තං, තං භගවතා භාසිතං, ඉතරං නාරදත්ථෙරාදීහි පුච්ඡිතං තෙහි තෙහි පෙතෙහි භාසිතං. සත්ථා පන යස්මා නාරදත්ථෙරාදීහි තස්මිං තස්මිං පුච්ඡාචිස්සජ්ජනෙ ආරොචිතෙ තං තං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, තස්මා සබ්බම්පෙතං පෙතවත්ථු සත්ථාරා භාසිතමෙව නාම ජාතං. පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ හි සත්ථරි තත්ථ තත්ථ රාජගහාදීසු විහරන්තෙ යෙභුයොන තාය තාය අට්ඨප්පත්තියා පුච්ඡාචිස්සජ්ජනවසෙන සත්තානං කම්මඵලපච්චක්ඛකරණාය තං තං පෙතවත්ථු දෙසනාරුළුභන්ති අයං තාවෙන්ථ “කෙන භාසිත”න්තිආදීනං පදානං සාධාරණතො විස්සජ්ජනා. අසාධාරණතො පන තස්ස තස්ස වත්ථුස්ස අත්ථවණ්ණනායමෙව ආගම්ස්සති.

තං පනෙතං පෙතවත්ථු විනයපිටකං සුත්තන්තපිටකං අභිධම්මපිටකන්ති තීසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං, දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංයුත්තනිකායො අඬ්ගුත්තරනිකායො බුද්දකනිකායොති පඤ්චස්ස නිකායෙසු බුද්දකනිකායපරියාපන්නං, සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදානං ඉතිවුත්තකං ජාතකං අඬ්ගුතධම්මං වෙදල්ලන්ති නවස්ස සාසනධිගෙසු ගාථාසඬ්ගහං.

“ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි භික්ඛුතො;
චතුරාසිති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිතො”ති. (පෙරගා. 1027) –

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසිතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසංඛිගහං,
භාණුවාරතො චතුභාණුවාරමත්තං, වග්ගතො – උරගවග්ගො උඛ්ඛරිවග්ගො චූළවග්ගො මහාවග්ගොති
චතුරවග්ගසංඛිගහං. තෙසු පයමවග්ගෙ ද්වාදස වත්ථුනි, දුතියවග්ගෙ තෙරස වත්ථුනි, තතියවග්ගෙ දස වත්ථුනි,
චතුත්ථවග්ගෙ සොළස වත්ථුනීති වත්ථුතො එකපඤ්ඤාසවත්ථුපටිමණ්ඩිතං. තස්ස වග්ගෙසු උරගවග්ගො ආදි, වත්ථුසු
බ්බත්තුපමපෙනවත්ථු ආදි, තස්සාපි “බ්බත්තුපමා අරහන්තො”ති අයං ගාථා ආදි.

1. උරගවග්ගො

1. බෙත්තුපමපෙතවත්ථුවණ්ණනා

තං පනෙනං වත්ථුං භගවා රාජගහෙ විහරන්තො වෙඨවනෙ කලන්දකනිවාපෙ අඤ්ඤතරං සෙට්ඨිපුත්තපෙනං ආරබ්භ කටෙසි. රාජගහෙ කිර අඤ්ඤතරො අධිඨො මහද්ධනො මහාභොගො පහුතචිත්තුපකරණො අනෙකකොට්ඨනසන්නිවයො සෙට්ඨි අහොසි. තස්ස මහාධනසම්පන්නාය “මහාධනසෙට්ඨි”ත්වෙව සමඤ්ඤා අහොසි. එකොව පුත්තො අහොසි, පියො මනාපො. තස්මිං විඤ්ඤානං පත්තෙ මානාපිතරො එවං චිත්තෙසුං – “අම්භාකං පුත්තස්ස දිවසෙ දිවසෙ සහස්සං සහස්සං පරිබ්බයං කරොන්තස්ස වස්සසතෙනාපි අයං ධනසන්නිවයො පරිබ්බයං න ගම්ස්සති, කිං ඉමස්ස සිප්පුග්ගහණපරිස්සමෙන, අකිලන්තකායචිත්තො යථාසුඛං භොගෙ පරිභුඤ්ජතු”ති සිප්පං න සික්ඛාපෙසුං. වයප්පත්තෙ පන කුලරූපයොබ්බන්තලාසසම්පන්නං කාමාභිමුඛං ධම්මසඤ්ඤාවිමුඛං කඤ්ඤං ආනෙසුං. සො තාය සද්ධිං අභිරමන්තො ධම්මෙ චිත්තමත්තම්පි අනුප්පාදෙන්වා, සමණබ්බාහ්මණගුරුපනෙසු අනාදරො හුන්වා, ධුත්තජනපරිවුතො රජ්ජමානො පඤ්චකාමගුණෙ රතො ගිද්ධො මොහෙන අන්ධො හුන්වා කාලං විතිනාමෙන්වා, මානාපිතුසු කාලකතෙසු නටනාටකගායකාදීනං යථිච්ඡිතං දෙන්තො ධනං විනාසෙන්වා නචිරස්සෙව පාරිජුඤ්ඤප්පත්තො හුන්වා, ඉණං ගහෙන්වා ජීවිකං කප්පෙන්තො පුන ඉණම්පි අලභිත්වා ඉණායිකෙහි වොදියමානො තෙසං අත්තනො බෙත්තවත්ථුසරාදීනි දන්වා, කපාලභත්ථො භික්ඛං වරින්වා භුඤ්ජන්තො තස්මිංයෙව නගරෙ අනාථසාලායං වසති.

අථ තං එකදිවසං වොරා සමාගතා එවමාහංසු – “අම්භො පුරිස, කිං තුය්හං ඉමිනා දුප්ඡීවිතෙන, තරුණො ත්වමසි ථාමප්චබලසම්පන්නො, කස්මා හත්ථපාදචිකලො විය අවිජ්ජි? එහි අම්භෙහි සහ වොරිකාය පරෙසං සත්තකං ගහෙන්වා සුබෙන ජීවිකං කප්පෙහි”ති. සො “නාහං වොරිකං කාතුං ජානාමි”ති ආහ. වොරා “මයං තං සික්ඛාපෙම, කෙවලං ත්වං අම්භාකං වචනං කරොහි”ති ආහංසු. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා තෙහි සද්ධිං අගමාසි. අථ තෙ වොරා තස්ස හත්ථෙ මහන්තං මුග්ගරං දන්වා සන්ධිං ඡිත්තදිත්වා සරං පවිසන්තො තං සන්ධිමුඛෙ යථෙත්වා ආහංසු – “සවෙ ඉධ අඤ්ඤො කොචි ආගච්ඡති, තං ඉමිනා මුග්ගරෙන පහරින්වා එකප්පහාරෙනෙව මාරෙහි”ති. සො අන්ධබාලො හිතාහිතං අජානන්තො පරෙසං ආගමනමෙව ඔලොකෙන්තො තත්ථ අට්ඨාසි. වොරා පන සරං පවිසින්වා ගය්හුපගං හණ්ඩං ගහෙන්වා සරමනුස්සෙහි ඤාතමත්තාව ඉතො විතො ව පලායිංසු. සරමනුස්සා උට්ඨහින්වා සීසං සීසං ධාවන්තා ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තා තං පුරිසං සන්ධිද්වාරෙ යීතං දිස්වා “හරෙ දුට්ඨවොරා”ති ගහෙන්වා හත්ථපාදෙ මුග්ගරාදීහි පොථෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං – “අයං, දෙව, වොරො සන්ධිසුබෙ ගහිතො”ති. රාජා “ඉමස්ස සීසං ඡිත්තදාපෙහි”ති නගරගුත්තිකං ආණාපෙසි. “සාධු, දෙව”ති නගරගුත්තිකො තං ගාභාපෙන්වා පච්ඡාබාහං ගාල්භබන්ධනං බන්ධාපෙන්වා රත්තවණ්ණචිරළමාලාබන්ධකණ්ඩං ඉට්ඨකවුණ්ණමක්ඛිතසීසං වජ්ඣකපභට්ඨෙරිදෙසිතමග්ගං රථිකාය රථිකං සිඬිසාටකෙන සිඬිසාටකං විවරාපෙන්වා කසාහි තාළෙන්තො ආසානනාභිමුඛං නෙති. “අයං ඉමස්මිං නගරෙ විලුම්පමානකවොරො ගහිතො”ති කොලාහලං අහොසි.

තෙන ව සමයෙන තස්මිං නගරෙ සුලසා නාම නගරසොහිනී පාසාදෙ යීතා වාතපානන්තරෙන ඔලොකෙන්ති තං තථා නියමානං දිස්වා පුබ්බෙ තෙන කතපරිවයා “අයං පුරිසො ඉමස්මිංයෙව නගරෙ මහති. සම්පත්තිං අනුභවින්වා ඉදානි එවරූපං අනත්ථං අනායබ්බසනං පත්තො”ති තස්ස කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙන්වා චත්තාරො මොදකෙ පානීයඤ්ච පෙසෙසි. නගරගුත්තිකස්ස ව ආරොවාපෙසි – “තාව අයොහා ආගමෙතු, යාවායං පුරිසො ඉමෙ මොදකෙ බාදින්වා පානීයං පිච්ඡස්සති”ති.

අථෙතස්මිං අන්තරෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො තස්ස බ්බසනප්පත්තිං දිස්වා කරුණාය සඤ්චොදිතමානසො – “අයං පුරිසො අකතපුඤ්ඤො කතපාපො, තෙනායං නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සති, මයි පන ගතෙ මොදකෙ ව පානීයඤ්ච දන්වා භුම්මදෙවෙසු උප්පජ්ජිස්සති, යංනුනාහං ඉමස්ස අවස්සයො භවෙයා”න්ති චිත්තෙන්වා පානීයමොදකෙසු උපනීයමානෙසු තස්ස පුරිසස්ස පුරතො පාතුරහොසි. සො ථෙරං දිස්වා පසන්නමානසො “කිං මෙ ඉදානෙව ඉමෙහි මාරියමානස්ස මොදකෙහි බාදිතෙහි, ඉදං පන පරලොකං ගච්ඡන්තස්ස පාඨොයාං භවිස්සති”ති චිත්තෙන්වා මොදකෙ ව පානීයඤ්ච ථෙරස්ස දාපෙසි. ථෙරො තස්ස පසාදසංවඩ්ඪනත්ථං තස්ස පස්සන්තස්සෙව තථාරූපෙ යානෙ නිසීදින්වා මොදකෙ පරිභුඤ්ජින්වා පානීයඤ්ච පිචිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. සො පන පුරිසො වොරසාතකෙහි ආසාතනං නෙත්වා සීසවිජෙදං පාපිතො අනුත්තරෙ පුඤ්ඤක්ඛෙන්තෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙ කතෙන පුඤ්ඤෙන උළාථෙරෙ දෙවලොකෙ නිබ්බන්තනාරහොපි යස්මා “සුලසං ආගම්ම මයා අයං දෙයාධම්මො ලද්ධො”ති සුලසාය ගතෙන සිනෙහෙන මරණකාලෙ චිත්තං උපක්කිලිට්ඨං අහොසි. තස්මා හිතකායං උපපජ්ජන්තො පබ්බතගහනසම්භූතෙ සන්දච්ඡායෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛෙ රුක්ඛදෙවතා හුන්වා නිබ්බන්ති.

සො කිර සවෙ පඨමවයෙ කුලවංසට්ඨපනෙ උස්සුක්කං අකරිස්ස, තස්මිංයෙව නගරෙ සෙට්ඨිනං අග්ගො අභවිස්ස, මජ්ඣිමවයෙ මජ්ඣිමො, පච්ඡිමවයෙ පච්ඡිමො. සවෙ පන පඨමවයෙ පබ්බජිතො අභවිස්ස, අරහා අභවිස්ස, මජ්ඣිමවයෙ සකදාගාමී අනාගාමී වා අභවිස්ස, පච්ඡිමවයෙ සොනාපන්නො අභවිස්ස. පාපමිත්තසංසග්ගෙන පන ඉත්ථිධුත්තො සුරාධුත්තො දුච්චරිතනිරතො අනාදරිකො හුන්වා අනුක්කමෙන සබ්බසම්පත්තිතො පරිහාසින්වා මහාබ්බසනං පත්තොති වදන්ති.

අප සො අපරෙත සමයෙන සුලසං උයානගතං දිස්වා සඤ්ජාතකාමරාගො අන්ධකාරං මාපෙත්වා තං අත්තනො භවනං නෙත්වා සත්තාහං තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි, අත්තානඤ්චස්සා ආරොවෙසි. තස්සා මාතා තං අපස්සන්ති රොදමානා ඉතො විතො ව පරිබ්භමති. තං දිස්වා මහාජනො “අයො මහාමොග්ගල්ලානො මහිද්ධිකො මහානුභාවො තස්සා ගතිං ජානෙයා, තං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡෙයාසි” ති ආහ. සා “සාධු අයො” ති ථෙරං උපසඬකමිත්වා තමත්ථං පුච්ඡි. ථෙරො “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ වෙළවනමහාවිහාරෙ භගවති ධම්මං දෙසෙන්නෙ පරිසපරියන්තෙ පස්සිස්සසි” ති ආහ. අප් සුලසා තං දෙවපුත්තං අවොච – “අයුත්තං මය්හං තව භවනෙ වසන්තියා, අප්ප් සත්තමො දිවසො, මම මාතා මං අපස්සන්ති පරිදෙවසොකසමාපන්නා භවිස්සති, සාධු මං, දෙව, තත්ථෙව නෙහි” ති. සො තං නෙත්වා වෙළවනෙ භගවති ධම්මං දෙසෙන්නෙ පරිසපරියන්තෙ යපෙත්ත්වා අදිස්සමානරූපො අට්ඨාසි.

තතො මහාජනො සුලසං දිස්වා එවමාහ – “අම්ම සුලසෙ, ත්වං එත්තකං දිවසං කුභිං ගතා? තව මාතා ත්වං අපස්සන්ති පරිදෙවසොකසමාපන්නා උම්මාදප්පත්තා විය ජාතා” ති. සා තං පවත්තිං මහාජනස්ස ආවික්ඛි. මහාජනෙන ව “කථං සො පුරිසො තථාපාපසුතො අකතකුසලො දෙවුපපත්තිං පටිලභති” ති චුත්තෙ සුලසා “මයා දාපිතෙ මොදකෙ පානියඤ්ච අයාස්ස මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස දත්වා තෙන පුඤ්ඤෙන දෙවුපපත්තිං පටිලභති” ති ආහ. තං සුත්වා මහාජනො අවිජරියබ්භුතචිත්තජානො අහොසි – “අරහන්තො නාම අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්ස, යෙසු අප්පකොපි කතො කාරො සත්තානං දෙවුපපත්තිං ආවහති” ති උළාරං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙසි. හික්ඛු තමත්ථං භගවතො ආරොවෙසුං. තතො භගවා ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා –

1. “ඛෙත්තුපමා අරහන්තො, දායකා කස්සකුපමා; බිජුපමං දෙයාධම්මං, එත්තො නිබ්බත්තනෙ ඵලං.
2. “එතං බිජං කසි ඛෙත්තං, පෙතානං දායකස්ස ව; තං පෙතා පරිභුඤ්ජන්ති, දාතා පුඤ්ඤෙන වඩ්ඪති.
3. “ඉධෙව කුසලං කත්වා, පෙතෙ ව පටිපුජිය; සග්ගඤ්ච කමතිට්ඨානං, කම්මං කත්වාන හද්දක” ති. – ඉමා ගාථා අහාසි;

1. තත්ථ ඛෙත්තුපමාති බිත්තං චුත්තං බිජං තායති මහප්ඵලභාවකරණෙන රක්ඛතීති ඛෙත්තං, සාලිබ්ජාදීනං විරුහනට්ඨානං. තං උපමා එතෙසන්ති ඛෙත්තුපමා, කෙදාරසදිසාති අත්ථො. අරහන්තොති බිණ්ණසවා. තෙ හි කිලෙසාරිතං සංසාරචක්කස්ස අරානඤ්ච භතත්තා, තතො එව ආරකත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවා ව “අරහන්තො” ති චුච්චන්ති. තත්ථ යථා ඛෙතඤ්චි තිණාදිදොසරහිතං ස්වාභිසංඛිතබිජමිති චුත්තෙ උතුසලිලාදිපච්චයන්තරූපෙන කස්සකස්ස මහප්ඵලං හොති, එවං බිණ්ණසවසන්තානො ලොභාදිදොසරහිතො ස්වාභිසංඛිතෙ දෙයාධම්මබිජෙ චුත්තෙ කාලාදිපච්චයන්තරසහිතො දායකස්ස මහප්ඵලො හොති. තෙනාහ භගවා “ඛෙත්තුපමා අරහන්තො” ති. උක්කට්ඨනීද්දෙසො අයං තස්ස සෙඛාදීනම්පි ඛෙත්තභාවාපටික්ඛෙපතො.

දායකාති විචරාදීනං පච්චයානං දාතාරො පරිච්චජනකා, තෙසං පරිච්චාගෙන අත්තනො සත්තානෙ ලොභාදීනං පරිච්චජනකා ඡෙදනකා, තතො වා අත්තනො සත්තානස්ස සොධකා, රක්ඛකා වාති අත්ථො. කස්සකුපමාති කස්සකසදිසා. යථා කස්සකො සාලිඛෙත්තාදීනි කසිත්වා යථාකාලඤ්ච චුත්තුදකදානනිභරණනිධානරක්ඛණාදීහි අප්පමජ්ජන්තො උළාරං විපුලඤ්ච සස්සඵලං පටිලභති, එවං දායකොපි අරහන්තෙසු දෙයාධම්මපරිච්චාගෙන පාරිවරියාය ව අප්පමජ්ජන්තො උළාරං විපුලඤ්ච දානඵලං පටිලභති. තෙන චුත්තං “දායකා කස්සකුපමා” ති.

බිජුපමං දෙයාධම්මන්ති ලිඬගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, බිජසදිසො දෙයාධම්මොති අත්ථො. අන්තපානාදිකස්ස හි දසවිධස්ස දාතබ්බවත්ථුනො එතං නාමං. එත්තො නිබ්බත්තනෙ ඵලන්ති එතස්මා දායකපටිග්ගාහකදෙයාධම්මපරිච්චාගෙනො දානඵලං නිබ්බත්තති වෙව උප්පජ්ජති ව, විරතරපබන්ධවසෙන පවත්තති වාති අත්ථො. එත්ථ ව යස්මා පරිච්චාගවෙනනාභිසංඛිතස්ස අන්තපානාදිවත්ථුනො භාවො, න ඉතරස්ස, තස්මා “බිජුපමං දෙයාධම්ම” ති දෙයාධම්මග්ගණං කතං. තෙන දෙයාධම්මාපදෙසෙන දෙයාධම්මවත්ථුච්චියයාය පරිච්චාගවෙනනායයෙව බිජභාවො දට්ඨබ්බො. සා හි පටිසන්ධිආදිප්පහෙදස්ස තස්ස නිස්සයාරම්මණප්පහෙදස්ස ව ඵලස්ස නිප්ථාදිකා, න දෙයාධම්මොති.

2. එතං බිජං කසි ඛෙත්තන්ති යථාචුත්තං බිජං, යථාචුත්තඤ්ච ඛෙත්තං, තස්ස බිජස්ස තස්මිං ඛෙත්තෙ වපනපයොගසංඛිතා කසි වාති අත්ථො. එතං තයං කෙසං ඉච්ඡිතබ්බන්ති ආහ “පෙතානං දායකස්ස වා” ති. යදි දායකො පෙතෙ උද්දිස්ස දානං දෙති, පෙතානඤ්ච දායකස්ස ව, යදි න පෙතෙ උද්දිස්ස දානං දෙති, දායකස්සෙව එතං බිජං එසා කසි එතං ඛෙත්තං උපකාරාය හොතිති අධිප්පායො. ඉදානි තං උපකාරං දස්සෙතුං “තං පෙතා පරිභුඤ්ජන්ති, දාතා පුඤ්ඤෙන වඩ්ඪති” ති චුත්තං. තත්ථ තං පෙතා පරිභුඤ්ජන්තිති දායකෙන පෙතෙ උද්දිස්ස දානෙ දිත්තෙ යථාචුත්තඛෙත්තකසිබ්ජසම්පත්තියා අනුමොදනාය ව යං පෙතානං උපකප්පති, තං දානඵලං පෙතා පරිභුඤ්ජන්ති. දාතා පුඤ්ඤෙන වඩ්ඪතීති දාතා පන අත්තනො දානමයපුඤ්ඤනිමිත්තං දෙවමනුස්සෙසු භොගසම්පත්තිආදීනා පුඤ්ඤඵලෙන අභිවඩ්ඪති. පුඤ්ඤඵලම්පි හි “කුසලානං, හික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු ඵවමීදං පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති” තිආදිසු (දී. නි. 3.80) පුඤ්ඤන්ති චුච්චති.

3. ඉඳෙව කුසලං කත්වාති අනවජ්ජසුඛවිපාකට්ඨොන කුසලං පෙනානං උද්දිස්සනවසෙන දානමයං පුඤ්ඤං උපචින්නිවා ඉඳෙව ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. පෙනෙ ව පටිපුජියාති පෙනෙ උද්දිස්ස දානෙන සම්මානෙන්වා අනුභූයාමානදුක්ඛතො තෙ මොවෙත්වා. පෙනෙ හි උද්දිස්ස දියාමානං දානං තෙසං පුජා නාම භොති. තෙනාහ – “අම්භාකඤ්ච කතා පුජා”ති (පෙ. ව. 18), “පෙනානං පුජා ව කතා උළාරා”ති (පෙ. ව. 25) ව. “පෙනෙ වා”ති ව-සද්දෙන “පියො ව භොති මනාපො, අභිගමනියො ව භොති විස්සාසනියො, භාවනියො ව භොති ගරුකාතඛිඛො, පාසංසො ව භොති කිත්තනියො විඤ්ඤාන”න්ති එවමාදිකෙ දිට්ඨධම්මිකෙ දානානිසංසෙ සභිගණ්භාති. සග්ගඤ්ච කමති යානං, කම්මං කත්වාන හද්දකන්ති කල්‍යාණං කුසලකම්මං කත්වා දිඛබ්බෙහි ආයුආදීහි දසහි යානෙහි සුට්ඨ අග්ගත්තං “සග්ග”න්ති ලද්ධනාමං කතපුඤ්ඤානං නිබ්බන්තනට්ඨානං දෙවලොකං කමති උපපජ්ජනවසෙන උපගච්ඡති.

එත්ථ ව “කුසලං කත්වා”ති වත්වා පුන “කම්මං කත්වාන හද්දක”න්ති වචනං “දෙය්‍යාධම්මපරිව්වාගො විය පත්තිදානවසෙන දානධම්මපරිව්වාගොපි දානමයකුසලකම්මමෙවා”ති දස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. කෙච් පනෙත්ථ “පෙනාති අරහන්තො අධිප්පෙනා”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං “පෙනා”ති ඛිණ්ණසවානං ආගතට්ඨානස්සෙව අභාවතො, ඛිජාදිභාවස්ස ව දායකස්ස විය තෙසං අයුජ්ජමානත්තා, පෙනයොනිකානං යුජ්ජමානත්තා ව. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවපුත්තං සුලසඤ්ච ආදිං කත්වා චතුරාර්ථිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අභොසීති.

බ්‍රහ්මකුසලපෙතවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සුකරමුඛපෙතවත්ථුචණ්ණනා

කායො තෙ සබ්බසොචණ්ණොති ඉදං සත්ථරි රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤාකරං සුකරමුඛපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ එකො හික්ඛු කායෙන සඤ්ඤාතො අභොසි, වාචාය අසඤ්ඤාතො, හික්ඛු අක්කොසති පරිභාසති. සො කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තො, එකං බුද්ධන්තරං තත්ථ පච්චිත්වා තතො වචිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධස්පාදෙ රාජගහසමීපෙ ගිජ්ඣකුටපබ්බතපාදෙ තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන බුජ්ජිපාසාහිභූතො පෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස කායො සුවණ්ණවණ්ණො අභොසි, මුඛං සුකරමුඛසදිසං. අථායස්මා නාරදො ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ වසන්තො පාතොව සරිරපට්ඨග්ගනං කත්වා පත්තවිවරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ තං පෙනං දිස්වා තෙන කතකම්මං පුච්ඡන්තො –

4. “කායො තෙ සබ්බසොචණ්ණො, සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා;
මුඛං තෙ සුකරස්සෙව, කිං කම්මමකරී පුරෙ”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ කායො තෙ සබ්බසොචණ්ණොති තච කායො දෙහො සබ්බො සුවණ්ණවණ්ණො උත්තත්තකතකසන්නිභො. සබ්බා ඔභාසතෙ දිසාති තස්ස පභාය සබ්බාපි දිසා සමන්තන්තො ඔභාසති විජ්ජොතති. ඔභාසතෙති වා අන්තොගධභොතුඅත්ථමීදං පදන්ති “තෙ කායො සබ්බසොචණ්ණො සබ්බා දිසා ඔභාසෙති විජ්ජොතෙති”ති අත්ථො දට්ඨබ්බො. මුඛං තෙ සුකරස්සෙවති මුඛං පන තෙ සුකරස්ස විය, සුකරමුඛසදිසං තච මුඛන්ති අත්ථො. කිං කම්මමකරී පුරෙති “ත්ථං පුබ්බෙ අතීතජාතියං කීදිසං කම්මං අකාසි”ති පුච්ඡති.

එවං ථෙරෙන සො පෙනො කතකම්මං පුට්ඨො ගාථාය විස්සජ්ජෙන්තො –

5. “කායෙන සඤ්ඤාතො ආසිං, වාචායාසිමසඤ්ඤාතො;
තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, යථා පස්සසි නාරදා”ති. –

ආහ . තත්ථ කායෙන සඤ්ඤාතො ආසින්ති කායිකෙන සංයමෙන සංයතො කායද්වාරිකෙන සංවරෙන සංවුතො අභොසිං. වාචායාසිමසඤ්ඤාතොති වාචාය අසඤ්ඤාතො වාචසිකෙන අසංවරෙන සමන්තාගතො අභොසිං. තෙනාති තෙන උභයෙන සංයමෙන අසංයමෙන ව. මෙති මය්ගං. එතාදිසො වණ්ණොති එදිසො. යථා ත්ථං, නාරදා, පච්චක්ඛතො පස්සසි, එවරුපො, කායෙන මනුස්සසණ්ඩානො සුවණ්ණවණ්ණො, මුඛෙන සුකරසදිසො ආසින්ති යොජනා. වණ්ණසද්දො හි ඉධ ඡවියං සණ්ඩානෙ ව දට්ඨබ්බො.

එවං පෙනො ථෙරෙන පුච්ඡිතො තමත්ථං විස්සජ්ජෙන්වා තමෙව කාරණං කත්වා ථෙරස්ස ඔවාදං දෙන්තො –

6. “තං ත්‍යාගං නාරද බුමි, සාමං දිට්ඨමීදං තයා;
මාකාසි මුඛසා පාපං, මා බො සුකරමුඛො අහු”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ තන්ති තස්මා. ත්‍යාගන්ති තෙ අහං. නාරදාති ථෙරං ආලපති. බුමිති කථෙමි. සාමන්ති සයමෙව. ඉදන්ති අත්තතො සරිරං සන්ධාය වදති. අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො – යස්මා, හන්තෙ නාරද, ඉදං මම සරිරං ගලතො පට්ඨාය හෙට්ඨා මනුස්සසණ්ඩානං, උපරි සුකරසණ්ඩානං, තයා පච්චක්ඛතොව දිට්ඨං, තස්මා තෙ අහං ඔවාදවසෙන වදාමිති. කිත්ති වෙති ආහ “මාකාසි මුඛසා පාපං, මා බො සුකරමුඛො අහු”ති. තත්ථ මාති පටිසෙධෙ නිපාතො. මුඛසාති මුඛෙන. බොති අවධාරණෙ, වාචාය පාපකම්මං මාකාසි මා කරොහි. මා බො සුකරමුඛො අහුති අහං විය සුකරමුඛො මා

අහෝසියව. සවෙ පන ත්වං මුඛරො හුත්වා වාචාය පාපං කරොයාසි, එකංසෙන සුකරමුඛො භවෙයාසි, තස්මා මාකාසි මුඛසා පාපන්ති ඵලපටිසෙධනමුඛෙනපි හෙතුමෙව පටිසෙධෙති.

අථායස්මා නාරදො රාජගභෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාභන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො චතුපරිසමජ්ඣෙ නිසින්තස්ස සත්ථුනො තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා, “නාරද, පුබ්බෙව මයා සො සත්ථො දිට්ඨො”ති වත්වා අනෙකාකාරවොකාරං වච්ඡුච්චරිතසන්තිස්සිතං ආදීනවං, වච්ඡුච්චරිතපටිසංයුත්තඤ්ච ආනිසංසං පකාසෙන්තො ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා සම්පත්තපරිසාය සාත්ථිකා අහෝසිති.

සුකරමුඛපෙනවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පුතිමුඛපෙනවත්ථුචණ්ණනා

දිබ්බං සුභං ධාරෙසි චණ්ණධාතුන්ති ඉදං සත්ථරි වෙච්චනෙ විහරන්තෙ කලන්දකතිවාපෙ අඤ්ඤතරං පුතිමුඛපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ ද්වෙ කුලපුත්තා තස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා සීලාචාරසම්පන්නා සල්ලෙඛවුත්තිනො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකාචාසෙ සමග්ගවාසං වසිංසු. අථ අඤ්ඤතරො පාපජ්ඣාසයො පෙසුඤ්ඤාභිරතො භික්ඛු තෙසං වසනට්ඨානං උපගඤ්ඡී. ථෙරා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා වසනට්ඨානං දත්වා දුතියදිවසෙ තං ගහෙන්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. මනුස්සා තෙ දිස්වා තෙසු ථෙරෙසු අතිවිය පරමනිපච්චකාරං කත්වා යාගුහත්තාදිහි පටිමානෙසුං. සො විහාරං පවිසිත්වා චින්තෙසි – “සුන්දරො වතායං ගොවරගාමො, මනුස්සා ව සද්ධා පසන්නා, පණ්ණපණ්ණං පිණ්ඩපාතං දෙන්ති, අයඤ්ච විහාරො ඡායුදකසම්පන්නො, සක්කා මෙ ඉධ සුඛෙන වසිතුං. ඉමෙසු පන භික්ඛුසු ඉධ වසන්තෙසු මය්හං ථාසුචිහාරො න භවිස්සති, අන්තෙවාසිකවාසො විය භවිස්සති. හන්දාහං ඉමෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං භින්දිත්වා යථා න පුන ඉධ වසිස්සන්ති, තථා කරිස්සාමි”ති.

අපේකදිවසං මහාපේරෙ ද්වින්තම්පි ඔවාදං දත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං පවිට්ඨෙ පෙසුණිකො භික්ඛු ථොකං කාලං චිතිනාමෙත්වා මහාපේරං උපසඬකම්මිත්වා වන්දිත්වා පේරෙන “කිං, ආවුසො, විකාලෙ ආගතොසි”ති ව චුත්තෙ, “ආම, හන්තෙ කිඤ්ච වත්තබ්බං අත්ථි”ති වත්වා “කපේහි, ආවුසො”ති පේරෙන අනුඤ්ඤාතො ආහ – “එසො, හන්තෙ, තුම්භාකං සභායකත්ථෙරො සම්මුඛා මිත්තො විය අත්තානං දස්සෙන්වා පරම්මුඛා සපත්තො විය උපවදති”ති. “කිං කපේති”ති පුච්ඡිතො “සුණාථ, හන්තෙ, එසො මහාපේරො සයො මායාචි කුහකො මිච්ඡාජිවෙන ජීවිකං කප්පෙති”ති තුම්භාකං අගුණං කපේති”ති ආහ. “මා, ආවුසො, එවං භණ්, න සො භික්ඛු එවං මං උපවදිස්සති, ගිහිකාලතො පට්ඨාය මම සභාවං ඡානාති ‘පෙසලො කල්‍යාණසිලො’”ති. “සවෙ, හන්තෙ, තුම්භෙ අත්තනො විසුද්ධචිත්තතාය එවං චින්තෙථ, තං තුම්භාකංයෙව අනුච්ඡවිකං, මය්හං පන තෙන සද්ධිං ථෙරං නත්ථි, කස්මා අහං තෙන අවුත්තං ‘චුත්ත’න්ති වදාමි. හොතු, කාලන්තරෙන සයමෙව ඡානිස්සථා”ති ආහ. ථෙරොපි පුට්ඨජනභාවදොසෙන ද්වෙළ්භකචිත්තො “එවම්පි සියා”ති සාසඬකභද්දො හුත්වා ථොකං සිලීලවිස්සාසො අහෝසි. සො බාලො පය්මං මහාපේරං පරිහින්දිත්වා ඉතරම්පි ථෙතං චුත්තනයෙනෙව පරිහින්දි. අථ තෙ උභොපි ථෙරා දුතියදිවසෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අනාලපිත්වා පත්තච්චරමාදාය ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පිණ්ඩපාතමාදාය අත්තනො වසනට්ඨානෙයෙව පරිභුඤ්ජිත්වා සාමිච්ඡන්තම්පි අකත්වා තං දිවසං තත්ථෙව වසිත්වා විභාතාය ව රත්තියා අඤ්ඤමඤ්ඤං අනාරොවෙත්වා යථාථාසුකට්ඨානං අගමංසු.

පෙසුණිකං පන භික්ඛුං පරිපුණ්ණමනොරථං ගාමං පිණ්ඩාය පවිට්ඨං මනුස්සා දිස්වා ආහංසු – “හන්තෙ, ථෙරා කුහිං ගතා”ති? සො ආහ – “සබ්බරත්තිං අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කත්වා මයා ‘මා කලහං කරොථ, සමග්ගා හොථ, කලහො නාම අනත්ථාවහො ආයතිදුක්ඛුප්පාදකො අකුසලසංවත්තනිකො, පුරිමකාපි කලහෙන මහතා හිතා පරිභට්ඨා’තිආදීනි චුච්චමානාපි මම වචනං අනාදිසිත්වා පක්කන්තා”ති. තතො මනුස්සා “ථෙරා තාව ගච්ඡන්තු, තුම්භෙ පන අම්භාකං අනුකම්පාය ඉධෙව අනුක්කණ්ඨිත්වා වසථා”ති යාචිංසු. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තත්ථෙව වසන්තො කතිපාහෙන චින්තෙසි – “මයා සීලවන්තො කල්‍යාණධම්මා භික්ඛු ආවාසලොහෙන පරිහින්තා, බහුං වත මයා පාපකම්මං පසුත”න්ති බලවච්ඡපටිසාරාහිභුතො සොකවෙගෙන ගිලානො හුත්වා නචිරෙනෙව කාලං කත්වා අච්චිම්භි නිබ්බන්ති.

ඉතරෙ ද්වෙ සභායකත්ථෙරා ජනපදචාරිකං වරන්තා අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ සමාගන්ත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදිත්වා තෙන භික්ඛුනා වුත්තං හෙදවචනං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ආරොවෙත්වා තස්ස අභුතභාවං ඤත්වා සමග්ගා හුත්වා අනුක්කමෙන තමෙව ආවාසං පච්චාගමිංසු. මනුස්සා ද්වෙ ථෙරෙ දිස්වා හට්ඨකුට්ඨා සඤ්ජාතසොමනස්සා හුත්වා චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිංසු. ථෙරා ව තත්ථෙව වසන්තා සප්පායආහාරලාහෙන සමාහිතචිත්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා නචිරෙනෙව අරහත්තං පාපුණිංසු.

පෙසුණිකො භික්ඛු එකං බුද්ධන්තරං නිරයෙ පච්චිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහස්ස අවිදුරෙ පුතිමුඛපෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස කායො සුචණ්ණචණ්ණො අහෝසි, මුඛෙන පන පුළුචකා නික්ඛමිත්වා ඉතො විතො ව මුඛං බාදන්ති, තස්ස දුරම්පි ඔකාසං ඵරින්වා දුග්ගන්ධං වායති. අථායස්මා නාරදො ගිජ්ඣකුටපබ්බතා ඕරොහන්තො තං දිස්වා –

7. “දිබ්බං සුභං ධාරෙසි වණ්ණධාතුං, වෙභායසං තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ;
මුඛඤ්ච තෙ කිමයො පුතිගන්ධං, බාදන්ති කිං කම්මමකාසි පුබ්බෙ”ති. —

ඉමාය ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡි. තත්ථ දිබ්බන්ති දිවි භවං දෙවත්තභාවපරියාපන්නං. ඉධ පන දිබ්බං වියාති දිබ්බං. සුභන්ති සොභනං, සුන්දරභාවං වා. වණ්ණධාතුන්ති ඡවිවණ්ණං. ධාරෙසිති වහසි . වෙභායසං තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙති වෙභායසසඤ්ඤිතෙ අන්තලික්ඛෙ තිට්ඨසි. කෙච් පන “විභායසං තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ”ති පාඨං වත්වා විභායසං ඔභාසෙන්තො අන්තලික්ඛෙ තිට්ඨසිති වචනසෙසෙන අත්ථං වදන්ති. පුතිගන්ධන්ති කුණපගන්ධං, දුග්ගන්ධන්ති අත්ථො. කිං කම්මමකාසි පුබ්බෙති පරමදුග්ගන්ධං තෙ මුඛං කිමයො බාදන්ති, කායො ච සුවණ්ණවණ්ණො, කිදිසං නාම කම්මං ඵ්වරූපස්ස අත්තභාවස්ස කාරණභූතං පුබ්බෙ ත්වං අකාසිති පුච්ඡි.

ඵවං ථෙරෙන සො පෙනො අත්තනා කතකම්මං පුට්ඨො තමත්ථං විස්සජ්ජෙන්තො —

8. “සමණො අභං පාපොතිදුට්ඨවාචො, තපස්සිරූපො මුඛසා අසඤ්ඤතො;
ලද්ධා ච මෙ තමසා වණ්ණධාතු, මුඛඤ්ච මෙ පෙසුණියෙන පුති”ති. —

ගාථමාභ. තත්ථ සමණො අභං පාපොති අභං ලාමකො සමණො පාපහික්ඛු අභොසිං. අතිදුට්ඨවාචොති අතිදුට්ඨවචනො, පරෙ අතික්කම්ත්වා ලඬ්ඝිත්වා වත්තා, පරෙසං ගුණපරිධංසකවචනොති අත්ථො. “අතිදුක්ඛවාචො”ති වා පාඨො, අතිවිය ඵරූපවචනො මුසාවාදපෙසුඤ්ඤාදිවිදුච්චරිතනිරතො. තපස්සිරූපොති සමණපතිරූපකො. මුඛසාති මුඛෙන. ලද්ධාති පටිලද්ධා. ව-කාරො සම්පිණ්ඩනත්ථො. මෙති මයා. තපසාති බ්‍රහ්මචරියෙන. පෙසුණියෙනාති පිසුණවාචාය. පුතිති පුතිගන්ධං.

ඵවං සො පෙනො අත්තනා කතකම්මං ආචික්ඛිත්වා ඉදාති ථෙරස්ස ඔවාදං දෙන්තො —

9. “තයිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං,
අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යුං;
මා පෙසුණං මා ච මුසා අභාණි,
යක්ඛො තුවං භොහිසි කාමකාමී”ති. —

ඔසානගාථමාභ. තත්ථ තයිදන්ති තං ඉදං මම රූපං. අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යුන්ති යෙ අනුකම්පනසිලා කාරුණිකා පරහිතපටිපත්තියං කුසලා නිපුණා බුද්ධාදයො යං වදෙය්‍යුං, තදෙව වදාමිති අධිජ්ජායො. ඉදාති තං ඔවාදං දස්සෙන්තො “මා පෙසුණං මා ච මුසා අභාණි, යක්ඛො තුවං භොහිසි කාමකාමී”ති ආභ. තස්සත්ථො — පෙසුණං පිසුණවචනං මුසා ච මා අභාණි මා කථෙහි. යදිහි ත්වං මුසාවාදං පිසුණවාචඤ්ච පභාය වාචාය සඤ්ඤතො භවෙය්‍යාසි, යක්ඛො වා දෙවො වා දෙවඤ්ඤතරො වා ත්වං භවිස්සසි, කාමං කාමිතබ්බං උළාරං දිබ්බසම්පත්තිං පටිලභිත්වා තත්ථ කාමනසිලො යථාසුඛං ඉන්ද්‍රියානං පරිවරණෙන අභිරමණසිලොති.

තං සුත්වා ථෙරො තතො රාජගහං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාභන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො සත්ථු තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා සම්පත්තපරිසාය සාන්ථිකා අභොසිති.

පුතිමුඛපෙනවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පිට්ඨධිතලිකපෙනවත්ථුචණ්ණනා

යං කිඤ්චාරම්මණං කත්වාති ඉදං සත්ථා සාවත්ථියං ජෙතවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතීනො දානං ආරබ්භ කථෙසි. අනාථපිණ්ඩිකස්ස කිර ගහපතීනො ධිතු ධිතාය දාරිකාය ධාති පිට්ඨධිතලිකං අදාසි “අයං තෙ ධිතා, ඉමං ගහෙන්වා කීළස්සු”ති. සා තත්ථ ධිතුසඤ්ඤං උජ්ජාදෙසි. අථස්සා ඵකදිවසං තං ගහෙන්වා කීළන්තියා පමාදෙන පතිත්වා හිජ්ජි. තතො දාරිකා “මම ධිතා මතා”ති පරොදි. තං රොදන්තිං කොච්ඡි ගෙහජනො සඤ්ඤාපෙතුං නාසක්ඛි. තස්මිඤ්ච සමයෙ සත්ථා අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතීනො ගෙහෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසින්තො භොති, මහාසෙට්ඨි ච භගවතො සම්පෙ නිසින්තො අභොසි. ධාති තං දාරිකං ගහෙන්වා සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං අගමාසි. සෙට්ඨි තං දිස්වා “කිස්සායං දාරිකා රොදති”ති ආභ. ධාති තං පවත්තිං සෙට්ඨිස්ස ආරොවෙසි. සෙට්ඨි තං දාරිකං අඬකෙ නිසිදාපෙන්වා “තච ධිතුදානං දස්සාමී”ති සඤ්ඤාපෙන්වා සත්ථු ආරොවෙසි — “භන්තෙ, මම නත්තුධිතරං පිට්ඨධිතලිකං උද්දිස්ස දානං දාතුකාමො, තං මෙ පඤ්චති හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ස්වානන්දාය අධිවාසෙථා”ති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන.

අථ භගවා දුතියදිවසෙ පඤ්චති හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සෙට්ඨිස්ස සරං ගන්ත්වා භත්තකිච්චං කත්වා අනුමොදනං කරොන්තො —

10. “යං කිඤ්චාරම්මණං කත්වා, දජ්ජා දානං අමච්ඡරී;
පුබ්බපෙනෙ ච ආරබ්භ, අථ වා වත්ථුදෙවතා.

11. “වත්තාරො ව මහාරාජෙ, ලොකපාලෙ යසස්සිනෙ;
කුචෙරං ධනරට්ඨස්ථෙ, විරූපක්ඛං විරූප්පකං;
තෙ වෙව පුජිතා භොන්ති, දායකා ව අනිජ්ජලා.
12. “න හි රුණ්ණං වා සොකො වා, යා වඤ්ඤා පරිදෙවනා;
න නං පෙතස්ස අත්ථාය, එවං තිට්ඨන්ති ඤාතයො.
13. “අයඤ්ථ ඛො දක්ඛිණා දින්තා, සඬ්ඝම්හි සුප්පතිට්ඨිතා;
දීඝරත්තං භිත්තායස්ස, ධානසො උපකප්පති”ති. — ඉමා ගාථා අභාසි;

10. තත්ථ යං කිඤ්චාරම්මණං කත්වාති මඬිගලාදිසු අඤ්ඤාතරං යං කිඤ්චි ආරබ්භ උද්දිස්ස. දජ්ජාති දදෙයා. අමච්ඡරී අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවාසහනලක්ඛණස්ස මච්ඡෙරස්ස අභාවතො අමච්ඡරී, පරිච්චාගස්සිලො මච්ඡරියලොභාදිචිත්තමලං දුරතො කත්වා දානං දදෙයාති අධිප්පායො. පුබ්බපෙතෙ ව ආරබ්භාති පුබ්බකෙපි පෙතෙ උද්දිස්ස. වත්ථුදෙවතාති සරවත්ථුආදිසු අධිවත්ථා දෙවතා ආරබ්භාති යොජනා. අථ වාති ඉමිනා අඤ්ඤෙපි දෙවමනුස්සාදිකෙ යෙ කෙචි ආරබ්භ දානං දදෙයාති දස්සෙති.

11. තත්ථ දෙවෙසු තාව එකච්චෙ පාකට්ටෙ දෙවෙ දස්සෙන්නො “වත්තාරො ව මහාරාජෙ”ති වත්වා පුන තෙ නාමතො ගණ්හන්තො “කුචෙර”න්තිආදිමාහ. තත්ථ කුචෙරන්ති වෙස්සවණං. ධනරට්ඨන්තිආදීති සෙසානං තිණ්ණං ලොකපාලානං නාමාති. තෙ වෙව පුජිතා භොන්තිති තෙ ව මහාරාජානො පුබ්බපෙතවත්ථුදෙවතායො ව උද්දිස්සනකිරියාය පටිමානිකා භොන්ති. දායකා ව අනිජ්ජලාති යෙ දානං දෙන්නි, තෙ දායකා ව පරෙසං උද්දිස්සනමත්තෙන න නිජ්ජලා, අත්තනො දානඵලස්ස භාගිනො එව භොන්ති.

12. ඉදාති “යෙ අත්තනො ඤාතීනං මරණෙන රොදන්ති පරිදෙවන්ති සොවන්ති, තෙසං තං නිරත්ථංකං, අත්තපරිත්තාපනමත්තමෙවා”ති දස්සෙතුං “න හි රුණ්ණං වා”ති ගාථමාහ. තත්ථ රුණ්ණන්ති රුදිතං අස්සුමොචනං න හි කාතබ්බන්ති වචනසෙසො. සොකොති සොචනං චිත්තසන්තාපො, අන්තොනිජ්ඣානන්ති අත්ථො. යා වඤ්ඤා පරිදෙවනාති යා ව රුණ්ණසොකතො අඤ්ඤා පරිදෙවනා, “කහං එකපුත්තකා”තිආදිවාචාවිජ්ජලාපො, සොපි න කාතබ්බොති අත්ථො. සබ්බත්ථ වා-සද්දො විකප්පනත්ථො . න තං පෙතස්ස අත්ථායාති යස්මා රුණ්ණං වා සොකො වා පරිදෙවනා වාති සබ්බම්පි තං පෙතස්ස කාලකතස්ස අත්ථාය උපකාරාය න භොති, තස්මා න හි තං කාතබ්බං, තථාපි එවං තිට්ඨන්ති ඤාතයො අවිද්දසුනොති අධිප්පායො.

13. එවං රුණ්ණාදිනං නිරත්ථකභාවං දස්සෙත්වා ඉදාති යා පුබ්බපෙතාදිකෙ ආරබ්භ දායකෙන සඬ්ඝස්ස දක්ඛිණා දින්තා, තස්සා සාත්ථකභාවං දස්සෙන්නො “අයඤ්ථ ඛො දක්ඛිණා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අයන්ති දායකෙන තං දින්තං දානං පච්චක්ඛතො දස්සෙන්නො වදන්ති. ව-සද්දො බ්බාතිරෙකත්ථො, තෙන යථා රුණ්ණාදි පෙතස්ස න කස්සවි අත්ථාය භොති, න එවමයං, අයං පන දක්ඛිණා දීඝරත්තං භිත්තායස්ස භොතිති වක්ඛමානමෙව විසෙසං ජොතෙති. ඛොති අවධාරණං. දක්ඛිණාති දානං. සඬ්ඝම්හි සුප්පතිට්ඨිතාති අනුත්තරෙ පුඤ්ඤක්ඛෙත්තෙ සඬ්ඝෙ සුට්ඨු පතිට්ඨිතා. දීඝරත්තං භිත්තායස්සාති අස්ස පෙතස්ස වීරකාලං භිත්තාය අත්ථාය. ධානසො උපකප්පතිති තඬ්ඛණඤ්ඤෙව නිජ්ජප්පති, න කාලන්තරෙහි අත්ථො. අයඤ්ථි තත්ථ ධම්මතා — යං පෙතෙ උද්දිස්ස දානෙ දින්තෙ පෙතා වෙ අනුමොදන්ති, තාවදෙව තස්ස ඵලෙන පෙතා පරිමුච්චන්තිති.

එවං හගවා ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං පෙතෙ උද්දිස්ස දානාභිරතමානසං කත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. පුනදිවසෙ සෙට්ඨිකරියා අවසෙසා ව ඤාතකා සෙට්ඨිං අනුවත්තන්තා එවං තෙමාසමත්තං මහාදානං පවත්තෙසුං. අථ රාජා පසෙනදි කොසලො හගවන්තං උපසඬ්ඛමිත්වා “කස්මා, හන්තෙ, හික්ඛු මාසමත්තං මම සරං නාගම්හු”ති පුච්ඡි. සත්ථාරා තස්මිං කාරණෙ කථිතෙ රාජාපි සෙට්ඨිං අනුවත්තන්තො බුද්ධජ්ජමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස මහාදානං පවත්තෙසි, තං දිස්වා නාගරා රාජානං අනුවත්තන්තා මාසමත්තං මහාදානං පවත්තෙසුං. එවං මාසද්වයං පිට්ඨධිතලිකමූලකං මහාදානං පවත්තෙසුන්ති.

පිට්ඨධිතලිකපෙතවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. තිරොකුට්ටපෙතවත්ථුචණ්ණනා

තිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්තිති ඉදං සත්ථා රාජගහෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ පෙතෙ ආරබ්භ කට්ඨෙ.

තත්තායං චිත්ථාරකථා — ඉතො ද්වානචුතිකප්පෙ කාසි නාම නගරං අභොසි. තත්ථ ජයසෙනො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සිරිමා නාම දෙවි. තස්සා කුච්ඡියං පුස්සො නාම බොධිසත්තො නිබ්බන්තිත්වා අනුපුබ්බෙන සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣා. ජයසෙනො රාජා “මම පුත්තො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා බුද්ධො ජාතො, මය්හමෙව බුද්ධො, මය්හං ධම්මො, මය්හං සඬ්ඝො”ති මමත්තං උප්පාදෙත්වා සබ්බකාලං සයමෙව උපට්ඨහති, න අඤ්ඤෙසං ඕකාසං දෙති.

හගවතො කනිට්ඨභාතරො වෙමානිකා තයො භාතරො චිත්තෙසුං - “බුද්ධා නාම සබ්බලොක භික්ඛාය උප්පජ්ජන්ති, න එකස්සෙව අත්ථාය. අම්භාකඤ්ච පිතා අඤ්ඤෙසං ඔකාසං න දෙනි. කථං නු බො මයං ලභෙය්‍යාම හගවන්තං උපට්ඨාතුං භික්ඛුසඩ්ඨස්ඤ්චා”ති? තෙසං එතදහොසි - “හන්ද මයං කිඤ්චි උපායං කරොමා”ති. තෙ පච්චන්තං කුපිතං විය කාරාපෙසුං. තතො රාජා “පච්චන්තො කුපිතො”ති සුත්වා තයොපි පුත්තෙ පච්චන්තං වූපසමෙතුං පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා වූපසමෙත්වා ආගතා. රාජා තුට්ඨො වරං අදාසි “යං ඉච්ඡට්, තං ගණ්හටා”ති. තෙ “මයං හගවන්තං උපට්ඨාතුං ඉච්ඡාමා”ති ආහංසු. රාජා “එතං යපෙත්වා අඤ්ඤං ගණ්හටා”ති ආහ. තෙ “මයං අඤ්ඤෙන අනත්ථිකා”ති ආහංසු. තෙන හි පරිච්ඡේදං කත්වා ගණ්හටාති. තෙ සත්ත වස්සානි යාචිංසු. රාජා න අදාසි. එවං “ඡ, පඤ්ච, චත්තාරි, තිණි, ද්වෙ, එකං, සත්ත මාසෙ, ඡ, පඤ්ච, චත්තාරො”ති චත්වා යාව තෙමාසං යාචිංසු. තදා රාජා “ගණ්හටා”ති අදාසි.

තෙ හගවන්තං උපසඩ්ධකම්ඤ්චා ආහංසු - “ඉච්ඡාම මයං, හන්තෙ, හගවන්තං තෙමාසං උපට්ඨාතුං, අධිවාසෙතු නො, හන්තෙ, හගවා ඉමං තෙමාසං වස්සාවාස”න්ති. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙන. තෙ තයො අත්තනො ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසස්ස ලෙඛං පෙසෙසුං. “ඉමං තෙමාසං අම්භෙහි හගවා උපට්ඨාතබ්බො, විහාරං ආදිං කත්වා සබ්බං හගවතො උපට්ඨානසම්භාරං සම්පාදෙහි”ති. සො සබ්බං සම්පාදෙත්වා පටිපෙසෙසි. තෙ කාසායවත්ථනිවත්ථා හුත්වා පුරිසසහස්සෙහි වෙය්‍යාවච්චකරෙහි හගවන්තං භික්ඛුසඩ්ඨස්ඤ්ච සක්කච්චං උපට්ඨහමානා ජනපදං නෙත්වා විහාරං නිය්‍යාතෙත්වා වස්සං වසාපෙසුං.

තෙසං භණ්ඩාගාරිකො එකො ගහපතිපුත්තො සපජාපතිකො සද්ධො අහොසි පසන්තො. සො බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඩ්ඨස්ස දානවත්තං සක්කච්චං අදාසි. ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසො තං ගහෙත්වා ජානපදෙහි එකාදසමත්තෙහි පුරිසසහස්සෙහි සද්ධිං සක්කච්චමෙව දානං පවත්තාපෙසි. තත්ථ කෙච්ඡානපදා පටිහතචිත්තා අහෙසුං. තෙ දානස්ස අත්තරායං කත්වා දෙය්‍යාධම්මං අත්තනා බාදිංසු, හත්තසාලඤ්ච අග්ගිනා දහිංසු. පවාරිතා රාජපුත්තා හගවතො සක්කාරං කත්වා හගවන්තං පුරක්ඛත්වා පිතු සන්තිකමෙව පච්චාගමිංසු. තත්ථ ගන්ත්වා හගවා පරිනිබ්බාසි. රාජපුත්තා ව ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසො ව භණ්ඩාගාරිකො ව අනුපුබ්බෙන කාලං කත්වා සද්ධිං පරිසාය සග්ගෙ උප්පජ්ජිංසු, පටිහතචිත්තා ජනා නිරයෙ උප්පජ්ජිංසු. එවං තෙසං උභයෙසං ජනානං සග්ගතො සග්ගං නිරයතො නිරයං උපපජ්ජන්තානං ද්වානවුතිකජ්ජා චිතිවත්තා.

අට්ඨමස්මිං හද්දකජ්ජෙ කස්සපස්ස හගවතො කාලෙ තෙ පටිහතචිත්තා ජනා පෙනෙසු උප්පන්තා. තදා මනුස්සා අත්තනො අත්තනො ඤාතකානං පෙනානං අත්ථාය දානං දත්වා උද්දිසන්ති “ඉදං නො ඤාතීනං හොතු”ති, තෙ සම්පත්තිං ලහන්ති. අට්ඨමෙපි පෙනා තං දිස්වා කස්සපං සම්මාසම්බුද්ධං උපසඩ්ධකම්ඤ්චා පුච්ඡිංසු - “කිං නු බො, හන්තෙ, මයම්පි එවරූපං සම්පත්තිං ලභෙය්‍යාමා”ති? හගවා ආහ - “ඉදානි න ලහට්, අනාගතෙ පන ගොතමො නාම සම්මාසම්බුද්ධො භවිස්සති, තස්ස හගවතො කාලෙ බිම්බිසාරො නාම රාජා භවිස්සති, සො තුම්භාකං ඉතො ද්වානවුතිකජ්ජෙ ඤාති අහොසි, සො බුද්ධස්ස දානං දත්වා තුම්භාකං උද්දිසිස්සති, තදා ලහිස්සටා”ති. එවං වුත්තෙ කිර තෙසං පෙනානං තං වචනං. “ස්වෙ ලහිස්සටා”ති වුත්තං විය අහොසි.

තතො එකස්මිං බුද්ධන්තරෙ චිතිවත්තෙ අම්භාකං හගවා උප්පජ්ජි. තෙපි තයො රාජපුත්තා පුරිසසහස්සෙන සද්ධිං දෙවලොකතො චචිත්වා මගධරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ උප්පජ්ජිත්වා අනුපුබ්බෙන තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ගයාසිසෙ තයො ජට්ඨා අහෙසුං, ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසො රාජා බිම්බිසාරො අහොසි, භණ්ඩාගාරිකො ගහපතිපුත්තො විසාබො නාම සෙට්ඨි අහොසි, තස්ස පජාපති ධම්මදින්නා නාම සෙට්ඨිධිතා අහොසි, අවසෙසා පන පරිසා රඤ්ඤො එව පරිවාරා හුත්වා නිබ්බන්තිංසු.

අම්භාකම්පි හගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා සත්තසත්තාහං අතික්කම්ඤ්චා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ආගම්ම ධම්මචක්කං පචත්තෙත්වා පඤ්චවග්ගියෙ ආදිං කත්වා යාව සහස්සපරිවාරෙ තයො ජට්ඨෙ විනෙන්වා රාජගහං අගමාසි. තත්ථ ව තදුහුපසඩ්ධකමන්තංයෙව රාජානං බිම්බිසාරං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි සද්ධිං එකාදසනහුතෙහි අභිගමගධවාසීහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි. අට්ඨ රඤ්ඤො ස්වාතනාය හත්තෙන නිමන්තිතො අධිවාසෙත්වා දුතියදිවසෙ මාණවකචණ්ණෙන සක්කෙන දෙවානම්න්දෙන පුරතො ගච්ඡන්තෙන -

“දන්තො දන්තෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;
සිඬ්ඨිතික්ඛසවණ්ණො, රාජගහං පාඨසි හගවා”ති. (මහාව. 58) -

එවමාදිහි ගාථාහි අභිත්ථවියමානො රාජගහං පවිසිත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනෙ මහාදානං සම්පට්ඨි. තෙ පන පෙනා “ඉදානි රාජා දානං අම්භාකං උද්දිසිස්සති, ඉදානි උද්දිසිස්සති”ති ආසාය සම්පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු.

රාජා දානං දත්වා “කත්ථ නු බො හගවා විහරෙය්‍යා”ති හගවතො විහාරට්ඨානමෙව චිත්තෙසි, න තං දානං කස්සචි උද්දිසි. තථා තං දානං අලහන්තා පෙනා ඡින්නාසා හුත්වා රත්තියං රඤ්ඤො නිවෙසනෙ අතිවිය හිංසනකං විස්සරමකංසු. රාජා භයසන්නාසසංවෙගං ආපජ්ජිත්වා විහානාය රත්තියා හගවතො ආරොවෙහි - “එවරූපං සද්දං අස්සොසිං, කිං නු බො මෙ, හන්තෙ, භවිස්සති”ති? හගවා “මා භායි, මහාරාජ, න තෙ කිඤ්චි පාපකං භවිස්සති, අපිව බො සන්ති තෙ පුරාණඤාතකා පෙනෙසු උප්පන්තා. තෙ එකං බුද්ධන්තරං තමෙව පච්චාසිසන්තා ‘බුද්ධස්ස දානං

දත්වා අම්භාකං උද්දිසිස්සති'ති විවරන්තා තයා භියොසා දානං දත්වා න උද්දිසිත්තා ඡින්නාසා හුත්වා තථාරූපං විස්සරමකංසු"ති ආහ. "කිං ඉදානිපි, හන්තෙ, දින්නෙ තෙ ලභෙය්‍යු"න්ති? "ආම, මහාරාජා"ති. "තෙන හි, හන්තෙ, අධිවාසෙතු මෙ හගවා අප්පකනාය දානං, තෙසං උද්දිසිස්සාමි"ති. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙන.

රාජා නිවෙසනං ගන්ත්වා මහාදානං පටියාදාපෙත්වා හගවතො කාලං ආරොවාපෙසි . හගවා රාජන්තෙපුරං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඨෙත. තෙ පෙනා "අපි නාම අප්ප ලභෙය්‍යාමා"ති ගන්ත්වා තිරොකුට්ටාදීසු අට්ඨංසු. හගවා තථා අකාසි, යථා තෙ සබ්බෙව රඤ්ඤො ආපාඨං ගතා අහෙසුං. රාජා දක්ඛිණොදකං දෙන්තො "ඉදං මෙ ඤාතිනං හොතු"ති උද්දිසි. තාවදෙව පෙනානං කමලකුචලයසඤ්ජන්තා පොක්ඛරණියො නිබ්බත්තිංසු. තෙ තත්ථ න්හන්වා ව පිචිත්වා ව පටිප්පස්සද්ධදර්පකිලමථපිපාසා සුවණ්ණවණ්ණා අහෙසුං. රාජා යාගුබ්බප්පහොජ්ජානි දත්වා උද්දිසි. තෙසං තඬ්ඨණඤ්ඤෙව දිබ්බයාගුබ්බප්පහොජ්ජානි නිබ්බත්තිංසු. තෙ තානි පරිභුඤ්ජිත්වා පිණ්ණද්‍රියා අහෙසුං. අථ වත්ථසෙනාසනානි දත්වා උද්දිසි. තෙසං දිබ්බවත්ථපාසාදපච්චත්ථරණසෙය්‍යාදිඅලඬ්ඨකාරවිධියො නිබ්බත්තිංසු. සා ව තෙසං සම්පත්ති සබ්බාපි යථා රඤ්ඤො පාකටා හොති, තථා හගවා අධිට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා අනිච්ඡ අත්තමනො අහොසි. තතො හගවා භුත්තාවි පචාරිතො රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස අනුමොදනත්ථං තිරොකුට්ටපෙනවත්ථුං අහාසි -

14. "තිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්ති, සන්ධිසිඬ්ඨාටකෙසු ව;
ද්වාරබාහාසු තිට්ඨන්ති, ආගන්ත්වාන සකං සරං.
15. "පහුතෙ අන්තපානම්භි, බ්බප්පහොජ්ජෙ උපට්ඨිතෙ;
න තෙසං කොචි සරති, සත්තානං කම්මපච්චයා.
16. "ඵවං දදන්ති ඤාතිනං, යෙ හොන්ති අනුකම්පකා;
සුචිං පණ්ණං කාලෙන, කප්පියං පානහොජනං.
17. "ඉදං වො ඤාතිනං හොතු, සුඛතා හොන්තු ඤාතයො;
තෙ ව තත්ථ සමාගන්ත්වා, ඤාතිපෙනා සමාගතා;
පහුතෙ අන්තපානම්භි, සක්කච්චං අනුමොදරෙ.
18. "චිරං ජීවන්තු නො ඤාති, යෙසං හෙතු ලභාමසෙ;
අම්භාකඤ්ච කතා පුජා, දායකා ව අනිප්ඵලා.
19. "න හි තත්ථ කසි අත්ථි, ගොරක්ඛෙත්ථ න විජ්ජති;
වණ්ණජා තාදිසි නත්ථි, හිරඤ්ඤෙන කයාකයං;
ඉතො දින්නෙන යාපෙන්නි, පෙනා කාලගතා තහිං.
20. "උන්නමෙ උදකං වුට්ඨං, යථා නින්තං පවත්තති;
ඵවමෙව ඉතො දින්නං, පෙනානං උපකප්පති.
21. "යථා වාරිවහා පුරා, පරිපුරෙන්නි සාගරං;
ඵවමෙව ඉතො දින්නං, පෙනානං උපකප්පති.
22. "අදාසි මෙ අකාසි මෙ, ඤාතිමිත්තා සබ්බා ව මෙ;
පෙනානං දක්ඛිණං දප්පා, පුබ්බෙ කතමනුස්සරං.
23. "න හි රුණ්ණං වා සොකො වා, යා වඤ්ඤො පරිදෙවනා;
න තං පෙනානමත්ථාය, ඵවං තිට්ඨන්ති ඤාතයො.
24. "අයඤ්ච බො දක්ඛිණා දින්නා, සඬ්ඨිමිහි සුප්පතිට්ඨිතා;
දීඝරත්තං හිතායස්ස, ධානසො උපකප්පති.
25. "සො ඤාතිධම්මො ව අයං නිදස්සිතො, පෙනාන පුජා ව කතා උළාරා;
බලඤ්ච භික්ඛුනමනුප්පදින්නං, තුම්භෙහි පුඤ්ඤං පහුතං අනප්පක"න්ති.

14. තත්ථ තිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්ති කුට්ටානං පරහාගෙසු. තිට්ඨන්තිති නිසප්පාදිපටික්ඛෙපතො ධානකප්පනවචනමෙතං, ගෙහපාකාරකුට්ටානං ද්වාරතො බහි ඵව තිට්ඨන්තිති අත්ථො. සන්ධිසිඬ්ඨාටකෙසු වාති සන්ධිසු ව සිඬ්ඨිසාටකෙසු ව. සන්ධිති වතුක්කොණරච්ඡා, සරසන්ධිහිත්තිසන්ධිආලොකසන්ධියොපි වුච්චන්ති. සිඬ්ඨිසාටකානි තිකොණරච්ඡා. ද්වාරබාහාසු තිට්ඨන්තිති නගරද්වාරසරද්වාරානං බාහා නිස්සාය තිට්ඨන්ති. ආගන්ත්වාන සකං සරන්ති සකසරං නාම පුබ්බඤාතිසරම්භි අත්තනා සාම්භාවෙන අප්ඤ්ඤානුත්ථසරම්භි, තදුභයම්භි තෙ යස්මා සකසරසඤ්ඤාය ආගච්ඡන්ති, තස්මා "ආගන්ත්වාන සකං සර"න්ති ආහ.

15. ඵවං හගවා පුබ්බෙ අනප්ඤ්ඤානුත්ථපුබ්බම්භි පුබ්බඤාතිසරත්තා බිම්බිසාරනිවෙසනං සකසරසඤ්ඤාය ආගන්ත්වා තිරොකුට්ටාදීසු ධීතෙ ඉස්සාමච්ඡරියඵලං අනුභවන්තෙ අනිච්ඡ දුද්දසිකචිරූපහයානකදස්සනෙ බහු පෙනෙ

රඤ්ඤා දස්සෙන්නො “නිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්ති” නි ගාථං වත්වා පුන තෙහි කතස්ස කම්මස්ස දාරුණභාවං දස්සෙන්නො “පහුතෙ අන්තපානම්හී” නි දුතියගාථමාහ.

තත්ථ පහුතෙහි අනප්පකෙ බහුමිහි, යාවදන්ථෙති අත්ථො . බ-කාරස්ස හි ප-කාරො ලබ්හති “පහු සන්නො න හරති” තිආදිසු (සු. නි. 98) විය. කෙවි පන “බහුතෙ” නි පඨන්ති, සො පන පමාදපායො. අන්තපානම්හීති අත්තෙ ව පානෙ ව. බප්පභොජ්ජෙති බප්පෙ ව භොජ්ජෙ ව. එතෙන අසිතපිතබාසිතසායිතවසෙන චතුබ්බිධම්පි ආහාරං දස්සෙති. උපට්ඨිතෙති උපගම්ම යිතෙ සප්පිතෙ, පටියන්තෙති අත්ථො. න තෙසං කොචි සරති සත්තානන්ති තෙසං පෙත්තිවිසයෙ උප්පන්නානං සත්තානං කොචි මාතා වා පිතා වා පුත්තො වා නත්තා වා න සරති. කිං කාරණං? කම්මපච්චයානි, අත්තනා කතස්ස අදානදානපටිසෙධනාදිභෙදස්ස කදරියකම්මස්ස කාරණභාවතො. තඤ්ඤි කම්මං තෙසං ඤාතීනං සරිතුං න දෙති.

16. එවං භගවා අනප්පකෙපි අන්තපානාදිමිහි විප්පමානෙ ඤාතීනං පච්චාසිසන්නානං පෙතානං කම්මඵලෙන ඤාතකානං අනුස්සරණමත්තස්සාපි අභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පෙත්තිවිසයප්පන්නෙ ඤාතකෙ උද්දිස්ස රඤ්ඤා දින්නදානං පසංසන්නො “එවං දදන්ති ඤාතීන” න්ති තතියගාථමාහ.

තත්ථ එවන්ති උපමාවචනං. තස්ස ද්විධා සම්බන්ධො – තෙසං සත්තානං කම්මපච්චයා අසරන්තෙසුපි කෙසුචි කෙවි දදන්ති ඤාතීනං, යෙ එවං අනුකම්පකා භොන්තිති ව, මහාරාජ, යථා තයා දින්නං, එවං සුචිං පණිතං කාලෙන කප්පියං පානභොජනං දදන්ති ඤාතීනං, යෙ භොන්ති අනුකම්පකාති ව. තත්ථ දදන්තිති දෙන්නි උද්දිසන්ති නියායාතෙත්ති. ඤාතීනන්ති මානිතො ව පිනිතො ව සම්බන්ධානං. යෙති යෙ කෙවි පුත්තාදයො. භොන්තිති භවන්ති. අනුකම්පකාති අත්ථකාමා හිතෙසිනො. සුචින්ති සුද්ධං මනොහරං ධම්මිකඤ්ච. පණිතන්ති උළාරං. කාලෙනාති දක්ඛිණෙයායානං පරිභොගයොග්ගකාලෙන, ඤාතිපෙතානං වා නිරොකුට්ටාදිසු ආගන්ත්වා යීතකාලෙන. කප්පියන්ති අනුච්ඡිකං පතිරූපං අරියානං පරිභොගාරහං. පානභොජනන්ති පානඤ්ච භොජනඤ්ච, තදුපදෙසෙන චෙත්ථ සබ්බං දෙයාධම්මං වදති.

17. ඉදානි යෙන පකාරෙන තෙසං පෙතානං දින්නං නාම භොති, තං දස්සෙන්නො “ඉදං වො ඤාතීනං භොතු, සුබ්බා භොන්තු ඤාතයො” නි චතුත්ථගාථාය පුබ්බධිසං ආහ. තං තතියගාථාය පුබ්බධිසෙන සම්බන්ධිතබ්බං –

“එවං දදන්ති ඤාතීනං, යෙ භොන්ති අනුකම්පකා;
ඉදං වො ඤාතීනං භොතු, සුබ්බා භොන්තු ඤාතයො” නි.

තෙන “ඉදං වො ඤාතීනං භොතුති එවං පකාරෙන දදන්ති, නො අඤ්ඤා” නි ආකාරත්ථෙන එවංසද්දෙන දාතබ්බාකාරතිදස්සනං කතං භොති.

තත්ථ ඉදන්ති දෙයාධම්මතිදස්සනං. වොති නිපාතමත්තං. “යෙහි වො අරියා” තිආදිසු (ම. නි. 1.36) විය. ඤාතීනං භොතුති පෙත්තිවිසයෙ උප්පන්නානං ඤාතකානං භොතු. “නො ඤාතීන” න්ති ව පඨන්ති, අම්භාකං ඤාතීනන්ති අත්ථො. සුබ්බා භොන්තු ඤාතයොති තෙ පෙත්තිවිසයප්පන්නා ඤාතයො ඉදං ඵලං පච්චනුභවන්තා සුබ්බා සුබ්ප්පන්නා භොන්තු.

යස්මා “ඉදං වො ඤාතීනං භොතු” නි චුත්තෙපි අඤ්ඤාන කතකම්මං න අඤ්ඤස්ස ඵලදං භොති, කෙවලං පන තථා උද්දිස්ස දියමානං තං චත්ථු ඤාතිපෙතානං කුසලකම්මස්ස පච්චයො භොති, තස්මා යථා තෙසං තස්මිං චත්ථුස්මිං තස්මිංයෙව බණෙ ඵලනිබ්බත්තකං කුසලකම්මං භොති, තං දස්සෙන්නො “තෙ ව තත්ථො” තිආදිමාහ.

තත්ථ තෙහි ඤාතිපෙතා. තත්ථාති යත්ථ දානං දියති, තත්ථ. සමාගන්ත්වාති “ඉමෙ නො ඤාතයො අම්භාකං අත්ථාය දානං උද්දිසන්ති” නි අනුමොදනත්ථං තත්ථ සමාගතා හුත්වා. පහුතෙ අන්තපානම්හීති අත්තනො උද්දිස්ස දියමානෙ තස්මිං චත්ථුස්මිං. සක්කච්චං අනුමොදරෙති කම්මඵලං අභිසද්දහන්තා චිත්තිකාරං අවිජ්ඣන්තා අචික්ඛිත්තචිත්තා හුත්වා “ඉදං නො දානං හිතාය සුබ්බාය භොතු” නි මොදන්ති අනුමොදන්ති පිතිසොමනස්සජාතා භොන්ති.

18. චිරං ජීවන්තුති චිරං ජීවිතො දිසායුකා භොන්තු. නො ඤාතීති අම්භාකං ඤාතකා. යෙසං භෙතුති යෙසං කාරණා යෙ නිස්සාය. ලභාමසෙති ඊදිසං සම්පත්තිං පටිලභාම. ඉදඤ්ඤි උද්දිසනෙන උද්ධසම්පත්තිං අනුභවන්තානං පෙතානං අත්තනො ඤාතීනං ථොමනාකාරදස්සනං. පෙතානඤ්ඤි අත්තනො අනුමොදනෙන, දායකානං උද්දිසනෙන, උක්ඛිණෙයාසම්පත්තියා වාති තිහි අඬිගෙහි දක්ඛිණා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව ඵලනිබ්බත්තිකා භොති. තත්ථ දායකා විසෙසභෙතු. තෙනාහ “යෙසං භෙතු ලභාමසෙ” නි. අම්භාකඤ්ච කතා පූජාති “ඉදං වො ඤාතීනං භොතු” නි එවං උද්දිසන්තෙහි දායකෙහි අම්භාකඤ්ච පූජා කතා, තෙ දායකා ව අනිජ්ඣලා යස්මිං සන්නානෙ පරිච්චාගමයං කම්මං නිබ්බත්තං තස්ස තත්ථෙව ඵලදානතො.

එත්ථාහ – “කිං පන පෙත්තිවිසයපපන්නා එව ඤාති හෙතුසම්පත්තියො ලභන්ති, උදාහු අඤ්ඤපී”ති? න වෙන්ට අමිහෙහි වත්තබ්බං, අත්ථි භගවතා එවං බ්‍යාකතත්තා. වුත්තඤ්ඤෙහෙතං –

“මයමස්සු, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා නාම දානානි දෙම, පුඤ්ඤානි කරොම ‘ඉදං දානං පෙතානං ඤාතිසාලොභිතානං උපකප්පතු, ඉදං දානං පෙතා ඤාතිසාලොභිතා පරිභුඤ්ජන්තු’ති. කච්චි තං, හො ගොතම, දානං පෙතානං ඤාතිසාලොභිතානං උපකප්පති, කච්චි තෙ පෙතා ඤාතිසාලොභිතා තං දානං පරිභුඤ්ජන්තිති? යානෙ බො, බ්‍රාහ්මණ, උපකප්පති, නො අට්ඨානෙති.

“කතමං පන, හො ගොතම, යානං, කතමං අට්ඨානන්ති? ඉධ, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාති හොති... පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා නිරයං උපපජ්ජති. යො තෙරයිකානං සත්තානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදං බො, බ්‍රාහ්මණ, අට්ඨානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං න උපකප්පති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාති හොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා තිරච්ඡානයොනිං උපපජ්ජති. යො තිරච්ඡානයොනිකානං සත්තානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදමිපි බො, බ්‍රාහ්මණ, අට්ඨානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං න උපකප්පති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාතා පටිච්චරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨිකො හොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා මනුස්සානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජති...පෙ.... දෙවානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජති. යො දෙවානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදමිපි බො, බ්‍රාහ්මණ, අට්ඨානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං න උපකප්පති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාති හොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා පෙත්තිවිසයං උපපජ්ජති. යො පෙත්තිවිසයිකානං සත්තානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. යං වා පනස්ස ඉතො අනුපවෙච්ඡෙන්නී මිත්තාමච්චා වා ඤාතිසාලොභිතා වා, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදං බො, බ්‍රාහ්මණ, යානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං උපකප්පති”ති.

“සවෙ පන, හො ගොතම, සො පෙතො ඤාතිසාලොභිතො තං යානං අනුපපන්නො හොති, කො තං දානං පරිභුඤ්ජති”ති? “අඤ්ඤපිස්ස, බ්‍රාහ්මණ, පෙතා ඤාතිසාලොභිතා තං යානං උපපන්නා හොන්ති, තෙ තං දානං පරිභුඤ්ජන්ති”ති.

“සවෙ පන, හො ගොතම, සො වෙච්ච පෙතො ඤාතිසාලොභිතො තං යානං අනුපපන්නො හොති, අඤ්ඤපිස්ස පෙතා ඤාතිසාලොභිතා තං යානං අනුපපන්නා හොන්ති, කො තං දානං පරිභුඤ්ජති”ති? “අට්ඨානං බො එතං, බ්‍රාහ්මණ, අනවකාසො, යං තං යානං විචිත්තං අස්ස ඉමිනා දීඝෙන අද්ධුනා යදිදං පෙතෙහි ඤාතිසාලොභිතෙහි, අපිච්ච, බ්‍රාහ්මණ, දායකොපි අනිප්ඵලො”ති (අ. නි. 10.177).

19. ඉදානි පෙත්තිවිසයපපන්නානං තත්ථ අඤ්ඤස්ස කසිගොරක්ඛාදිතො සම්පත්තිපට්ටාභකාරණස්ස අභාවං ඉතො දින්නෙන යාපනඤ්ච දස්සෙතුං “න හී”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ න හී තත්ථ කසි අත්ථිති තස්මිං පෙත්තිවිසයෙ කසි න හී අත්ථි, යං නිස්සාය පෙතා සුබ්බෙන ජීවෙය්‍යුං. ගොරක්ඛෙත්ථ න විජ්ජතිති එත්ථ පෙත්තිවිසයෙ න කෙවලං කසියෙව නත්ථි, අථ බො ගොරක්ඛාපි න විජ්ජති, යං නිස්සාය තෙ සුබ්බෙන ජීවෙය්‍යුං. වණ්ඨ්ථා තාදිසි නත්ථිති වණ්ඨ්ථාපි තාදිසි නත්ථි, යා තෙසං සම්පත්තිපට්ටාභහෙතු භවෙය්‍යා. හිරඤ්ඤෙන කයාකයන්ති හිරඤ්ඤෙන කයවික්කයමිපි තත්ථ තාදිසං නත්ථි, යං තෙසං සම්පත්තිපට්ටාභහෙතු භවෙය්‍යා. ඉතෙ දින්නෙන යාපෙන්නි, පෙතා කාලගතා තහින්ති කෙවලං පන ඉතො ඤාතිහි වා මිත්තාමච්චෙහි වා දින්නෙන යාපෙන්නි, අත්තභාවං පවත්තෙන්නි. පෙතාති පෙත්තිවිසයපපන්නා සත්තා. කාලගතාති අත්තතො මරණකාලෙන ගතා. “කාලකතා”ති වා පාඨො, කතකාලා කතමරණා මරණං සම්පත්තා. තහින්ති තස්මිං පෙත්තිවිසයෙ.

20-21. ඉදානි යථාවුත්තමත්ථං උපමාහි පකාසෙතුං “උන්නමෙ උදකං වුට්ඨ”න්ති ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්ථො – යථා උන්නමෙ ඵලෙ උන්නතප්පදෙසෙ මෙසෙහි අභිවුට්ඨං උදකං යථා නින්තං පවත්තති, යො භූමිභාගො නින්තො ඔණතො, තං උපගච්ජති; එවමෙව ඉතො දින්නං දානං පෙතානං උපකප්පති, ඵලප්පත්තියා විනිසුජ්ජති. නින්තමිච්ච හි උදකප්පවත්තියා යානං පෙතලොකො දානුපකප්පනාය. යථාහ – “ඉදං බො, බ්‍රාහ්මණ, යානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං උපකප්පති”ති (අ. නි. 10.177). යථා ව කන්දරපදරසාබසසාබකුසොබ්බමහාසොබ්බෙහි හි ඔගලිතෙන උදකෙන වාරිවහා මහානජ්ජො පුරා හුත්වා සාගරං පරිපුරෙන්නි, එවං ඉතො දින්නදානං පුබ්බෙ වුත්තනයෙන පෙතානං උපකප්පතිති.

22. යස්මා පෙනා “ඉතො කිඤ්චි ලභාමා”ති ආසාහිභුතා ඤාතිසරං ආගන්ත්වාපි “ඉදං නාම නො දෙථා”ති යාවිතුං න සක්කොන්ති, තස්මා තෙසං ඉමානි අනුස්සරණවත්ථුනි අනුස්සරන්තො කුලපුත්තො දක්ඛිණං දජ්ජාති දස්සෙන්තො “අදාසි මෙ”ති ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – ඉදං නාම මෙ ධනං වා ධක්ඤං වා අදාසි, ඉදං නාම මෙ කිච්චං අත්තනායෙව යොගං ආපජ්ජන්තො අකාසි, “අසුකො මෙ මාතිතො වා පිතිතො වා සම්බන්ධන්තා ඤාති, සිනෙහවසෙන තාණසමත්ථතාය මිත්තො, අසුකො මෙ සහපංසුකීළකසභායො සබ්බා”ති ච එතං සබ්බමනුස්සරන්තො පෙනානං දක්ඛිණං දජ්ජා දානං නියායාතෙය්‍ය. “දක්ඛිණං දජ්ජා”ති වා පායො, පෙනානං දක්ඛිණං දාතබ්බා, තෙන “අදාසි මෙ”තිආදිනා නයෙන පුබ්බෙ කතමනුස්සරං අනුස්සරතාති වුත්තං හොති. කරණත්ථෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං.

23-24. යෙ පන සත්තා ඤාතිමරණෙන රුණ්ණසොකාදිපරා එව හුත්වා තිට්ඨන්ති, න තෙසං අත්ථාය කිඤ්චි දෙන්ති, තෙසං තං රුණ්ණසොකාදි කෙවලං අත්තපරිනාපනමත්තමෙව හොති, තං න පෙනානං කඤ්චි අත්ථං සාධෙතිති දස්සෙන්තො “න හි රුණ්ණං වා”ති ගාථං වත්වා පුන මගධරාජෙන දින්තදක්ඛිණාය සාත්ථකභාවං දස්සෙතුං “අයඤ්ච බො”ති ගාථමාහ. තෙසං අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

25. ඉදානි යස්මා ඉමං දක්ඛිණං දෙන්තෙන රඤ්ඤා ඤාතිනං ඤාතිහි කත්තබ්බකිච්චකරණෙන ඤාතිධම්මො නිදස්සිතො, බහුජනස්ස පාකටො කතො, නිදස්සනං පාකටං කතං “තුම්හෙහිපි එවමෙව ඤාතිසු ඤාතිධම්මො පරිපුරෙතබ්බො”ති. තෙ ව පෙනෙ දිබ්බසම්පත්තිං අධිගමෙන්තෙන පෙනානං පූජා කතා උළාරා , බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං අන්තපානාදිහි සන්තප්පෙන්තෙන භික්ඛුනං බලං අනුප්පදින්තං, අනුකම්පාදිගුණපරිවාරඤ්ච වාගචෙතනං නිබ්බත්තෙන්තෙන අනප්පකං පුඤ්ඤං පසුතං, තස්මා භගවා ඉමෙහි යථාභුච්චගුණෙහි රාජානං සම්පහංසෙන්තො “සො ඤාතිධම්මො”ති ඔසානගාථමාහ.

තත්ථ ඤාතිධම්මොති ඤාතිහි ඤාතිනං කත්තබ්බකරණං. උළාරාති ඒතා සමිද්ධා. බලන්ති කායබලං. පසුතන්ති උපචිතං. එත්ථ ව “සො ඤාතිධම්මො ව අයං නිදස්සිතො”ති එතෙන භගවා රාජානං ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි. ඤාතිධම්මදස්සනඤ්ඤෙන්ථ සන්දස්සනං. “පෙනාන පූජා ව කතා උළාරා”ති ඉමිනා සමාදපෙසි. “උළාරා”ති පසංසනඤ්ඤෙන්ථ පුනජ්ජුතං පූජාකරණෙ සමාදපනං. “බලඤ්ච භික්ඛුනමනුප්පදින්ත”න්ති ඉමිනා සමුත්තෙජෙසි. භික්ඛුනං බලානුප්පදානඤ්ඤෙන්ථ එවංවිධානං බලානුප්පදානෙ උස්සාහවඩ්ඨනෙන සමුත්තෙජනං. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්ති ඉමිනා සම්පහංසෙසි. පුඤ්ඤපසවනකිත්තනඤ්ඤෙන්ථ තස්ස යථාභුච්චගුණසංවණ්ණනභාවෙන සම්පහංසනන්ති එවමෙන්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා.

දෙසනාපරියොසානෙ ව පෙත්තිවිසයුපපත්තිආදීනවසංවණ්ණනෙන සංවිග්ගහදයානං යොනියො පදහනං චතුරාර්ථියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. දුතියදිවසෙපි දෙවමනුස්සානං ඉදමෙව තිරොකුට්ඨදෙසනං දෙසෙසි. එවං යාව සත්ත දිවසා තාදියොව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

තිරොකුට්ඨපෙනවත්ථුච්චණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පඤ්චපුත්තබාදකපෙතිවත්ථුච්චණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසීති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ පඤ්චපුත්තබාදකපෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ ගාමකෙ අඤ්ඤතරස්ස කුටුම්භිකස්ස හරියා වඤ්ඤා අහොසි. තස්ස ඤාතකා එතදවොචුං – “තච පජාපති වඤ්ඤා, අඤ්ඤං තෙ කඤ්ඤං ආනෙමා”ති. සො තස්සො හරියාය සිනෙහෙන න ඉච්ඡී. අප්පස්ස හරියා තං පවත්තිං සුත්වා සාමිකං එවමාහ – “සාමී, අහං වඤ්ඤා, අඤ්ඤා කඤ්ඤා ආනෙතබ්බා, මා තෙ කුලටංසො උපචිඡිජ්ජී”ති. සො තාය නිජ්ජිළියමානො අඤ්ඤං කඤ්ඤං ආනෙසි. සා අපරෙත සමයෙන ගබ්භිනී අහොසි. වඤ්ඤාති – “අයං පුත්තං ලභිත්වා ඉමස්ස ගෙහස්ස ඉස්සරා භවිස්සති”ති ඉස්සාපකතා තස්සා ගබ්භපාතනුපායං පරියෙසන්ති අඤ්ඤතරං පරිබ්බාජිකං අන්තපානාදිහි සඬ්ගණ්ණිත්වා තාය තස්සා ගබ්භපාතනං දාපෙසි. සා ගබ්භෙ පතිතෙ අත්තනො මාතුයා ආරොවෙසි, මාතා අත්තනො ඤාතකෙ සමොධානෙන්වා තමත්ථං නිවෙදෙසි. තෙ වඤ්ඤාති – එතදවොචුං – “තයා ඉමස්සා ගබ්භො පාතිතො”ති? “නාහං පාතෙමී”ති. “සචෙ තයා ගබ්භො න පාතිතො, සපථං කරොහී”ති. “සචෙ මයා ගබ්භො පාතිතො, දුග්ගතිපරායණා බුජ්ජිපාසාහිභුතා සායං පාතං පඤ්ච පඤ්ච පුත්තෙ විජායිත්වා බාදිත්වා තිත්තිං න ගච්ඡෙය්‍යං, නිච්චං දුග්ගන්ධා මක්ඛිකාපරිකිණ්ණා ව භවෙය්‍ය”න්ති මුසා වත්වා සපථං අකාසි. සා නවිරස්සෙව කාලං කත්වා තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ දුබ්බණ්ණරූපා පෙති හුත්වා නිබ්බන්ති.

තදා ජනපදෙ වුත්ථවස්සා අට්ඨ ථෙරා සත්ථු දස්සනත්ථං සාවත්ථී. ආගච්ඡන්තා තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ ඡායුදකසම්පන්නෙ අරඤ්ඤට්ඨානෙ වාසං උපගච්ඡිංසු. අප් සා පෙති ථෙරානං අත්තානං දස්සෙසි. තෙසු සඬ්ඝත්ථෙරො තං පෙතිං –

26. “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසී, දුග්ගන්ධා පුති වායසී;
මක්ඛිකාහි පරිකිණ්ණා, කා නු ත්ථං ඉධ තිට්ඨසී”ති. –

ගාථාය පටිපුච්ඡි. තත්ථ නග්ගානි නිව්වොළා. දුබ්බණ්ණරූපාසීති ණවිරූපා අතිවිය බිහව්ජරූපෙන සමන්තාගතා අසී. දුග්ගන්ධානි අනිට්ඨගන්ධා. පුත්ති වායසීති සරිරතො කුණපගන්ධං වායසි. මක්ඛිකාහි පරිකිණ්ණානි නිලමක්ඛිකාහි සමන්තතො ආකිණ්ණා. කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසීති කා නාම ඵවරූපා ඉමස්මිං යානෙ තිට්ඨසී, ඉතො විතො ව විවරසීති අත්ථො.

අථ සා පෙනී මහාටෙරෙන ඵලං පුට්ඨා අත්තානං පකාසෙන්නී සත්තානං සංවෙගං ජනෙන්නී —

27. “අහං හදන්තෙ පෙනීම්හි, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා.
28. “කාලෙන පඤ්ච පුත්තානි, සායං පඤ්ච පුනාපරෙ;
විජායිත්වාන බාදාමි, තෙපි නා භොන්නි මෙ අලං.
29. “පරිඛය්හති ධුමායති, බුදාය හදයං මම;
පානියං න ලභෙ පාතුං, පස්ස මං බ්‍යසනං ගත”න්ති. —

ඉමා තිස්සො ගාථා අභාසී.

27. තත්ථ හදන්තෙති ථෙරං ගාරවෙන ආලපති. දුග්ගතානි දුග්ගතිං ගතා. යමලොකිකානි “යමලොකො”ති ලද්ධනාමෙ පෙනලොකෙ තත්ථ පරියාපන්නභාවෙන විදිතා. ඉතො ගතානි ඉතො මනුස්සලොකතො පෙනලොකං උපපජ්ජනවසෙන ගතා, උපපන්නානි අත්ථො.

28. කාලෙනානි රත්තියා විභාතකාලෙ. භූමිමත්ථෙ හි ඵතං කරණවචනං. පඤ්ච පුත්තානිති පඤ්ච පුත්තෙ. ලිඛිගවිපල්ලාසෙන හෙතං චූත්තං. සායං පඤ්ච පුනාපරෙති සායන්හකාලෙ පුන අපරෙ පඤ්ච පුත්තෙ බාදාමිති යොජනා. විජායිත්වානානි දිවසෙ දිවසෙ දස දස පුත්තෙ විජායිත්වා. තෙපි නා භොන්නි මෙ අලන්නි තෙපි දසපුත්තා ඵකදිවසං මය්හං බුදාය පටිඝාතාය අහං පරියත්තා න භොන්නි. ගාථාසුඛත්ථඤ්ඤෙත්ථ නා-ඉති දීඝං කත්වා චූත්තං.

29. පරිඛය්හති ධුමායති බුදාය හදයං මමානි බුදාය ජීඝච්ඡාය බාධියමානාය මම හදයපදෙසො උදරග්ගිනා පරිසමන්තතො ක්‍රියානි ධුමායනි සන්නප්පති. පානියං න ලභෙ පාතුන්ති පිපාසාහිභූතා තත්ථ තත්ථ විවරන්ති පානියම්පි පාතුං න ලභාමි. පස්ස මං බ්‍යසනං ගතන්ති පෙතුපපත්තියා සාධාරණං අසාධාරණඤ්ච ඉමං ඊදිසං බ්‍යසනං උපගතං මං පස්ස, හන්තෙති අත්තනා අනුභවියමානං දුක්ඛං ථෙරස්ස පවෙදෙසි.

තං සුත්වා ථෙරො තාය කතකම්මං පුච්ඡන්තො —

30. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්ස කම්මවිපාකෙන, පුත්තමංසානි බාදසී”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ දුක්කටන්ති දුච්චරිතං. කිස්ස කම්මවිපාකෙනානි කීදිසස්ස කම්මස්ස විපාකෙන, කිං පාණානිපාතස්ස, උදාහු අදින්නාදානාදිසු අඤ්ඤතරස්සානි අත්ථො. “කෙන කම්මවිපාකෙනා”ති කෙවි පටන්ති.

අථ සා පෙනී අත්තනා කතකම්මං ථෙරස්ස කථෙන්නී —

31. “සපතී මෙ ගබ්හිනී ආසී, තස්සා පාපං අවෙනයිං;
සාහං පදුට්ඨමනසා, අකරිං ගබ්හපාතනං.
32. “තස්ස ද්වෙමාසිකො ගබ්භො, ලොහිතඤ්ඤෙව පග්ගරි;
තදස්සා මාතා කුපිතා, මය්හං ඤාතී සමානයි;
සප්ථඤ්ච මං අකාරෙසි, පරිභාසාපයි ව මං.
33. “සාහං ඝොරඤ්ච සපථං, මුසාවාදං අභාසිසං;
‘පුත්තමංසානි බාදාමි, සවෙ තං පකතං මයා’.
34. “තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන, මුසාවාදස්ස චූභයං;
පුත්තමංසානි බාදාමි, පුබ්බලොහිතමක්ඛිතා”ති. — ගාථායො අභාසී;

31-32. තත්ථ සපතීති සමානපතිකා ඉත්ථි චූච්චති. තස්සා පාපං අවෙනයින්නි තස්ස සපතියා පාපං ලුද්දකං කම්මං අවෙනයිං. පදුට්ඨමනසානි පදුට්ඨචිත්තා, පදුට්ඨෙත වා මනසා. ද්වෙමාසිකොති ද්වෙමාසජාතො පතිට්ඨිතො හුත්වා ද්වෙමාසිකා. ලොහිතඤ්ඤෙව පග්ගරිති විපජ්ජමානො රුහිරඤ්ඤෙව හුත්වා විස්සන්දි. තදස්සා මාතා කුපිතා, මය්හං ඤාතී සමානයිති තදා අස්සා සපතියා මාතා මය්හං කුපිතා අත්තතො ඤාතකෙ සමොධානෙසි. “තතස්සා”ති වා පාඨො, තතො අස්සානි පදවිභාගො.

33-34. සපර්නති සපනං. පරිභාසාපයිති භයෙන තප්පාපෙසි. සපථං මුසාවාදං අභාසිසන්ති “සවෙ තං මයා කතං, ඊදිසි භවෙය්‍ය”න්ති කතමෙව පාපං අකතං කන්වා දස්සෙන්නී මුසාවාදං අභූතං සපථං අභාසිං. මුත්තමංසානි බාදාමි, සවෙනං පකතං මයානි ඉදං තදා සපර්ස්ස කතාකාරදස්සනං. යදි එතං ගබ්භපාතනපාපං මයා කතං, ආයතීං පුනඛභවාහිනිබ්බන්තියං මය්හං පුත්තමංසානියෙව බාදෙය්‍යන්ති අත්ථො. තස්ස කම්මස්සානි තස්ස ගබ්භපාතනවසෙන පකතස්ස පාණානිපාතකම්මස්ස. මුසාවාදස්ස වානි මුසාවාදකම්මස්ස ව. උභයන්ති උභයස්සපි කම්මස්ස උභයෙන විපාකෙන. කරණත්ථෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං. පුබ්බලොභිතමක්ඛිතානි පසවනවසෙන පරිහිජ්ජනවසෙන ව පුබ්බෙන ව ලොභිතෙන ව මක්ඛිතා හුත්වා පුත්තමංසානි බාදාමිති යොජනා.

එවං සා පෙනී අත්තනො කම්මවිපාකං පවෙදෙත්වා පුන ථෙරෙ එවමාහ — “අභං, භත්තෙ, ඉමස්මිංයෙව ගාමෙ අසුකස්ස කුටුම්භිකස්ස හරියා ඉස්සාපකතා හුත්වා පාපකම්මං කන්වා එවං පෙනයොනියං නිබ්බන්තා. සාධු, භත්තෙ, තස්ස කුටුම්භිකස්ස ගෙහං ගච්ඡට්, සො කුම්භාකං දානං දස්සති, තං දක්ඛිණං මය්හං උද්දිසාපෙය්‍යාට්, එවං මෙ ඉතො පෙනලොකතො මුත්ති හවිස්සති”ති. ථෙරා තං සුත්වා තං අනුකම්පමානා උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතා තස්ස කුටුම්භිකස්ස ගෙහං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. කුටුම්භිකො ථෙරෙ දිස්වා සඤ්ජාතප්පසාදො පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තානි ගභෙත්වා ථෙරෙ ආසනෙසු නිසිදාපෙත්වා පණිතෙන ආභාරෙන භොජෙත්තුං ආරභි. ථෙරා තං පවත්ති. කුටුම්භිකස්ස ආරොවෙත්වා තං දානං තස්සා පෙනියා උද්දිසාපෙසුං. තඬ්ඬණඤ්ඤෙව ව සා පෙනී තතො දුක්ඛතො අපෙනා උළාරසම්පත්තිං පටිලභිත්වා රත්තියං කුටුම්භිකස්ස අත්තානං දස්සෙසි. අප් ථෙරා අනුක්කමෙන සාවත්ථීං ගන්ත්වා භගවතො තමත්ථං ආරොවෙසුං. භගවා ව තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කන්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාවසානෙ මහාජනො පටිලද්ධසංවෙගො ඉස්සාමච්ඡෙරතො පටිවිරම්. එවං සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

පඤ්චපුත්තබාදකපෙනිවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සත්තපුත්තබාදකපෙනිවත්ථුචණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසිති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථීයං විහරන්තෙ සත්තපුත්තබාදකපෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථීයා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස ද්වෙ පුත්තා අභෙසුං — පට්ඨමවයෙ ඨිතා රූපසම්පත්තා සිලාවාරෙන සමන්තාගතා. තෙසං මාතා “පුත්තවතී අභ”න්ති පුත්තබලෙන භත්තාරං අතිමඤ්ඤති. සො හරියාය අවමානිතො නිබ්බන්තමානසො අඤ්ඤං කඤ්ඤං ආනෙසි. සා නචිරස්සෙව ගබ්භිනී අභොසි. අප්ස්ස ජෙට්ඨහරියා ඉස්සාපකතා අඤ්ඤතරං වෙජ්ජං ආමිසෙන උපලාපෙත්වා තෙන තස්සා තෙමාසිකං ගබ්භං පානෙසි. අප් සා ඤාතීහි ව භත්තාරා ව “තයා ඉමිස්සා ගබ්භො පාතිතො”ති පුට්ඨා “නාභං පානෙමි”ති මුසා වත්වා තෙහි අසද්දහන්තෙහි “සපථං කරොහි”ති වුත්තා “සායං පාතං සත්ත සත්ත පුත්තෙ විජායිත්වා පුත්තමංසානි බාදාමි, නිච්චං දුග්ගන්ධා ව මක්ඛිකාපරිකිණ්ණා ව භවෙය්‍ය”න්ති සපථං අකාසි.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කන්වා තස්ස ගබ්භපාතනස්ස මුසාවාදස්ස ව ඵලෙනෙව පෙනයොනියං නිබ්බන්තිත්වා පුත්තනයෙන පුත්තමංසානි බාදන්ති තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ විවරති. තෙන ව සමයෙන සම්බහුලා ථෙරා ගාමකාවාසෙ වුත්ථවස්සා භගවත්තං දස්සනාය සාවත්ථීං ආගච්ඡන්තා තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං පදෙසෙ රත්තියං වාසං කප්පෙසුං. අප් සා පෙනී තෙසං ථෙරානං අත්තානං දස්සෙසි. තං මහාථෙරො ගාථාය පුට්ඨී —

35. “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි, දුග්ගන්ධා පුති වායසි;
මක්ඛිකාහි පරිකිණ්ණා, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසි”ති.

සා ථෙරෙන පුට්ඨා තීහි ගාථාහි පටිච්චනං අදාසි —

36. “අභං භදන්තෙ පෙනිමිහි, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා.

37. “කාලෙන සත්ත පුත්තානි, සායං සත්ත පුනාපරෙ;
විජායිත්වාන බාදාමි, තෙපි නා භොන්ති මෙ අලං.

38. “පරිඛය්හති ධුමායති, බුදාය භදයං මම;
නිබ්බුතිං නාධිගච්ඡාමි, අග්ගිද්ධිසාව ආතපෙ”ති.

38. තත්ථ නිබ්බුතින්ති බුජ්ජිපාසාදුක්ඛස්ස වූපසමං. නාධිගච්ඡාමිති න ලභාමි. අග්ගිද්ධිසාව ආතපෙති අතිඋණ්භතපෙ අග්ගිනා ධය්හමානා විය නිබ්බුතිං නාධිගච්ඡාමිති යොජනා.

තං සුත්වා මහාථෙරො තාය කතකම්මං පුච්ඡන්තො —

39. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පුත්තමංසානි බාදසි”ති. — ගාථමාහ;

අප සා පෙනී අත්තනො පෙනලොකුපපත්තිඤ්ච පුත්තමංසබ්බදනකාරණඤ්ච කට්ඨන්ති -

40. “අහු මය්හං දූවෙ පුත්තා, උභො සමීපත්තයොබ්බතා;
සාහං පුත්තබ්බපෙනා, සාමිකං අතිමඤ්ඤිසං.
41. “තතො මෙ සාමිකො කුද්ධො, සපතිං මය්හමානයි;
සා ව ගබ්හං අලභිත්ථ, තස්සා පාපං අවෙනයිං.
42. “සාහං පදුට්ඨමනසා, අකරිං ගබ්හපාතනං;
තස්ස තෙමාසිකො ගබ්හො, පුතිලොභිතකො පති.
43. “තදස්සා මාතා කුපිතා, මය්හං ඤාතී සමානයි;
සපථඤ්ච මං කාරෙසි, පරිභාසාපයි ව මං.
44. “සාහං ඝොරඤ්ච සපථං, මුසාවාදං අභාසිසං;
‘පුත්තමංසානි බාදාමි, සවෙ තං පකතං මයා’.
45. “තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන, මුසාවාදස්ස වූහයං;
පුත්තමංසානි බාදාමි, පුබ්බලොභිතමක්ඛිතා”ති. - ඉමා ගාථා අභාසි;

40-45. තත්ථ පුත්තබ්බපෙනාති පුත්තබ්බපෙන උපෙනා, පුත්තානං වසෙන ලද්ධබලා. අතිමඤ්ඤිසන්ති අතික්කම්මත්වා මඤ්ඤං අවමඤ්ඤං. පුතිලොභිතකො පතීති කුණපලොභිතං හුත්වා ගබ්හො පරිපතී. සෙසං සබ්බං අනත්තරසදිසමෙව. තත්ථ අට්ඨ ථෙරා, ඉධ සමිබ්බලා. තත්ථ පඤ්ච පුත්තා, ඉධ සත්තාති අයමෙව විසෙසොති.

සත්තපුත්තබ්බදකපෙතිවත්ථුචණ්ණානා නිට්ඨිතා.

8. ගොණපෙනවත්ථුචණ්ණානා

කිං හු උම්මත්තරූපො වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මතපිතිකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරස්ස කුටුම්භිකස්ස පිතා කාලමකාසි. සො පිතු මරණෙන සොකසත්තත්තහදයො රොදමානො උම්මත්තකො පිය විවරන්තො යං යං පස්සති, තං තං පුච්ඡති - “අපි මෙ පිතරං පස්සිත්ථා”ති? න කොච තස්ස සොකං විනොදෙත්තුං අසක්ඛි. තස්ස පන හදයෙ සටෙ පදීපො විය සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයො පජ්ජලති.

සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තස්ස සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං දිස්වා “ඉමස්ස අතීතකාරණං ආහරිත්වා සොකං වූපසමෙන්වා සොතාපත්තිඵලං දාතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා සුතදිවසෙ පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො පච්ඡාසමණං අනාදාය තස්ස සරද්ථාරං අගමාසි. සො “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා පච්චුග්ගන්ත්වා සත්ථාරං ගෙහං පවෙසෙන්වා සත්ථරි පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසින්තෙ සයං භගවත්තං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසින්තො “කිං, භත්තෙ, මය්හං පිතු ගතට්ඨානං ජානාමා”ති ආහ. අප්ප නං සත්ථා, “උපාසක, කිං ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පිතරං පුච්ඡසි, උදාහු අතීතෙ”ති ආහ. සො තං වචනං සුත්වා “බහු කිර මය්හං පිතරො”ති තනුභූතසොකො ථොකං මජ්ඣන්තනං පටිලභි. අප්පස්ස සත්ථා සොකවිනොදනං ධම්මකථං කත්වා අපගතසොකං කල්ලවිත්තං විදිත්වා සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙන්වා විහාරං අගමාසි.

අප් භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “පස්සථ, ආවුසො, බුද්ධානුභාවං, තථා සොකපරිදෙවසමාපන්තො උපාසකො බණෙනෙව භගවතා සොතාපත්තිඵලෙ විතීතො”ති. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තො “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡි. භික්ඛු තමත්ථං භගවතො ආරොවෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මයා ඉමස්ස සොකො අපනීතො, පුබ්බෙපි අපනීතොයෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං අඤ්ඤතරස්ස ගහපතිකස්ස පිතා කාලමකාසි. සො පිතු මරණෙන සොකපරිදෙවසමාපන්තො අස්සුමුබ්බො රත්තක්ඛො කන්දන්තො විතකං පදක්ඛිණං කරොති. තස්ස පුත්තො සුජාතො නාම කුමාරො පණ්ඩිතො බාත්තො බුද්ධිසම්පන්නො පිතුසොකවිනයනුපායං වින්තෙන්තො එකදිවසං බහිනගරෙ එකං මතගොණං දිස්වා තිණඤ්ච පාතියඤ්ච ආහරිත්වා තස්ස පුරතො යටෙන්වා “බාද, බාද, පිව, පිව”ති වදන්තො අට්ඨාසි. ආගතාගතා තං දිස්වා “සම්ම සුජාත, කිං උම්මත්තකොසි, යො ත්වං මතස්ස ගොණස්ස තිණොදකං උපනෙසී”ති වදන්ති? සො න කිඤ්ච පටිවදති. මනුස්සා තස්ස පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා “පුත්තො තෙ උම්මත්තකො ජාතො, මතගොණස්ස තිණොදකං දෙති”ති ආහංසු. තං සුත්වා ව කුටුම්භිකස්ස පිතරං ආරබ්භ ධීතො සොකො අපගතො. සො “මය්හං කිර පුත්තො උම්මත්තකො ජාතො”ති සංවෙගජ්ජන්තො වෙගෙන ගන්ත්වා “නනු ත්වං, තාත සුජාත, පණ්ඩිතො බාත්තො බුද්ධිසම්පන්නො, කස්මා මතගොණස්ස තිණොදකං දෙසී”ති වොදෙන්තො -

46. “කිං හු උම්මත්තරූපොව, ලායිත්වා හරිතං තිණං;
බාද බාදාති ලපසි, ගතසත්තං ජරග්ගවං.

47. “න හි අත්තෙන පානෙන, මනො ගොණො සමුට්ඨහෙ;
ත්වංසි බාලො ව දුමිමෙධො, යථා තඤ්ඤොව දුමිමති”ති. —

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ කිං නුති පුච්ඡාවචනං. උම්මත්තරුපොචාති උම්මත්තකසභාවො විය චිත්තක්ඛෙපං පත්තො විය. ලායිත්වාති ලචිත්වා. හරිතං කිණන්ති අල්ලතිණං. ලපසි විලපසි. ගතසත්තන්ති විගතජීවිතං. ජරග්ගවන්ති බලිබද්දං ජිණ්ණගොණං. අත්තෙන පානෙනාති තයා දින්නෙන හරිතතිණෙන වා පානියෙන වා. මනො ගොණො සමුට්ඨහෙති කාලකතො ගොණො ලද්ධජීවිතො හුත්වා න හි සමුට්ඨහෙය්‍ය. ත්වංසි බාලො ව දුමිමෙධොති ත්වං බාලායොගතො බාලො, මෙධාසඬ්ඛාතාය පඤ්ඤාය අභාවතො දුමිමෙධො අසි. යථා තඤ්ඤොව දුමිමති යථා තං අඤ්ඤොපි නිප්පඤ්ඤො විප්පලපෙය්‍ය, එවං ත්වං නිරතථකං විප්පලපසිති අත්ථො. යථා තන්ති නිපාතමත්තං.

තං සුත්වා සුජාතො පිතරං සඤ්ඤාපෙතුං අත්තෙනො අධිප්පායං පකාසෙන්නො —

48. “ඉමෙ පාදා ඉදං සීසං, අයං කායො සවාලධි;
නෙත්තා තථෙව තිට්ඨන්ති, අයං ගොණො සමුට්ඨහෙ.

49. “නායාකස්ස හත්ථපාදා, කායො සීසඤ්ච දිස්සති;
රුදං මත්තිකථුපස්මිං, නනු ත්වඤ්ඤොව දුමිමති”ති. —

ගාථාද්වයං අභාසි. තස්සත්ථො — ඉමස්ස ගොණස්ස ඉමෙ චත්තාරො පාදා, ඉදං සීසං, සහ වාලධිනා චත්තතිති සවාලධි අයං කායො. ඉමාති ව නෙත්තා නයනාති යථා මරණතො පුබ්බෙ, තථෙව අභින්නසණ්ඨානාති තිට්ඨන්ති. අයං ගොණො සමුට්ඨහෙති ඉමස්මා කාරණා අයං ගොණො සමුට්ඨහෙය්‍ය සමුත්තිට්ඨෙය්‍යාති මම චිත්තං භවෙය්‍ය. “මඤ්ඤෙ ගොණො සමුට්ඨහෙ”ති කෙච්චි පටන්ති, තෙන කාරණෙන අයං ගොණො සහසාපි කායං සමුට්ඨහෙය්‍යාති අහං මඤ්ඤෙය්‍යං, එවං මෙ මඤ්ඤනා සම්භවෙය්‍යාති අධිප්පායො. අයාකස්ස පන මය්හං පිතාමහස්ස න හත්ථපාදා කායො සීසං දිස්සති, කෙවලං පන තස්ස අට්ඨිකාති පක්ඛිපිත්වා කතෙ මත්තිකාමයෙ ථුපෙ රුදන්තො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන, තාත, ත්වඤ්ඤොව දුමිමති නිප්පඤ්ඤො, හිප්පනධම්මා සඬ්ඛාරා හිප්පන්ති, තත්ථ විජානතං කා පරිදෙවනාති පිතු ධම්මං කථෙසි.

තං සුත්වා බොධිසත්තස්ස පිතා “මම මුත්තො පණ්ඨිතො මං සඤ්ඤාපෙතුං ඉමං කම්මං අකාසි”ති චිත්තෙන්වා “තාත සුජාත, ‘සබ්බෙපි සත්තා මරණධම්මා’ති අඤ්ඤාතමෙනං, ඉතො පට්ඨාය න සොච්ඡිසාමි, සොකහරණසමත්ථෙන නාම මෙධාවිතා තාදිසෙනෙව භවිතබ්බ”න්ති පුත්තං පසංසන්නො —

50. “ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතසිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

51. “අබ්බහී වත මෙ සල්ලං, සොකං හදයනිස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පිතුසොකං අපානුදි.

52. “ස්වාහං අබ්බුල්භසල්ලොස්මි, සිතිභුතොස්මි නිබ්බුතො;
න සොවාමි න රොදාමි, තව සුත්වාන මාණව.

53. “එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤා, යෙ භොන්ති අනුකම්පකා;
විනිවත්තයන්ති සොකම්භා, සුජාතො පිතරං යථා”ති. —

වතස්සො ගාථා අභාසි. තත්ථ ආදිත්තන්ති සොකග්ගිනා ආදිත්තං ජලිතං. සන්තන්ති සමානං. පාවකන්ති අග්ගි. වාරිනා විය ඔසිඤ්චන්ති උදකෙන අවසිඤ්චන්තො විය. සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරන්ති සබ්බං මෙ චිත්තදරථං නිබ්බාපෙසි. අබ්බහී වතාති නීහරි වත. සල්ලන්ති සොකසල්ලං. හදයනිස්සිතන්ති චිත්තසන්තිස්සිතසල්ලභුතං. සොකපරෙතස්සාති සොකෙන අභිභුතස්ස. පිතුසොකන්ති පිතරං ආරබ්භ උප්පන්නං සොකං. අපානුදිති අපනෙසි. තව සුත්වාන මාණවාති, කුමාර, තව වචනං සුත්වා ඉදාති පන න සොවාමි න රොදාමි. සුජාතො පිතරං යථාති යථා අයං සුජාතො අත්තෙනො පිතරං සොකතො විනිවත්තෙසි, එවං අඤ්ඤොපි යෙ අනුකම්පකා අනුග්ගණ්හසීලා භොන්ති, තෙ සප්පඤ්ඤා එවං කරොන්ති පිතුනං අඤ්ඤොසඤ්ච උපකාරං කරොන්තිති අත්ථො.

මාණවස්ස වචනං සුත්වා පිතා අපගතසොකො හුත්වා සීසං නභායිත්වා භුඤ්ජිත්වා කම්මන්තෙ පචත්තෙන්වා කාලං කත්වා සග්ගපරායණො අභොසි. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා තෙසං භික්ඛූනං සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදිසු පතිට්ඨහිංසු. තදා සුජාතො ලොකනාථො අභොසිති.

ගොණපෙතවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මහාපෙසකාරපෙතිවත්ථුචණ්ණනා

ගුප්තව මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බත්ති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං පෙසකාරපෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. ද්වදසමත්තා කිර හික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වසනායොග්ගට්ඨානං වීමංසන්තා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය අඤ්ඤතරං ඡායුදකසම්පන්නං රමණීයං අරඤ්ඤායතනං තස්ස ව නාතිදුරෙ නාව්වාසන්තෙ ගොවරගාමං දිස්වා තත්ථ එකරත්තිං වසිත්වා දුතියදිවසෙ ගාමං පිණ්ඩාය පටිසිංසු. තත්ථ එකාදස පෙසකාරා පටිවසන්ති, තෙ තෙ හික්ඛු දිස්වා සඤ්ජාතසොමනස්සා හුත්වා අත්තනො අත්තනො ගෙහං නෙත්වා පණිනෙත ආභාරෙන පරිවිසිත්වා ආභංසු “කුහිං, හන්තෙ, ගච්ඡා”ති? “යත්ථ අමිහාකං එසුකං, තත්ථ ගමිස්සාමා”ති. “යදි එවං, හන්තෙ, ඉධෙව වසිතබ්බ”න්ති වස්සුපගමනං යාචිංසු. හික්ඛු සම්පට්ඨිංසු. උපාසකා තෙසං තත්ථ අරඤ්ඤකුට්ඨායො කාරෙත්වා අදංසු. හික්ඛු තත්ථ වස්සං උපගච්ඡිංසු.

තත්ථ ජෙට්ඨකපෙසකාරො ද්වෙ හික්ඛු චතුති පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨති, ඉතරෙ එකෙකං හික්ඛු උපට්ඨතිංසු. ජෙට්ඨකපෙසකාරස්ස හරියා අස්සද්ධා අප්පසන්නා මච්ඡාදිට්ඨිකා මච්ඡරිති හික්ඛු න සක්කච්චං උපට්ඨාති. සො තං දිස්වා තස්සායෙව කතිට්ඨහිනිං ආනෙත්වා අත්තනො ගෙහෙ ඉස්සරියං නියායාදෙසි. සා සද්ධා පසන්නා හුත්වා සක්කච්චං හික්ඛු පටිප්ථගි. තෙ සබ්බෙ පෙසකාරො වස්සං චුත්ථානං හික්ඛුනං එකෙකස්ස එකෙකං සාටකමදංසු. තත්ථ මච්ඡරිති ජෙට්ඨකපෙසකාරස්ස හරියා පදුට්ඨචිත්තා අත්තනො සාමිකං පරිභාසි – “යං තයා සමණානං සකාපුත්තියානං දානං දින්නං අන්නපානං, තං තෙ පරලොකෙ ගුප්තමුත්තං පුබ්බලොභිතඤ්ච හුත්වා නිබ්බත්තතු, සාටකා ව ජලිතා අයොමයපට්ටා හොන්තු”ති.

තත්ථ ජෙට්ඨකපෙසකාරො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා විඤ්ඤාට්ඨියං ආනුභාවසම්පන්නා රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස පන කදරියා හරියා කාලං කත්වා තස්සෙව වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ පෙනී හුත්වා නිබ්බත්ති. සා නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා ජිසව්ඡාපිපාසාහිභූතා තස්ස භූමදෙවස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආභ – “අහං, සාමී, නිව්චොළා අතිවිය ජිසව්ඡාපිපාසාහිභූතා විවරාමී, දෙහි මෙ වත්ථං අන්නපානඤ්චා”ති. සො තස්සා දිබ්බං උළාරං අන්නපානං උපනෙසි. තං තාය ගහිතමත්තමෙව ගුප්තමුත්තං පුබ්බලොභිතඤ්ච සම්පජ්ජති, සාටකඤ්ච දින්නං තාය පරිද්විතං පජ්ජලිතං අයොමයපට්ටං හොති. සා මහාදුක්ඛං අනුභවන්ති තං ඡඩ්ඨෙත්වා කන්දන්ති විවරති.

තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරො හික්ඛු චුත්ථවස්සො සත්ථාරං වන්දිතුං ගච්ඡන්තො මහතා සත්ථෙත සද්ධිං විඤ්ඤාට්ඨියං පටිපජ්ජී. සත්ථිකා රත්තිං මග්ගං ගන්ත්වා දිවා වනෙ සන්දච්ඡායුදකසම්පන්නං පදෙසං දිස්වා යානාති මුඤ්චිත්වා මුහුත්තං විස්සමිංසු. හික්ඛු පන විවෙකකාමතාය ථොකං අපක්කමිත්වා අඤ්ඤතරස්ස සන්දච්ඡායස්ස වනගහනපටිවිජන්තස්ස රුක්ඛස්ස මුලෙ සඩ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා නිපන්නො රත්තියං මග්ගගමනපරිස්සමෙන කිලන්තකායො නිද්දං උපගඤ්ජී. සත්ථිකා විස්සමිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජීංසු, සො හික්ඛු න පටිබුජ්ඣති. අථ සායන්හසමයෙ උට්ඨහිත්වා තෙ අපස්සන්තො අඤ්ඤතරං කුම්මග්ගං පටිපජ්ජීත්වා අනුක්කමෙන තස්සා දෙවතාය වසනට්ඨානං සම්පාපුණි. අථ නං සො දෙවපුත්තො දිස්වා මනුස්සරූපෙන උපගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා අත්තනො විමානං පචෙසෙත්වා පාදබ්භඤ්ජනාදීනි දත්වා පයිරූපාසන්තො නිසීදි. තස්මිඤ්ච සමයෙ සා පෙනී ආගන්ත්වා “දෙහි මෙ, සාමී, අන්නපානං සාටකඤ්චා”ති ආභ. සො තස්සා තානි අදාසි. තානි ව තාය ගහිතමත්තානි ගුප්තමුත්තපුබ්බලොභිතපජ්ජලිතඅයොමයපට්ටායෙව අහෙසුං. සො හික්ඛු තං දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො තං දෙවපුත්තං –

- 54. “ගුප්තව මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බං, පරිභුඤ්ජති කිස්ස අයං විපාකො;
අයං නු කිං කම්මමකාසි නාරී, යා සබ්බදා ලොභිතපුබ්බහක්ඛා.
- 55. “නවානි වත්ථානි සුභානි වෙව, මුදුනි සුද්ධානි ව ලොමසානි;
දින්නානි මිස්සා කිතකා හවන්ති, අයං නු කිං කම්මමකාසි නාරී”ති. –

ද්විති ගාථාහි පටිපුච්ඡී. තත්ථ කිස්ස අයං විපාකොති කිදිසස්ස කම්මස්ස අයං විපාකො, යං එසා ඉදානි පච්චනුභවතිති. අයං නු කිං කම්මමකාසි නාරීති අයං ඉත්ථි කිං නු බො කම්මං පුබ්බෙ අකාසි. යා සබ්බදා ලොභිතපුබ්බහක්ඛාති යා සබ්බකාලං රුහිරපුබ්බමෙව හක්ඛති පරිභුඤ්ජති. නවානීති පච්චග්ගානි තාවදෙව පානුභූතානි. සුභානීති සුන්දරානි දස්සනීයානි. මුදුනීති සුඛසම්ඵස්සානි. සුද්ධානීති පරිසුද්ධවණ්ණානි. ලොමසානීති සලොමකානි සුඛසම්ඵස්සානි, සුන්දරානීති අත්ථො. දින්නානි මිස්සා කිතකා හවන්තීති කිතකකණ්ටකසදිසානි ලොභපට්ටසදිසානි හවන්ති. “කිටකා හවන්ති”ති වා පායො, බාදකපාණකවණ්ණානි හවන්තීති අත්ථො.

එවං සො දෙවපුත්තො තෙන හික්ඛුනා පුට්ඨො තාය පුරිමජාතියා කතකම්මං පකාසෙන්නො –

- 56. “හරියා මමෙසා අහු හදන්තෙ, අදාසිකා මච්ඡරිති කදරියා;
සා මං දදන්තං සමණබ්‍රාහ්මණානං, අක්කොසති ව පරිභාසති ව.
- 57. “ගුප්තව මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බං, පරිභුඤ්ජ ත්ථං අසුචිං සබ්බකාලං;
එතං තෙ පරලොකස්මිං හොතු, වත්ථා ව තෙ කිතකසමා හවන්තු;
එතාදිසං දුච්චරිතං චරිත්වා, ඉධාගතා චිරරත්තාය බාදති”ති. –

ද්වෙ ගාථා අභාසි. තත්ථ අදාසිකාති කස්සචි කිඤ්චිපි අදානසීලා. මච්ඡරිති කදරියානි පයමං මච්ඡරමලස්ස සභාවෙන මච්ඡරිති, තාය ව පුනප්පුනං ආසෙවනතාය ථද්ධමච්ඡරිති, තාය කදරියා අහුති යොජනා. ඉදානි තස්සා තමෙව කදරියතං

දස්සෙන්තො “සා මං දදන්ත” න්ති ආදිමාහ. තත්ථ එතාදිසන්ති එවරුපං යථාචුත්තවඩ්ඳුවවරිතාදිං වරින්වා. ඉධාගතානි ඉමං පෙනලොකං ආගතා, පෙනත්තභාවං උපගතා. විරත්තාය බාදනීති විරකාලං ගුරාදිමෙව බාදති. තස්සා හි යෙනාකාරෙන අක්කුට්ඨං, තෙනෙවාකාරෙන පවත්තමානම්පි එලං. යං උද්දිස්ස අක්කුට්ඨං, තතො අඤ්ඤත්ථ පට්ඨියං කමන්තකසඬ්ඛාතෙ මත්ථකෙ අසනිපාතො විය අත්තනො උපරි පතති.

එවං සො දෙවපුත්තො තාය පුබ්බෙ කතකම්මං කට්ඨත්වා පුන තං භික්ඛුං ආහ – “අත්ථී පන, හන්තෙ, කොචි උපායො ඉමං පෙනලොකතො මොවෙකු” න්ති ? “අත්ථී” ති ව චුත්තෙ “කට්ඨං, හන්තෙ” ති. යදි හගවතො අරියසංඝස්ස ව එකස්සෙව වා භික්ඛුනො දානං දත්වා ඉමිස්සා උද්දිසියති, අයඤ්ච තං අනුමොදති, එවමෙතිස්සා ඉතො දුක්ඛතො මුත්ති භවිස්සති. තං සුත්වා දෙවපුත්තො තස්ස භික්ඛුනො පණිතං අන්තපානං දත්වා තං දක්ඛිණං තස්සා පෙනියා ආදිසි. තාවදෙව සා පෙනී සුභිතා පිණිනාදියා දිබ්බාභාරස්ස තිත්තා අහොසි. පුන තස්සෙව භික්ඛුනො හත්ථෙ දිබ්බසාටකයුගං හගවත්තං උද්දිස්ස දත්වා තඤ්ච දක්ඛිණං පෙනියා ආදිසි. තාවදෙව ව සා දිබ්බවත්ථනිවත්ථා දිබ්බාලඬ්ඛාරවිභූතිතා සබ්බකාමසම්ප්පාදො දෙවච්ඡරාපටිභාගා අහොසි. සො ව භික්ඛු තස්ස දෙවපුත්තස්ස ඉද්ධියා තදහෙව සාවත්ථී පත්වා ජෙනවනං පවිසිත්වා හගවතො සන්තිකං උපගන්ත්වා වන්දිත්වා තං සාටකයුගං දත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසි. හගවාපි තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

මහාපෙසකාරපෙනිවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. බල්ලාටියපෙනිවත්ථුවණ්ණනා

කා නු අන්තොවිමානස්මින්ති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං බල්ලාටියපෙනිං ආරබ්භ චුත්තං. අතීතෙ කිර බාරාණසියං අඤ්ඤතරා රුපුපජීවිනී ඉත්ථී අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා අතිමනොහරකෙසකලාපි අහොසි. තස්සා හි කෙසා නීලා දීඝා තනු මුදු සිනිද්ධා වෙල්ලිතග්ගා ද්විහත්ථගස්භා විසට්ඨා යාව මෙබලා කලාපා ඔලම්බන්ති. තං තස්සා කෙසසොහං දිස්වා තරුණජනො යෙභුයොන තස්සං පටිබද්ධවිත්තො අහොසි. අපස්සා තං කෙසසොහං අසහමානා ඉස්සාපකතා කතිපයා ඉත්ථීයො මන්තෙත්වා තස්සා එව පරිවාරිකදාසිං ආමිසෙන උපලාපෙත්වා තාය තස්සා කෙසුපපාතනං හෙසජ්ජං දාපෙසුං. සා කිර දාසී තං හෙසජ්ජං න්භානියවුණ්ණෙන සද්ධිං පයොජෙත්වා ගඬිගාය නදියා න්භානකාලෙ තස්සා අදාසී . සා තෙන කෙසමුලෙසු තෙමෙත්වා උදකෙ නිමුජ්ඣී , නිමුජ්ජනමත්තෙයෙව කෙසා සමුලා පරිපතිංසු, සීසං වස්සා තිත්තකලාබුසදිසං අහොසි. අප්ඨ සා සබ්බසො විලුනකෙසා ලුඤ්චිතමත්ථකා කපොතී විය විරුපා හුත්වා ලජ්ජාය අන්තොනගරං පවිසිතුං අසක්කොන්ති වත්ථෙත සීසං වෙයෙත්වා බහිනගරෙ අඤ්ඤතරස්මිං පදෙසෙ වාසං කප්පෙත්ති කතිපාහවිවයෙන අපගතලජ්ජා තතො නිවත්තෙත්වා තිලානි පිළෙත්වා තෙලවණ්ණජ්ජං සුරාවණ්ණජ්ජඤ්ච කරොන්ති ජීවිකං කප්පෙසි. සා එකදිවසං ද්විසු තිසු මනුස්සෙසු සුරාමත්තෙසු මහානිද්දං ඔක්කමත්තෙසු සිටීලභුතානි තෙසං නිවත්ථවත්ථානි අවහරි.

අට්ඨකදිවසං සා එකං ඛිණාසවත්ථෙරං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා පසන්තවිත්තා අත්තනො සරං නෙත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා තෙලසංසට්ඨං දොණිනිමිමජ්ජනිං පිඤ්ඤාකමදාසී. සො තස්සා අනුකම්පාය තං පටිග්ගහෙත්වා පරිභුඤ්ඡී. සා පසන්තමානසා උපරි ඡත්තං ධාරයමානා අට්ඨාසී. සො ව ථෙරො තස්සා විත්තං පහංසෙන්තො අනුමොදනං කත්වා පක්කාමී. සා ව ඉත්ථී අනුමොදනකාලෙයෙව “මය්හං කෙසා දීඝා තනු සිනිද්ධා මුදු වෙල්ලිතග්ගා හොන්තු” ති පත්ථනමකාසී.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා මිස්සකකම්මස්ස එලෙන සමුද්දමජ්ඣෙ කතකවිමානෙ එකිකා හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්සා කෙසා පත්ථිතාකාරායෙව සම්පජ්ජිංසු. මනුස්සානං සාටකාවහරණෙන පන නග්ගා අහොසි. සා තස්මිං කතකවිමානෙ පුනප්පුනං උප්පජ්ජිත්වා එකං බුද්ධන්තරං නග්ගාව හුත්වා චිතිනාමෙසි. අප්ඨ අමිහාකං හගවති ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුපුබ්බෙන සාවත්ථියං විහරන්තෙ සාවත්ථීවාසිනො සත්තසනා වාණිජා සුවණ්ණභූමිං උද්දිස්ස නාවාය මහාසමුද්දං ඔතරිංසු. තෙහි ආරුල්භා නාවා විසමවාතවෙගුක්ඛිත්තා ඉතො විතො ව පරිබ්භමන්ති තං පදෙසං අගමාසි. අප්ඨ සා විමානපෙනී සහ විමානෙන තෙසං අත්තානං දස්සෙසි. තං දිස්වා ජෙට්ඨවාණිජො පුච්ඡන්තො –

58. “කා නු අන්තොවිමානස්මිං, තිට්ඨන්ති නුපනික්ඛමි;
උපනික්ඛමස්සු හද්දෙ, පස්සාම තං බහිට්ඨිත” න්ති. –

ගාථමාහ . තත්ථ කා නු අන්තොවිමානස්මිං තිට්ඨන්තිති විමානස්ස අන්තො අබ්භන්තරෙ තිට්ඨන්ති කා නු ත්වං, කිං මනුස්සින්ථී, උදාහු අමනුස්සින්ථීති පුච්ඡති. නුපනික්ඛමිති විමානතො න නික්ඛමි. උපනික්ඛමස්සු, හද්දෙ, පස්සාම තං බහිට්ඨිතන්ති, හද්දෙ, තං මයං බහි ඨිතං පස්සාම දට්ඨකාමම්භා, තස්මා විමානතො නික්ඛමස්සු. “උපනික්ඛමස්සු හද්දන්තෙ” ති වා පායො, හද්දං තෙ අත්ථුති අත්ථො.

අපස්ස සා අත්තනො බහි නික්ඛමිසුං අසක්කුණෙයානං පකාසෙන්ති –

59. “අට්ටියාමි හරායාමි, නග්ගා නික්ඛමිතුං බහි;
කෙසෙහමිහි පටිච්ඡන්තා, පුඤ්ඤං මෙ අප්පකං කත”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ අට්ටියාමිති නග්ගා හුත්වා බහි නික්ඛමිතුං අට්ටිකා දුක්ඛිතා අමිහි. හරායාමිති ලජ්ජාමි. කෙසෙහමිහි පටිච්ඡන්තාති කෙසෙහි අමිහි අහං පටිච්ඡාදිතා පාරුතසරිරා. පුඤ්ඤං මෙ අප්පකං කතන්ති අප්පකං පරිත්තං මයා කුසලකම්මං කතං, පිඤ්ඤාකදානමත්තන්ති අධිප්පායො.

අට්ඨසා වාණිජො අත්තනො උත්තරිසාටකං දාතුකාමො —

60. “හන්දුත්තරියං දදාමි තෙ, ඉදං දුස්සං නිවාසය;
ඉදං දුස්සං නිවාසෙත්වා, එහි නික්ඛම සොහනෙ;
උපනික්ඛමස්සු හද්දෙ, පස්සාම තං බහිට්ඨිත”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ හන්දාති ගණ්භ. උත්තරියන්ති උපසංඛ්‍යානං උත්තරිසාටකන්ති අත්ථො. දදාමි තෙති තුය්හං දදාමි. ඉදං දුස්සං නිවාසයාති ඉදං මම උත්තරිසාටකං ත්වං නිවාසෙහි. සොහනෙති සුන්දරරූපෙ.

එවඤ්ච පන වත්වා අත්තනො උත්තරිසාටකං තස්සා උපනෙසි, සා තථා දියාමානස්ස අත්තනො අනුපකප්පනියතඤ්ච, යථා දියාමානං උපකප්පති, තඤ්ච දස්සෙන්ති —

61. “හත්ථොන හත්ථෙ තෙ දින්නං, න මය්හං උපකප්පති;
එසෙත්ථුපාසකො සද්ධො, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො.

62. “එතං අච්ඡාදයිත්වාන, මම දක්ඛිණමාදිස;
තථාහං සුඛිතා හෙස්සං, සබ්බකාමසම්ථිති”ති. —

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ හත්ථොන හත්ථෙ තෙ දින්නං, න මය්හං උපකප්පතිති, මාරිස, තච හත්ථොන මම හත්ථෙ තයා දින්නං න මය්හං උපකප්පති න විනිශ්ච්ඡති, උපභොගයොග්ගං න භොතිති අත්ථො. එසෙත්ථුපාසකො සද්ධොති එසො රතනත්තයං උද්දිස්ස සරණගමනෙන උපාසකො කම්මඵලසද්ධාය ච සමන්තාගතත්තා සද්ධො එත්ථ එතස්මිං ජනසමූහෙ අත්ථි. එතං අච්ඡාදයිත්වාන, මම දක්ඛිණමාදිසාති එතං උපාසකං මම දියාමානං සාටකං පරිදහාපෙත්වා තං දක්ඛිණං මය්හං ආදිස පත්තිදානං දෙහි. තථාහං සුඛිතා හෙස්සන්ති තථා කතෙ අහං සුඛිතා දිබ්බවත්ථනිවත්ථා සුඛප්පත්තා භවිස්සාමිති.

තං සුත්වා වාණිජා තං උපාසකං න්භාපෙත්වා විලිම්පෙත්වා වත්ථයුගෙන අච්ඡාදෙසුං. තමත්ථං පකාසෙන්තා සඬිගීතිකාරා —

63. “තඤ්ච තෙ න්භාපයිත්වාන, විලිම්පෙත්වාන වාණිජා;
වත්ථෙහච්ඡාදයිත්වාන, තස්සා දක්ඛිණමාදිසුං.

64. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, විපාකො උදප්පජ්ඨ;
භොජනච්ඡාදනපාතියං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

65. “තතො සුද්ධා සුවිච්ඡනා, කාසිකුත්තමාරිනී;
හසන්ති විමානා නික්ඛමි, දක්ඛිණාය ඉදං ඵල”න්ති. —

තිස්සො ගාථායො අවොචුං.

63. තත්ථ තන්ති තං උපාසකං. ව-සද්දො නිපාතමත්තං. තෙති තෙ වාණිජාති යොජනා. විලිම්පෙත්වානාති උත්තමෙන ගන්ධෙන විලිම්පෙත්වා. වත්ථෙහච්ඡාදයිත්වානාති වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නං සඛාඤ්ජනං භොජනං භොජෙත්වා නිවාසනං උත්තරියන්ති ද්විහි වත්ථෙහි අච්ඡාදෙසුං, ද්වෙ වත්ථාති අදංසුති අත්ථො. තස්සා දක්ඛිණමාදිසුන්ති තස්සා පෙතියා තං දක්ඛිණං ආදිසිංසු.

64. සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්ති අනු-ති නිපාතමත්තං, තස්සා දක්ඛිණාය උද්දිට්ඨසමනන්තරමෙව. විපාකො උදප්පජ්ඨාති තස්සා පෙතියා විපාකො දක්ඛිණාය ඵලං උප්පජ්ජි. කිදිසොති පෙති ආහ භොජනච්ඡාදනපාතියන්ති. නානාජපකාරං දිබ්බභොජනසදිසං භොජනඤ්ච නානාවිරාගවණ්ණසමුප්පලං දිබ්බවත්ථසදිසං වත්ථඤ්ච අනෙකවිධං පානකඤ්ච දක්ඛිණාය ඉදං ඊදිසං ඵලං උදප්පජ්ඨාති යොජනා.

65. තතොති යථාචුත්තභොජනාදිපට්ටාහනො පච්ඡා. සුද්ධාති න්භානෙන සුද්ධසරිරා. සුවිච්ඡනාති සුවිසුද්ධවත්ථනිවත්ථා. කාසිකුත්තමාරිනීති කාසිකවත්ථනොපි උත්තමවත්ථමාරිනී. හසන්තිති “පස්සට්ඨ තාව තුම්භාකං දක්ඛිණාය ඉදං ඵලවිසෙස”න්ති පකාසනවසෙන හසමානා විමානතො නික්ඛමි.

[illegible]

66. “සුවික්කරුපං රුචිරං, විමානං තෙ පභාසති;
දෙවතෙ සුවිඡිතාවික්ඛ, කිස්සෙ කම්මසස්සිදං ඵල” න්ති. —

ඉමාය ගාථාය පුවතීංසු. තත්ථ සුවිත්තරුපන්ති භත්ථිඅස්සඉත්ථිපුරිසාදිවසෙන චෙව මාලාකම්මලතාකම්මාදිවසෙන ච සුට්ඨ විහිතවිත්තරුපං. රුචිරන්ති රමණියං දස්සනියං. කිස්ස කම්මස්සිදං ඵලන්ති කිදිසස්ස කම්මස්ස, කිං දානමයස්ස උදාහු සිලමයස්ස ඉදං ඵලන්ති අත්ථො.

සා තෙහි එවං පුටියා “මයා කතස්ස පරිත්තකස්ස කුසලකම්මස්ස තාච ඉදං ඵලං, අකුසලකම්මස්ස පන ආයතිං නිරයෙ ඵදිසං භවිස්සති” ති තදහයං ආචික්ඛන්ති –

67. “හික්බිලනො වරමානස්ස, දොණිතිමමජ්ජනිං අභං; අදාසිං උජ්ඣනස්ස, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.

68. “තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස, විපාකං දීඝමන්තරං;
අනුභොමි විමානස්මිං, තඤ්ච දානි පරිත්තකං.

69. “උද්ධං චතුභි මාසෙහි, කාලංකිරියා භවිස්සති; එකන්තකටකං ඥොරං, නිරයං පපතිස්සහං.

70. “චතුක්කණ්ණං චතුද්වාරං, විහත්තං භාගසො මිතං;
අයොපාකාරපටියන්තං, අයසා පටිකප්පිතං.

71. “කස්ස අයොමයා භූමි, ජලිකා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා.

72. “තත්ථාහං දීඝමද්ධානං, දුක්ඛං වෙදිස්සි වෙදනං;
ඵලඤ්ච පාපකම්මස්සි, තස්මා සොවාමහං භුස්”න්ති. — ගාථායො අභාසි;

67. තත්ථ භික්ඛුනො වරමානස්සාති අඤ්ඤාතරස්ස භින්තකිලෙසස්ස භික්ඛුනො භික්ඛාය වරන්තස්ස.
 දොණ්ණිම්මප්පතින්ති විස්සන්දමානතෙලං පිඤ්ඤාකං. උපුභුතස්සාති විත්තපීඨහවඩ්ඤකුටිලභාවකරානං කිලෙසානං
 අභාවෙන උපුභාවපත්තස්ස. විජ්ජසන්තෙන චෙතසාති කම්මඵලසද්ධාය සුට්ඨ පසන්තෙන විත්තෙන.

68-69. දීඝමන්තරන්ති ම-කාරො පදසන්ධිකරො, දීඝඅන්තරං දීඝකාලන්ති අත්ථො. තඤ්ච දානි පරිත්තකන්ති තඤ්ච පුඤ්ඤඵලං විපක්කවිපාකත්තා කම්මස්ස ඉදානි පරිත්තකං අප්පාවසෙසං, න විරෙනෙව ඉතො වචිස්සාමීති අත්ථො. තෙනාහ “උද්ධං චතුභි මාසෙහි, කාලංකිරියා භවිස්සතී”ති චතුභි මාසෙහි උද්ධං චතුත්තං මාසානං උපරි පඤ්චමෙ මාසෙ මම කාලංකිරියා භවිස්සතිති දස්සෙති. එකන්තකටුකන්ති එකන්තෙනෙව අනිට්ඨජ්ඣස්සායනනිකභාවතො එකන්තදුක්ඛන්ති අත්ථො. ඝොරන්ති දාරුණං. නිරයන්ති තත්ථි එත්ථ අයො සුඛන්ති කත්වා “නිරය”න්ති ලද්ධනාමං නරකං. පපතිස්සහන්ති පපතිස්සාමි අහං.

70. “නිරය” නීති වෙන්ට අවිච්ඡානි රයස්ස අධිප්පෙනත්තා තං සරුපතො දස්සෙතුං
 “චතුක්කණ්ණ” නීති ආදි මහ. තත්ට චතුක්කණ්ණ නීති චතුක්කොණං. චතුද්වාර නීති චතුසු දිසාසු චතුහි ද්වාරෙහි
 යුත්තං. විහත්ත නීති සුට්ඨ විහත්තං.

භාගසෞති භාගතො. මිතන්ති තුලිතං. අයොපාකාරපරියන්තන්ති අයොමයෙන පාකාරෙන පරික්ඛිත්තං. අයසා පටිකප්ඵිතන්ති අයොපටලෙනෙව උපරි පිහිතං.

71-72. තෙජසා යුතාති සමන්තතො සමුට්ඨිතජාලෙන මහතා අග්ගිනා නිරන්තරං සමායුතජාලා. සමන්තා යොජනසතන්ති එවං පන සමන්තා ඛනි සබ්බදිසාසු යොජනසතං යොජනානං සතං. සබ්බදාති සබ්බකාලං. එරිත්වා තිට්ඨතීති ඛායපෙත්වා තිට්ඨති. තත්ථාති තස්මිං මහානිරයෙ. වෙදිස්සන්ති වෙදිස්සාමි අනුභවිස්සාමි. එලඤ්ච පාපකම්මස්සාති ඉදං ඊදිසං දක්ඛානුභවනං මහා එවං කතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස ඵලාන්ති අත්ථො.

එවං තාය අත්තනා කතකම්මඵලෙ ආයතිං නෙරයිකභයෙ ව පකාසිතෙ සො උපාසකො කරුණාසඤ්චොදිතමානසො “හන්දස්සාහං පතිට්ඨා භවෙයා”න්ති චින්තෙත්වා ආහ – “දෙවතෙ, ත්වං මය්හං එකස්ස දානවසෙන සබ්බකාමසමීද්ධා උට්ඨාරස්මිපත්තියුත්තා ජාතා, ඉදානි පන ඉමෙසං උපාසකානං දානං දත්වා සත්ථු ව ගුණෙ අනුස්සරිත්වා නිරයුපපත්තිතො මුච්චිස්සසි”ති. සා පෙනී භට්ඨතුට්ඨා “සාධු”ති වත්වා තෙ දිබ්බෙන අන්තපානෙන සන්තප්පෙත්වා දිබ්බානි වත්ථානි නානාච්ඨානි රතනානි ව අදාසි, භගවන්තඤ්ච උද්දිස්ස දිබ්බං.

දුස්සයුගං තෙසං හත්තෙද්දවා “අඤ්ඤතරා, හත්තෙ, විමානපෙති හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දනීති සාවත්ථිං ගන්ත්වා සත්ථාරං මම වචනෙන වන්දවා”ති වන්දනඤ්ච පෙසෙසි, තඤ්ච නාවං අත්තනො ඉද්ධානුභාවෙන තෙහි ඉච්ඡිතපට්ටනං තං දිව්‍යමෙව උපනෙසි.

අථ තෙ වාණිජා තතො පට්ටනතො අනුක්කමෙන සාවත්ථිං පත්වා ඡෙතවනං පවිසිත්වා සත්ථු තං දුස්සයුගං දත්වා වන්දනඤ්ච නිවෙදෙන්වා ආදිතො පට්ඨාය තං පවත්තිං හගවතො ආරොවෙසුං. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතා. තෙ පන උපාසකා දුතියදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස මහාදානං දත්වා තස්සා දක්ඛිණමාදිසිංසු. සා ච තතො පෙනලොකතො වචිත්වා විවිධරතනවිජ්ජොතිතෙ තාවතිංසහවතෙ කනකවිමානෙ අව්ජරාසහස්සපරිවාරා නිබ්බන්තිති.

බල්ලාටියපෙතිවත්ථුවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

11. නාගපෙනවත්ථුවණ්ණනා

පුරතොව සෙනෙන පලෙති හත්ථිනාති ඉදං සත්ථරි ඡෙතවනෙ විහරන්තෙ ද්වෙ බ්‍රාහ්මණපෙනෙ ආරම්භ වුත්තං. ආයස්මා කිර සංකිච්චො සත්තවස්සිකො ධුරග්ගෙයෙව අරහත්තං පත්වා සාමණෙරභූමියං යීතො තිංසමත්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං අරඤ්ඤායතනෙ වසන්තො තෙසං භික්ඛුනං පඤ්චන්තං වොරසතානං හත්ථතො ආගතං මරණමපි බාහිත්වා තෙ ච වොරෙ දමෙත්වා පබ්බාජෙන්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. සත්ථා තෙසං භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තං පාපුණිංසු. අථායස්මා සංකිච්චො පරිපුණ්ණවස්සො ලද්ධුපසම්පදො තෙහි පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං බාරාණසිං ගන්ත්වා ඉසිපතනෙ විහාසි. මනුස්සා ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා පසන්නාමානසා වීථිපටිපාටියා වග්ගවග්ගා හුත්වා ආගන්තුකදානං අදංසු. තත්ථ අඤ්ඤතරො උපාසකො මනුස්සෙ නිව්චහත්තෙ සමාදපෙසි, තෙ යථාබලං නිව්චහත්තං පට්ඨපෙසුං.

තෙන ච සමයෙන බාරාණසියං අඤ්ඤතරස්ස මිථිජාදිට්ඨිකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ද්වෙ පුත්තා එකා ච ධිතා අහෙසුං. තෙසු පෙට්ඨපුත්තො තස්ස උපාසකස්ස මිත්තො අහොසි. සො තං ගහෙන්වා ආයස්මතො සංකිච්චස්ස සන්තිකං අගමාසි. ආයස්මා සංකිච්චො තස්ස ධම්මං දෙසෙසි. සො මුදුවිත්තො අහොසි. අථ නං සො උපාසකො ආහ – “ත්ථං එකස්ස භික්ඛුනො නිව්චහත්තං දෙහී”ති. “අනාවිණ්ණං අමිභාකං බ්‍රාහ්මණානං සමණානං සකාපුත්තියානං නිව්චහත්තදානං, තස්මා නාහං දස්සාමි”ති. “කිං මය්හමපි හත්තං න දස්සාමි”ති? “කථං න දස්සාමි”ති ආහ. “යදි එවං යං මය්හං දෙසි, තං එකස්ස භික්ඛුස්ස දෙහී”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා දුතියදිවසෙ පාතොව විහාරං ගන්ත්වා එකං භික්ඛුං ආනෙත්වා හොජෙසි.

එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ භික්ඛුනං පටිපත්තිං දිස්වා ධම්මඤ්ච සුණිත්වා තස්ස කනිට්ඨභාතා ච හගිනී ච සාසනෙ අභිප්පසන්නා පුඤ්ඤකම්මරතා ච අහෙසුං. එවං තෙ තයො ජනා යථාවිභවං දානාති දෙන්තා සමණබ්‍රාහ්මණෙ සක්කරිංසු ගරුං කරිංසු මානෙසුං පුජෙසුං. මාතෘපිතරො පන තෙසං අස්සද්ධා අප්පසන්නා සමණබ්‍රාහ්මණෙසු අගාරවා පුඤ්ඤකිරියාය අනාදරා අවිජන්දිකා අහෙසුං. තෙසං ධිතරං දාරිකං මාතුලපුත්තස්සත්ථාය ඤාතකා වාරෙසුං. සො ච ආයස්මතො සංකිච්චස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සංවෙගජාතො පබ්බාජිත්වා නිව්චං අත්තනො මාතු-ගෙහං භුඤ්ජිතුං ගච්ඡති. තං මාතා අත්තනො භාතු-ධිතාය දාරිකාය පලොගෙති. තෙන සො උක්කණ්ඨිතො හුත්වා උපජ්ඣායං උපසඬගමිත්වා ආහ – “උප්පබ්බජිස්සාමහං, හත්තෙ, අනුජානාථ ම”න්ති. උපජ්ඣායො තස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා ආහ – “සාමණෙර, මාසමත්තං ආගමෙහී”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා මාසෙ අතික්කන්තෙ තට්ථ ආරොවෙසි. උපජ්ඣායො පුන “අඬ්ඬමාසං ආගමෙහී”ති ආහ. අඬ්ඬමාසෙ අතික්කන්තෙ තට්ථ වුත්තෙ පුන “සත්තාහං ආගමෙහී”ති ආහ. සො “සාධු”ති පටිස්සුණි. අථ තස්මිං අත්තොසත්තාහෙ සාමණෙරස්ස මාතුලානියා ගෙහං විනට්ඨවිජදනං ජිණ්ණං දුබ්බලකුට්ටං වාතවස්සාහිහනං පරිපති. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී ද්වෙ පුත්තා සීතා ච ගෙහෙන අජ්ඣොත්ථා කාලමකංසු. තෙසු බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී ච පෙනයොනියං නිබ්බන්තිංසු, ද්වෙ පුත්තා ධිතා ච භූමිමදෙවෙසු. තෙසු පෙට්ඨපුත්තස්ස හත්ථියානං නිබ්බන්ති, කනිට්ඨස්ස අස්සතරිරිට්ඨො, ධිතාය සුවණ්ණසිවිකා. බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච මහන්තෙ මහන්තෙ අයොමුග්ගරෙ ගහෙන්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආකොටෙන්ති, අභිහතට්ඨානෙසු මහන්තා මහන්තා සට්ඨපමාණා ගණ්ඨා උට්ඨහිත්වා මුහුත්තෙනෙව පවිත්වා පරිහෙද්දපත්තා හොන්ති. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගණ්ඨෙ ථාලෙන්වා කොධාහිභූතා නික්කරුණා ඵරුසවචනෙහි තජ්ජෙන්තා පුබ්බලොහිතං පිවන්ති, න ච තිත්තිං පටිලහන්ති.

අථ සාමණෙරො උක්කණ්ඨාහිභූතො උපජ්ඣායං උපසඬකමිත්වා ආහ – “හත්තෙ, මයා පටිඤ්ඤාතදිවසා විනිවත්තා, ගෙහං ගමිස්සාමි, අනුජානාථ ම”න්ති. අථ නං උපජ්ඣායො “අත්ථඬගතෙ සූරියෙ කාලපක්ඛවාතුද්දසියා පවත්තමානාය එහී”ති වත්වා ඉසිපතනවිහාරස්ස පිට්ඨිපස්සෙන ථොකං ගන්ත්වා අට්ඨාසි. තෙන ච සමයෙන තෙ ද්වෙ දෙවපුත්තා සද්ධිං හගිනියා තෙනෙව මග්ගෙන යක්ඛසමාගමං සම්භාවෙතුං ගච්ඡන්ති, තෙසං පන මාතෘපිතරො මුග්ගරහත්ථා ඵරුසවා ආකුලාකුලලුඛපතිතකෙසභාරා අග්ගිද්ධිකාලක්ඛන්ධසදියා විගලිතපුබ්බලොහිතා වලිතගත්තා අතිවිය පෙගුච්ඡිභවිජ්ජස්සනා තෙ අනුබන්ධන්ති.

අපායස්මා සංකිච්චො යථා සො සාමණෙරො තෙ සබ්බෙ ගච්ඡන්තෙ පස්සති, තථාරූපං ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරිත්වා සාමණෙරං ආහ - “පස්සසි ත්වං, සාමණෙර, ඉමෙ ගච්ඡන්තෙ”ති? “ආම, හන්තෙ, පස්සාමි”ති. “තෙන හි ඉමෙහි කතකම්මං පටිපුච්ඡා”ති. සො හත්ථියානාදිහි ගච්ඡන්තෙ අනුක්කමෙන පටිපුච්ඡි. තෙ ආහංසු - “යෙ පච්ඡන්තො පෙනා ආගච්ඡන්ති, තෙ පටිපුච්ඡා”ති. සාමණෙරො තෙ පෙනෙ ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසි -

73. “පුරතොව සෙනෙන පලෙති හත්ථිනා, මජ්ඣෙ පන අස්සතරිරටෙන;
පච්ඡා ව කඤ්ඤා සිව්කාය නියති, ඔභාසයන්ති දස සබ්බසො දිසා.
74. “තුම්හෙ පන මුග්ගරහත්ථපාණිනො, රුදංමුඛා ඡින්නපභින්නගත්තා;
මනුස්සභූතා කිමකත්ථ පාපං, යෙනඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පිචාථ ලොහිත”න්ති.

තත්ථ පුරතොති සබ්බපඨමං. සෙනෙනාති පණ්ඩරෙන. පලෙතිති ගච්ඡති. මජ්ඣෙ පනාති හත්ථිං ආරුල්හස්ස සිව්කං ආරුල්හාය ව අත්තරෙ. අස්සතරිරටෙනාති අස්සතරියුත්තෙන රටෙන පලෙතිති යොජනා. නියතිති වහිසති. ඔභාසයන්ති දස සබ්බසො දිසාති සබ්බතො සමන්තතො සබ්බා දස දිසා අත්තතො සරිරප්පභාහි වත්ථාහරණාදිප්පභාහි ව විජ්ජොතයමානා. මුග්ගරහත්ථපාණිනොති මුග්ගරා හත්ථසඬ්ඛාතෙසු පාණිසු යෙසං තෙ මුග්ගරහත්ථපාණිනො, භූමිසණ්ඛකරණියාදිසු පාණිවොහාරස්ස ලබ්භමානත්තා හත්ථසද්දෙන පාණි එව විසෙසිතො. ඡින්නපභින්නගත්තාති මුග්ගරප්පභාරෙන තත්ථ තත්ථ ඡින්නපභින්නසරිරා. පිචාථාති පිචථ.

එවං සාමණෙරෙන පුට්ඨා තෙ පෙනා සබ්බං තං

පවත්තිං චතුහි ගාථාහි පච්චභාසිංසු -

75. “පුරතොව යො ගච්ඡති කුඤ්ඤරෙන, සෙනෙන නාගෙන චතුක්කමෙන;
අම්භාක පුත්තො අහු ජෙට්ඨකො සො, දානාති දත්ථාන සුඛි පමොදති.
76. “යො යො මජ්ඣෙ අස්සතරිරටෙන, චතුඛිහි යුත්තෙන සුවග්ගිතෙන;
අම්භාක පුත්තො අහු මජ්ඣමො සො, අමච්ඡරි දානපතී විරොචති.
77. “යා සා ව පච්ඡා සිව්කාය නියති, නාරි සපඤ්ඤා මිගමන්දලොචනා;
අම්භාක ධිතා අහු සා කතිට්ඨිකා, භාගඬ්ඛාගෙන සුඛි පමොදති.
78. “එතෙ ව දානාති අදංසු පුබ්බෙ, පසන්නචිත්තා සමණබ්බාහ්මණානං;
මයං පන මච්ඡරිතො අහුම්භ, පරිභාසකා සමණබ්බාහ්මණානං;
එතෙ ව දත්ථා පරිවාරයන්ති, මයඤ්ඤ සුස්සාම නලොව ඡින්නො”ති.

75. තත්ථ පුරතොව යො ගච්ඡතිති ඉමෙසං ගච්ඡන්තානං යො පුරතො ගච්ඡති. “යොසො පුරතො ගච්ඡති”ති වා පාඨො, තස්ස යො එසො පුරතො ගච්ඡතිති අත්ථො. කුඤ්ඤරෙනාති කුං පථවිං ජීරයති, කුඤ්ඤෙසු වා රමති වරතිති “කුඤ්ඤරො”ති ලද්ධනාමෙන හත්ථිනා. නාගෙනාති, නාස්ස අගමනියං අනභිභවනියං අත්ථිති නාගා, තෙන නාගෙන. චතුක්කමෙනාති චතුප්පදෙන. ජෙට්ඨකොති පුබ්බජො.

76-77. චතුඛිහි චතුහි අස්සතරිහි. සුවග්ගිතෙනාති සුන්දරගමනෙන වාතුරගමනෙන. මිගමන්දලොචනාති මිගී විය මන්දක්ඛිකා. භාගඬ්ඛාගෙනාති භාගස්ස අඬ්ඛාගෙන, අත්තනා ලද්ධකොට්ඨාසතො අඬ්ඛාගදානෙන හෙතුභූතෙන. සුඛිති සුඛිති. ලිඬ්ගවිපල්ලාසෙන හෙතං වුත්තං.

78. පරිභාසකාති අක්කොසකා. පරිවාරයන්තිති දිබ්බෙසු කාමගුණෙසු අත්තතො ඉන්ද්‍රියාති ඉතො චිතො ව යථාසුඛං වාරෙන්ති, පරිජනෙහි වා අත්තතො පුඤ්ඤානුභාවනිස්සන්දෙන පරිවරියං කාරෙන්ති. මයඤ්ඤ සුස්සාම නලොව ඡින්නොති මයං පන ඡින්නො ආතපෙ ඛින්නො නලො විය සුස්සාම, චූප්පිපාසාහි අඤ්ඤමඤ්ඤං දණ්ඩාහිසාතෙහි ව සුක්ඛා විසුක්ඛා භවාමාති.

එවං අත්තතො පාපං සම්පවෙදෙන්වා “මයං තුය්හං මාතුලමාතුලානියො”ති ආචික්ඛිංසු. තං සුත්ථා සාමණෙරො සඤ්ඤානසංවෙගො “එවරූපානං කිබ්බිසකාරිනං කථං නු ඛො හොජනාති සිප්ඤ්ඤන්ති”ති පුච්ඡන්තො -

79. “කිං තුම්භාකං හොජනං කිං සයානං, කථඤ්ඤ යාපෙථ සුපාපධම්මිනො;
පහුතභොගෙසු අනප්පකෙසු, සුඛං විරාධාය දුක්ඛජ්ජ පත්තා”ති. -

ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ කිං තුම්භාකං හොජනන්ති කිදිසං තුම්භාකං හොජනං? කිං සයානන්ති කිදිසං සයනං? “කිං සයානා”ති කෙච්චි පඨන්ති, කිදිසා සයනා, කිදිසෙ සයනෙ සයථාති අත්ථො. කථඤ්ඤ යාපෙථාති කෙන පකාරෙන යාපෙථ, “කථං වො යාපෙථා”තිපි පාඨො, කථං තුම්හෙ යාපෙථාති අත්ථො. සුපාපධම්මිනොති සුට්ඨ අතිවිය පාපධම්මා. පහුතභොගෙසුති අපරියන්තෙසු උළාරෙසු භොගෙසු සන්තෙසු. අනප්පකෙසුති න අප්පකෙසු බහුසු. සුඛං

විරාධායානී සුබහේතුනො පුඤ්ඤස්ස අකරණෙන සුබං වරජ්ඣන්වා විරාධෙන්වා. “සුබස්ස විරාධෙනා”නි කෙවි පටන්ති. දුක්ඛජ්ජ පත්තානි අප්ප ඉදානි ඉදං පෙනයොනිපරියාපන්නං දුක්ඛං අනුප්පත්තානි.

එවං සාමණෙරෙන පුට්ඨා පෙනා තෙන පුච්ඡිතමත්ථං විස්සජ්ජෙන්නා –

80. “අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වාන, පිචාම පුබ්බලොහිතං;
බහුං චිත්වා න ධාතා භොම, නච්ඡාදිම්භසෙ මයං.
81. “ඉච්චෙව මච්චා පරිදෙවයන්ති, අදායකා පෙච්ච යමස්ස ධායිනො;
යෙ තෙ විදිච්ච අධිගම්ම භොගෙ, න භුඤ්ජරෙ නාපි කරොන්ති පුඤ්ඤං.
82. “තෙ බුජ්ජිපාසුපගතා පරත්ථං, පච්ඡා චිරං ඤායරෙ ධස්භමානා;
කම්මානි කත්වාන දුබ්බානි, අනුභොන්ති දුක්ඛං කට්ඨකප්ඵලානි.
83. “ඉත්තරඤ්චි ධනං ධඤ්ඤං, ඉත්තරං ඉධ ජීවිතං;
ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤත්වා, දීපං කයිරාථ පණ්ඩිතො.
84. “යෙ තෙ එවං පජානන්ති, නරා ධම්මස්ස කොච්ඡා;
තෙ දානෙ නප්පමජ්ජන්ති, සුත්වා අරහතං චචො”නි. –

පඤ්ච ගාථා අභාසිංසු.

80-81. තත්ථ න ධාතා භොමානි ධාතා සුභිතා තිත්තා න භොම. නච්ඡාදිම්භසෙති න රුච්චාම, න රුචිං උප්පාදෙම, න තං මයං අත්තතො රුචියා පිචස්සාමානි අත්ථො. ඉච්චෙවානි එවමෙව. මච්චා පරිදෙවයන්ති මයං විය අඤ්ඤෙපි මනුස්සා කතකිබ්බියා පරිදෙවන්ති කත්දන්ති. අදායකානි අදානසීලා මච්ඡරිනො. යමස්ස ධායිනොති යමලොකසඤ්ඤිතෙ යමස්ස ධානෙ පෙත්තිවිසයෙ ධානසීලා . යෙ තෙ විදිච්ච අධිගම්මභොගෙති යෙ තෙ සම්පති ආයතිඤ්ච සුබවිසෙසවිධායකෙ භොගෙ චින්දිත්වා පටිලභිත්වා. න භුඤ්ජරෙ නාපි කරොන්ති පුඤ්ඤන්ති අම්භෙ විය සයම්පි න භුඤ්ජන්ති, පරෙසං දෙන්තා දානමයං පුඤ්ඤම්පි න කරොන්ති.

82. තෙ බුජ්ජිපාසුපගතා පරත්ථානි තෙ සත්තා පරත්ථං පරලොකෙ පෙත්තිවිසයෙ ජීසච්ඡාපිපාසාහිභුතා හුත්වා. චිරං ඤායරෙ ධස්භමානානි බුද්ධාදිහේතුකෙන දුක්ඛග්ගිතා “අකතං චත අම්භෙහි කුසලං, කතං පාප”න්තිආදිනා චත්තමානෙන විප්පට්ඨාරග්ගිතා පරිධස්භමානා ඤායන්ති, අනුත්ථුනන්ති අත්ථො. දුබ්බානීති දුක්ඛවිපාකානි. අනුභොන්ති දුක්ඛං කට්ඨකප්ඵලානීති අනිට්ඨඵලානි පාපකම්මානි කත්වා චිරකාලං දුක්ඛං ආපායිකදුක්ඛං අනුභවන්ති.

83-84. ඉත්තරන්ති න චිරකාලට්ඨායී, අනිච්චං විපරිණාමධම්මං. ඉත්තරං ඉධ ජීවිතන්ති ඉධ මනුස්සලොකෙ සත්තානං ජීවිතම්පි ඉත්තරං පරිත්තං අප්පකං. තෙනාහ භගවා – “යො චිරං ජීවති, සො වස්සසතං අප්පං වා භියොගා”නි (දී. නි. 2.91; සං. නි. 1.145; අ. නි. 7.74). ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤත්වානි ධනධඤ්ඤාදිඋපකරණං මනුස්සානං ජීවිතඤ්ච ඉත්තරං පරිත්තං බණ්ඩං න චිරස්සන්ති පඤ්ඤාය උපපරික්ඛිත්වා. දීපං කයිරාථ පණ්ඩිතොති සපඤ්ඤො පුරිසො දීපං අත්තතො පතිට්ඨං පරලොකෙ භික්ඛුබාධිට්ඨානං කරොයා. යෙ තෙ එවං පජානන්ති යෙ තෙ මනුස්සා මනුස්සානං භොගානං ජීවිතස්ස ව ඉත්තරභාවං යාථාවතො ජානන්ති, තෙ දානෙ සබ්බකාලං නප්පමජ්ජන්ති. සුත්වා අරහතං චචොති අරහතං බුද්ධාදීනං අරියානං චචනං සුත්වා, සුත්තන්තානි අත්ථො. සෙසං පාකට්ඨෙව.

එවං තෙ පෙනා සාමණෙරෙන පුට්ඨා තමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “මයං තුය්හං මාතුලමාතුලානියො”නි පවෙදෙසුං. තං සුත්වා සාමණෙරො සඤ්ජාතසංවෙගො උක්කණ්ඨං පට්ටිනොදෙන්වා උපජ්ඣායස්ස පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා එවමාහ – “යං, භන්තෙ, අනුකම්පකෙන කරණීයං අනුකම්පං උපාදාය, තං මෙ තුම්භෙහි කතං, මහතා චතම්භි අනත්ථපාතතො රක්ඛිතො, න දානි මෙ සරාවාසෙන අත්ථො, අභිරම්භසාම් බ්‍රහ්මචරියවාසෙ”නි. අථායස්මා සංකිච්චො තස්ස අප්ඣාසයානුරූපං කම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. සො කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ්. ආයස්මා පන සංකිච්චො තං පවත්ති භගවතො ආරොචෙසි. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරියාය චිත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

නාගපෙනචත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. උරගපෙනචත්ථුචණ්ණනා

උරගොව තචං ජිණ්ණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස පුත්තො කාලමකාසි. සො පුත්තමරණහේතු පරිදෙවසොකසමාපන්නො බහි නික්කමිත්වා කිඤ්චි කම්මං කාතුං අසක්කොන්තො ගෙහෙයෙව අට්ඨාසි. අථ සත්ථා පච්චුසවෙලායං මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො තං උපාසකං දිස්වා පුබ්බණ්භසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා ද්වාරෙ අට්ඨාසි. උපාසකො ව සත්ථු ආගතභාවං සුත්වා සීසං

උට්ඨාය ගත්තවා පච්චුග්ගමනං කත්වා හත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා ගෙහං පවෙසෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසී. නිසීදි හගවා පඤ්ඤාත්තෙ ආසනෙ. උපාසකොපි හගවත්තං චන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තං හගවා “කිං, උපාසක, සොකපරෙතො විය දිස්සති”ති ආහ. “ආම, හගවා, පියො මෙ පුත්තො කාලකතො, තෙනාහං සොවාමී”ති. අපස්ස හගවා සොකවිනොදනං කරොන්තො උරගජාතකං (ජා. 1.5.19 ආදයො) කට්ඨෙ.

අතීතෙ කිර කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං ධම්මපාලං නාම බ්‍රාහ්මණකුලං අහොසි. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී පුත්තො ධිතා සුණිසා දාසීති ඉමෙ සබ්බෙපි මරණානුස්සතිභාවනාහිරතා අහෙසුං. තෙසු යො ගෙහතො නික්ඛමති, සො සෙසජනෙ ඔච්ඡිත්වා නිරපෙක්ඛොව නික්ඛමති. අට්ඨකදිවසං බ්‍රාහ්මණො පුත්තෙන සද්ධිං සරතො නික්ඛමීත්වා ඛේත්තං ගත්තවා කසති. පුත්තො සුක්ඛනිෂ්පණ්ණකට්ඨානි ආලිම්පෙති. තත්ථෙකො කණ්හසප්පො ඩාහභයෙන රුක්ඛසුසිරතො නික්ඛමීත්වා ඉමං බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තං ඩංසි. සො විසවෙගෙන මුව්ඡිතො තත්ථෙව පරිපතීත්වා කාලකතො, සක්කො දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බත්ති. බ්‍රාහ්මණො පුත්තං මතං දිස්වා කම්මන්තසම්පෙත ගච්ඡන්තං එකං පුරිසං එවමාහ – “සම්ම, මම සරං ගත්තවා බ්‍රාහ්මණං එවං වදෙහි ‘න්හායිත්වා සුද්ධචන්ථනිචත්ථා එකස්ස හත්තං මාලාගන්ධාදීනි ව ගහෙත්වා තුරිතං ආගච්ඡතු’ති”. සො තත්ථ ගත්තවා තථා ආරොවෙසී, ගෙහජනොපි තථා අකාසී. බ්‍රාහ්මණො න්හත්වා භුඤ්ජීත්වා විලිම්පිත්වා පරිජනපරිවුතො පුත්තස්ස සරිරං චිතකං ආරොපෙත්වා අග්ගිං දත්වා දාරුක්ඛන්ධං ඩහන්තො විය නිස්සොකො නිස්සන්තාපො අනිච්චසඤ්ඤං මනසි කරොන්තො අට්ඨාසි.

අප්ඨ බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො සක්කො හුත්වා නිබ්බත්ති, සො ව අම්භාකං බොධිසත්තො අහොසි. සො අත්තතො පුරිමජාතිං කතපුඤ්ඤඤව පච්චවෙක්ඛිත්වා පිතරං ඤාතකෙ ව අනුකම්පමානො බ්‍රාහ්මණවෙසෙන තත්ථ ආගන්ත්වා ඤාතකෙ අසොචන්තෙ දිස්වා “අම්භො, මිගං ඤාපෙට්, අම්භාකං මංසං දෙට්, ජාතොමිති”ති ආහ. “න මිගො, මනුස්සො බ්‍රාහ්මණ”ති ආහ. “කිං තුම්භාකං පච්චත්ථිකො එසො”ති? “න පච්චත්ථිකො, උරෙ ජාතො ඔරසො මහාගුණවන්තො තරුණපුත්තො”ති ආහ. “කිමත්ථං තුම්භෙ තථාරූපෙ ගුණවති තරුණපුත්තෙ මතෙ න සොච්ථා”ති? තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො අසොචනකාරණං කට්ඨන්තො –

85. “උරගොව තචං ජිණ්ණං, හිත්වා ගච්ඡති සං තනුං;
එවං සරිරෙ නිබ්භොගෙ, පෙනෙ කාලකතෙ සති.

86. “ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගති”ති. –

ද්වෙ ගාථා අභාසී.

85-86. තත්ථ උරගොති උරෙන ගච්ඡතිති උරගො. සප්පස්සෙනං අධිවචනං. තචං ජිණ්ණන්ති ජප්පරභාවෙන ජිණ්ණං පුරාණං අත්තතො තචං නිමිමොකං. හිත්වා ගච්ඡති සං තනුන්ති යථා උරගො අත්තතො ජිණ්ණතචං රුක්ඛන්තරෙ වා කට්ඨන්තරෙ වා මූලන්තරෙ වා පාසාණන්තරෙ වා කඤ්චුකං ඔමුඤ්චන්තො විය සරිරතො ඔමුඤ්චිත්වා පහාය ඡඩ්ඛෙත්වා යථාකාමං ගච්ඡති, එවමෙව සංසාරෙ පරිබ්භමන්තො සත්තො පොරාණස්ස කම්මස්ස පරික්ඛිණන්තා ජප්පරිභුතං සං තනුං අත්තතො සරිරං හිත්වා ගච්ඡති, යථාකම්මං ගච්ඡති, පුනඛිභවවසෙන උපපජ්ජතිති අත්ථො. එචන්ති ඛය්හමානං පුත්තස්ස සරිරං දස්සෙන්නො ආහ. සරිරෙ නිබ්භොගෙති අස්ස විය අඤ්ඤෙසම්පි කායෙ එවං භොගවිරහිතෙ නිරන්ථකෙ ජාතෙ. පෙනෙති ආයුඋස්මාවිඤ්ඤාණතො අපගතෙ. කාලකතෙ සතීති මතෙ ජාතෙ. තස්මාති යස්මා ඛය්හමානො කායො අපෙනවිඤ්ඤාණන්තා ඩාහදුක්ඛං විය ඤාතීනං රුදිතං පරිදෙවිතම්පි න ජානාති, තස්මා එතං මම පුත්තං නිමිත්තං කත්වා න රොදාමි. ගතො සො තස්ස යා ගතීති යදි මතසත්තා න උච්ඡිජ්ජන්ති, මතස්ස පත කතොකාසස්ස කම්මස්ස වසෙන යා ගති පාටිකඬ්ඛා, තං වුත්තන්තරමෙව ගතො, සො න පුරිමඤ්ඤාතීනං රුදිතං පරිදෙවිතං වා පච්චාසීසති, නාපි යෙභුයොන පුරිමඤ්ඤාතීනං රුදිතෙන කාචි අත්ථසිද්ධිති අධිජ්ජායො.

එවං බ්‍රාහ්මණෙන අත්තතො අසොචනකාරණෙ කට්ඨෙන පරියායමනසිකාරකොසල්ලෙ පකාසිතෙ බ්‍රාහ්මණරූපො සක්කො බ්‍රාහ්මණං ආහ – “අම්ම, තුය්හං සො මතො කිං භොති”ති? “දස මාසෙ කුච්ඡිනා පරිහරිත්වා ථඤ්ඤං පායෙත්වා හත්ථපාදෙ සණ්ඨපෙත්වා සංවඩ්ඪිතො පුත්තො මෙ, සාමී”ති. “යදි එවං පිතා තාව පුරිසභාවෙන මා රොදතු, මාතු නාම හදයං මුදුකං, ත්වං කස්මා න රොදසී”ති? තං සුත්වා සා අරොදනකාරණං කට්ඨන්ති –

87. “අනඛිතො තතො ආගා, නානුඤ්ඤාතො ඉතො ගතො;
යථාගතො තථා ගතො, තත්ථ කා පරිදෙවනා.

88. “ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගති”ති. –

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ අනඛිතොති අනච්භාතො, “එහි මය්හං පුත්තභාවං උපගච්ඡා”ති එවං අපක්කොසිතො. තතොති යත්ථ පුබ්බෙ ධීතො, තතො පරලොකතො. ආගාති ආගඤ්ජී. නානුඤ්ඤාතොති අනනුමතො, “ගච්ඡ, තාත, පරලොක”න්ති එවං අම්භෙහි අවිස්සට්ඨො. ඉතොති ඉධලොකතො. ගතොති අපගතො. යථාගතොති යෙනාකාරෙන ආගතො, අම්භෙහි අනඛිතො එව ආගතොති අත්ථො. තථා ගතොති තෙනවාකාරෙන ගතො. යථා සකෙනෙව

කම්මුනා ආගතො, තථා සකෙනෙව කම්මුනා ගතොති. එතෙන කම්මස්සකතං දස්සෙති. තත්ථ කා පරිදෙවනාති එවං අවසවත්තිකෙ සංසාරපවත්තෙ මරණං පටිච්ච කා නාම පරිදෙවනා, අයුත්තා සා පඤ්ඤවතා අකරණියාති දස්සෙති.

එවං බ්‍රාහ්මණියා වචනං සුත්වා තස්ස හගිනිං පුච්ඡි – “අම්ම, තුය්හං සො කිං භොති”ති? “භාතා මෙ, සාමී”ති. “අම්ම, හගිනියො නාම භාතුසු සිනෙහා, ත්වං කස්මා න රොදසී”ති? සාපි අරොදනකාරණං කථෙන්නී –

89. “සචෙ රොදෙ කිස්ස අස්සං, තත්ථ මෙ කිං එලං සියා;
ඤාතිමිත්තසුභජ්ජානං, භියොනා නො අරතී සියා.

90. “ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිනං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගති”ති. –

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ සචෙ රොදෙ කිසා අස්සන්ති යදි අහං රොදෙය්‍යං, කිසා පරිසුක්ඛසරීරා භවෙය්‍යං. තත්ථ මෙ කිං එලං සියාති තස්මිං මය්හං භාතු මරණනිමිත්තෙ රොදනෙ කිං නාම එලං, කො ආනිසංසො භවෙය්‍යා? න තෙන මය්හං භාතිකො ආගච්ඡෙය්‍යා, නාපි සො තෙන සුගතිං ගච්ඡෙය්‍යාති අධිප්පායො. ඤාතිමිත්තසුභජ්ජානං, භියොනා නො අරතී සියාති අම්භාකං ඤාතීනං මිත්තානං සුභද්‍යානඤ්ච මම සොවනෙන භාතුමරණදුක්ඛතො භියොපි අරතී දුක්ඛමෙව සියාති.

එවං හගිනියා වචනං සුත්වා තස්ස හරියං පුච්ඡි – “තුය්හං සො කිං භොති”ති? “හත්තා මෙ, සාමී”ති. “භද්දෙ, ඉත්ථියො නාම භත්තරි සිනෙහා භොන්ති, තස්මිඤ්ච මනෙ විධිවා අනාථා භොන්ති, කස්මා ත්වං න රොදසී”ති? සාපි අත්තනො අරොදනකාරණං කථෙන්නී –

91. “යථාපි දාරකො වන්දං, ගච්ඡන්තමනුරොදති;
එවංසම්පදමෙවෙනං, යො පෙනමනුසොවති.

92. “ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිනං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගති”ති. – ගාථාද්වයමාහ;

තත්ථ දාරකොති බාලදාරකො. වන්දන්ති වන්දමණ්ඩලං. ගච්ඡන්තන්ති නහං අබ්භුස්සුක්කමානං. අනුරොදතීති “මය්හං රථවක්කං ගහෙත්වා දෙහී”ති අනුරොදති. එවංසම්පදමෙවෙනන්ති යො පෙනං මතං අනුසොවති, තස්සෙනං අනුසොවනං එවංසම්පදං එවරූපං, ආකාසෙන ගච්ඡන්තස්ස වන්දස්ස ගහෙතුකාමනාසදිසං අලඛිතෙය්‍යාවත්ථුස්මිං ඉච්ඡාභාවතොති අධිප්පායො.

එවං තස්ස හරියාය වචනං සුත්වා දාසිං පුච්ඡි – “අම්ම, තුය්හං සො කිං භොති”ති? “අයොනා මෙ, සාමී”ති. “යදි එවං තෙන ත්වං පොථෙත්වා වෙය්‍යාවච්චං කාරිතා භවිස්සසි, තස්මා මඤ්ඤෙ ‘සුමුත්තාහං තෙනා’ති න රොදසී”ති? “සාමී, මා මං එවං අවච, න වෙනං අනුච්ඡිකං, අතිවිය ඛන්තිමෙත්තානුද්දයාසම්පන්නො යුත්තවාදී මය්හං අයාසුත්තො උරෙ සංවඩ්ඪපුත්තො විය අභොසී”ති. අථ “කස්මා න රොදසී”ති? සාපි අත්තනො අරොදනකාරණං කථෙන්නී –

93. “යථාපි බ්‍රහ්මෙ උදකුම්භො, භින්නො අප්පට්ඨස්සන්ධියො;
එවංසම්පදමෙවෙනං, යො පෙනමනුසොවති.

94. “ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිනං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගති”ති. –

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ යථාපි බ්‍රහ්මෙ උදකුම්භො, භින්නො අප්පට්ඨස්සන්ධියොති බ්‍රාහ්මණ සෙය්‍යාථාපි උදකසටො මුග්ගරජ්ජහාරාදිනා භින්නො අප්පට්ඨස්සන්ධියො පුන පාකතිකො න භොති. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයත්තා උත්තානත්ථමෙව.

සක්කො තෙසං කථං සුත්වා පසන්නාමානසො “සම්මදෙව තුම්භෙහි මරණස්සති භාවිතා, ඉතො පට්ඨාය න තුම්භෙහි කසිආදිකරණකිව්චං අත්ථී”ති තෙසං ගෙහං සත්තරතනහරිතං කත්වා “අප්පමත්තා දානං දෙථ, සීලං රක්ඛථ, උපොසථකම්මං කරොථා”ති ඔවදිත්වා අත්තානඤ්ච තෙසං නිවෙදෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. තෙපි බ්‍රාහ්මණාදයො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්තා යාවතායුකං යත්වා දෙවලොකෙ උප්පජ්ජිංසු.

සත්ථා ඉමං ජාතකං ආහරිත්වා තස්ස උපාසකස්ස සොකසල්ලං සමුද්ධරිත්වා උපරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති.

උරගපෙනවත්ථුච්ඡේණනා නිට්ඨිතා.

ඉති බුද්දක-අට්ඨකථාය පෙනවත්ථුස්මිං.

ද්වාරයවත්ථුපට්මණ්ඩිතස්ස

පඨමස්ස උරගවග්ගස්ස අත්ථසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උබ්බරිවග්ගො

1. සංසාරමොචකපෙතිවත්ථුචණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසීති ඉදං සත්ථරි වෙළවනෙ විහරන්තෙ මගධරට්ඨෙ ඉට්ඨකවතීනාමකෙ ගාමෙ අඤ්ඤතරං පෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. මගධරට්ඨෙ කිර ඉට්ඨකවතී ව දීඝරාජී වානි ද්වෙ ගාමකා අහෙසුං, තත්ථ ඛණ්ඩ සංසාරමොචකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා පටිවසන්ති. අතීතෙ ව කාලෙ පඤ්චන්තං වස්සසත්තානං මත්ථකෙ අඤ්ඤතරා ඉත්ථී තත්ථෙව ඉට්ඨකවතියං අඤ්ඤතරස්මිං සංසාරමොචකකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන ඛණ්ඩ කීටපටඨිගෙ ජීවිතා වොරොපෙත්වා පෙනෙසු නිබ්බන්ති.

සා පඤ්ච වස්සසත්තානි බුද්ධිපාසාදිදුක්ඛං අනුභවිත්වා අමිභාකං භගවතී ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරන්තෙ පුනපි ඉට්ඨකවතියංයෙව අඤ්ඤතරස්මිං සංසාරමොචකකුලෙයෙව නිබ්බන්තිත්වා යදා සත්තට්ඨවස්සුද්දෙසිකකාලෙ අඤ්ඤාහි දාරිකාහි සද්ධිං රජීකාය කීළනසමත්ථා අහොසි, තදා ආයස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො තමෙව ගාමං උපනිස්සාය අරුණවතීවිහාරෙ විහරන්තො එකදිවසං ද්වාදසහි හික්ඛුහි සද්ධිං තස්ස ගාමස්ස ද්වාරසමීපෙන මග්ගෙන අතික්කමති. තස්මිං ඛණෙ ඛණ්ඩ ගාමදාරිකා ගාමතො නික්ඛමීත්වා ද්වාරසමීපෙ කීළන්තියො පසන්තමානසා මාතාපිතුනං පටිපත්තිදස්සනෙන වෙගෙනාගන්ත්වා ථෙරං අඤ්ඤෙ ව හික්ඛු පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිංසු. සා පනෙසා අස්සද්ධකුලස්ස ධිතා වීරකාලං අපරිචිතකුසලතාය සාධුජනාචාරවිරහිතා අනාදරා අලක්ඛිකා විය අට්ඨාසි. ථෙරො තස්සා පුබ්බවරිතං ඉදානි ව සංසාරමොචකකුලෙ නිබ්බන්තනං ආයතිඤ්ච නිරයෙ නිබ්බන්තනාරහතං දිස්වා “සවායං මං වන්දිස්සති, නිරයෙ න උප්පජ්ජිස්සති, පෙනෙසු නිබ්බන්තිත්වාපි මමංයෙව නිස්සාය සම්පත්තිං පටිලහිස්සති”ති ඤත්වා කරුණාසඤ්චොදිතමානසො තා දාරිකායො ආහ – “තුමිහෙ හික්ඛු වන්දට්, අයං පන දාරිකා අලක්ඛිකා විය ධිතා”ති. අට්ඨ නං තා දාරිකා හත්ථෙසු පරිග්ගහෙත්වා ආකඩ්ඪිත්වා බලක්කාරෙන ථෙරස්ස පාදෙ වන්දාපෙසුං.

සා අපරෙන සමයෙන වයප්පත්තා දීඝරාජීයං සංසාරමොචකකුලෙ අඤ්ඤතරස්ස කුමාරස්ස දින්නා පරිපුණ්ණබ්බා හුත්වා කාලකතා පෙනෙසු උප්පජ්ජිත්වා නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා බුද්ධිපාසාහිභූතා අතිවිය බිභවිජ්ජස්සනා විවරන්තී රත්තියං ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස අත්තානං දස්සෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තං දිස්වා ථෙරො –

95. “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසී, කිසා ධමනිසන්ථතා;
උප්ථාසුලිකෙ කිසිකෙ, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසී”ති. –

ගාථාය පුච්ඡි. තත්ථ ධමනිසන්ථතානි නම්මංසලොභිතතාය සිරාජාලෙහි පත්ථතගත්තා. උප්ථාසුලිකෙති උග්ගතථාසුලිකෙ. කිසිකෙති කිසසරිරෙ. පුබ්බෙපි “කිසා”ති වත්වා පුන “කිසිකෙ”ති වචනං අට්ඨිවම්මන්භාරුමන්තසරීරතාය අතිවිය කිසභාවදස්සනත්ථං වුත්තං. තං සුත්වා පෙනී අත්තානං පවෙදෙන්තී –

96. “අහං හදන්තෙ පෙනීම්හි, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. – ගාථං වත්වා පුන ථෙරෙන –
97. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. –

කතකම්මං පුට්ඨා “අදානසීලා මච්ඡරිනී හුත්වා පෙනයොනියං නිබ්බන්තිත්වා එවං මහාදුක්ඛං අනුභවාමී”ති දස්සෙන්තී තිස්සො ගාථා අභාසී –

98. “අනුකම්පකා මය්හං නාහෙසුං භන්තෙ, පිතා ව මාතා අට්ඨාපි ඤාතකා;
යෙ මං නියොජෙය්‍යුං දදාහි දානං, පසන්තවිත්තා සමණබ්‍රාහ්මණානං.
99. “ඉතො අහං වස්සසත්තානි පඤ්ච, යං එවරූපා විවරාමී නග්ගා;
බුද්ධාය තණ්හාය ව බජ්ජමානා, පාපස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදං.
100. “වන්දාමී තං අයා පසන්තවිත්තා, අනුකම්ප මං වීර මහානුභාව;
දත්වා ව මෙ ආදිස යඤ්චි කිඤ්චි, මොවෙහි මං දුග්ගතියා හදන්තෙ”ති.

98. තත්ථ අනුකම්පකානි සම්පරායිකෙන අත්ථෙත අනුග්ගණ්හකා. භන්තෙති ථෙරං ආලපති. යෙ මං නියොජෙය්‍යුන්ති මාතා වා පිතා වා අට්ඨ වා ඤාතකා ඵදිසා පසන්තවිත්තා හුත්වා “සමණබ්‍රාහ්මණානං දදාහි දාන”න්ති යෙ මං නියොජෙය්‍යුං, තාදිසා අනුකම්පකා මය්හං නාහෙසුන්ති යොජනා.

99. ඉතො අහං වස්සසත්තානි පඤ්ච, යං එවරූපා විවරාමී නග්ගාති ඉදං සා පෙනී ඉතො තතියාය ජාතියා අත්තනො පෙතත්තභාවං අනුස්සරිත්වා ඉදානිපි තථා පඤ්චවස්සසත්තානි විවරාමීති අධිජ්ජායෙනාහ. තත්ථ යන්ති යස්මා, දානාදිනං

පුඤ්ඤානං අකතත්තා ඵවරුපා නග්ගා පෙනී හුත්වා ඉතො පට්ඨාය වස්සසතානි පඤ්ච විවරාමිති යොජනා. තණ්හායානි පිපාසාය. ඛප්පමානානි බාදියමානා, බාධියමානානි අත්ථො.

100. වන්දාමි තං අය්‍ය පසන්තවිත්තානි අය්‍ය, තමහං පසන්තවිත්තා හුත්වා වන්දාමි, එත්තකමෙව පුඤ්ඤං ඉදානි මයා කාතුං සක්කානි දස්සෙති. අනුකම්ප මන්ති අනුග්ගණ්හ මමං උද්දිස්ස අනුද්දයං කරොහි. දත්වා ච මෙ ආදිස යඤ්ථි කිඤ්චිති කිඤ්චිදෙව දෙයාධම්මං සමණබ්‍රාහ්මණානං දත්වා තං දක්ඛිණං මය්‍හං ආදිස, තෙන මෙ ඉතො පෙනයොනිතො මොක්ඛො භවිස්සතිති අධිප්පායෙන වදති. තෙනෙවාහ “මොවෙහි මං දුග්ගතියා භදන්තෙ”ති.

එවං පෙනියා චුත්තෙ යථා සො ථෙරො පටිපජ්ජී, තං දස්සෙතුං සඞ්ගිතිකාරෙහි තිස්සො ගාථා චුත්තා –

101. “සාධුති සො පටිස්සුත්වා, සාරිපුත්තොනුකම්පකො;
භික්ඛුනං ආලොපං දත්වා, පාණිමත්තඤ්ච වොළකං;
ථාලකස්ස ච පාතීයං, තස්සා දක්ඛිණමාදිසි.

102. “සමනත්තරානුද්දිට්ඨෙය්‍ය, විපාකො උදපජ්ජථ;
භොජනච්ඡාදනපාතීයං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

103. “තතො සුද්ධා සුවිචසනා, කාසිකුත්තමධාරිති;
විචිත්තවත්ථාහරණා, සාරිපුත්තං උපසඬකමි”ති.

101-103. තත්ථ භික්ඛුනන්ති භික්ඛුනො, වචනවිපල්ලාසෙන හෙතං චුත්තං. “ආලොපං භික්ඛුනො දත්වා”ති කෙච්චි පට්ඨන්ති. ආලොපන්ති කබ්බං, එකාලොපමත්තං භොජනන්ති අත්ථො. පාණිමත්තඤ්ච වොළකන්ති එකභත්ථප්පමාණං වොළකණ්ඩන්ති අත්ථො. ථාලකස්ස ච පාතීයන්ති එකථාලකපුරණමත්තං උදකං. සෙසං බල්ලාටියපෙනවත්ථුස්මිං චුත්තනයමෙව.

අථායස්මා සාරිපුත්තො තං පෙනිං පිණ්ණදියං පරිසුද්ධජිවිචණ්ණං දිබ්බවත්ථාහරණාලඬිකාරං සමන්තතො අත්තතො පහාය ඔභාසෙන්තිං අත්තතො සන්තිකං උපගන්ත්වා ධීතං දිස්වා පච්චක්ඛතො කම්මඵලං තාය විභාවෙතුකාමො හුත්වා තිස්සො ගාථා අභාසි –

104. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

105. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙච්චි මනසො පියා.

106. “සුවිජාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

104. තත්ථ අභික්කන්තෙනානි අතිමනාපෙන, අභිරුපෙනානි අත්ථො. වණ්ණෙනානි ජිවිචණ්ණෙන. ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බානි සබ්බාපි දස දිසා ජොතෙන්ති එකාලොකං කරොන්ති. යථා කින්ති ආහ “ඔසධි විය තාරකා”ති. උස්සන්තා පහා ඵතාය ධියති, ඔසධානං වා අනුබලප්පදායිකානි කත්වා “ඔසධි”ති ලද්ධනාමා තාරකා යථා සමන්තතො ආලොකං කුරුමානා තිට්ඨති, ඵලමෙව ත්වං සබ්බදිසා ඔභාසෙන්තිති අත්ථො.

105. කෙනානි කිං-සද්දො සුවිජායං. හෙතුඅත්ථෙව වෙතං කරණවචනං, කෙන හෙතුනානි අත්ථො. තෙති තච. එතාදිසොනි ඵදිසො, එතරහි යථාදිස්සමානොනි චුත්තං භොති. කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣතිති කෙන පුඤ්ඤවිසෙසෙන ඉධ ඉමස්මිං යානෙ ඉදානි තයා ලබ්භමානං සුවරිතඵලං ඉජ්ඣති නිජ්ජප්පති. උප්පජ්ජන්තිති නිබ්බන්තන්ති. භොගානි පරිභුඤ්ජිතබ්බට්ඨෙයන “භොගා”ති ලද්ධනාමා වත්ථාහරණාදිචිත්තුපකරණවිසෙසා. යෙ කෙච්චි භොගෙ අනවසෙසතො බ්‍යාපෙන්වා සඬගණ්හානි. අනවසෙසබ්‍යාපකො හි අයං නිද්දෙසො යථා “යෙ කෙච්චි සඬබාරා”ති. මනසො පියානි මනසා පියායිතබ්බා, මනාපියානි අත්ථො.

106. සුවිජාමිති සුවිජං කරොමි, ඤාතුං ඉච්ඡාමිති අත්ථො. තන්ති ත්වං. දෙවිති දිබ්බානභාවසමඬ්භිතාය, දෙවි. තෙනාහ “මහානුභාවෙ”ති. මනුස්සභූතානි මනුස්සෙසු ජාතා මනුස්සභාවං පත්තා. ඉදං යෙභුයොන සත්තා මනුස්සත්තභාවෙ ධීතා පුඤ්ඤානි කරොන්තිති කත්වා චුත්තං. අයමෙනායං ගාථානං සඬබෙපතො අත්ථො, විත්ථාරතො පන පරමත්ථදීපනියං විමානවත්ථුඅථිකථායං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

එවං පුන ථෙරෙන පුට්ඨා පෙනී තස්සා සම්පත්තියා ලද්ධකාරණං පකාසෙන්ති සෙසගාථා අභාසි –

107. “උප්පණ්ඩුකිං කිසං ඡාතං, නග්ගං සම්පතිතච්ඡවිං;
මුනි කාරුණිකො ලොකෙ, තං මං අද්දක්ඛි දුග්ගතං.

108. “භික්ඛූනං ආලොපං දත්වා, පාණිමත්තඤ්ච වොළකං;
ථාලකස්ස ච පානියං, මම දක්ඛිණමාදිසි.

109. “ආලොපස්ස ඵලං පස්ස, භත්තං වස්සසනං දස;
භුඤ්ජාමි කාමකාමීනී, අනෙකරසබ්බඤ්ජනං.

110. “පාණිමත්තස්ස වොළස්ස, විපාකං පස්ස යාදිසං;
යාවතා නන්දරාජස්ස, විජිතස්මිං පටිච්ඡදා.

111. “තතො බහුතරා භත්තෙ, චත්ථානච්ඡාදනානි මෙ;
කොසෙය්‍යකම්බලියානි, බොමකප්පාසිකානි ච.

112. “විපුලා ච මහග්ගා ච, තෙපාකාසෙවලම්බරෙ;
සාහං තං පරිදභාමි, යං යඤ්ඤි මනසො පියං.

113. “ථාලකස්ස ච පානියං, විපාකං පස්ස යාදිසං;
ගම්භීරා චතුරස්සා ච, පොක්ඛරඤ්ඤො සුනිම්මිතා.

114. “සෙනොදකා සුප්පතිත්ථා, සීතා අප්පට්ගන්ධියා;
පදුමුප්පලසඤ්ජන්තා, වාරිකිඤ්ජක්ඛපුරිතා.

115. “සාහං රමාමි කිළාමි, මොදාමි අකුතොභයා;
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ, භත්තෙ චන්දිතුමාගතා”ති.

107. තත්ථ උප්පණ්ඩුකිත්ති උප්පණ්ඩුකජාතං. ඡාතන්ති බුහුක්ඛිතං බුද්ධා අභිභූතං. සම්පතිතච්ඡවිත්ති ඡින්නභින්නසර්වච්ඡවිං. ලොකෙති ඉදං “කාරුණිකො”ති එත්ථ චුත්තකරුණාය විසයදස්සනං. තං මන්ති තාදිසං මමං, චුත්තනයෙන එකත්තතො කරුණට්ඨානියං මං. දුග්ගතන්ති දුග්ගතිං ගතං.

108-109. භික්ඛූනං ආලොපං දත්වාතිආදි ථෙරෙන අත්තතො කරුණාය කතාකාරදස්සනං. තත්ථ භත්තන්ති ඔදනං, දිබ්බභොජනන්ති අත්ථො. වස්සසනං දසාති දස වස්සසනානි, වස්සසහස්සන්ති චුත්තං හොති. අච්චත්තසංයොගෙ චෙතං උපයොගවචනං. භුඤ්ජාමි කාමකාමීනී, අනෙකරසබ්බඤ්ජනන්ති අඤ්ඤෙහිපි කාමෙතබ්බකාමෙහි සමන්තාගතා අනෙකරසබ්බඤ්ජනං භත්තං භුඤ්ජාමිති යොජනා.

110. වොළස්සාති දෙය්‍යධම්මසිසෙන තබ්බිසයං දානමයං පුඤ්ඤමෙව දස්සෙති. විපාකං පස්ස යාදිසන්ති තස්ස වොළදානස්ස විපාකසඬ්ඛාතං ඵලං පස්ස, භත්තෙ. තං පන යාදිසං යථාරූපං, කිත්ති චෙති ආහ “යාවතා නන්දරාජස්සා”තිආදි.

තත්ථ කොයං නන්දරාජා නාම? අතීතෙ කිර දසවස්සසහස්සායුකෙසු මනුස්සෙසු බාරාණසිවාසී එකො කුටුම්භිකො අරඤ්ඤෙ ජඩ්ඝාච්චාරං විවරන්තො අරඤ්ඤට්ඨානෙ අඤ්ඤතරං පච්චෙකබුද්ධං අද්දස. සො පච්චෙකබුද්ධො තත්ථ විවරකම්මං කරොන්තො අනුවාතෙ අප්පහොන්තෙ සංභරිත්ථාව යපෙතුං ආරද්ධො. සො කුටුම්භිකො තං දිස්වා, “භත්තෙ, කිං කරොථා”ති චත්වා තෙන අප්පිච්ඡතාය කිඤ්චි අචුත්තෙපි “විවරදුස්සං නප්පහොති”ති ඤන්වා අත්තතො උත්තරාසඬ්ඛං පච්චෙකබුද්ධස්ස පාදමූලෙ යපෙත්වා අගමාසි. පච්චෙකබුද්ධො තං ගහෙත්වා අනුවාතං ආරොපෙත්තො විවරං කත්වා පාරුපි. සො කුටුම්භිකා ජීවිතපරියොසානෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවතෙ නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා තතො චචිත්වා බාරාණසිතො යොජනමත්තෙ යානෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමෙ අමච්චකුලෙ නිබ්බන්ති.

තස්ස වයප්පත්තකාලෙ තස්මිං ගාමෙ නක්ඛන්තං සඬ්ඝට්ඨං අහොසි. සො මාතරං ආහ – “අම්ම, සාටකං මෙ දෙහි, නක්ඛන්තං කිළිස්සාමි”ති. සා සුඛොතචත්ථං නිහරිත්වා අදාසි. “අම්ම, ථූලං ඉද”න්ති. අඤ්ඤං නිහරිත්වා අදාසි, තම්පි පටික්ඛිපි. අථ නං මාතා ආහ – “තාත, යාදිසෙ ගෙහෙ මයං ඡාතා, නත්ථි නො ඉතො සුබ්බමතරස්ස චත්ථස්ස පටිලාභාය පුඤ්ඤ”න්ති. “ලහනට්ඨානං ගච්ඡාමි, අම්මා”ති. “ගච්ඡ, පුත්ත, අහං අප්පෙච තුය්හං බාරාණසිනගරෙ රජ්ජපටිලාහං ඉච්ඡාමි”ති. සො “සාධු, අම්මා”ති මාතරං චන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා ආහ – “ගච්ඡාමි, අම්මා”ති. “ගච්ඡ, තාතා”ති. එවං කිරස්සා චිත්තං අහොසි – “කහං ගම්ස්සති, ඉධ වා එත්ථ වා ගෙහෙ නිසිදිස්සති”ති. සො පන පුඤ්ඤනියාමෙන චොදියමානො ගාමතො නික්ඛමිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා මඩ්ගලසිලාපට්ටෙ සසීසං පාරුපිත්වා නිපජ්ජි. සො ච බාරාණසිරඤ්ඤො කාලකතස්ස සත්තමො දිවසො හොති.

අමච්චා ච පුරොහිතො ච රඤ්ඤො සර්වකිච්චං කත්වා රාජඬ්ඛණෙ නිසිදිත්වා මන්තයිංසු – “රඤ්ඤො එකා ධිතා අත්ථි, පුත්තො නත්ථි, අරාජකං රජ්ජං න තිට්ඨති, චුස්සරථං විස්සජ්ජෙමා”ති. තෙ කුමුදවණ්ණෙ චත්තාරො සිත්ඨවෙ යොජෙත්වා සෙතච්ඡත්තප්පමුඛං පඤ්චවිධං රාජකකුඬභණ්ඩං රථස්මිංයෙව යපෙත්වා රථං විස්සජ්ජෙත්වා පච්ඡතො තුරියානි පග්ගණ්භාපෙසුං. රථො පාචිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා උය්‍යානාභිමුක්ඛො අහොසි. “පරිවයෙන උය්‍යානාභිමුක්ඛො ගච්ඡති, නිවත්තෙමා”ති කෙචි ආහංසු. පුරොහිතො “මා නිවත්තයිත්ථා”ති ආහ. රථො කුමාරං

පදක්ඛණං කත්වා ආරොහනසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි, පුරොහිතො පාරුපනකණ්ණං අපනෙත්වා පාදතලානි ඔලොකෙත්තො “නිට්ඨතු අයං දීපො, ද්විසහස්සදීපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු එකරජ්ජං කාරොතුං යුත්තො”ති වත්වා “තුරියානි පග්ගණ්ඨං, පුනපි පග්ගණ්ඨං”ති තික්ඛත්තුං තුරියානි පග්ගණ්ඨාපෙසි.

අථ කුමාරො මුඛං විවරිත්වා ඔලොකෙත්වා “කෙන කම්මෙන ආගතත්ථ, තාතා”ති ආහ. “දෙව, තුම්භාකං රජ්ජං පාපුණාති”ති. “තුම්භාකං රාජා කහ”න්ති? “දිවඬගතො, සාමී”ති. “කති දිවසා අතික්කන්තා”ති? “අජ්ජ සත්තමො දිවසො”ති. “පුත්තො වා ධිතා වා නත්ථී”ති? “ධිතා අත්ථී, දෙව, පුත්තො නත්ථී”ති. “තෙන හි කරිස්සාමි රජ්ජ”න්ති. තෙ තාවදෙව අභිසෙකමණ්ඩපං කත්වා රාජධිතරං සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකරිත්වා උය්‍යානං ආනෙත්වා කුමාරස්ස අභිසෙකං අකංසු.

අථස්ස කතාභිසෙකස්ස සතසහස්සග්ගතිකං වත්ථං උපනෙසුං. සො “කිමිදං, තාතා”ති ආහ. “නිවාසනවත්ථං, දෙව”ති. “නනු, තාතා, ථුල”න්ති? “මනුස්සානං පරිභොගවත්ථෙසු ඉතො සුබ්බමතරං නත්ථී, දෙව”ති. “තුම්භාකං රාජා එවරුපං නිවාසෙසි”ති? “ආම, දෙව”ති. “න මඤ්ඤෙ පුඤ්ඤවා තුම්භාකං රාජා (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.191) සුවණ්ණභිඬකාරං ආහරථ, ලභිස්සාමි වත්ථ”න්ති. සුවණ්ණභිඬකාරං ආහරිංසු. සො උට්ඨාය හත්ථෙ ධොවිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා හත්ථෙන උදකං ආදාය පුරත්ථිමදිසායං අබ්භුක්කිරි. තදා සනපථං භිත්ථිත්වා අට්ඨ කප්පරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. පුන උදකං ගහෙත්වා දක්ඛණාය පච්ඡිමාය උත්තරායානි එවං චතුසු දිසාසු අබ්භුක්කිරි. සබ්බදිසාසු අට්ඨ අට්ඨ කත්වා ද්විත්තිංස කප්පරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. එකෙකාය දිසාය සොළස සොළස කත්වා චතුසථි කම්මරුක්ඛානි කෙච්ච දන්ති. සො එකං දිබ්බදුස්සං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා “නන්දරඤ්ඤො විජිතෙ සුත්තකන්තිකා ඉත්ථියො මා සුත්තං කත්තිංසුති හෙරිං වරාපෙපා”ති වත්වා ඡත්තං උස්සාපෙත්වා අලඬකතපටියත්තො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො නගරං පටිසිත්වා පාසාදං ආරුස්ග මහාසම්පත්තිං අනුභවි.

එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ එකදිවසං දෙවි රඤ්ඤො සම්පත්තිං දිස්වා “අහො තපස්සී”ති කාරුඤ්ඤාකාරං දස්සෙසි. “කිමිදං, දෙවි”ති ච පුට්ඨා “අතිමහති තෙ, දෙව, සම්පත්ති. අතීතෙ අද්ධති කල්‍යාණං අකත්ථ, ඉදානි අනාගතස්ස අත්ථාය කුසලං න කරොපා”ති ආහ. “කස්ස දෙම? සීලවත්තො නත්ථී”ති. “අසුඤ්ඤො, දෙව, ඡම්බුදීපො අරහත්තෙහි, තුම්භෙ දානමෙව සජ්ජෙථ, අහං අරහත්තෙ ලච්ඡාමි”ති ආහ. පුනදිවසෙ රාජා මහාරහං දානං සජ්ජාපෙසි. දෙවි “සවෙ ඉමිස්සාය දිසාය අරහත්තො අත්ථී, ඉධාගන්ත්වා අම්භාකං භික්ඛං ගණ්හන්තු”ති අධිට්ඨහිත්වා උත්තරදිසාහිමුඛා උරෙන නිපජ්ජි. නිපන්තමත්තාය එව දෙවියා හිමවත්තෙ වසන්තානං පදුමවතියා පුත්තානං පඤ්චසතානං පච්චෙකබ්බද්ධානං ජෙට්ඨකො මහාපදුමපච්චෙකබ්බද්ධො භාතිකෙ ආමන්තෙසි – “මාරිසා නන්දරාජා තුම්භෙ නිමන්තෙති, අධිවාසෙථ තස්සා”ති. තෙ අධිවාසෙත්වා තාවදෙව ආකාසෙනාගන්ත්වා උත්තරද්වාරෙ ඔතරිංසු. මනුස්සා “පඤ්චසතා, දෙව, පච්චෙකබ්බද්ධා ආගතා”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා සද්ධිං දෙවියා ආගන්ත්වා වන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා පච්චෙකබ්බද්ධෙ පාසාදං ආරොපෙත්වා තත්ථ තෙසං දානං දත්වා හත්තකිච්චාවසානෙ රාජා සඬ්ඝත්ථෙරස්ස, දෙවි සඬ්ඝනවකස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “අය්‍යා, පච්චයෙහි න කිලමිස්සන්ති, මයං පුඤ්ඤෙන න භායිස්සාම, අම්භාකං ඉධ නිවාසාය පටිඤ්ඤං දෙපා”ති පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා උය්‍යානෙ නිවාසට්ඨානානි කාරෙත්වා යාවජීවං පච්චෙකබ්බද්ධෙ උපට්ඨහිත්වා තෙසු පරිනිබ්බතෙසු සාධුකීළිතං කාරෙත්වා ගන්ධදාරුආදීහි සරීරකිච්චං කාරෙත්වා ධාතුයො ගහෙත්වා චෙතියං පතිට්ඨාපෙත්වා “එවරුපානම්පි නාම මහානුභාවානං මහෙසීනං මරණං හවිස්සති, කිමඬගං පන මාදිසාන”න්ති සංවෙගජාතො ජෙට්ඨපුත්තං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙත්වා සයං තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජී. දෙවිපි “රඤ්ඤෙ පබ්බජිතෙ අහං කිං කරිස්සාමි”ති පබ්බජී. ද්වෙපි උය්‍යානෙ වසන්තා ඝාතානි නිබ්බත්තෙත්වා ඝාතාසුබ්බෙත විනිනාමෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිංසු. සො කිර නන්දරාජා අම්භාකං සත්ථු මහාසාවකො මහාකස්සපත්ථෙරො අහොසි, තස්ස අග්ගමහෙසි හද්දා කාපිලානී නාම.

අයං පන නන්දරාජා දස වස්සසහස්සානි සයං දිබ්බවත්ථානි පරිදහන්තො සබ්බමෙව අත්තතො විජිතං උත්තරකුරුසදිසං කරොත්තො ආගතාගතානං මනුස්සානං දිබ්බදුස්සානි අදාසි. තයිදං දිබ්බවත්ථසමිද්ධිං සන්ධාය සා පෙති ආහ “යාවතා නන්දරාජස්ස, විජිතස්මිං පටිච්ඡදා”ති. තත්ථ විජිතස්මිත්ති රට්ඨෙ. පටිච්ඡදානි වත්ථානි. තානි හි පටිච්ඡාදෙන්ති එතෙහිති “පටිච්ඡදා”ති වූව්චන්ති.

111. ඉදානි සා පෙති “නන්දරාජසමිද්ධිතොපි එතරහි මය්හං සමිද්ධි විපුලතරා”ති දස්සෙන්ති “තතො බහුතරා, හත්තෙ, වත්ථානවිජාදනානි මෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ තතොති නන්දරාජස්ස පරිග්ගහභූතවත්ථතොපි බහුතරානි මය්හං වත්ථවිජාදනානිති අත්ථො. වත්ථානවිජාදනානිති නිවාසනවත්ථානි වෙව පාරුපනවත්ථානි ව . කොසෙය්‍යකම්බලීයානිති කොසෙය්‍යානි වෙව කම්බලානි ව. බොමකප්පාසිකානිති බොමවත්ථානි වෙව කප්පාසමයවත්ථානි ව.

112. විපුලානි ආයාමතො ව විත්ථාරතො ව විපුලා. මහග්ගානි මහග්ගවසෙන මහත්තා මහාරහා. ආකාසෙවලම්බරෙති ආකාසෙයෙව ඔලම්බමානා නිට්ඨන්ති. යං යඤ්ඤි මනසො පියන්ති යං යං මය්හං මනසො පියං, තං තං ගහෙත්වා පරිදහාමි පාරුපාමි වානි යොජනා.

113. ථාලකස්ස ව පානීයං, විපාකං පස්ස යාදිසන්ති ථාලකපුරණමත්තං පානීයං දින්නං අනුමොදිතං , තස්ස පන විපාකං යාදිසං යාව මහත්තං පස්සාති දස්සෙන්ති “ගම්භීරා චතුරස්සා වා”තිආදිමාහ. තත්ථ ගම්භීරානි අගාධා.

වතුරස්සාති වතුරස්සසණ්ඨානා. පොක්ඛරඤ්ඤොති පොක්ඛරණියො. සුනිමිතාති කම්මානුභාවෙනෙව සුට්ඨු නිමිතා.

114. සෙනොදකාති සෙනඋදකා සෙනවාලුකසම්පරිකිණ්ණා. සුප්පතිත්ථාති සුන්දරතිත්ථා. සිතාති සීතලොදකා. අප්පට්ඨගන්ධියාති පටිකුලගන්ධරහිතා සුරහිගන්ධා. වාරිකඤ්ජක්ඛපුරිතාති කමලකුචලයාදිනං කෙසරසඤ්ජන්තෙන වාරිනා පරිපුණ්ණා.

115. සාහන්ති සා අහං. රමාමිති රතිං වින්දාමි. කීළාමිති ඉන්ද්‍රියාති පරිවාරෙමි. මොදාමිති භොගසම්පත්තියා පමුදිතා භොමි. අකුතොහයාති කුතොවිපි අසඤ්ජානහයා, සෙරි සුඛවිහාරිනී භොමි . හන්තෙ, වන්දිතුමාගතාති, හන්තෙ, ඉම්ස්සා දිබ්බසම්පත්තියා පටිලාහස්ස කාරණභුතං ත්වං වන්දිතුං ආගතා උපගතාති අත්ථො. යං පනෙත්ථ අත්ථනො අවිහන්තං, තං තත්ථ තත්ථ වුත්තමෙව.

එවං තාය පෙනියා වුත්තෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො ඉට්ඨකචතියං දීඝරාජියන්ති ගාමද්වයවාසිකෙසු අත්තනො සන්තිකං උපගතෙසු මනුස්සෙසු ඉමමත්ථං විත්ථාරනො කට්ඨන්තො සංවෙජේත්වා සංසාරමොචනපාපකම්මනො මොචේත්වා උපාසකභාවෙ පතිට්ඨාපෙසි. සා පවත්ති භික්ඛුසු පාකටා ජාතා. තං භික්ඛු භගවතො ආරොචෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

සංසාරමොචකපෙනිවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සාරිපුත්තත්ථෙරමාතුපෙනිවත්ථුචණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසීති ඉදං සත්ථරි වෙළුවනෙ විහරන්තෙ ආයස්මනො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ඉතො පඤ්චමාය ජාතියා මාතුභුතං පෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. එකදිවසං ආයස්මා ච සාරිපුත්තො ආයස්මා ච මහාමොග්ගල්ලානො ආයස්මා ච අනුරුද්ධො ආයස්මා ච කප්පිනො රාජගහස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මී අරඤ්ඤායතනෙ විහරන්ති. තෙන ච සමයෙන බාරාණසියං අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො අඩ්ඨො මහද්ධනො මහාභොගො සමණබ්‍රාහ්මණකපණ්ඩිකචතිබ්බකයාවකානං ඔපානභුතො අන්තපානවත්ථසයනාදිති දෙනි. දෙන්තො ච ආගතාගතානං යථාකාලං යථාහඤ්ච පාදොදකපාදබ්භඤ්ජනාදිදානානුපුබ්බකං සබ්බාභිදෙයාං පටිපන්නො භොති, පුරෙහත්තං භික්ඛු අන්තපානාදිනා සක්කච්චං පරිවිසති. සො දෙසන්නරං ගච්ජන්තො හරියං ආහ – “භොති, යථාපඤ්ඤත්තං ඉමං දානවිධිං අපරිභාපෙන්ති සක්කච්චං අනුපතිට්ඨාහී”ති. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තස්මිං පක්කන්තෙ එව තාව භික්ඛුනං පඤ්ඤත්තං දානවිධිං පච්ඡින්නදි, අද්ධිකානං පන නිවාසත්ථාය උපගතානං ගෙහපිට්ඨිනො ඡඩ්ඨිතං ජරසාලං දස්සෙසි “එත්ථ වසථා”ති. අන්තපානාදිනං අත්ථාය තත්ථ අද්ධිකෙසු ආගතෙසු “ගුථං බාදට්, මුත්තං පිචට්, ලොහිතං පිචට් , තුම්භාකං මාතු මත්ථලුඬගං බාදට්”ති යං යං අසුචි ඡෙගුච්ඡං, තස්ස තස්ස නාමං ගහේත්වා නිට්ඨුරං වදති.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා කම්මානුභාවුක්ඛිත්තා පෙනයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අත්තනො වච්චුවරිතානුරූපං දුක්ඛං අනුභවන්ති පුරිමජාතිසම්බන්ධං අනුස්සරිත්වා ආයස්මනො සාරිපුත්තස්ස සන්තිකං උපසඩ්ධකම්මකාමා තස්ස විහාරද්වාරං සම්පාපුණි, තස්ස විහාරද්වාරදෙවතායො විහාරප්පචෙසනං නිවාරෙසුං. සා කිර ඉතො පඤ්චමාය ජාතියා ථෙරස්ස මාතුභුතපුබ්බා, තස්මා එවමාහ – “අහං අයාස්ස සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ඉතො පඤ්චමාය ජාතියා මාතා, දෙට් මෙ ද්වාරප්පචෙසනං ථෙරං දට්ඨු”න්ති. තං සුත්වා දෙවතා තස්සා පචෙසනං අනුජානිංසු. සා පටිසිත්වා වඩ්ඪකමනකොටියං යත්වා ථෙරස්ස අත්තානං දස්සෙසි. ථෙරො තං දිස්වා කරුණාය සඤ්චොදිතමානසො හුත්වා –

116. “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසී, කිසා ධම්මසන්ථතා;
උප්ථාසුලිකෙ කිසිකෙ, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසී”ති. –

ගාථාය පුච්ඡි. සා ථෙරෙන පුට්ඨා පටිච්චනං දෙන්ති –

117. “අහං තෙ සකියා මාතා, පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතීසු;
උපපන්නා පෙත්තිවිසයං, බුජ්ජිපාසසමජ්ජිතා.

118. “ඡඩ්ඨිතං බිප්පිතං බෙළං, සිඬ්ඨිසාණිකං සිලෙසුමං;
වසඤ්ච ඩය්හමානානං, විජානානඤ්ච ලොහිතං.

119. “වණිකානඤ්ච යං සාන-සිසව්ජින්නාන ලොහිතං;
බුද්ධපරෙනා භුඤ්ජාමි, ඉච්ඡිපුරිසනිස්සිතං.

120. “පුබ්බලොහිතං හක්ඛාමි, පසුනං මානුසාන ව;
අලෙණා අනගාරා ව, නිලමඤ්චපරායණා.

121. “දෙහි පුත්තක මෙ දානං, දත්වා අන්වාදිසාහි මෙ;
අප්පෙව නාම මුච්චෙය්‍යං, පුබ්බලොභිතභොජනා”ති. — පඤ්චගාථා අභාසි;

117. තත්ථ අහං තෙ සකියා මාතාති අහං තුය්හං ජනනිභාවතො සකියා මාතා. පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතීසුති මාතා
භොන්තිපි න ඉමිස්සං ජාතියං, අථ බො පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතීසු, ඉතො පඤ්චමියන්ති දට්ඨබ්බං. උපපන්නා
පෙත්තිවිසයන්ති පටිසන්ධිවසෙන පෙතලොකං උපගතා. බුජ්ජිපාසසමජ්ජිනාති බුදාය ව පිපාසාය ව අභිභූතා, නිරන්තරං
ජිසව්ජාපිපාසාහි අභිභූයාමානාති අත්ථො.

118-119. ජඩ්ඛිතන්ති උච්ඡිට්ඨකං, වන්තන්ති අත්ථො. බිපිතන්ති බිපිතෙන සද්ධිං මුඛතො නික්ඛන්තමලං.
බෙළුන්ති නිට්ඨුහං. සිඬ්ඝාණිකන්ති මත්ථලුඬ්භගතො විස්සන්දිත්වා නාසිකාය නික්ඛන්තමලං. සිලෙසුමන්ති සෙම්භං.
වසඤ්ච ඩය්භමානානන්ති චිතකස්මිං ඩය්භමානානං කළෙවරානං වසාතෙලඤ්ච. විජාතානඤ්ච ලොභිතන්ති පසුතානං
ඉත්ථිනං ලොභිතං, ගබ්භමලං ව-සද්දෙන සඬගණ්භාති. වණිකානන්ති සඤ්ජාතවණානං. යන්ති යං ලොභිතන්ති
සම්බන්ධො. සානසිසව්ජින්නානන්ති සානව්ජින්නානං සිසව්ජින්නානඤ්ච යං ලොභිතං, තං භුඤ්ජාමිති යොජනා.
දෙසනාසිසමෙතං “සානසිසව්ජින්නාන”න්ති, යස්මා හත්ථපාදාදිව්ජින්නානමිපි ලොභිතං භුඤ්ජාමියෙව. තථා
“වණිකාන”න්ති ඉමිනා තෙසමිපි ලොභිතං සඬග්ගිතන්ති දට්ඨබ්බං. බුදාපරොතාති ජිසව්ජාභිභූතා හුත්වා.
ඉත්ථිපුරිසනිස්සිතන්ති ඉත්ථිපුරිසසරිරනිස්සිතං යථාචුත්තං අඤ්ඤාඤ්ච වම්මමංසන්භාරුපුබ්බාදිකං පරිභුඤ්ජාමිති
දස්සෙති.

120-121. පසුතන්ති අපගොමහිංසාදිනං. අලෙණාති අසරණා. අනගාරාති අනාවාසා. නිලමඤ්චපරායණාති
සුසානො ජඩ්ඛිතමලමඤ්චසයනා. අථ වා නිලාති ජාරිකඬ්භගාරබහුලා සුසානභූමි අධිජ්ජෙනා, තංයෙව මඤ්චං විය
අධිසයනාති අත්ථො. අන්වාදිසාහි මෙති යථා දින්නං දක්ඛිණං මය්හං උපකප්පති, තථා උද්දිස පත්තිදානං දෙහි.
අප්පෙව නාම මුච්චෙය්‍යං, පුබ්බලොභිතභොජනාති තව උද්දිසනෙන එතස්මා පුබ්බලොභිතභොජනා පෙතජිවිකා අපි
නාම මුච්චෙය්‍යං.

තං සුත්වා ආයස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො දුතියදිවසෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදිකෙ තයො ථෙරෙ ආමන්තෙත්වා
තෙහි සද්ධිං රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස නිවෙසනං අගමාසි. රාජා ථෙරෙ දිස්වා වන්දිත්වා
“කිං, හන්තෙ, ආගතත්ථා”ති ආගමනකාරණං පුච්ඡී. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පවත්තිං රඤ්ඤො
ආරොවෙසී. රාජා “අඤ්ඤාතං, හන්තෙ”ති වත්වා ථෙරෙ විස්සජ්ජෙත්වා සබ්බකම්මිකං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා
ආණාපෙසී “නගරස්ස අවිදුරෙ විචිත්තෙ ඡායුදකසම්පන්නෙ යානෙ වතස්සො කුටියො කාරෙහි”ති. අන්තෙපුරෙ ව
පභොතකවිසෙසවසෙන නිධා විභජිත්වා වතස්සො කුටියො පටිවිජාපෙසී, සයඤ්ච තත්ථ ගන්ත්වා කාතබ්බයුත්තකං
අකාසී. නිට්ඨිතාසු කුටිකාසු සබ්බං බලිකරණං සජ්ජාපෙත්වා අන්තපානවත්ථාදිති බුද්ධජ්ජමුඛස්ස වාතුද්දිසස්ස
භික්ඛුසඬ්ඝස්ස අනුච්ඡවිකෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ ව උපට්ඨාපෙත්වා ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස තං සබ්බං
නියායාදෙසී. අථ ථෙරො තං පෙනිං උද්දිස්ස තං සබ්බං බුද්ධජ්ජමුඛස්ස වාතුද්දිසස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස අදාසී. සා පෙනි තං
අනුමොදිත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා සබ්බකාමසමීද්ධා ව හුත්වා අපරදිවසෙ ආයස්මතො
මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස සන්තිකං උපගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසී. තං ථෙරො පටිපුච්ඡී, සා අත්තනො
පෙනුපපත්තිං පුන දෙවුපපත්තිඤ්ච චිත්ථාරතො කට්ඨෙසී. තෙන චුත්තං —

122. “මාතුයා වචනං සුත්වා, උපනිස්සොනුකම්පකො;
ආමන්තසි මොග්ගල්ලානං, අනුරුද්ධඤ්ච කප්පිතං.

123. “වතස්සො කුටියො කත්වා, සඬ්ඝෙ වාතුද්දිසෙ අදා;
කුටියො අන්තපානඤ්ච, මාතු දක්ඛිණමාදිසී.

124. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, විපාකො උදපජ්ජථ;
භොජනං පානීයං වත්ථං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

125. “තතො සුද්ධා සුවිවසනා, කාසිකුත්තමධාරිනී;
විචිත්තවත්ථාහරණා, කොලිකං උපසඬ්ඝමි”ති.

123. තත්ථ සඬ්ඝෙ වාතුද්දිසෙ අදාති වාතුද්දිසස්ස සඬ්ඝස්ස අදාසී, නියායාදෙසිති අත්ථො. සෙසං චුත්තත්ථමෙව.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පෙනිං —

126. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්ථං තිට්ඨසී දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්නී දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

127. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, තෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

128. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසී පුඤ්ඤං;

කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – පුච්ඡි;

129-133. අප් සා “සාරිපුත්තස්සාහං මාතා”තිආදිනා විස්සජ්ජෙසි. සෙසං චුත්තත්ථමෙව. අපායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

සාරිපුත්තත්ථෙරමාතුපෙතිවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මත්තාපෙතිවත්ථුචණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසිති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ මත්තං නාම පෙතිං ආරබ්භ චුත්තං. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරො කුටුම්භිකො සද්ධො පසන්නො අභොසි. තස්ස භරියා අස්සද්ධා අප්පසන්නා කොධනා වඤ්ඤා ව අභොසි නාමෙන මත්තා නාම. අප් සො කුටුම්භිකො කුලවංසුපච්ඡෙදනභයෙන සදිසකුලතො තිස්සං නාම අඤ්ඤං කඤ්ඤං ආනෙසි. සා අභොසි සද්ධා පසන්නා සාමීනො ව පියා මනාපා, සා නචිරස්සෙව ගබ්භිනී හුත්වා දසමාසච්චයෙන පුත්තං විජායි, “භූතො”තිස්ස නාමං අභොසි. සා ගෙහස්සාමිනී හුත්වා චත්තාරො භික්ඛු සක්කච්චං උපට්ඨති, වඤ්ඤා පන තං උසුයති.

තා උභොපි එකස්මිං දිවසෙ සීසං න්භත්වා අල්ලකෙසා අට්ඨංසු, කුටුම්භිකො ගුණවසෙන තිස්සාය ආබද්ධසිනෙහො මනුඤ්ඤත හදයෙන තාය සද්ධං බහුං සල්ලපන්නො අට්ඨාසි. තං අසභමානා මත්තා ඉස්සාපකතා ගෙහෙ සම්මජ්ජිත්වා ධ්වනිං සඬකාරං තිස්සාය මත්ථකෙ ඔකිරි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා පෙනයොනියං නිබ්බත්තිත්වා අත්තනො කම්මබලෙන පඤ්චවිධං දුක්ඛං අනුභවති. තං පන දුක්ඛං පාළිතො එව විඤ්ඤායති. අපේකදිවසං සා පෙති සඤ්ඤාය චීතිවත්තාය ගෙහස්ස පිට්ඨිපස්සෙ න්භායන්තියා තිස්සාය අත්තානං දස්සෙසි. තං දිස්වා තිස්සා –

134. “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි, කිසා ධමනිසත්ථතා;
උප්ථාසුලිකෙ කිසිකෙ, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසී”ති. –

ගාථාය පටිපුච්ඡි. ඉතරා –

135. “අහං මත්තා තුවං තිස්සා, සපත්ති තෙ පුරෙ අහුං;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. –

ගාථාය පටිච්චනං අදාසි. තත්ථ අහං මත්තා තුවං තිස්සාති අහං මත්තා නාම, තුවං තිස්සා නාම. පුරෙති පුරිමත්තභාවෙ. තෙති තුය්හං සපත්ති අහුං, අභොසිත්ති අත්ථො. පුන තිස්සා –

136. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. –

ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡි. පුන ඉතරා –

137. “වණ්ඨි ව ඵරුසා වාසිං, ඉස්සකි මච්ඡරි සයා;
තාහං දුරුත්තං වත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. –

ගාථාය අත්තනා කතකම්මං ආචික්ඛි. තත්ථ වණ්ඨිති කොධනා. ඵරුසාති ඵරුසච්චනා. ආසිත්ති අභොසිං. තාහත්ති තං අහං. දුරුත්තත්ති දුබ්භාසිතං නිරත්ථකච්චනං. ඉතො පරම්පි තාසං චචනපටිච්චනවසෙනෙව ගාථා පවත්තා –

138. “සබ්බං අහමිපි ජානාමි, යථා ත්වං වණ්ඨිකා අහු;
අඤ්ඤඤච ඛො තං පුච්ඡාමි, කෙනාසි පංසුකුන්ථිතා.

139. “සීසංන්භාතා තුවං ආසි, සුවිචත්ථා අලඬකතා;
අහඤ්ච ඛො අධිමත්තං, සමලඬකතතරා තයා.

140. “තස්සා මෙ පෙක්ඛමානාය, සාමිකෙන සමන්තයි;
තතො මෙ ඉස්සා විපුලා, කොධො මෙ සමජායථ.

141. “තතො පංසුං ගහෙත්වාන, පංසුනා තඤ්භි ඔකිරිං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, තෙනමිහි පංසුකුන්ථිතා.

142. “සබ්බං අහමිපි ජානාමි, පංසුනා මං ත්වමොකිරි;
අඤ්ඤඤච ඛො තං පුච්ඡාමි, කෙන බජ්ජසි කච්ඡයා.

143. “හෙසප්පහාරි උභයො, වනන්තං අගම්මිහසෙ;
ත්වඤ්ච හෙසප්පමාහරි, අහඤ්ච කපිකච්ඡුනො.
144. “තස්සා ත්‍යාජානමානාය, සෙය්‍යං ත්‍යාහං සමොකිරිං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, තෙන ඛජ්ජාමි කච්ඡුයා.
145. “සබ්බං අහම්පි ජානාමි, සෙය්‍යං මෙ ත්වං සමොකිරිං;
අඤ්ඤඤච ඛො තං පුච්ඡාමි, කෙනාසි නග්ගියා තුවං.
146. “සභායානං සමයො ආසි, ඤාතීනං සමිති අහු;
ත්වඤ්ච ආමන්තිතා ආසි, සසාමිති නො ව ඛොහං.
147. “තස්සා ත්‍යාජානමානාය, දුස්සං ත්‍යාහං අපානුදිං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, තෙනමිති නග්ගියා අහං.
148. “සබ්බං අහම්පි ජානාමි, දුස්සං මෙ ත්වං අපානුදිං;
අඤ්ඤඤච ඛො තං පුච්ඡාමි, කෙනාසි ගුප්ගන්ධිති.
149. “තව ගන්ධඤ්ච මාලඤ්ච, පච්චග්ග්ඤ්ච විලෙපනං;
ගුප්කුපෙ අතාරෙසිං, තං පාපං පකතං මයා;
තස්සකම්මවිපාකෙන, තෙනමිති ගුප්ගන්ධිති.
150. “සබ්බං අහම්පි ජානාමි, තං පාපං පකතං තයා;
අඤ්ඤඤච ඛො තං පුච්ඡාමි, කෙනාසි දුග්ගතා තුවං.
151. “උභින්නං සමකං ආසි, යං ගෙහෙ විජ්ජතෙ ධනං;
සන්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, දීපං නාකාසිමත්තනො;
තස්සකම්මවිපාකෙන, තෙනමිති දුග්ගතා අහං.
152. “තදෙව මං ත්වං අවච, පාපකම්මං නිසෙවසි;
න හි පාපෙහි කම්මෙහි, සුලභා හොති සුග්ගති.
153. “වාමනො මං ත්වං පච්චෙසි, අරොපි මං උසුයසි;
පස්ස පාපානං කම්මානං, විපාකො හොති යාදිසො.
154. “තෙ සරා තා ව දාසියො, තානෙවාහරණානිමෙ;
තෙ අඤ්ඤෙ පරිවාරෙන්නි, න හොගා හොන්නි සස්සතා.
155. “ඉදානි භුතස්ස පිතා, ආපණා ගෙහමෙහිති;
අප්පෙව තෙ දදෙ කිඤ්චි, මා සු තාව ඉතො අගා.
156. “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාමිහි, කිසා ධමනිසන්ථතා;
කොපිනමෙතං ඉත්ථිනං, මා මං භුතපිතාද්දස.
157. “හන්ද කිං වා ත්‍යාහං දම්මි, කිං වා තෙව කරොමහං;
යෙන ත්වං සුඛිතා අස්ස, සබ්බකාමසම්ඤ්ජිති.
158. “චත්තාරො හික්ඛු සඬ්ඝනො, චත්තාරො පන පුග්ගලෙ;
අට්ඨ හික්ඛු හොජ්ජිත්වා, මම දක්ඛිණමාදිස;
තදාහං සුඛිතා හෙස්සං, සබ්බකාමසම්ඤ්ජිති.
159. “සාධුති සා පටිස්සුත්වා, හොජ්ජිත්වාට්ඨ හික්ඛවො;
චත්ථෙහවිජාදිත්වාන, තස්සා දක්ඛිණමාදිසි.
160. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, විපාකො උදපජ්ජථ;
හොජ්ජනවිජාදනපානීයං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.
161. “තතො සුද්ධා සුච්චසනා, කාසිකුත්තමධාරිති;
විචිත්තවත්ථාහරණා, සපත්තිං උපසඬ්ඝමි.
162. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්නි දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.
163. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣකිති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ හොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.
164. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

165. “අහං මත්තා තුවං තිස්සා, සපත්ති තෙ පුරෙ අහුං;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා.

166. “තව දින්නෙන දානෙන, මොදාමි අකුතොහයා;
චිරං ජීවාහි භගිනි, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
අසොකං චිරජං යානං, ආවාසං වසවත්තිනං.

167. “ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, දානං දත්වාන සොහනෙ;
විනෙය්‍යා මච්ඡෙරමලං සමුලං, අනින්දිතා සග්ගමුපෙහි යාන”න්ති.

138. තත්ථ සබ්බං අහම්පි ජානාමි, යථා ත්වං චණ්ඩිකා අහුති “චණ්ඩි ව ඵරුසා වාසි”න්ති යං තයා චුත්තං, තං සබ්බං අහම්පි ජානාමි, යථා ත්වං චණ්ඩිකා කොධනා ඵරුසවචනා ඉස්සුකි මච්ඡරි සයා ව අහොසි. අඤ්ඤාඤ්ච ඛො තං පුච්ඡාමිති අඤ්ඤං පුන තං ඉදානි පුච්ඡාමි. කෙනාසි පංසුකුන්ථිතාති කෙන කම්මෙන සඬකාරපංසුති ඔගුණ්ඨිතා සබ්බසො ඔකිණ්ණසරීරා අහුති අත්ථො.

139-40. සීසංන්හාතාති සසීසං න්හාතා. අධිමත්තන්ති අධිකතරං. සමලඬකතතරාති සම්මා අතිසයෙන අලඬකතා. “අධිමත්තා”ති වා පාඨො, අතිවිය මත්තා මානමදමත්තා, මානනිස්සිතාති අත්ථො. තයාති හොතියා . සාමිකෙන සමන්තසීති සාමිකෙන සද්ධිං අල්ලොපසල්ලාපවසෙන කට්ඨෙ.

142-144. ඛජ්ජසි කච්ඡුයාති කච්ඡුරොගෙන ඛදියසි, ඛාධියසිති අත්ථො. හෙසජ්ජහාරිති හෙසජ්ජහාරිතියො ඔසධහාරිකායො. උභයොති දුචෙ, ත්වඤ්ච අහඤ්චාති අත්ථො. වනන්තන්ති වනං. ත්වඤ්ච හෙසජ්ජමාහරිති ත්වං චෙජ්ජෙහි චුත්තං අත්තනො උපකාරාවහං හෙසජ්ජං ආහරි. අහඤ්ච කපිකච්ඡුනොති අහං පන කපිකච්ඡුඵලාති දුඵස්සඵලාති ආහරිං. කපිකච්ඡුති වා සයංභුතා චුච්චති, තස්මා සයංභුතාය පත්තඵලාති ආහරන්ති අත්ථො. සෙය්‍යං ත්‍යාහං සමොකිරිත්ති තව සෙය්‍යං අහං කපිකච්ඡුඵලපත්තෙහි සමන්තනො අවකිරිං.

146-147. සහායානන්ති මිත්තානං. සමයොති සමාගමො. ඤාතීනන්ති ඛන්ධුනං. සමිතීති සන්තිපාතො. ආමන්තිතාති මඬගලකිරියාවසෙන නිමන්තිතා. සසාමිතීති සහත්තිකා, සහ හත්තුනාති අත්ථො. නො ව ඛොහන්ති නො ව ඛො අහං ආමන්තිතා ආසිත්ති යොජනා. දුස්සං ත්‍යාහන්ති දුස්සං තෙ අහං. අපානුදිත්ති වොරිකාය අවහරිං අග්ගහොසිං.

149. පච්චග්ගන්ති අහිනවං, මහග්ගං වා. අතාරෙසිත්ති ඛිපිං. ගුඨගන්ධිතීති ගුඨගන්ධගන්ධිති කරිසවායිති.

151. යං ගෙහෙ විජ්ජතෙ ධනන්ති යං ගෙහෙ ධනං උපලබ්භති, තං තුය්හං මය්හඤ්චාති අම්භාකං උභින්න සමකං තුල්‍යමෙව ආසි. සන්තෙසුති විජ්ජමානෙසු. දීපන්ති පතිට්ඨං, පුඤ්ඤකම්මං සන්ධාය වදති.

152. ඵවං සා පෙතී තිස්සාය පුච්ඡිතමත්ථං කත්ථෙත්වා පුන පුබ්බෙ තස්සා වචනං අකත්වා අත්තනා කතං අපරාධං පකාසෙත්ති “තදෙව මං ත්ව”න්තිආදිමාහ. තත්ථ තදෙව්නි තදා ඵව, මය්හං මනුස්සත්තභාවෙ ඨිතකාලෙයෙව. තථෙව්නි වා පාඨො, යථා ඵතරහි ජාතං, තං තථා ඵවාති අත්ථො. මන්ති අත්තානං නිද්දිසති, ත්වන්ති තිස්සං. අවචාති අහණි. යථා පන අවච, තං දස්සෙතුං “පාපකම්ම”න්තිආදි චුත්තං. “පාපකම්මානි”ති පාළි. “ත්වං පාපකම්මානියෙව කරොසි, පාපෙහි පන කම්මෙහි සුගති සුලභා න හොති, අථ ඛො දුග්ගති ඵව සුලභා”ති යථා මං ත්වං පුබ්බෙ අවච ඔවදි, තං තථෙව්නි වදති.

153. තං සුත්වා තිස්සා “වාමකො මං ත්වං පච්චෙසි”තිආදිනා තිස්සො ගාථා ආහ. තත්ථ වාමකො මං ත්වං පච්චෙසිති විලොමතො මං ත්වං අධිගච්ඡසි, තුය්හං හිතෙසිම්පි විපච්චනිකකාරිනිං කත්වා මං ගණ්හාසි. මං උසුයසිති මය්හං උසුයසි, මයි ඉස්සං කරොසි. පස්ස පාපානං කම්මානං, විපාකො හොති යාදිසොති පාපකානං නාම කම්මානං විපාකො යාදිසො යථා සොරතරො, තං පච්චක්ඛතො පස්සාති වදති.

154. තෙ අඤ්ඤෙ පරිවාරෙන්ති තෙ සරෙ දාසියො ආහරණානි ව ඉමානි තයා පුබ්බෙ පරිග්ගහිතානි ඉදානි අඤ්ඤෙ පරිවාරෙන්ති පරිභුඤ්ජන්ති. “ඉමෙ”ති හි ලිඬිගව්පල්ලාසෙන චුත්තං. න හොගා හොන්ති සස්සතාති හොගා නාමෙන න සස්සතා අනවට්ඨිතා තාවකාලිකා මහායගමනියා, තස්මා තදත්ථං ඉස්සාමච්ඡරියාදිනි න කත්තබ්බානිති අධිජ්ජායො.

155. ඉදානි භූතස්ස පිතාති ඉදානෙව භූතස්ස මය්හං පුත්තස්ස පිතා කුටුම්භිකො. ආපණාති ආපණතො ඉමං ගෙහං ඵහිති ආගමිස්සති. අජ්ජෙව තෙ දදෙ කිඤ්චිති ගෙහං ආගතො කුටුම්භිකො තුය්හං දාතබ්බයුත්තකං කිඤ්චි දෙය්‍යාධම්මං අපි නාම දදෙය්‍ය. මා සු තාව ඉතො අගාති ඉතො ගෙහස්ස පච්ඡා වත්ථුතො මා තාව අගමාසිති තං අනුකම්පමානා ආහ.

156. තං සුත්වා පෙති අත්තනො අජ්ඣාසයං පකාසෙත්ති “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාමිති”ති ගාථමාහ. තත්ථ කොපිනමෙතං ඉත්ථිනන්ති එතං නග්ගදුබ්බණ්ණතාදිකං පටිච්ඡාදෙනබ්බතාය ඉත්ථිනං කොපිනං රුන්ධනියං. මා මං භුතපිතාද්දසාති තස්මා භුතස්ස පිතා කුටුම්භිකො මං මා අද්දක්ඛිති ලජ්ජමානා වදති.

157. තං සුත්වා තිස්සා සඤ්ජාතනුද්දයා “හන්ද කිං වා ත්‍යාහං දම්මි”ති ගාථමාහ. තත්ථ හන්දාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. කිං වා ත්‍යාහං දම්මිති කිං තෙ අහං දම්මි, කිං වත්ථං දස්සාමි, උදාහු භත්තන්ති. කිං වා තෙධ කරොමහන්ති කිං වා අඤ්ඤං තෙ ඉධ ඉමස්මිං කාලෙ උපකාරං කරස්සාමි.

158. තං සුත්වා පෙති “චත්තාරො භික්ඛු සඤ්ජනො”ති ගාථමාහ. තත්ථ චත්තාරො භික්ඛු සඤ්ජනො, චත්තාරො පන පුග්ගලෙති භික්ඛුසඤ්ජනො සඤ්ජවසෙන චත්තාරො භික්ඛු, පුග්ගලවසෙන චත්තාරො භික්ඛුති එවං අට්ඨ භික්ඛු යථාරූථිං භොජෙත්වා තං දක්ඛිණං මම ආදිස, මය්හං පත්තිදානං දෙහි. තදාහං සුඛිතා භෙස්සන්ති යදා ත්වං දක්ඛිණං මම උද්දිස්සස්සි, තදා අහං සුඛිතා සුඛප්පත්තා සබ්බකාමසම්ථිද්ධිති භවිස්සාමිති අත්ථො.

159-161. තං සුත්වා තිස්සා තමත්ථං අත්තනො සාමිකස්ස ආරොවෙත්වා දුතියදිවසෙ අට්ඨ භික්ඛු භොජෙත්වා තස්සා දක්ඛිණමාදිසි, සා තාවදෙව පටිලද්ධදිබ්බසම්පත්තිකා පුන තිස්සාය සන්තිකං උපසඤ්ඤාමි. තමත්ථං දස්සෙතුං සඤ්ජනිකාරෙහි “සාධුති සා පටිස්සුත්වා”තිආදිකා තිස්සො ගාථා යපිතා.

162-167. උපසඤ්ඤාමිත්වා යිතං පන නං තිස්සා “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනා”තිආදිහි තිහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි. ඉතරා “අහං මත්තා”ති ගාථාය අත්තනං ආචික්ඛිත්වා “චිරං ජීවාහි”ති ගාථාය තස්සා අනුමොදනං දත්වා “ඉධ ධම්මං වරිත්වානා”ති ගාථාය ඔවාදං අදාසි. තත්ථ තව දින්නෙනාති තයා දින්නෙන. අසොකං චිරජං යානන්ති සොකාභාවෙන අසොකං, සෙදජල්ලිකානං පන අභාවෙන චිරජං දිබ්බට්ඨානං, සබ්බමෙතං දෙවලොකං සන්ධාය වදති. ආවාසන්ති යානං. වසවත්තිනන්ති දිබ්බෙන ආධිපතෙයොන අත්තනො වසං වත්තෙන්තානං. සමුලන්ති සලොභදොසං. ලොභදොසා හි මච්ඡරියස්ස මූලං නාම. අනින්දිකාති අගරහිතා පාසංසා, සග්ගමුපෙහි යානන්ති රූපාදිහි විසයෙහි සුට්ඨ අග්ගත්තා “සග්ග”න්ති ලද්ධනාමං දිබ්බට්ඨානං උපෙහි, සුගතිපරායණා භොහිති අත්ථො. සෙසං උත්තානමෙව.

අථ තිස්සා තං පවත්තිං කුටුම්භිකස්ස ආරොවෙසි, කුටුම්භිකො භික්ඛුනං ආරොවෙසි, භික්ඛු භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, තං සුත්වා මහාජනො පටිලද්ධසංවෙගො විනයො මච්ඡෙරාදිමලං දානසිලාදිරතො සුගතිපරායණො අභොසිති.

මත්තාපෙතිචත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. නන්දාපෙතිචත්ථුවණ්ණනා

කාළී දුබ්බණ්ණරූපාසිති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ නන්දං නාම පෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මිං ගාමකෙ නන්දියෙනො නාම උපාසකො අභොසි සද්ධො පසන්තො. හරියා පනස්ස නන්දා නාම අස්සද්ධා අප්පසන්තා මච්ඡරිති වණ්ඨි ඵරුසවචනා සාමිකෙ අගාරවා අග්ගතිස්සා සස්සුං වොරිවාදෙන අක්කොසති පරිභාසති. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා පෙනයොනියං නිබ්බන්තිත්වා තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ විවරන්ති එකදිවසං නන්දියෙනස්ස උපාසකස්ස ගාමතො නික්ඛමන්තස්ස අවිදුරෙ අත්තනං දස්සෙසි. සො තං දිස්වා –

168. “කාළී දුබ්බණ්ණරූපාසි, ඵරුසා හිරුදස්සනා;
පිඨගලාසි කළාරාසි, න තං මඤ්ඤාමි මානුසි”න්ති. –

ගාථාය අජ්ඣාසාසි. තත්ථ කාළීති කාලවණ්ණා, කුමඛගාරසදිසො හිස්සා වණ්ණො අභොසි. ඵරුසාති ඛරගත්තා. හිරුදස්සනාති භයානකදස්සනා සප්පට්ඨයාකාරා. “භාරුදස්සනා”ති වා පායො, භාරියදස්සනා, දුබ්බණ්ණතාදිනා දුද්දසිකාති අත්ථො. පිඨගලාති පිඨගලලොවනා. කළාරාති කළාරදන්තා. න තං මඤ්ඤාමි මානුසින්ති අහං තං මානුසින්ති න මඤ්ඤාමි, පෙතිමෙව ව තං මඤ්ඤාමිති අධිජ්ජායො. තං සුත්වා පෙති අත්තනං පකාසෙත්ති –

169. “අහං නන්දා නන්දියෙන, හරියා තෙ පුරෙ අහුං;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. –

ගාථමාහ . තත්ථ අහං නන්දා නන්දියෙනාති සාමි නන්දියෙන අහං නන්දා නාම. හරියා තෙ පුරෙ අහුන්ති පුරිමජාතියං කුය්හං හරියා අභොසිං. ඉතො පරං –

170. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්ස කම්මවිපාකෙන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. –

තස්ස උපාසකස්ස පුච්ඡා. අථස්ස සා –

171. “වණ්ඩි ව ඵරුසා වාසිං, තයි වාපි අගාරවා;
තාහං දුරුත්තං වත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. —

විස්සජ්ජෙසි. පුන සො —

172. “හන්දුත්තරියං දදාමි තෙ, ඉමං දුස්සං නිවාසය;
ඉමං දුස්සං නිවාසෙත්වා, එහි නෙස්සාමි තං සරං.
173. “වත්ථඤ්ච අන්තපානඤ්ච, ලච්ඡසි ත්වං සරං ගතා;
පුත්තෙ ව තෙ පස්සිස්සයි, සුඤ්ඤායො ව දක්ඛස්සි”ති. — අට්ඨස්ස සා —
174. “හත්ථෙන හත්ථෙ තෙ දින්නං, න මය්හං උපකප්පති;
භික්ඛු ව සීලසම්පන්නෙ, චිත්තරාගෙ ඛුස්සුතෙ.
175. “තප්පෙහි අන්තපානෙන, මම දක්ඛිණමාදිස;
තදාහං සුඛිතා හෙස්සං, සබ්බකාමසම්ද්ධිනි”ති. —

ද්වෙ ගාථා අභාසි. තතො —

176. “සාධුති සො පටිස්සුත්වා, දානං විපුලමාකිරි;
අන්තං පානං බාදනීයං, වත්ථසෙනාසනානි ව;
ජත්තං ගන්ධඤ්ච මාලඤ්ච, විවිධා ව උපාහනා.
177. “භික්ඛු ව සීලසම්පන්නෙ, චිත්තරාගෙ ඛුස්සුතෙ;
තප්පෙත්වා අන්තපානෙන, තස්සා දක්ඛිණමාදිසි.
178. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨො, විපාකො උදපජ්ජථ;
භොජනවිජාදනපානීයං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.
179. “තතො සුද්ධා සුවිවසනා, කාසිකුත්තමධාරිනි;
විචිත්තවත්ථාහරණා, සාමිකං උපසඬකමි”ති. —

වතස්සො ගාථා සඬගීතිකාරොහි වුත්තා. තතො පරං —

180. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙත්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.
181. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
182. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
183. “අහං නන්දා නන්දිසෙන, හරියා තෙ පුරෙ අහුං;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා.
184. “තව දින්නෙන දානෙන, මොදාමි අකුතොභයා;
චිරං ජීව ගහපති, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;

අසොකං චිරජං බෙමං, ආවාසං වසවත්තිනං.

185. “ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, දානං දත්වා ගහපති;
විනෙයා මච්ඡෙරමලං සමුලං, අනින්දිතො සග්ගමුපෙහි යාන”න්ති. —

උපාසකස්ස ව පෙනියා ව වචනපටිවචනගාථා.

176. තත්ථ දානං විපුලමාකිරිති උක්ඛිණෙයාඛෙත්තෙ දෙයාධම්මබ්බිජං විජ්ජකිරන්තො විය මහාදානං පවත්තෙසි.
සෙසං අනන්තරවත්ථුසදිසමෙව.

ඵලං සා අත්තනො දිබ්බසම්පන්නිං තස්සා ව කාරණං නන්දිසෙනස්ස විභාවෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව
ගතා. උපාසකො තං පවත්තිං භික්ඛුනං ආරොවෙසි, භික්ඛු භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං
කත්වා සම්පන්නපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

නන්දාපෙනිවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මට්ටමකුණ්ඩලීපෙතවත්ථුවණ්ණනා

අලංකාර මට්ටමකුණ්ඩලීනි ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ මට්ටමකුණ්ඩලීදෙවපුත්තං ආරබ්භ වුත්තං. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං විමානවත්ථුවණ්ණනායං මට්ටමකුණ්ඩලීවිමානවත්ථුවණ්ණනායං (වී. ව. අට්ඨ. 1206 මට්ටමකුණ්ඩලීවිමානවණ්ණනා) වුත්තමෙව, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

එත්ථ ව මට්ටමකුණ්ඩලීදෙවපුත්තස්ස විමානදෙවතාභාවතො තස්ස වත්ථු යදිපි විමානවත්ථුපාළියං සඬගහං ආරොපිතං, යස්මා පන සො දෙවපුත්තො අදින්තපුබ්බකමුඛමණ්ණස්ස පුත්තසොකෙන සුසානං ගන්ත්වා ආලාභනං අනුපරියායිත්වා රොදන්තස්ස සොකහරණත්ථං අත්තනො දෙවරූපං පටිසංහරිත්වා හරිවන්දනුස්සදො බාහා පග්ගය්හ කන්දන්තො දුක්ඛාභිභූතාකාරෙන පෙනො විය අත්තානං දස්සෙසි. මනුස්සත්තභාවතො අපෙනත්තා පෙනපරියායොපි ලබ්භති එවාති තස්ස වත්ථු පෙනවත්ථුපාළියමිපි සඬගහං ආරොපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

මට්ටමකුණ්ඩලීපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කණ්භපෙතවත්ථුවණ්ණනා

උට්ඨෙහි කණ්භ කිං සෙසීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මතපුත්තං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨි. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස පුත්තො කාලමකාසි. සො තෙන සොකසල්ලසමජ්ජිතො න න්භායති, න භුඤ්ජති, න කම්මන්තෙ විචාරෙති, න බුද්ධුපට්ඨානං ගච්ඡති, කෙවලං, “තාත පියපුත්තක, මං ඔහාය කහං පඨමතරං ගතොසී” තිආදීති වදන්තො විජ්ජලපති. සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තස්ස සොතාපත්තිඵලපනිස්සයං දිස්වා පුනදිවසෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා කතභත්තකිච්චො භික්ඛු උයොසාජෙත්වා ආනන්දත්ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන තස්ස සරද්ධාරං අගමාසි. සත්ථු ආගතභාවං උපාසකස්ස ආරොවෙසුං. අපස්ස ගෙහජනො ගෙහද්ධාරෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සත්ථාරං නිසීදාපෙත්වා උපාසකං පරිග්ගහෙන්වා සත්ථු සන්තිකං උපනෙසි. එකමන්තං නිසින්තං තං දිස්වා “කිං, උපාසක, සොවසී” ති වත්වා “ආම, භත්තෙ” ති වුත්තෙ, “උපාසක, පොරාණකපණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා මතපුත්තං නානුසොචිංසු” ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ද්ධාරවතීනගරෙ දස භාතිකරාජානො අහෙසුං – වාසුදෙවො බලදෙවො වන්දදෙවා සූරියදෙවො අග්ගිදෙවො වරුණදෙවො අජිජුනො පජිජුනො සට්ඨණ්ඩිතො අඬ්ඤරො වාති. තෙසු වාසුදෙවමහාරාජස්ස පියපුත්තො කාලමකාසි. තෙන රාජා සොකපරෙතො සබ්බකිච්චාති පභාය මඤ්චස්ස අට්ඨං පරිග්ගහෙන්වා විජ්ජලපන්තො නිපජ්ජී. තස්මිං කාලෙ සට්ඨණ්ඩිතො වින්තෙසි – “යපෙත්වා මං අඤ්ඤො කොචි මම භාතු සොකං පරිහරිතුං සමත්ථො නාම තත්ථී, උපායෙනස්ස සොකං හරිස්සාමී” ති. සො උම්මන්තකවෙසං ගහෙන්වා “සසං මෙ දෙට්, සසං මෙ දෙට්” ති ආකාසං ඔලොකෙන්තො සකලනගරං විවරි. “සට්ඨණ්ඩිතො උම්මන්තකො ජාතො” ති සකලනගරං සඬබුභි.

තස්මිං කාලෙ රොහිණියො නාම අමච්චො වාසුදෙවරඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං කථං සමුට්ඨාපෙන්තො –

207. “උට්ඨෙහි කණ්භ කිං සෙසි, කො අත්ථො සුපනෙන තෙ;
යො ව තුය්හං සකො භාතා, හදයං චක්ඛු ව දක්ඛිණං;
තස්ස වාතා බලියන්ති, සසං ජජ්ජති කෙසවා” ති. – ඉමං ගාථමාහ;

207. තත්ථ කණ්භාති වාසුදෙවං ගොත්තෙනාලපති. කො අත්ථො සුපනෙන තෙති සුපනෙන තුය්හං කා නාම වඬ්ඨී. සකො භාතාති සොදරියො භාතා. හදයං චක්ඛු ව දක්ඛිණන්ති හදයෙන වෙව දක්ඛිණචක්ඛුතා ව සදිසොති අත්ථො. තස්ස වාතා බලියන්ති තස්ස අපරාපරං උජ්ජජ්ජමානා උම්මාදවාතා බලවන්තො හොන්ති වඬ්ඨන්ති අභිභවන්ති. සසං ජජ්ජති “සසං මෙ දෙට්” ති විජ්ජලපති. කෙසවාති සො කිර කෙසානං සොහනානං අත්ථිතාය “කෙසවො” ති වොහරියති. තෙන නං නාමෙන ආලපති.

තස්ස වචනං සුත්වා සයනතො උට්ඨිතභාවං දීපෙන්තො සත්ථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා –

208. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, රොහිණියාස්ස කෙසවො;
තරමානරූපො වුට්ඨාසි, භාතු සොකෙන අට්ටිතො” ති. – ඉමං ගාථමාහ;

රාජා උට්ඨාය සීසං පාසාදා ඔතරිත්වා සට්ඨණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා උභොසු භත්ථෙසු නං දළ්භං ගහෙන්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො –

209. “කිං නු උම්මන්තරූපොව, කෙවලං ද්ධාරකං ඉමං;
සසො සසොති ලපසි, කිදිසං සසම්චිජ්ජි.

210. “සොවණ්ණමයං මණ්ණමයං, ලොහමයං අප් රුපියමයං;
සඬ්ඛසිලාපවාළමයං, කාරයිස්සාමි තෙ සසං.

211. “සන්ති අඤ්ඤෙපි සසකා, අරඤ්ඤවනගොවරා;
තෙපි තෙ ආනයිස්සාමි, කිදිසං සසම්ච්ඡයි”ති. —

තිස්සො ගාථායො අභාසි.

209-211. තත්ථ උම්මත්තරුපොවාති උම්මත්තකො විය. කෙවලන්ති සකලං. ද්වාරකන්ති ද්වාරවතීනගරං විවරන්තො. සසො සසොති ලපසීති සසො සසොති විලපසි. සොවණ්ණමයන්ති සුවණ්ණමයං. ලොහමයන්ති තම්බලොහමයං. රුපියමයන්ති රජතමයං. යං ඉච්ඡයි තං වදෙහි, අප් කෙන සොවසි. අඤ්ඤෙපි අරඤ්ඤ වනගොවරා සසකා අත්ථි, තෙ තෙ ආනයිස්සාමි, වද, හදමුඛ , කිදිසං සසම්ච්ඡයිති සට්ඨන්ධිතං “සසෙන අත්ථිකො”ති අධිප්පායෙන සසෙන නිමන්තෙසි. තං සුත්වා සට්ඨන්ධිතො —

212. “නාහමෙනෙ සසෙ ඉච්ඡෙ, යෙ සසා පට්ඨස්සිතා;
වන්දතො සසම්ච්ඡාමි, තං මෙ ඔහර කෙසවා”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ ඔහරාති ඔහාරෙහි. තං සුත්වා රාජා “නිස්සංසයං මෙ භාතා උම්මත්තකො ජාතො”ති දොමනස්සප්පත්තො —

213. “සො නුන මධුරං ඤාති, ජීවිතං විජ්ඣිස්සයි;
අපත්ථියං පත්ථයයි, වන්දතො සසම්ච්ඡයි”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ ඤාතීති කනිට්ඨං ආලපති. අයමෙත්ථ අත්ථො — මය්හං පියඤාති යං අනිමධුරං අත්තනො ජීවිතං, තං විජ්ඣිස්සයි මඤ්ඤෙ, යො අපත්ථයිතඛිං පත්ථෙසිති.

සට්ඨන්ධිතො රඤ්ඤො වචනං සුත්වා නිව්වලොව යත්වා “භාතික, ත්වං වන්දතො සසං පත්ථෙත්තස්ස තං අලභිත්වා ජීවිතක්ඛයො භවිස්සති ජානන්තො කස්මා මතං පුත්තං අලභිත්වා අනුසොවසි”ති ඉමමත්ථං දීපෙන්තො —

214. “ඵවං වෙ කණ්භ ජානාසි, යථඤ්ඤමනුසාසයි;
කස්මා පුරෙ මතං පුත්තං, අජ්ජාපි මනුසොවසි”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ ඵවං වෙ, කණ්භ, ජානාසීති, භාතික, කණ්භනාමක මහාරාජ, “අලඛිතෙනයාවත්ථු නාම න පත්ථෙතඛි”න්ති යදි ඵවං ජානාසි. යථඤ්ඤන්ති ඵවං ජානන්තොව යථා අඤ්ඤං අනුසාසයි, තථා අකත්වා. කස්මා පුරෙ මතං පුත්තන්ති අප් කස්මා ඉතො වතුමාසමත්ථකෙ මතං පුත්තං අජ්ජාපි අනුසොවසිති.

ඵවං සො අත්තරව්ථියං ඨිතකොව “අහං තාව ඵවං පඤ්ඤායමානං පත්ථෙමි, ත්වං පන අපඤ්ඤායමානස්සත්ථාය සොවසි”ති වත්වා තස්ස ධම්මං දෙසෙන්තො —

215. “න යං ලඛ්භා මනුස්සෙන, අමනුස්සෙන වා පන;
ජාතො මෙ මා මරි පුත්තො, කුතො ලඛ්භා අලඛිතියං.

216. “න මන්තා මුලභෙසජ්ජා, ඔසධෙහි ධනෙන වා;
සක්කා ආනයිතුං කණ්භ, යං පෙනමනුසොවසි”ති. — ගාථාද්වයමාහ;

215. තත්ථ යන්ති, භාතික, යං “ඵවං ජාතො මෙ පුත්තො මා මරි”ති මනුස්සෙන වා දෙවෙන වා පන න ලඛ්භා න සක්කා ලද්ධුං, තං ත්වං පත්ථෙසි, තං පනෙතං කුතො ලඛ්භා, කෙන කාරණෙන ලද්ධුං සක්කා. යස්මා අලඛිතියං අලඛිතෙනයාවත්ථු නාමෙතන්ති අත්ථො.

216. මන්තාති මන්තප්පයොගෙන. මුලභෙසජ්ජාති මුලභෙසජ්ජෙන. ඔසධෙහිති නානාවිධෙහි ඔසධෙහි. ධනෙන වාති කොට්ඨකසඬ්ඛෙන ධනෙන වාපි. ඉදං චුත්තං භොති — යං පෙනමනුසොවසි, තං ඵතෙහි මන්තප්පයොගාදිහිපි ආනෙතුං න සක්කාති.

පුන සට්ඨන්ධිතො “භාතික, ඉදං මරණං නාම ධනෙන වා ජාතියා වා විජ්ජාය වා සීලෙන වා භාවනාය වා න සක්කා පට්ඨාහිතු”න්ති දස්සෙන්තො —

217. “මහද්ධනා මහාභොගා, රට්ඨවන්තොපි ඛත්තියා;
පහුතධනධඤ්ඤාසෙ, තෙපි නො අජරාමරා.

218. “ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා, සුද්දා වණ්ඩාලපුක්කුස්සා;
ඵතෙ වඤ්ඤෙ ව ජාතියා, තෙපි නො අජරාමරා.

219. “යෙ මන්නං පරිවත්තෙන්නි, ඡළඬගං බ්‍රහ්මචින්තිතං;
එතෙ වඤ්ඤෙ ව විජ්ජාය, තෙපි නො අජරාමරා.
220. “ඉසයො වාපි යෙ සන්නා, සඤ්ඤත්තා තපස්සිනො;
සරිරං තෙපි කාලෙන, විජහන්ති තපස්සිනො.
221. “භාවිතත්තා අරහන්තො, කතකිච්චා අනාසවා;
නික්ඛිපන්ති ඉමං දෙහං, පුඤ්ඤපාපපරික්ඛයා”ති. —

පඤ්චහි ගාථාහි රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙසි.

217. තත්ථ මහද්ධනාති නිධානගතස්සෙව මහතො ධනස්ස අත්ථිතාය බහුධනා. මහාභොගාති දෙවභොගසදිසාය මහනියා භොගසම්පන්නියා සමන්නාගතා. රට්ඨවත්තොති සකලරට්ඨවත්තො. පහුතධනධඤ්ඤාසෙති තිණ්ණං චතුන්නං වා සංවච්ඡරානං අත්ථාය නිදහිත්වා යපෙනඛිබ්බස්ස නිව්චපරිබ්බයභුතස්ස ධනධඤ්ඤස්ස වසෙන අපරියන්තධනධඤ්ඤා. තෙපි නො අජරාමරාති තෙපි එවං මහාවිහවා මන්ධාතුමහාසුදස්සනාදයො ඛත්තියා අජරාමරා නාහෙසුං, අඤ්ඤදත්ථු මරණමුඛමෙව අනුපට්ඨාති අත්ථො.

218. එතෙති යථාචුත්තඛත්තියාදයො. අඤ්ඤෙති අඤ්ඤතරා එවංභූතා අම්බට්ඨාදයො. ජාතියාති අත්තනො ජාතිනිමිත්තං අජරාමරා නාහෙසුන්ති අත්ථො.

219. මන්නන්ති වෙදං. පරිවත්තෙන්නීති සජ්ඣායන්ති වාචෙන්ති ව. අථ වා පරිවත්තෙන්නීති වෙදං අනුපරිවත්තෙන්නා භොමං කරොන්තා ජපන්ති. ඡළඬගන්ති සික්ඛාකප්පනිරුත්තිබ්බාකරණභොතිසත්ථජන්දොවිචිතිසඬ්ඛාතෙහි ඡහි අඬගෙහි යුත්තං. බ්‍රහ්මචින්තිතන්ති බ්‍රාහ්මණානමත්ථාය බ්‍රහ්මනා චින්තිතං කථිතං. විජ්ජායාති බ්‍රහ්මසදිසවිජ්ජාය සමන්නාගතා, තෙපි නො අජරාමරාති අත්ථො.

220-221. ඉසයොති යමනියමාදීනං පටිකුලසඤ්ඤාදීනඤ්ච එසනට්ඨෙන ඉසයො. සන්නාති කායවාචාහි සන්නසභාවා. සඤ්ඤත්තාති රාගාදීනං සංයමෙන සංයතචිත්තා. කායතපනසඬ්ඛාතො තපො එතෙසං අත්ථිති තපස්සිනො. පුත තපස්සිනොති සංවරකා. තෙන එවං තපනිස්සිතකා හුත්වා සරිරෙන ව විමොක්ඛං පත්තුකාමාපි සංවරකා සරිරං විජහන්ති එවාති දස්සෙති. අථ වා ඉසයොති අධිසීලසික්ඛාදීනං එසනට්ඨෙන ඉසයො, තදත්ථං තප්පට්ඨස්සානං පාපධම්මානං වූපසමෙන සන්නා, එකාරම්මණෙ චිත්තස්ස සංයමෙන සඤ්ඤත්තා, සම්මප්පධානයොගතො වීරියතාපෙන තපස්සිනො, සප්පයොගා රාගාදීනං සන්නපනෙන තපස්සිනොති යොජෙනඛිබ්බං. භාවිතත්තාති චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවනාය භාවිතචිත්තා.

එවං සට්ඨන්තිතෙන ධම්මෙ කථිතෙ තං සුත්වා රාජා අපගතසොකසල්ලො පසන්නමානසො සට්ඨන්තිතං පසංසන්නො —

222. “ආදිත්තං චත මං සන්නං, සට්ඨන්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
223. “අබ්බහි චත මෙ සල්ලං, සොකං හදයනිස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පුත්තසොකං අපානුදි.
224. “ස්වාහං අබ්බුල්ලසල්ලොස්මි, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො;
න සොවාමි න රොදාමි, තව සුත්වාන භාතික.
225. “එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤා, යෙ භොන්ති අනුකම්පකා;
නිවත්තයන්ති සොකම්භා, සට්ඨො ජෙට්ඨංව භාතරං.
226. “යස්ස එතාදිසා භොන්ති, අමච්චා පරිවාරකා;
සුභාසිතෙන අත්ථෙන්නි, සට්ඨො ජෙට්ඨංව භාතර”න්ති. — සෙසගාථා අභාසි;

225. තත්ථ සට්ඨො ජෙට්ඨංව භාතරන්ති යථා සට්ඨන්තිතො අත්තනො ජෙට්ඨභාතරං මතපුත්තසොකාහිභූතං අත්තනො උපායකොසල්ලෙන වෙච ධම්මකථාය ව තතො පුත්තසොකතො විනිවත්තයි, එවං අඤ්ඤෙපි සප්පඤ්ඤා යෙ භොන්ති අනුකම්පකා, තෙ ඤාතිනං උපකාරං කරොන්තිති අත්ථො.

226. යස්ස එතාදිසා භොන්තිති අයං අභිසම්බුද්ධගාථා. තස්සත්ථො — යථා යෙන කාරණෙන පුත්තසොකපරෙතං රාජානං වාසුදෙවං සට්ඨන්තිතො සොකහරණත්ථාය සුභාසිතෙන අත්ථෙසි අනුච්ඡි, යස්ස අඤ්ඤස්සාපි එතාදිසා පණ්ඩිතා අමච්චා පටිලද්ධා අස්සු, තස්ස කුතො සොකොති! සෙසගාථා හෙට්ඨා චුත්තත්ථා එවාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, උපාසක, පොරාණකපණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා පුත්තසොකං හරිංසු”ති වත්වා සච්චානී පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

කණ්ඨපෙනවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ධනපාලසෙට්ඨිපෙනවත්ථුවණ්ණනා

නග්ගො දුබ්බණ්ණරූපොසිති ඉදං සත්ථරි පෙනවතෙ විහරන්තෙ ධනපාලපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. අනුප්පන්නෙ කිර බුද්ධෙ පණ්ණරට්ඨෙ ඵරකච්ඡන්තරෙ ධනපාලකො නාම සෙට්ඨි අහොසි අස්සද්ධො අප්පසන්නො කදරියො නත්ථිකදිට්ඨිකො. තස්ස කිරියා පාළිතො ඵව විඤ්ඤායති. සො කාලං කත්වා මරුකන්තාරෙ පෙනො හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස තාලක්ඛන්ධප්පමාණො කායො අහොසි, සමුට්ඨිතච්ඡවි ඵරුසො, විරූපකෙසො, භයානකො, දුබ්බණ්ණො අතිවිය විරූපො බිහච්ඡදස්සනො. සො පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි හත්තස්සිත්ථං වා උදකබ්බන්දුං වා අලහන්තො විසුක්ඛකණ්ඨොට්ඨප්ඵහො ජිසච්ඡාපිපාසාහිභූතො ඉතො විතො ව පරිබ්භමති.

අථ අම්භාකං භගවති ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන සාවත්ථියං විහරන්තෙ සාවත්ථිවාසිනො වාණිජා පඤ්චමත්තානි සකට්ඨතානි භණ්ඩස්ස පුරෙත්වා උත්තරාපථං ගත්ත්වා භණ්ඩං වික්කිණිත්වා පටිලද්ධභණ්ඩං සකට්ඨෙසු ආරොපෙත්වා පටිනිවත්තමානා සායන්භසමයෙ අඤ්ඤතරං සුක්ඛන්දිං පාපුණිත්වා තත්ථ යානං මුඤ්චිත්වා රත්තියං වාසං කප්පෙසුං. අථ සො පෙනො පිපාසාහිභූතො පානියස්සත්ථාය ආගන්ත්වා තත්ථ බින්දුමත්තම්පි පානියං අලහිත්වා විගතාසො ඡින්නමුලො විය තාලො ඡින්නපාදො පති. තං දිස්වා වාණිජා —

227. “නග්ගො දුබ්බණ්ණරූපොසි, කිසො ධමනිසත්ථනො;
උප්ථාසුලිකො කිසිකො, කො නු ත්වමසි මාරිසා”ති. —

ඉමාය ගාථාය පුච්ඡිංසු. තතො පෙනො —

228. “අහං භදන්තෙ පෙනොමිහි, දුග්ගතො යමලොකිකො;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතො”ති. —

අත්තානං ආචිකත්වා පුන තෙහි —

229. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙනලොකං ඉතො ගතො”ති. —

කතකම්මං පුච්ඡිතො පුබ්බෙ නිබ්බන්තට්ඨානතො පට්ඨාය අතීතං පච්චුප්පන්නං අනාගතඤ්ච අත්තතො පවත්තිං දස්සෙන්නො තෙසඤ්ච ඔවාදං දෙන්නො —

230. “නගරං අත්ථි පණ්ණානං, ඵරකච්ඡන්ති විස්සුතං;
තත්ථ සෙට්ඨි පුරෙ ආසිං, ධනපාලොති මං විදු.

231. “අසිති සකට්ඨානානං, හිරඤ්ඤස්ස අහොසි මෙ;
පහුතං මෙ ජාතරූපං, මුත්තා වෙඵරියා බහු.

232. “තාව මහද්ධනස්සාපි, න මෙ දාතුං පියං අහු;
පිදහිත්වා ද්වාරං භුඤ්ජිං, මා මං යාවනකාද්දසුං.

233. “අස්සද්ධො මච්ඡරී වාසිං, කදරියො පරිභාසකො;
දදන්තානං කරොන්තානං, වාරයිස්සං බහු ජනෙ.

234. “විපාකො නත්ථි දානස්ස, සංයමස්ස කුතො ඵලං;
පොක්ඛරඤ්ඤොදපානානි, ආරාමානි ව රොපිතෙ;
පපායො ව විනාසෙසිං, දුග්ගෙ සඬකමනානි ව.

235. “ස්වාහං අකතකල්යාණො, කතපාපො තතො වුතො;
උපපන්නො පෙත්තිවිසයං, බුජ්ජිපාසසමජ්ජිතො.

236. “පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි, යතො කාලඬකතො අහං;
නාහිජානාමි භුත්තං වා, පීතං වා පන පානියං.

237. “යො සංයමො සො විනාසො, යො විනාසො සො සංයමො;
පෙනා හි කිර ජානන්ති, යො සංයමො සො විනාසො.

238. “අහං පුරෙ සංයමීස්සං, නාදාසිං බහුකෙ ධනෙ;

සන්තෙසු දෙයාධම්මෙසු, දීපං නාකාසිමත්තනො;
ස්වාහං පච්ඡානුතප්පාමි, අත්තකම්මඵලපගො.

239. “උද්ධං චතුභි මාසෙහි, කාලකිරියා භවිස්සති;
එකන්තකටුකං සොරං, නිරයං පපතිස්සහං.
240. “චතුක්කණ්ණං චතුද්ධාරං, විහත්තං භාගසො මිතං;
අයොපාකාරපරියන්තං, අයසා පටිකුප්පිතං.
241. “තස්ස අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, ඵරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා.
242. “තත්ථාහං දීඝමද්ධානං, දුක්ඛං වෙදිස්ස වෙදනං;
ඵලං පාපස්ස කම්මස්ස, තස්මා සොවාමහං භුසං.
243. “තං වා වදාමි හද්දං වො, යාවන්තෙත්ථ සමාගතා;
මාකත්ථ පාපකං කම්මං, ආචී වා යදි වා රහො.
244. “සවෙ තං පාපකං කම්මං, කරිස්සථ කරොථ වා;
න වො දුක්ඛා පමුත්තන්ථි, උප්පච්චාපි පලායතං.
245. “මත්තෙය්‍යා හොථ පෙත්තෙය්‍යා, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකා;
සාමඤ්ඤා හොථ බ්‍රහ්මඤ්ඤා, ඵචං සග්ගං ගම්මස්සථා”ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

230-231. තත්ථ පණ්ණානන්ති පණ්ණානාමරට්ඨස්ස ඵචංනාමකානං රාජුතං. එරකච්ඡන්ති තස්ස නගරස්ස නාමං. තත්ථාති තස්මිං නගරෙ. පුරෙති පුබ්බෙ අතීතත්තභාවෙ . ධනපාලොති මං විදුති “ධනපාලසෙට්ඨි”ති මං ජානන්ති. තයිදං නාමං තදා මය්හං අත්ථානුගතමෙවාති දස්සෙන්නො “අසීති”ති ගාථමාහ. තත්ථ අසීති සකච්චාභානන්ති විසතිබාරිකො වාහො, යො සකච්චන්ති වුවුවති. තෙසං සකච්චාභානං අසීති හිරඤ්ඤස්ස තථා කභාපණස්ස ච මෙ අහොසීති යොජනා. පහුතං මෙ ජාතරූපන්ති සුවණ්ණමිපි පහුතං අනෙකභාරපරිමාණං අහොසීති සම්බන්ධො.

232-233. න මෙ දාතුං පියං අහුති දානං දාතුං මය්හං පියං නාහොසි. මා මං යාවනකාද්දසුන්ති “යාවකා මා මං පස්සිංසු”ති පිදහිත්වා ගෙහද්ධාරං භුඤ්ජාමි. කදරියොති ථද්ධමච්ඡරී. පරිභාසකොති දානං දෙන්නෙ දිස්වා භයෙන සන්තප්පකො. දදන්තානං කරොන්තානන්ති උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනං, දානාති දදන්තෙ පුඤ්ඤාති කරොන්තෙ. බහු ජනෙති බහු සත්තෙ. දදන්තානං වා කරොන්තානං වා සමුදායභූතං බහුං ජනං පුඤ්ඤකම්මතො වාරයිස්සං නිවාරෙසිං.

234-236. විපාකො නත්ථි දානස්සාතිආදි දානාදීනං නිවාරණෙ කාරණදස්සනං. තත්ථ විපාකො නත්ථි දානස්සාති දානකම්මස්ස ඵලං නාම නත්ථි, කෙවලං පුඤ්ඤං පුඤ්ඤන්ති ධනවිනාසො ඵවාති දීපෙති. සංයමස්සාති සීලසංයමස්ස. කුතො ඵලන්ති කුතො නාම ඵලං ලබ්හති, නිරත්ථකමෙව සීලරක්ඛණන්ති අධිප්පායො. ආරාමානීති ආරාමුපවනානීති අත්ථො. පපායොති පානීයසාලා. දුග්ගෙති උදකච්චික්ඛල්ලානං වසෙන දුග්ගමට්ඨානානි. සඬකමනානීති සෙතූයො. තතො වුතොති තතො මනුස්සලොකතො වුතො. පඤ්චපණ්ණාසාති පඤ්චපඤ්ඤාස. යතො කාලඬකතො අභන්ති යදා කාලකතා අභං, තතො පට්ඨාය. නාභිජානාමීති එත්තකං කාලං භූත්තං වා පිතං වා කිඤ්චි න ජානාමි.

237-38. යො සංයමො සො විනාසොති ලොභාදිවසෙන යං සංයමනං කස්සචි අදානං, සො ඉමෙසං සත්තානං විනාසො නාම පෙතයොනියං නිබ්බන්තපෙතානං මහාබ්‍යසනස්ස හෙතුභාවතො. “යො විනාසො සො සංයමො”ති ඉමිනා යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස එකන්තිකභාවං වදති. පෙතා හි කිර ජානන්තීති එත්ථ හි-සද්දො අවධාරණෙ, කිර-සද්දො අරුචිසුවතො. “සංයමො දෙයාධම්මස්ස අපරිච්චාගො විනාසහෙතු”ති ඉමමත්ථං පෙතා ඵච කිර ජානන්ති පච්චක්ඛතො අනුභූයාමානත්තා, න මනුස්සාති. තයිදං යුත්තං මනුස්සානම්පි පෙතානං විය බුප්පිපාසාදීහි අභිභූයාමානානං දිස්සමානත්තා. පෙතා පන පුරිමත්තභාවෙ කතකම්මස්ස පාකච්චාවතො තමත්ථං සුච්ඡුතරං ජානන්ති. තෙනාහ — “අහං පුරෙ සංයමිස්ස”න්තිආදි. තත්ථ සංයමිස්සන්ති සයම්පි දානාදිපුඤ්ඤකිරියතො සංයමනං සඬකොචං අකාසිං. බහුකෙ ධනෙති මහන්තෙ ධනෙ විප්පමානො.

243. තන්ති තස්මා. වොති තුම්හෙ. හද්දං වොති හද්දං කල්‍යාණං සුන්දරං තුම්භාකං හොතුති වචනසෙසො. යාවන්තෙත්ථ සමාගතාති යාවන්තො යාවනකා එත්ථ සමාගතා, තෙ සබ්බෙ මම වචනං සුභාථාති අධිප්පායො. ආචීති පකාසනං පරෙසං පාකච්චසෙන. රහොති පටිච්ඡන්තං අපාකච්චසෙන. ආචී වා පාණාතිපාතාදිමුසාවාදාදිකායච්චිපයොගවසෙන, යදි වා රහො අභිප්ඤ්ඤාවසෙන පාපකං ලාමකං අකුසලකම්මං මාකත්ථ මා කරිත්ථ.

244. සචෙ තං පාපකං කම්මන්ති අප් පන තං පාපකම්මං ආයතිං කරිස්සං, එතරහි වා කරොප්, නිරයාදිසු චතුසු අපායෙසු මනුස්සෙසු ච අප්පායුකතාදිවසෙන තස්ස ඵලභුතා දුක්ඛතො පමුත්ති පමොක්ඛො නාම නත්ථි. උප්පච්චාපි පලායතන්ති උප්පතිත්වා ආකාසෙන ගච්ඡන්තානම්පි මොක්ඛො නත්ථියෙවාති අත්ථො. “උපෙච්චා”තිපි පාළි, ඉතො වා එත්තො වා පලායන්තෙ තුම්භෙ අනුබන්ධිස්සතිති අධිප්පායෙන උපෙච්ච සඤ්චිච්ච පලායන්තානම්පි තුම්භාකං තතො මොක්ඛො නත්ථි, ගතිකාලාදිපච්චයන්තරසමවායෙ පන සති විපච්චතියෙවාති අත්ථො. අයඤ්ච අත්ථො –

“න අන්තලික්ඛෙ න සමුද්දමජ්ඣෙ, න පබ්බතානං විවරං පටිස්ස;
න විජ්ජති සො ජගතිජ්ජදෙසො, යත්ථට්ඨිතො මුච්චෙය්‍යා පාපකම්මා”ති. (ධ. ප. 127; මි. ප. 4.2.4) –

ඉමාය ගාථාය දිපෙතබ්බො.

245. මත්තෙය්‍යාති මාතුහිතා. හොථාති තෙසං උපට්ඨානාදිති කරොප්. තථා පෙත්තෙය්‍යාති වෙදිතබ්බො. කුලෙ ජෙට්ඨාපචායිකාති කුලෙ ජෙට්ඨකානං අපචායනකරා. සාමඤ්ඤාති සමණපූජකා. තථා ඉත්මඤ්ඤාති බාහිතපාපපූජකාති අත්ථො. එවං සග්ගං ගම්ස්සථාති ඉමිනා මයා චුත්තනයෙන පුඤ්ඤාති කත්වා දෙවලොකං උපපජ්ජිස්සථාති අත්ථො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං හෙට්ඨා බල්ලාටියපෙතචත්ථුආදිසු චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

තෙ වාණිජා තස්ස වචනං සුත්වා සංවෙගජාතා තං අනුකම්පමානා භාජනෙහි පාතියං ගහෙත්වා තං සයාපෙත්වා මුඛෙ ආසිඤ්චිංසු. තතො මහාජනෙන බහුවෙලං ආසිත්තං උදකං තස්ස පෙතස්ස පාපබලෙන අධොගලං න ඔතිණ්ණං, කුතො පිපාසං පටිවිනෙස්සති. තෙ තං පුච්ඡිංසු – “අපි තෙ කාචි අස්සාසමත්තා ලද්ධා”ති. සො ආහ – “යදි මෙ එත්තකෙහි ජනෙහි එත්තකං වෙලං ආසිඤ්චමානං උදකං එකබිත්ථුමත්තම්පි පරගලං පටිට්ඨං, ඉතො පෙතයොනිතො මොක්ඛො මා හොතු”ති. අප් තෙ වාණිජා තං සුත්වා අතිවිය සංවෙගජාතා “අත්ථි පන කොචි උපායො පිපාසාචුපසමායා”ති ආහංසු. සො ආහ – “ඉමස්මිං පාපකම්මෙ ඛිණෙ තථාගතස්ස වා තථාගතසාවකානං වා දානෙ දිත්තෙ මම දානමුද්දිස්සිස්සති, අහං ඉතො පෙතත්තතො මුච්චිස්සාමි”ති. තං සුත්වා වාණිජා සාවත්ථිං ගන්ත්වා භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා තං පචත්තිං ආරොචෙත්වා සරණාති සීලාති ව ගහෙත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬස්ස සත්තාහං දානං දත්වා තස්ස පෙතස්ස දක්ඛිණං ආදිසිංසු. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා චතුත්තං පරිසානං ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනො ව ලොභාදිමච්ඡෙරමලං පහාය දානාදිපුඤ්ඤාභිරතො අහොසිති.

ධනපාලසෙට්ඨිපෙතචත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. චූළසෙට්ඨිපෙතචත්ථුවණ්ණනා

නග්ගො කිසො පබ්බජිතොසි, හන්තෙති ඉදං සත්ථරි වෙළවනෙ විහරන්තෙ චූළසෙට්ඨිපෙතං ආරබ්භ චුත්තං. බාරාණසියං කිර එකො ගහපති අස්සද්ධො අප්පසන්තො මච්ඡරි කදරියො පුඤ්ඤකිරියාය අනාදරො චූළසෙට්ඨි නාම අහොසි. සො කාලං කත්වා පෙතෙසු නිබ්බන්ති, තස්ස කායො අපගතමංසලොභිතො අට්ඨිත්භාරුචම්මත්තො මුණ්ඩො අපෙතචත්ථො අහොසි. ධිතා පනස්ස අනුලා අන්ධකචින්දෙ සාමිකස්ස ගෙහෙ වසන්ති පිතරං උද්දිස්ස බ්‍රාහ්මණෙ හොජෙතුකාමා තණ්ඩුලාදිති දානුපකරණානි සජ්ජෙසි. තං ඤත්වා පෙතො ආසාය ආකාසෙන තත්ථ ගච්ඡන්තො රාජගහං සම්පාපුණ්. තෙන ව සමයෙන රාජා අජාතසත්තු දෙවදත්තෙන උය්‍යාපිතො පිතරං ජීවිතා වොරොපෙත්වා තෙන විජ්ජිසාරෙන දුස්සුපිනෙන ව නිද්දං අනුපගච්ඡන්තො උපරිපාසාදවරගතො වඩ්ඤ්මන්තො තං පෙතං ආකාසෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා ඉමාය ගාථාය පුච්ඡි –

246. “නග්ගො කිසො පබ්බජිතොසි හන්තෙ, රත්තිං කුහිං ගච්ඡසි කිස්සහෙතු;
ආචික්ඛ මෙ තං අපි සක්කුණෙමු, සබ්බෙන විත්තං පටිපාදයෙ තුව”න්ති.

තත්ථ පබ්බජිතොති සමණො. රාජා කිර තං නග්ගන්තා මුණ්ඩත්තා ව “නග්ගො සමණො අය”න්ති සඤ්ඤාය “නග්ගො කිසො පබ්බජිතොසි”තිආදිමාහ. කිස්සහෙතූති කින්තිමිත්තං. සබ්බෙන විත්තං පටිපාදයෙ තුවන්ති විත්තියා උපකරණභූතං විත්තං සබ්බෙන හොගෙන තුය්හං අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං, සබ්බෙන වා උස්සාහෙන පටිපාදෙය්‍යං සම්පාදෙය්‍යං. තථා කාතුං මයං අප්පෙච නාම සක්කුණෙය්‍යාම, තස්මා ආචික්ඛ මෙ තං, එතං තච ආගමනකාරණං මය්හං කට්ඨෙති අත්ථො.

එවං රඤ්ඤා පුට්ඨො පෙතො අත්තනො පචත්තිං කට්ඨන්තො තිස්සො ගාථා අභාසි –

247. “බාරාණසී නගරං දුරස්සුට්ඨං, තත්ථාහං ගහපති අඩ්ඨකො අහු දිනො;
අදාතා ගෙධිතමනො ආමිසස්මිං, දුස්සිලොන යමවිසයම්හි පත්තො.

248. “සො සුවිකාය කිලම්තො තෙහි,
තෙනෙව ඤාතිසු යාමි ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු;
අදානසීලා න ව සද්දහන්ති,

‘දානඵලං හොති පරමිහි ලොකෙ’.

249. “ධිතා ව මය්හං ලපතෙ අභික්ඛණං, දස්සාමි දානං පිතුනං පිතාමහානං;
තමුපක්ඛටං පරිවිසයන්ති බ්‍රාහ්මණා, යාමි අහං අන්ධකචින්දං භුත්තු”න්ති.

247. තත්ථ දුරසුට්ඨන්ති දුරතො ඵච ගුණකිත්තනවසෙන සොසිතං, සබ්බත්ථ විස්සුතං පාකටන්ති අත්ථො.
අඛිඨකොති අඛිඨො මහාවිභවො. දීනොති නිහිනවිත්තො අදානජ්ඣාසයො. තෙනාහ “අදානා”ති. ගෙධිතමනො
ආමිසස්මිත්ති කාමාමිසෙ ලග්ගවිත්තො ගෙධං ආපන්නො. දුස්සිලොපන යමිවිසයමිහි පත්තොති අත්තනා කතෙන
දුස්සිලකම්මුනා යමිවිසයං පෙනලොකං පත්තො අමිහි.

248. සො සුචිකාය කිලමිතොති සො අහං විජ්ඣනට්ඨොන සුචිසදිසනාය “සුචිකා”ති ලද්ධනාමාය ජිසවිජාය
කිලමිතො නිරන්තරං විජ්ඣමානො. “කිලමො”ති ඉච්චෙව වා පායො. තෙහිති “දීනො”තිආදිනා චුත්තෙහි
පාපකම්මෙහි කාරණභූතෙහි. තස්ස හි පෙනස්ස තානි පාපකම්මානි අනුස්සරන්තස්ස අතිවිය දොමනස්සං උප්පජ්ජි,
තස්මා ඵචමාහ. තෙනෙවාති තෙනෙව ජිසවිජාදුක්ඛෙන. ඤාතිසු යාමීති ඤාතිනං සමීපං යාමි ගච්ඡාමි.
ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතුති ආමිසස්ස කිඤ්චික්ඛනිමිත්තං, කිඤ්චි ආමිසං පත්ථෙන්නොති අත්ථො. අදානසීලා න ව
සද්දහන්ති, ‘දානඵලං හොති පරමිහි ලොකෙ’ති යථා අහං, තථා ඵචං අඤ්ඤෙපි මනුස්සා අදානසීලා “දානස්ස ඵලං
ඵකංසෙන පරලොකෙ හොති”ති න ව සද්දහන්ති. යතො අහං විය තෙපි පෙනා හුත්වා මහාදුක්ඛං පච්චනුභවන්තිති
අධිජ්ජායො.

249. ලපතෙති කථෙති. අභික්ඛණන්ති අභිණ්භං බහුසො. කින්ති ලපතිති ආහ “දස්සාමි දානං පිතුනං
පිතාමහාන”න්ති. තත්ථ පිතුනන්ති මාතාපිතුනං, චූළපිතුමහාපිතුනං වා. පිතාමහානන්ති අයාකපයාකානං.
උපක්ඛටන්ති සජ්ජිතං. පරිවිසයන්තිහි හොජයන්ති. අන්ධකචින්දන්ති ඵචංනාමකං නගරං. භුත්තුන්ති භුඤ්ජිතුං. තතො
පරා සඛිගිතිකාරකෙහි චුත්තා –

250. “තමවොච රාජා ‘අනුභවියාන තමිපි,
ඵයාසි ඛිජ්ජං අහමපි කස්සං පුජං;
ආචික්ඛ මෙ තං යදි අත්ථි හෙතු,
සද්ධායිතං හෙතුවොවො සුඤ්ඤාම’.

251. “තථාති වත්වා අගමාසි තත්ථ, භුඤ්ජිංසු භත්තං න ව දක්ඛිණාරහා;
පච්චාගමි රාජගහං පුනාපරං, පාතුරහොසි පුරතො ජනාධිපස්ස.

252. “දිස්වාන පෙනං පුනදෙව ආගතං, රාජා අවොච ‘අහමපි කිං දදාමි;
ආචික්ඛ මෙ තං යදි අත්ථි හෙතු, යෙන තුවං චිරතරං පිණිතො සියා’.

253. “බුද්ධඤ්ච සඬ්ඝං පරිවිසියාන රාජ, අන්නෙන පානෙන ව වීචරෙන;
තං දක්ඛිණං ආදිස මෙ හිතාය, ඵචං අහං චිරතරං පිණිතො සියා.

254. “තතො ව රාජා නිපතිත්වා තාවදෙ, දානං සහත්ථා අතුලං දදිත්වා සඬ්ඝෙ;
ආරොවෙසි පකතං තථාගතස්ස, තස්ස ව පෙනස්ස දක්ඛිණං ආදිසිත්ථ.

255. “සො පුජිතො අතිවිය සොහමානො, පාතුරහොසි පුරතො ජනාධිපස්ස;
යක්ඛොහමස්මි පරමිද්ධිපත්තො, න මය්හමත්ථි සමා සදිසා මානුසා.

256. “පස්සානුභාවං අපරමිතං මමයිදං, තයානුදිට්ඨං අතුලං දත්වා සඬ්ඝෙ;
සන්තප්පිතො සතතං සදා බහුහි, යාමි අහං සුඛිතො මනුස්සදෙවා”ති.

250. තත්ථ තමවොච රාජාති තං පෙනං තථා වත්වා යිතං රාජා අජාතසත්තු අවොච. අනුභවියාන තමිපිති තං තච
ධිතුයා උපක්ඛටං දානමිපි අනුභවිත්වා. ඵයාසිති ආගච්ඡෙයාසි. කස්සන්ති කරිස්සාමි. ආචික්ඛ මෙ තං යදි අත්ථි
හෙතුති සචෙ කිඤ්චි කාරණං අත්ථි, තං කාරණං මය්හං ආචික්ඛ කථෙහි. සද්ධායිතන්ති සද්ධායිතබ්බං. හෙතුවොති
හෙතුයුත්තවචනං, “අමුකස්මිං යානෙ අසුකෙන පකාරෙන දානෙ කතෙ මය්හං උපකප්පති”ති සකාරණං වචනං වදාති
අත්ථො.

251. තථාති වත්වාති සාධුති වත්වා. තත්ථාති තස්මිං අන්ධකචින්දෙ පරිවෙසනට්ඨානෙ. භුඤ්ජිංසු භත්තං න ව
දක්ඛිණාරහාති භත්තං භුඤ්ජිංසු දුස්සිලබ්‍රාහ්මණා, න ව පන දක්ඛිණාරහා සීලවන්තො භුඤ්ජිංසුති අත්ථො. පුනාපරන්ති
පුන අපරං වාරං රාජගහං පච්චාගමි.

252. කිං දදාමිති “කිදිසං තෙ දානං දස්සාමි”ති රාජා පෙනං පුච්ඡි. යෙන තුවන්ති යෙන කාරණෙන ත්ථං.
චිරතරන්ති චිරකාලං. පිණිතොති තිත්තො සියා, තං කථෙහිති අත්ථො.

253. පරිවිසිසානාති හොජෙත්වා. රාජාති අජාතසත්තුං ආලපති. මෙ භික්ඛායාති මය්හං භික්ඛායා පෙතත්තභාවනො පරිමුත්තිසා.

254. තතොති තස්මා තෙන වචනෙන, තතො වා පාසාදතො. නිපතිත්වාති නික්ඛමිත්වා. තාවදෙනි තදා එව අරුණුග්ගමනවෙලාය. යමිහි පෙනො පච්චාගන්ත්වා රඤ්ඤො අත්තානං දස්සෙසි, තස්මිං පුරෙහත්තෙ එව දානං අදාසි . සහත්ථාති සහත්ථෙවන. අතුලන්ති අප්පමාණං උළාරං පණිතං. දත්වා සඬ්ඝෙති සඬ්ඝස්ස දත්වා. ආරොවෙසි පකතං තථාගතස්සාති “ඉදං, හත්තෙ, දානං අඤ්ඤතරං පෙනං සන්ධාය පකත”න්ති තං පවත්තිං හගවතො ආරොවෙසි. ආරොවෙත්වා ව යථා තං දානං තස්ස උපකප්පති, එවං තස්ස ව පෙනස්ස දක්ඛිණං ආදිසිත්ථ ආදිසි.

255. සොති සො පෙනො. පුජිතොති දක්ඛිණාය දියාමානාය පුජිතො. අතිවිය සොහමානොති දිබ්බානුභාවෙන අතිවිය විරොවමානො. පාතුරහොසිති පාතුහවි, රඤ්ඤො පුරතො අත්තානං දස්සෙසි. යක්ඛොහමස්මිති පෙතත්තභාවනො මුත්තො යක්ඛො අහං ජාතො දෙවභාවං පත්තොස්මි. න මය්හමත්ථි සමා සදිසා මානුසාති මය්හං ආනුභාවසම්පත්තිසා සමා වා හොගසම්පත්තිසා සදිසා වා මනුස්සා න සන්ති.

256. පස්සානුභාවං අපරිමිතං මමයිදන්ති “මම ඉදං අපරිමාණං දිබ්බානුභාවං පස්සා”ති අත්තතො සම්පත්තිං පච්චක්ඛතො රඤ්ඤො දස්සෙත්තො වදති. තයානුදිට්ඨං අතුලං දත්වා සඬ්ඝෙති අරියසඬ්ඝස්ස අතුලං උළාරං දානං දත්වා මය්හං අනුකම්පාය තයා අනුදිට්ඨං. සන්තප්පිතො සතතං සදා බහුභිති අන්තපානවත්ථාදිහි බහුභි දෙයාධම්මෙහි අරියසඬ්ඝං සන්තප්පෙත්තෙන තයා සදා සබ්බකාලං යාවජීවං තත්ථාපි සතතං නිරන්තරං අහං සන්තප්පිතො පිණිතො. යාමි අහං සුඛිතො මනුස්සදෙවති “තස්මා අහං ඉදාති සුඛිතො මනුස්සදෙව මහාරාජ යථිච්ඡිතට්ඨානං යාමි”ති රාජානං ආපුච්ඡි.

එවං පෙනෙ ආපුච්ඡිත්වා ගතෙ රාජා අජාතසත්තු තමත්ථං භික්ඛුනං ආරොවෙසි, භික්ඛු හගවතො සන්තිකං උපසඬ්ඛමිත්වා ආරොවෙසුං. හගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො මච්ඡෙරමලං පහාය දානාදිපුඤ්ඤාභිරතො අහොසිති.

වුළාසෙට්ඨිපෙනවත්ථුච්ඡිණ්ණා නිට්ඨිතා.

9. අඬ්ඤාපෙනවත්ථුච්ඡිණ්ණා

යස්ස අත්ථාය ගච්ඡාමාති ඉදං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො අඬ්ඤාපෙනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. කාමඤ්ඤෙත්ථ අඬ්ඤාපෙනො න හොති, තස්ස පන වරිතං යස්මා පෙනසම්බන්ධං, තස්මා තං “අඬ්ඤාපෙනවත්ථු”ති චුත්තං.

තත්ත්වයං සඬ්ඝපකථා – යෙ තෙ උත්තරමධුරාධිපතිනො රඤ්ඤො මහාසාගරස්ස පුත්තං උපසාගරං පටිච්ච උත්තරාපටෙ කංසහොගෙ අසිතඤ්ජනනගරෙ මහාකංසස්ස ධිතුයා දෙවගබ්භාය කුච්ඡියං උප්පන්නා අඤ්ජනදෙවී වාසුදෙවො බලදෙවො චන්ද්‍රදෙවො සූරියදෙවො අග්නිදෙවො වරුණදෙවො අප්සුරො පප්පුරො සට්පණ්ඩිතො අඬ්ඤාපෙනො වාති වාසුදෙවාදයො දස භාතිකාති එකාදස බත්තිසා අහෙසුං, තෙසු වාසුදෙවාදයො භාතරො අසිතඤ්ජනනගරං ආදිං කත්වා ද්වාරවතීපරියොසානෙසු සකලජම්බුදිපෙ තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසු සබ්බෙ රාජානො චක්කෙන ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ද්වාරවතියං වසමානා රජ්ජං දස කොට්ඨාසෙ කත්වා විහජිංසු. හගිනිං පන අඤ්ජනදෙවිං න සරිංසු. පුන සරිත්වා “එකාදස කොට්ඨාසෙ කරොමා”ති චුත්තෙ තෙසං සබ්බකතිට්ඨො අඬ්ඤාපෙනො “මම කොට්ඨාසං තස්සා දෙට්, අහං වොහාරං කත්වා ජීවිස්සාමි, තුම්හෙ අත්තතො අත්තතො ජනපදෙසු සුඬ්ඛං මය්හං විස්සජ්ජෙට්ඨා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා තස්ස කොට්ඨාසං හගිනියා දත්වා නව රාජානො ද්වාරවතියං වසිංසු.

අඬ්ඤාපෙනො පන වණ්ඤිජ්ජං කරොන්තො නිව්චකාලං මහාදානං දෙති. තස්ස පනෙකො දාසො හණ්ඩාගාරිකො අත්ථකාමො අහොසි. අඬ්ඤාපෙනො පසන්නමානසො තස්ස එකං කුලධිතරං ගහෙත්වා අදාසි. සො පුත්තෙ ගබ්භගතෙයෙව කාලමකාසි. අඬ්ඤාපෙනො තස්මිං ජාතෙ තස්ස පිතුනො දින්නං භත්තවෙනනං තස්ස අදාසි. අට් තස්මිං දාරකෙ වයප්පත්තෙ “දාසො න දාසො”ති රාජකුලෙ විනිවිජ්ජො උප්පජ්ජි. තං සුත්වා අඤ්ජනදෙවී ධෙනුපමං වත්වා “මාතු භුජිස්සාය පුත්තොපි භුජිස්සො එවා”ති දාසබ්‍යාතො මොවෙසි.

දාරකො පන ලජ්ජාය තත්ථ වසිතුං අවිසහන්තො රොරුවනගරං ගන්ත්වා තත්ථ අඤ්ඤතරස්ස තුන්නවායස්ස ධිතරං ගහෙත්වා තුන්නවායස්සිප්පෙන ජීවිකං කප්පෙසි. තෙන සමයෙන රොරුවනගරෙ අසය්හමහාසෙට්ඨි නාම අහොසි. සො සමණ්ණාහම්මණකපණ්දධිකවනිබ්බකයාවකානං මහාදානං දෙති. සො තුන්නවායො සෙට්ඨිනො සරං අජානන්තානං පිතිසොමනස්සජාතො හුත්වා අසය්හසෙට්ඨිනො නිවෙසනං දක්ඛිණබාහුං පසාරෙත්වා දස්සෙසි “එත්ථ ගන්ත්වා ලද්ධබ්බං ලභන්තු”ති. තස්ස කම්මං පාළියංයෙව ආගතං.

සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා මරුභූමියං අඤ්ඤතරස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ භූමිමදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස දක්ඛිණභත්තො සබ්බකාමදදො අහොසි. තස්මිංයෙව ච රොරුවෙ අඤ්ඤතරො පුරිසො අසස්භසෙට්ඨිනො දානෙ ඛ්‍යාවටො අස්සද්ධො අප්පසන්නො මිච්ඡාදිට්ඨිකො පුඤ්ඤකිරියාය අනාදරො කාලං කත්වා තස්ස දෙවපුත්තස්ස වසන්ධානස්ස අවිදුරෙ පෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති. තෙන ච කතකම්මං පාළියංයෙව ආගතං. අසස්භමහාසෙට්ඨි පන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො සහඛ්‍යතං උපගතො.

අථ අපරෙන සමයෙන අඬකුරො පඤ්චභි සකට්ඨතෙහි, අඤ්ඤතරො ච බ්‍රාහ්මණො පඤ්චභි සකට්ඨතෙහිති ද්වෙපි ජනා සකට්ඨතස්සෙත භණ්ඩං ආදාය මරුකන්තාරමග්ගං පටිපන්නා මග්ගමුල්ලා හුත්වා ඛන්‍රං දිවසං තත්තෙව විවරන්නා පරික්ඛිණතිණොදකාහාරා අහෙසුං. අඬකුරො අස්සදුතෙහි වතුසු දිසාසු පානියං මග්ගාපෙසි. අථ සො කාමදදහත්තො යක්ඛො තං තෙසං ඛ්‍යසන්තස්සතිං දිස්වා අඬකුරෙන පුබ්බෙ අත්තනො කතං උපකාරං වින්තෙත්වා “හන්ද දාති ඉමස්ස මයා අවස්සයෙන භවිතබ්බ”න්ති අත්තනො වසන්ධවරුක්ඛං දස්සෙසි. සො කිර වටරුක්ඛො සාබාවිට්ඨසම්පන්නො සන්තප්පාසො සන්දච්ඡායො අනෙකසහස්සපාරොහො ආයාමෙන විත්ථාරෙන උබ්බෙධෙන ච යොජනපරිමාණො අහොසි. තං දිස්වා අඬකුරො භට්ඨතුට්ඨො තස්ස භෙට්ඨා බන්ධාවාරං බන්ධාපෙසි. යක්ඛො අත්තනො දක්ඛිණභත්තං පසාරෙත්වා පඨමං තාව පානියෙන සබ්බං ජනං සන්තප්පෙසි. තතො යො යො යං යං ඉච්ඡති, තස්ස තස්ස තං තං අදාසි.

එවං තස්මිං මහාජනෙ නානාවිධෙන අන්තපානාදිනා යථාකාමං සන්තප්පිතෙ පච්ඡා වූපසන්නෙ මග්ගපරිස්සමෙ සො බ්‍රාහ්මණවාණිජො අයොනිසො මනසිකරොත්තො එවං වින්තෙසි – “ධනලාභාය ඉතො කම්බොජං ගන්ත්වා මයං කිං කරස්සාම, ඉමමෙව පන යක්ඛං යෙන කෙනවි උපායෙන ගහෙත්වා යානං ආරොපෙත්වා අම්භාකං නගරමෙව ගමිස්සාම”ති. එවං වින්තෙත්වා තමත්ථං අඬකුරස්ස කට්ඨෙත්තො –

257. “යස්ස අත්ථාය ගච්ඡාම, කම්බොජං ධනභාරකා;
අයං කාමදදො යක්ඛො, ඉමං යක්ඛං නයාමසෙ.

258. “ඉමං යක්ඛං ගහෙත්වාන, සාධුකෙන පසස්භ වා;
යානං ආරොපයිත්වාන, බිජ්ජං ගච්ඡාම ද්වාරක”ති. –

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ යස්ස අත්ථායාති යස්ස කාරණා. කම්බොජන්ති කම්බොජරට්ඨං. ධනභාරකාති භණ්ඩවික්කයෙන ලද්ධධනභාරිතො. කාමදදොති ඉච්ඡිතිච්ඡිතදායකො. යක්ඛොති දෙවපුත්තො. නයාමසෙති නයිස්සාම . සාධුකෙනාති යාවනෙන. පසස්භාති අභිභවිත්වා බලක්කාරෙන, යානන්ති සුබයානං . ද්වාරකන්ති ද්වාරවතීනගරං. අයං භෙත්ථාධිප්පායො – යදත්ථං මයං ඉතො කම්බොජං ගන්තුකාමා, තෙන ගමනෙන සාධෙනබ්බො අත්තො ඉධෙව සිජ්ඤති. අයඤ්ඤි යක්ඛො කාමදදො, තස්මා ඉමං යක්ඛං යාවිත්වා තස්ස අනුමතියා වා, සචෙ සඤ්ඤන්තිං න ගච්ඡති, බලක්කාරෙන වා යානං ආරොපෙත්වා යානෙ පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා තං ගහෙත්වා ඉතොයෙව බිජ්ජං ද්වාරවතීනගරං ගච්ඡාමාති.

එවං පන බ්‍රාහ්මණෙන වුත්තො අඬකුරො සප්පුරිසධම්මෙ යත්වා තස්ස වචනං පටික්ඛිපන්නො –

259. “යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
න තස්ස සාබං භඤ්ජෙය්‍ය, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ න භඤ්ජෙය්‍යාති න ඡින්නදෙය්‍ය. මිත්තදුබ්බොති මිත්තෙසු දුබ්භතං තෙසං අනන්තප්ප්පාදනං. පාපකොති අභද්දකො මිත්තදුබ්බො. යො හි සිතච්ඡායො රුක්ඛො සම්මාහිතත්තස්ස පුරිසස්ස පරිස්සම්චිතොදකො, තස්සාපි නාම පාපකං න වින්තෙතබ්බං, කිමඬිකං පන සත්තභූතෙසු. අයං දෙවපුත්තො සප්පුරිසො පුබ්බකාරි අම්භාකං දුක්ඛපනුදකො බහුපකාරො, න තස්ස කිඤ්චි අනත්ථං වින්තෙතබ්බං, අඤ්ඤදත්තං සො පුජෙතබ්බො එවාති දස්සෙති.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණ “අත්ථස්ස මූලං නිකතිවිනයො”ති නීතිමග්ගං නිස්සාය අඬකුරස්ස පටිලොමපක්ඛෙ යත්වා –

260. “යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
බන්ධම්පි තස්ස ඡින්නදෙය්‍ය, අත්තො වෙ තාදිසො සියා”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ අත්තො වෙ තාදිසො සියාති තාදිසෙන දබ්බසම්භාරෙන සචෙ අත්තො භවෙය්‍ය, තස්ස රුක්ඛස්ස බන්ධම්පි ඡින්නදෙය්‍ය, කිමඬිගං පන සාබාදයොති අධිප්පායො.

එවං බ්‍රාහ්මණෙන වුත්තො අඬකුරො සප්පුරිසධම්මංයෙව පග්ගණන්තො –

261. “යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
න තස්ස පත්තං භින්නදෙය්‍ය, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො”ති. –

ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ න තස්ස පත්තං භික්ඛෙය්‍යාති තස්ස රුක්ඛස්ස එකපණ්ණමත්තම්පි න පාතෙය්‍ය, පගෙව සාධාදිකෙති අධිප්පායො.

පුනපි බ්‍රාහ්මණො අත්තනො වාදං පග්ගණ්හන්තො –

262. “යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
සමුලම්පි තං අබ්බුහෙ, අත්ථො වෙ තාදිසො සියා”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ සමුලම්පි තං අබ්බුහෙති තං තත්ථ සමුලම්පි සහ මූලෙනපි අබ්බුහෙය්‍ය, උද්ධරෙය්‍යාති අත්ථො.

එවං බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තෙ පුන අඬකුරො තං නීතිං නිරත්ථකං කාතුකාමො –

263. “යස්සෙකරත්තිම්පි සරෙ වසෙය්‍ය, යත්ථන්තපානං පුරිසො ලහෙථ;
න තස්ස පාපං මනසාපි චිත්තයෙ, කතඤ්ඤතා සප්පුරිසෙහි වණ්ණිතා.

264. “යස්සෙකරත්තිම්පි සරෙ වසෙය්‍ය, අන්තෙන පාතෙන උපට්ඨිතො සියා;
න තස්ස පාපං මනසාපි චිත්තයෙ, අදුබ්භපාණී දහතෙ මිත්තදුබ්භිං.

265. “යො පුබ්බෙ කතකල්‍යාණො, පච්ඡා පාපෙන භිංසති;
අල්ලපාණිහතො පොසො, න සො හද්‍රාති පස්සති”ති. –

ඉමා තිස්සො ගාථා අභාසි.

263. තත්ථ යස්සාති යස්ස පුග්ගලස්ස. එකරත්තිම්පිති එකරත්තිමත්තම්පි කෙවලං ගෙහෙ වසෙය්‍ය. යත්ථන්තපානං පුරිසො ලහෙථාති යස්ස සන්තිකෙ කොච්ඡි පුරිසො අන්තපානං වා යංකිඤ්චි භොජනං වා ලහෙය්‍ය. න තස්ස පාපං මනසාපි චිත්තයෙති තස්ස පුග්ගලස්ස අහද්දකං අනත්ථං මනසාපි න චිත්තෙය්‍ය න පිහෙය්‍ය, පගෙව කායවාචාහි. කස්මාති වෙ? කතඤ්ඤතා සප්පුරිසෙහි වණ්ණිතාති කතඤ්ඤතා නාම බුද්ධාදීහි උත්තමපුරිසෙහි පසංසිතා.

264. උපට්ඨිතොති පයිරුපාසිතො “ඉදං ගණ්හ ඉදං භුඤ්ජා”ති අන්තපානාදිනා උපට්ඨිතො. අදුබ්භපාණීති අභිංසකහත්ථො හත්ථසංයතො. දහතෙ මිත්තදුබ්භිත්ති තං මිත්තදුබ්භිං පුග්ගලං දහති විනාසෙති, අප්පදුට්ඨො භිතජ්ඣාසයසම්පන්නෙ පුග්ගලෙ පරෙන කතො අපරාධො අවිසෙසෙන තස්සෙව අනත්ථාවහො, අප්පදුට්ඨො පුග්ගලො අත්ථතො තං දහති නාම. තෙනාහ භගවා –

“යො අප්පදුට්ඨස්ස නරස්ස දුස්සති, සුද්ධස්ස පොසස්ස අනඬගණ්හස්ස;
තමෙව බාලං පච්චෙති පාපං, සුබ්බමො රජො පට්ඨාතංව ඛිත්තො”ති. (ධ. ප. 125; ඡා. 1.5.94; සං. නි. 1.22);

265. යො පුබ්බෙ කතකල්‍යාණොති යො පුග්ගලො කෙනච්ඡි සාධුනා කතහද්දකො කතුපකාරො. පච්ඡා පාපෙන භිංසතිති තං පුබ්බකාරිතං අපරභාගෙ පාපෙන අහද්දකෙන අනත්ථකෙන බාධති. අල්ලපාණිහතො පොසොති අල්ලපාණිනා උපකාරකිරියාය අල්ලපාණිනා ධොතහත්ථෙන පුබ්බකාරිනා හෙට්ඨා චුත්තනයෙන හතො බාධිතො, තස්ස වා පුබ්බකාරිතො බාධනෙන හතො අල්ලපාණිහතො නාම, අකතඤ්ඤපුග්ගලො. න සො හද්‍රාති පස්සතිති සො යථාචුත්තපුග්ගලො ඉධලොකෙ ව පරලොකෙ ව ඉට්ඨාති න පස්සති, න චිත්තති, න ලහතිති අත්ථො.

එවං සප්පුරිසධම්මං පග්ගණ්හන්තෙන අඬකුරෙන අභිභවිත්වා චුත්තො සො බ්‍රාහ්මණො නිරුත්තරො තුණ්හී අභොසි. යක්ඛො පන තෙසං ද්විත්තං වචනපට්ඨවනාති සුත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස කුජ්ඣිත්වාපි “භොතු ඉමස්ස දුට්ඨබ්‍රාහ්මණස්ස කත්තබ්බං පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති අත්තනො කෙනච්ඡි අනභිභවනීයතමෙව තාව දස්සෙන්නො –

266. “නාහං දෙවෙන වා මනුස්සෙන වා, ඉස්සරියෙන වා හං සුප්පසස්භො;
යක්ඛොහමස්මි පරමීද්ධිපන්නො, දුරඬගමො වණ්ණබලුපපන්නො”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ දෙවෙන වාති යෙන කෙනච්ඡි දෙවෙන වා. මනුස්සෙන වාති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉස්සරියෙන වාති දෙවිස්සරියෙන වා මනුස්සිස්සරියෙන වා. තත්ථ දෙවිස්සරියං නාම චතුමහාරාජිකසක්කසුයාමාදීනං දෙවිද්ධි, මනුස්සිස්සරියං නාම චක්කවත්තිආදීනං පුඤ්ඤද්ධි. තස්මා ඉස්සරියග්ගහණෙන මහානුභාවෙ දෙවමනුස්සෙ සඬගණ්හාති. මහානුභාවාපි හි දෙවා අත්තනො පුඤ්ඤඵලපත්ථම්භිතෙ මනුස්සෙපි අසති පයොගච්ඡත්තියං අභිභවිතුං න සක්කොන්ති, පගෙව ඉතරෙ. හන්ති අසහනෙ නිපාතො. න සුප්පසස්භොති අප්පධංසියො. යක්ඛොහමස්මි පරමීද්ධිපන්නොති අත්තනො පුඤ්ඤඵලෙන අහං යක්ඛත්තං උපගතො අස්මි, යක්ඛොව සමානො න යො වා සො වා, අථ බො පරමීද්ධිපන්නො පරමාය උත්තමාය යක්ඛිද්ධියා සමන්තාගතො. දුරඬගමොති බණෙනෙව දුරම්පි යානං ගන්තුං සමත්ථො. වණ්ණබලුපපන්නොති රූපසම්පත්තියා සරිරබලෙන ව උපපන්නො සමන්තාගතොති තිහිපි පදෙහි

මන්නප්පයොගාදීහි අත්තනො අනභිභවනියතං යෙව දස්සෙති. රූපසම්පන්නො හි පරෙසං ඛුමානිතො හොති,
රූපසම්පදං නිස්සාය විසභාගවත්ථුනාපි අනාකඨිඨතියොවාති වණ්ණසම්පදා අනභිභවනියකාරණන්ති වුත්තා.

ඉතො පරං අඨකුරස්ස ච දෙවපුත්තස්ස ච වචනපටිච්චනකථා හොති —

267. “පාණි තෙ සබ්බසොචණ්ණො, පඤ්චධාරො මධුස්සවො;
නානාරසා පග්ගරන්ති, මඤ්ඤෙහං තං පුරින්දදං.
268. “නාමිහි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
පෙතං මං අඨකුර ජානාහි, රොරුවම්භා ඉධාගතං.
269. “කිංසිලො කිංසමාවාරො, රොරුවස්මිං පුරෙ තුවං;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.
270. “තුන්නවායො පුරෙ ආසිං, රොරුවස්මිං තදා අහං;
සුඛිච්ඡවුත්ති කපණො, න මෙ විජ්ජති දාතවෙ.
271. “නිවෙසනඤ්ච මෙ ආසි, අසය්හස්ස උපන්නිකෙ;
සද්ධස්ස දාතපතිනො, කතපුඤ්ඤස්ස උජ්ජිතො.
272. “තත්ථ යාවනකායන්ති, නානාගොත්තා වනිබ්බකා;
තෙ ව මං තත්ථ පුච්ඡන්ති, අසය්හස්ස නිවෙසනං.
273. “කත්ථ ගච්ඡාම හද්දං වො, කත්ථ දානං පදියති;
තෙසාහං පුට්ඨො අක්ඛාමි, අසය්හස්ස නිවෙසනං.
274. “පග්ගය්හ දක්ඛිණං බාහුං, එත්ථ ගච්ඡථ හද්දං වො;
එත්ථ දානං පදියති, අසය්හස්ස නිවෙසනෙ.
275. “තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මචරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.
276. “න කිර ත්වං අදා දානං, සකපාණිහි කස්සවි;
පරස්ස දානං අනුමොදමානො, පාණිං පග්ගය්හ පාවදි.
277. “තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.
278. “යො සො දානමදා භන්තෙ, පසන්නො සකපාණිහි;
සො හින්වා මානුසං දෙහං, කිං නු සො දිසනං ගතො.
279. “නාහං පජානාමි අසය්හසාහිනො, අඨගිරසස්ස ගතිං ආගතිං වා;
සුතඤ්ච මෙ වෙස්සවණස්ස සන්නිකෙ, සක්කස්ස සහබ්බතං ගතො අසය්හො.
280. “අලමෙව කාතුං කලායාණං, දානං දාතුං යථාරහං;
පාණිං කාමදදං දිස්වා, කො පුඤ්ඤං න කරිස්සති.
281. “සො හි නුන ඉතො ගන්ත්වා, අනුජ්ජත්වාන ද්වාරකං;
දානං පට්ඨපයිස්සාමි, යං මමස්ස සුඛාවහං.
282. “දස්සාමන්නඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව;
පපඤ්ච උදපානඤ්ච, දුග්ගෙ සඨකමනානි වා”ති. —

පන්නරස වචනපටිච්චනගාථා හොන්ති.

267. තත්ථ පාණි තෙති තව දක්ඛිණහත්ථො. සබ්බසොචණ්ණොති සබ්බසො සුවණ්ණවණ්ණො. පඤ්චධාරොති පඤ්චහි අඨගුලීහි පරෙහි කාමිතවත්ථුනං ධාරා එතස්ස සන්නිති පඤ්චධාරො. මධුස්සවොති මධුරරසවිස්සන්දකො. තෙනාහ “නානාරසා පග්ගරන්ති”ති, මධුරකචුකකසාවාදිභෙදා නානාවිධා රසා විස්සන්දන්තිති අත්ථො. යක්ඛස්ස හි කාමදදෙ මධුරාදිරසසම්පන්නානි විවිධානි බාදනියභොජනියානි හත්ථෙ විස්සජ්ජන්තෙ මධුරාදිරසා පග්ගරන්තිති වුත්තං. මඤ්ඤෙහං තං පුරින්දදන්ති මඤ්ඤෙ අහං තං පුරින්දදං සක්කං, “එවංමහානුභාවො සක්කො දෙවරාජා”ති තං අහං මඤ්ඤාමිති අත්ථො.

268. නාමිහි දෙවොති වෙස්සවණාදිකො පාකට්ඨෙවො න හොමි. න ගන්ධබ්බොති ගන්ධබ්බකායිකදෙවොපි න හොමි. නාපි සක්කො පුරින්දදොති පුරිමත්තභාවෙ පුරෙ දානස්ස පට්ඨපිතත්තා “පුරින්දදො”ති උද්ධනාමො සක්කො දෙවරාජාපි න හොමි. කතරො පන අභොසිති ආහ “පෙතං මං අඨකුර ජානාහි”ති ආදි. අඨකුරපෙතුපපන්නිකං මං

ජානාහි, “අඤ්ඤතරො පෙනමහිද්ධිකො” ති මං උපධාරෙහි. රොරුවමහා ඉධාගතන්ති රොරුවනගරතො චචිත්වා මරුකන්තාරෙ ඉධ ඉමස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ උපපජ්ජනවසෙන ආගතං, එත්ථ නිබ්බත්තන්ති අත්ථො.

269. කිංසිලො කිංසමාවාරො, රොරුවස්මිං පුරෙ තුවන්ති පුබ්බෙ පුරිමත්තභාවෙ රොරුවනගරෙ වසන්තො ත්වං
කිංසිලො කිංසමාවාරො අහොසි, පාපතො නිවත්තනලක්ඛණං කිදිසං සීලං සමාදාය
සංවත්තිතපුඤ්ඤකිරියාලක්ඛණෙන සමාවාරෙන කිංසමාවාරො, දානාදීසු කුසලසමාවාරෙසු කිදිසො සමාවාරො
අහොසිති අත්ථො. තෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන , පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣන්ති කිදිසෙන සෙට්ඨවරියෙන ඉදං ඵවරුපං තච
හත්ථෙසු පුඤ්ඤඵලං ඉදානි සමිජ්ඣති නිජ්ඵජ්ජති, තං කථෙහිති අත්ථො. පුඤ්ඤඵලඤ්ඤි ඉධ උත්තරපදලොපෙන
“පුඤ්ඤ”න්ති අධිප්පෙන. තත්ථා හි තං “කුසලානං, හික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු ඵවමිදං පුඤ්ඤං
පච්ඤ්ඤති”ති ආදීසු (දී. නි. 3.80) පුඤ්ඤන්ති චුත්තං.

270. තුන්තවායොති තුන්තකාරො. සුකිච්ඡවුත්තීති සුට්ඨු කිච්ඡපුත්තිකො අතිවිය දුක්ඛජීවිකො. කපණොති
වරාකො, දිනොති අත්ථො. න මෙ විජ්ජති දාතවෙති අද්ධිකානං සමණබ්‍රාහ්මණානං දාතුං කිඤ්චි දාතබ්බසුත්තකං
මය්හං නත්ථි, චිත්තං පන මෙ දානං දින්නන්ති අධිප්පායො.

271. නිවෙසනන්ති සරං, කම්මකරණසාලා වා. අසය්හස්ස උපන්තිකෙති අසය්හස්ස මහාසෙට්ඨිනො ගෙහස්ස
සමීපෙ. සද්ධස්සාති කම්මඵලසද්ධාය සමන්තාගතස්ස. දානපතීනොති දානෙ නිරන්තරස්ථවත්තාය
පරිච්චාගසම්පත්තියා ලොහස්ස ච අභිභවෙන පතිභුතස්ස. කතපුඤ්ඤස්සාති පුබ්බෙ කතසුචරිතකම්මස්ස. උජ්ජිනොති
පාපජිග්‍රච්ඡනසභාවස්ස.

272. තත්ථාති තස්මිං මම නිවෙසනෙ. යාවනකායන්තීති යාවනකා ජනා අසය්හසෙට්ඨිං කිඤ්චි යාවිතුකාමා
ආගච්ඡන්ති. නානාගොත්තාති නානාවිධගොත්තාපදෙසා. වනිබ්බකාති වණ්ණදීපකා, යෙ දායකස්ස පුඤ්ඤඵලාදිඤ්ච
ගුණකිත්තනාදිමුඛෙන අත්තනො අත්ථිකභාවං පවෙදෙන්තා විවරන්ති. තෙ ව මං තත්ථ පුච්ඡන්තීති තත්ථාති
නිපාතමත්තං, තෙ යාවකාදයො මං අසය්හසෙට්ඨිනො නිවෙසනං පුච්ඡන්ති. අක්ඛරචිත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු
කම්මද්වයං ඉච්ඡන්ති.

273. කත්ථ ගච්ඡාම හද්දං වො, කත්ථ දානං පදියතීති තෙසං පුච්ඡනාකාරදස්සනං. අයං පෙත්ථ අත්ථො – හද්දං
තුම්භාකං හොතු, මයං “අසය්හමහාසෙට්ඨිනා දානං පදියති”ති සුත්ථා ආගතා, කත්ථ දානං පදියති, කත්ථ වා මයං
ගච්ඡාම, කත්ථ ගතෙන දානං සක්කා ලද්ධුන්ති. තෙසාහං පුට්ඨො අක්ඛාමීති ඵචං තෙහි අද්ධිකජනෙහි ලහනට්ඨානං
පුට්ඨො “අහං පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤතාය ඉදානි ඊදිසානං කිඤ්චි දාතුං අසමත්ථො ජාතො, දානග්ගං පන ඉමෙසං
දස්සෙන්තො ලාභස්ස උපායාවික්ඛණෙන පීතිං උප්පාදෙන්තො එත්තකෙනපි බහුං පුඤ්ඤං පසවාමී”ති ගාරවං
උප්පාදෙන්වා දක්ඛිණං බාහුං පසාරෙන්වා තෙසං අසය්හසෙට්ඨස්ස නිවෙසනං අක්ඛාමි. තෙනාහ “පග්ගය්හ දක්ඛිණං
බාහු”න්ති ආදි.

274. තෙන පාණි කාමදදොති තෙන පරදානපකාසනෙන පරෙන කතස්ස දානස්ස සක්කච්චං අනුමොදනමත්තෙන
හෙතුනා ඉදානි මය්හං හත්ථො කප්පරුක්ඛො විය සන්තානකලතා විය ච කාමදුහො ඉච්ඡිතිච්ඡිතදායී කාමදදො හොති.
කාමදදො ච හොන්තො තෙන පාණි මධුස්සවො ඉට්ඨවත්ථුට්ඨස්සජ්ජනකො ජාතො.

276. න කිර ත්වං අදා දානන්ති කිරාති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො, ත්වං කිර අත්තනො සන්තකං න පරිච්චජී,
සකපාණිහි සහත්ථෙහි යස්ස කස්සචි සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා කිඤ්චි දානං න අදාසි. පරස්ස දානං
අනුමොදමානොති කෙවලං පන පරෙන කතං පරස්ස දානං “අහො දානං පවත්තෙසි”ති අනුමොදමානොයෙව විහාසි.

277. තෙන පාණි කාමදදොති තෙන තුය්හං පාණි ඵචං කාමදදො, අහො අච්ඡරියා වත පුඤ්ඤානං ගතීති
අධිප්පායො.

278. යො සො දානමදා, හන්තෙ, පසන්තො සකපාණිහිති දෙවපුත්තං ගාරවෙන ආලපති. හන්තෙ, පරෙන
කතස්ස දානානුමොදකස්ස තච තුය්හං ඊදිසං ඵලං ඵවරුපො ආනුභාවො, යො පන සො අසය්හමහාසෙට්ඨි මහාදානං
අදාසි, පසන්තචිත්තො හුත්ථා සහත්ථෙහි තදා මහාදානං පවත්තෙසි. සො හිත්ථා මානුසං දෙහන්ති සො ඉධ
මනුස්සත්තභාවං පභාය. කිත්ති කතරං. නු සොති නුති නිපාතමත්තං. දිසතං ගතොති දිසං යානං ගතො, කිදිසි තස්ස
ගතො නිජ්ඵත්තීති අසය්හසෙට්ඨිනො අභිසම්පරායං පුච්ඡී.

279. අසය්හසාහිනොති අඤ්ඤෙහි මච්ඡරීහි ලොභාහිභුතෙහි සහිතුං චහිතුං අසක්කුණෙයාස්ස
පරිච්චාගාදිවිභාගස්ස සප්පුරිසධුරස්ස සහනතො අසය්හසාහිනො. අභිගිරසස්සාති අභිගතො නික්ඛමනකපුත්තිස්ස.
රසොති හි පුත්තියා අධිවචනං. තස්ස කිර යාවකෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා උළාරං පීතිසොමනස්සං උප්පජ්ජති, මුඛවණ්ණො
විජ්ජසීදති, තං අත්තනො පච්චික්ඛං කත්ථා ඵචමාහ. ගතිං ආගතිං වාති තස්ස “අසුකං නාම ගතිං, ඉතො ගතො”ති ගතිං
වා “තතො වා පන අසුකස්මිං කාලෙ ඉධාගමිස්සති”ති ආගතිං වා නාහං ජානාමි, අවිසයො ඵස මය්හං. සුතඤ්ච මෙ

වෙස්සවණස්ස සන්තිකෙනි අපිව බො උපට්ඨානං ගතෙන වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස සන්තිකෙ සුතමෙනං මයා.
සක්කස්ස සහබ්බතං ගතො අසය්හොති අසය්හසෙට්ඨි සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස සහබ්බතං ගතො අහොසි,
තාවතිංසභවතෙ නිබ්බත්තොති අත්ථො.

280. අලමෙව කාතුං කල්‍යාණන්ති යංකිඤ්චි කල්‍යාණං කුසලං පුඤ්ඤං කාතුං යුත්තමෙව පතිරුපමෙව. තත්ථ පන යං සබ්බසාධාරණං සුකතතරං, තං දස්සෙතුං “දානං දාතුං යථාරහ”න්ති චුත්තං, අත්තනො විභවබ්ලානුරූපං දානං දාතුං අලමෙව. තත්ථ කාරණමාහ “පාණං කාමදදං දිස්වා”ති. යත්‍ර හි නාම පරකතපුඤ්ඤානුමොදනපුබ්බකෙන දානපතිනිවෙසනමග්ගාවික්ඛණමත්තෙන අයං හත්ථො කාමදදො දිට්ඨො, ඉමං දිස්වා. කො පුඤ්ඤං න කරිස්සතීති මාදිසො කො නාම අත්තනො පතිට්ඨානභූතං පුඤ්ඤං න කරිස්සතීති.

281. එවං අනියමවසෙන පුඤ්ඤකිරියාය ආදරං දස්සෙත්වා ඉදාති අත්තති තං නියමෙත්වා දස්සෙත්තො “සො හි නුනා”තිආදිගාථාද්වයමාහ. තත්ථ සොති සො අහං. භීති අවධාරණෙ නිපාතො, නුනාති පරිචිතක්කෙ. ඉතො ගත්ත්වාති ඉතො මරුභූමිතො අපගන්ත්වා. අනුප්පත්තවාන ද්වාරකන්ති ද්වාරවතීනගරං අනුපාපුණිත්වා. පට්ඨපයිස්සාමිති පවත්තයිස්සාමි.

එවං අඬ්ඤාන “දානං දස්සාමි”ති පටිඤ්ඤාය කතාය යක්ඛො තුට්ඨමානසො “මාරිස, ත්වං විස්සත්ථො දානං දෙහි, අහං පන තෙ සභායකිච්චං කරිස්සාමි, යෙන තෙ දෙය්‍යධම්මො න පරික්ඛයං ගම්මිස්සති, තෙන පකාරෙන කරිස්සාමි”ති තං දානකිරියාය සමුත්තෙපෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ වාණිජ, ත්වං කිර මාදිසෙ බ්ලක්කාරෙන නෙතුකාමො අත්තනො පමාණං න ජානාසි”ති තස්ස භණ්ඩමන්තරධාපෙත්වා තං යක්ඛවිහිංසකාය හිංසාපෙත්තො සන්තප්පෙසි. අථ නං අඬ්ඤානො නානප්පකාරං යාවිත්වා බ්‍රාහ්මණෙන බ්ලාපෙත්තො පසාදෙත්වා සබ්බභණ්ඩං පාකතිකං කාරාපෙත්වා රත්තියා උපගතාය යක්ඛං විස්සප්පෙත්වා ගච්ඡත්තො තස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරං අතිවිය බිභවිෂ්දස්සනං පෙතං දිස්වා තෙන කතකම්මං පුච්ඡත්තො –

283. “කෙන තෙ අඬ්ඤාති කුණා, මුඛඤ්ච කුණුලිකතං;
අක්ඛිති ව පග්ගරන්ති, කිං පාපං පකතං තයා”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ කුණාති කුණිකා පටිකුණිකා අනුප්පභූතා. කුණුලිකතන්ති මුඛවිකාරෙන විකුණිතං සංකුණිතං. පග්ගරන්තීති අසුචිං විස්සන්දන්ති.

අථස්ස පෙතො –

284. “අඬ්ඨිරසස්ස ගහපතීනො, සද්ධස්ස සරමෙසිනො;
තස්සාහං දානවිස්සග්ගෙ, දානෙ අධිකතො අහුං.

285. “තත්ථ යාවනකෙ දිස්වා, ආගතෙ භොජනත්ථිකෙ;
එකමන්තං අපක්කම්ම, අකාසිං කුණුලිං මුඛං.

286. “තෙන මෙ අඬ්ඤාති කුණා, මුඛඤ්ච කුණුලිකතං;
අක්ඛිති මෙ පග්ගරන්ති, තං පාපං පකතං මයා”ති. –

තිස්සො ගාථා අභාසි.

284. තත්ථ “අඬ්ඨිරසස්ස”තිආදිනා අසය්හසෙට්ඨි කිත්තෙති. සරමෙසිනොති සරමාවසන්තස්ස ගහට්ඨස්ස. දානවිස්සග්ගෙති දානග්ගෙ පරිච්චාගට්ඨානෙ. දානෙ අධිකතො අහුන්ති දෙය්‍යධම්මස්ස පරිච්චපනෙ දානාධිකාරෙ අධිකතො ධ්විතො අහොසිං.

285. එකමන්තං අපක්කම්මාති යාවනකෙ භොජනත්ථිකෙ ආගතෙ දිස්වා දානබ්‍යාවටෙන දානග්ගතො අනපක්කම්ම යථායානෙයෙව යත්වා සඤ්ජානපීතියොමනස්සෙන විප්පසන්තමුඛවණ්ණෙන සහත්ථෙන දානං දාතබ්බං, පරෙහි වා පතිරුපෙහි දාපෙතබ්බං, අහං පන තථා අකත්වා යාවනකෙ ආගච්ඡන්තෙ දුරතොව දිස්වා අත්තානං අදස්සෙත්තො එකමන්තං අපක්කම්ම අපක්කමිත්වා. අකාසිං කුණුලිං මුඛන්ති විකුණිතං සඬ්ඤාතං මුඛං අකාසිං.

286. තෙනාති යස්මා තදාහං සාමිනා දානාධිකාරෙ නියුත්තො සමානො දානකාලෙ උපට්ඨිතෙ මච්ඡරියාපකතො දානග්ගතො අපක්කමන්තො පාදෙහි සඬ්ඤාතො ආපජ්ජිං, සහත්ථෙහි දාතබ්බෙ තථා අකත්වා හත්ථසඬ්ඤාතො ආපජ්ජිං, පසන්තමුඛෙන භවිතබ්බෙ මුඛසඬ්ඤාතො ආපජ්ජිං, පියවක්ඛුහි ඔලොකෙතබ්බෙ වක්ඛුකාලුසියං උප්පාදෙසිං, තස්මා හත්ථඬ්ඤාතො ව පාදඬ්ඤාතො ව කුණිකා ජාතා, මුඛඤ්ච කුණුලිකතං විරූපරූපං සඬ්ඤාතං, අක්ඛිති අසුචිදුග්ගන්ධපෙගුච්ඡාති අස්සුති පග්ගරන්තීති අත්ථො. තෙන චුත්තං –

“තෙන මෙ අඬ්ඤාති කුණා, මුඛඤ්ච කුණුලිකතං;

අක්ඛිති මෙ පග්ගරන්ති, තං පාපං පකතං මයා”ති.

තං සුත්ථා අඬ්ඤායො පෙනං ගරහන්තො —

287. “ධම්මෙන තෙ කාපුරිස, මුඛඤ්ච කුණ්ඨිකතං;
අක්ඛිති ච පග්ගරන්ති, යං තං පරස්ස දානස්ස;
අකාසි කුණ්ඨිං මුඛ”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ ධම්මෙනාති යුත්තෙනෙව කාරණෙන. තෙති තච. කාපුරිසාති ලාමකපුරිස. යන්ති යස්මා. පරස්ස දානස්සාති පරස්ස දානස්මිං. අයමෙව වා පායො.

පුත අඬ්ඤායො තං දානපතිං සෙට්ඨිං ගරහන්තො —

288. “කථඤ්චි දානං දදමානො, කරෙය්‍ය පරපත්තියං;
අන්තපානං බාදනියං, චන්ථසෙනාසනාති වා”ති. —

ගාථමාහ. තස්සත්ථො — දානං දදන්තො පුරිසො කථඤ්චි නාම තං පරපත්තියං පරෙන පාපෙනබ්බං සාධෙනබ්බං කරෙය්‍ය, අත්තපච්චික්ඛමෙව කත්ථා සහත්ථෙතෙව දදෙය්‍ය, සයං වා තත්ථ බ්‍යාවටො භවෙය්‍ය, අඤ්ඤා අත්තනො දෙය්‍යධම්මො අට්ඨානෙ විද්ධංසියෙථ, දක්ඛිණෙය්‍යා ච දානෙන පරිභායෙය්‍යුන්ති.

එවං තං ගරහිත්ථා ඉදානි අත්තනා පටිපජ්ජිතබ්බවිධිං දස්සෙත්තො —

289. “සො හි නුත ඉතො ගන්ත්ථා, අනුජ්ජත්ථාන ද්වාරකං;
දානං පට්ඨපයිස්සාමි, යං මමස්ස සුඛාවහං.

290. “දස්සාමන්තඤ්ච පානඤ්ච, චන්ථසෙනාසනාති ච;
පපඤ්ච උදපානඤ්ච, දුග්ගෙ සඬ්ඛිකමනාති වා”ති. —

ගාථාද්වයමාහ, තං වුත්තත්ථමෙව.

291. “තතො හි සො නිවත්තිත්ථා, අනුජ්ජත්ථාන ද්වාරකං;
දානං පට්ඨපයි අඬ්ඤායො, යංතුමස්ස සුඛාවහං.

292. “අදා අන්තඤ්ච පානඤ්ච, චන්ථසෙනාසනාති ච;
පපඤ්ච උදපානඤ්ච, විජ්ජසන්තො චෙතසා.

293. “කො ඡාතො කො ච තසිතො, කො චන්ථං පරිදහිස්සති;
කස්ස සන්තාති යොග්ගානි, ඉතො යොජෙත්තු වාහනං.

294. “කො ඡත්තිච්ඡති ගන්ධඤ්ච, කො මාලං කො උපාහනං;
ඉතිස්සු තත්ථ සොසෙන්නි, කජ්ජකා සුදමාගධා;
සදා සායඤ්ච පාතො ච, අඬ්ගුරස්ස නිවෙසනෙ”ති. —

චතස්සො ගාථා අඬ්ගුරස්ස පටිපත්තිං දස්සෙතුං සඬ්ඛිතිකාරෙහි ය්පිතා.

291. තත්ථ තතොති මරුකන්තාරතො. නිවත්තිත්ථාති පටිනිවත්තිත්ථා. අනුජ්ජත්ථාන ද්වාරකන්ති ද්වාරවතීනගරං අනුපාපුණිත්ථා. දානං පට්ඨපයි අඬ්ගුරොති යක්ඛෙන පරිපුරිතසකලකොට්ඨාගාරො සබ්බපාථෙය්‍යකං මහාදානං සො අඬ්ගුරො පට්ඨපෙසි. යංතුමස්ස සුඛාවහන්ති යං අත්තනො සම්පති ආයතිඤ්ච සුඛනිබ්බත්තකං.

293. කො ඡාතොති කො ජිසව්ඡිතො, සො ආගන්ත්ථා යථාරුචි භුඤ්ජතුති අධිජ්ජායො. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. තසිතොති පිපාසිතො. පරිදහිස්සති නිවාසෙස්සති පාරුපිස්සති වාති අත්ථො. සන්තානීති පරිස්සමජ්ජත්තාති. යොග්ගානීති රථවාහනාති. ඉතො යොජෙත්තු වාහනන්ති ඉතො යොග්ගසමුහතො යථාරුචිතං ගහෙත්ථා වාහනං යොජෙත්තු.

294. කො ඡත්තිච්ඡතිති කො කිලඤ්ජජත්තාදිහෙදං ඡත්තං ඉච්ඡති, සො ගණ්භාතුති අධිජ්ජායො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. ගන්ධන්ති චතුජ්ජාතිගන්ධාදිකං ගන්ධං. මාලන්ති ගන්ථිතාගන්ථිතහෙදං පුජ්ජං. උපාහනන්ති බල්ලබද්ධාදිහෙදං උපාහනං. ඉතිස්සුති එත්ථ සුති නිපාතමත්තං, ඉති එවං “කො ඡාතො, කො තසිතො”තිආදිනාති අත්ථො. කජ්ජකාති න්භාපිතකා. සුදාති භත්තකාරකා. මාගධාති ගන්ධිනො. සදාති සබ්බකාලං දිවසෙ දිවසෙ සායඤ්ච පාතො ච තත්ථ අඬ්ගුරස්ස නිවෙසනෙ සොසෙන්නි උග්ගොසෙන්නීති යොජනා.

එවං මහාදානං පවත්තෙන්තස්ස ගව්ඡන්තෙ කාලෙ තිත්තිභාවතො අත්ථිකජනෙහි පවිච්ඡන්තං විරළං දානග්ගං අහොසි. තං දිස්වා අඬ්ඤායො දානෙ උළාරජ්ඣාසයනාය අතුට්ඨමානසො හුත්වා අත්තනො දානෙ නියුත්තං සින්ධකං නාම මාණවං ආමන්තෙත්වා –

295. “සුඛං සුපති අඬ්ඤායො, ඉති ජානාති මං ජනො;
දුක්ඛං සුපාමි සින්ධක, යං න පස්සාමි යාවකෙ.

296. “සුඛං සුපති අඬ්ඤායො, ඉති ජානාති මං ජනො;
දුක්ඛං සුපාමි සින්ධක, අප්පකෙ සු වනිබ්බකෙ”ති. –

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ සුඛං සුපති අඬ්ඤායො, ඉති ජානාති මං ජනොති “අඬ්ඤායො රාජා යසභොගසමප්පිතො දානපති අත්තනො භොගසම්පත්තියා දානසම්පත්තියා ව සුඛං සුපති, සුඛෙනෙව නිද්දං උපගච්ඡති, සුඛං පටිබුජ්ඣති”ති එවං මං ජනො සම්භාවෙති. දුක්ඛං සුපාමි සින්ධකාති අහං පන සින්ධක දුක්ඛමෙව සුපාමි. කස්මා? යං න පස්සාමි යාවකෙති, යස්මා මම අප්පකාසයානුරූපං දෙයාධම්මපටිග්ගාහකෙ බහු යාවකෙ න පස්සාමි, තස්මාති අත්ථො. අප්පකෙ සු වනිබ්බකෙති වනිබ්බකජනෙ අප්පකෙ කතිපයෙ ජානෙ දුක්ඛං සුපාමිති යොජනා. සුති ව නිපාතමත්තං, අප්පකෙ වනිබ්බකජනෙ සතීති අත්ථො.

තං සුත්වා සින්ධකො තස්ස උළාරං දානාධිමුත්තිං පාකටතරං කාතුකාමො –

297. “සක්කො වෙ තෙ වරං දජ්ජා, තාවතිංසානම්ස්සරො;
කිස්ස සබ්බස්ස ලොකස්ස, වරමානො වරං වරෙ”ති. –

ගාථමාහ. තස්සත්ථො – තාවතිංසානං දෙවෘතං සබ්බස්ස ව ලොකස්ස ඉස්සරො සක්කො “වරං වරස්සු, අඬ්ඤා, යංකිඤ්චි මනසිච්ඡිත”න්ති තුස්සං වරං දජ්ජා දදෙයා වෙ, වරමානො පත්ථයමානො කිස්ස කිදිසං වරං වරෙය්‍යාසීති අත්ථො.

අථ අඬ්ඤායො අත්තනො අප්පකාසයං යාථාවතො පවෙදෙන්තො –

298. “සක්කො වෙ මෙ වරං දජ්ජා, තාවතිංසානම්ස්සරො;
කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සතො, සුරියුග්ගමනං පති;
දිබ්බා භක්ඛා පාතුභවෙය්‍යුං, සීලවන්තො ව යාවකා.

299. “දදතො මෙ න බියෙථ, දත්වා නානුතපෙය්‍යහං;
දදං චිත්තං පසාදෙය්‍යං, එතං සක්කං වරං වරෙ”ති. – ද්වෙ ගාථා අභාසි;

298. තත්ථ කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සතොති කාලෙ පාතො වුට්ඨිතස්ස අත්ථිකානං දක්ඛිණෙය්‍යානං අපවායනපාරිවරියාදිවසෙන උට්ඨානවිරියසම්පන්නස්ස මෙ සමානස්ස. සුරියුග්ගමනං පතීති සුරියුග්ගමනවෙලායං. දිබ්බා භක්ඛා පාතුභවෙය්‍යුන්ති දෙවලොකපරියාපන්නා ආභාරා උප්පජ්ජෙය්‍යුං. සීලවන්තො ව යාවකාති යාවකා ව සීලවන්තො කල්‍යාණධම්මා භවෙය්‍යුං.

299. දදතො මෙ න බියෙථාති ආගතාගතානං දානං දදතො ව මෙ දෙයාධම්මො න බියෙථ, න පරික්ඛයං ගව්ඡෙය්‍ය. දත්වා නානුතපෙය්‍යහන්ති තඤ්ච දානං දත්වා කිඤ්චිදෙව අප්පසාදකං දිස්වා තෙන අහං පච්ඡා නානුතපෙය්‍යං. දදං චිත්තං පසාදෙය්‍යන්ති දදමානො චිත්තං පසාදෙය්‍යං, පසන්නචිත්තොයෙව හුත්වා දදෙය්‍යං. එතං සක්කං වරං වරෙති සක්කං දෙවෘතමිත්ථං ආරොග්‍යසම්පදා, දෙයාධම්මසම්පදා, දක්ඛිණෙය්‍යසම්පදා, දෙයාධම්මස්ස අපරිමිතසම්පදා, දායකසම්පදාති එතං පඤ්චවිධං වරං වරෙය්‍යං. එත්ථ ව “කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සතො”ති එතෙන ආරොග්‍යසම්පදා, “දිබ්බා භක්ඛා පාතුභවෙය්‍යු”න්ති එතෙන දෙයාධම්මසම්පදා, “සීලවන්තො ව යාවකා”ති එතෙන දක්ඛිණෙය්‍යසම්පදා, “දදතො මෙ න බියෙථා”ති එතෙන දෙයාධම්මස්ස අපරිමිතසම්පදා, “දත්වා නානුතපෙය්‍යහං, දදං චිත්තං පසාදෙය්‍ය”න්ති එතෙහි දායකසම්පදාති ඉමෙ පඤ්ච අත්ථා වරභාවෙන ඉච්ඡිතා. තෙ ව බො දානමයපුඤ්ඤස්ස යාවදෙව උළාරභාවායාති වෙදිතබ්බා.

එවං අඬ්ඤායො අත්තනො අප්පකාසයෙ පවෙදිතෙ තත්ථ නිසින්තො නීතිසත්ථෙ කතපරිවයො සොනකො නාම එකො පුරිසො තං අතිදානතො විච්ඡන්දිතුකාමො –

300. “න සබ්බචිත්තාති පරෙ පවෙච්ඡෙ, දදෙය්‍ය දානඤ්ච ධනඤ්ච රක්ඛෙ;
තස්මා හි දානා ධනමෙව සෙය්‍යො, අතිප්පදානෙන කුලා න භොන්ති.

301. “අදානමතිදානඤ්ච නප්පසංසන්ති පණ්ඩිතා,
තස්මා හි දානා ධනමෙව සෙය්‍යො,
සමෙන වත්තෙය්‍ය ස ධීරධම්මො”ති. –

ද්වේ ගාථා අභාසි. සින්ධකො එවං පුනපි විමංසිතුකාමො “න සබ්බවිත්තානී”ති ආදිමාහානි අපරෙ.

300. තත්ථ සබ්බවිත්තානීති සවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකප්පභෙදානි සබ්බානි විත්තුපකරණානි, ධනානීති අත්ථො. පරෙති පරමිහි, පරස්සාති අත්ථො . න පචෙච්ඡෙති න දදෙය්‍ය, “දක්ඛිණෙය්‍යා ලද්ධා”ති කත්වා කිඤ්චි අසෙසෙත්වා සබ්බසාපතෙය්‍යපරිච්චාගො න කාතබ්බොති අත්ථො. දදෙය්‍ය දානඤ්චාති සබ්බෙන සබ්බං දානධම්මො න කාතබ්බො, අථ බො අත්තනො ආයඤ්ච වයඤ්ච ජානිත්වා විභවානුරූපං දානඤ්ච දදෙය්‍ය. ධනඤ්ච රක්ඛෙති අලද්ධලාභලද්ධපරිරක්ඛණරක්ඛිතසම්බන්ධවසෙන ධනං පරිපාලෙය්‍ය.

“එකෙන භොගෙ භුඤ්ජෙය්‍ය, ද්විති කම්මං පයොජයෙ;
චතුත්ථඤ්ච නිධාපෙය්‍ය, ආපදාසු භවිස්සති”ති. (දී. නි. 3.265) –

චුත්තවිධිනා වා ධනං රක්ඛෙය්‍ය තම්මුලකත්තා දානස්ස. තයොපි මග්ගා අඤ්ඤමඤ්ඤවිසොධනෙන පටිසෙවිතබ්බානි හි නීතිවිත්තකා. තස්මා භීති යස්මා ධනඤ්ච රක්ඛන්තො දානඤ්ච කරොන්තො උභයලොකහිතාය පටිපන්නො භොති ධනමූලකඤ්ච දානං, තස්මා දානතො ධනමෙව සෙය්‍යො සුන්දරතරොති අතිදානං න කාතබ්බන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “අතිප්පදානෙන කුලා න භොන්ති”ති, ධනස්ස පමාණං අජානිත්වා දානස්ස තං නිස්සාය අතිප්පදානපසංගෙන කුලානි න භොන්ති නප්පවත්තන්ති, උච්ඡිජ්ජන්තිති අත්ථො.

301. ඉදානි විඤ්ඤානං පසංසිතමෙවත්ථං පතිට්ඨපෙන්නො “අදානමනිදානඤ්චා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අදානමනිදානඤ්චාති සබ්බෙන සබ්බං කට්ඨජුහික්ඛායපි තණ්ඩුලමුට්ඨියාපි අදානං, පමාණං අතික්කම්ත්වා පරිච්චාගසංඛාරානං අතිදානඤ්ච පණ්ඩිතා බුද්ධිමන්තො සපඤ්ඤජාතිකා නප්පසංසන්ති න වණ්ණෙය්‍යන්ති. සබ්බෙන සබ්බං අදානෙන හි සම්පරායිකතො අත්ථතො පරිබාහිරො භොති. අතිදානෙන දිට්ඨධම්මිකපචෙණි න පවත්ති. සමෙන වත්තෙය්‍යාති අවිසමෙන ලොකියසරික්ඛකෙන සමාහිතෙන මජ්ඣිමෙන ඤායෙන පවත්තෙය්‍ය. ස ධීරධම්මොති යා යථාචුත්තා දානාදානප්පවත්ති, සො ධීරානං ධිතිසම්පන්නානං නීතිනායකුසලානං ධම්මො, තෙහි ගතමග්ගොති දීපෙති.

තං සුත්වා අඬකුරො තස්ස අධිප්පායං පරිවත්තෙන්නො –

302. “අභො වත රෙ අභමෙව දජ්ජං, සන්නො ව මං සප්පුරිසා භජෙය්‍යං;
මෙසොව නින්නානි පරිපුරයන්නො, සන්තප්පෙය්‍ය සබ්බවනිබ්බකානං.

303. “යස්ස යාවනකෙ දිස්වා, මුඛවණ්ණො පසීදති;
දත්වා අත්තමනො භොති, තං සරං වසතො සුඛං.

304. “යස්ස යාවනකෙ දිස්වා, මුඛවණ්ණො පසීදති;
දත්වා අත්තමනො භොති, එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදා.

305. “පුබ්බෙව දානා සුමනො, දදං චිත්තං පසාදෙය්‍ය;
දත්වා අත්තමනො භොති, එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදා”ති. –

චතුහි ගාථාහි අත්තනා පටිපජ්ජිතබ්බවිධිං පකාසෙසි.

302. තත්ථ අභො වතාති සාධු වත. රෙති ආලපනං. අභමෙව දජ්ජන්ති අභං දජ්ජමෙව. අයඤ්ඤෙත්ථ සංඛ්ඛෙපත්ථො – මාණව, “දානා ධනමෙව සෙය්‍යො”ති යදි අයං නීතිකුසලානං වාදො තව භොතු, කාමං අභං දජ්ජමෙව. සන්නො ව මං සප්පුරිසා භජෙය්‍යන්ති තස්මිඤ්ච දානෙ සන්නො උපසන්නකායවච්චිතොසමාචාරා සප්පුරිසා සාධවො මං භජෙය්‍යං උපගච්ඡෙය්‍යං. මෙසොව නින්නානි පරිපුරයන්නොති අභං අභිප්පවස්සන්තො මහාමෙසො විය නින්නානි නින්තට්ඨානානි සබ්බෙසං වනිබ්බකානං අධිප්පායෙ පරිපුරයන්නො අභො වත තෙ සන්තප්පෙය්‍යන්ති.

303. යස්ස යාවනකෙ දිස්වාති යස්ස පුග්ගලස්ස සරමෙසිනො යාවනකෙ දිස්වා “පඨමං තාව උපට්ඨිතං වත මෙ පුඤ්ඤක්ඛෙත්ත”න්ති සද්ධාජාතස්ස මුඛවණ්ණො පසීදති, යථාවිභවං පන තෙසං දානං දත්වා අත්තමනො පිතිසොමනස්සෙහි ගහිතවිත්තො භොති. තන්ති යදෙත්ථ යාවකානං දස්සනං , තෙන ව දිස්වා චිත්තස්ස පසාදනං, යථාරහං දානං දත්වා ච අත්තමනා.

304. එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදාති එසා යඤ්ඤස්ස සම්පත්ති පාරිපුරි, නිප්ඵන්තිති අත්ථො.

305. පුබ්බෙව දානා සුමනොති “සම්පත්තිනං නිදානං අනුගාමිකං නිධානං නිධෙස්සාමී”ති මුඤ්චනවෙනනාය පුබ්බෙ එව දානුපකරණස්ස සම්පාදනතො පට්ඨාය සුමනො සොමනස්සජාතො භවෙය්‍ය. දදං චිත්තං පසාදෙය්‍යති දදන්තො දෙය්‍යධම්මං දක්ඛිණෙය්‍යහත්ථෙ පතිට්ඨාපෙන්නො “අසාරතො ධනතො සාරාදානං කරොමී”ති අත්තනො චිත්තං පසාදෙය්‍ය. දත්වා අත්තමනො භොතීති දක්ඛිණෙය්‍යානං දෙය්‍යධම්මං පරිච්චජිත්වා “පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තං නාම

මයා අනුට්ඨිතං, අහො සාධු සුට්ඨු” නි අත්තමනො පමුදිතමනො පිතිසොමනස්සජාතො හොති. එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදාති යා අයං පුබ්බවෙනනා මුඤ්ජවෙනනා අපරවෙනනාති ඉමෙසං කම්මඵලසද්ධානුගතනං සොමනස්සපරිග්ගහිතනං නිස්සන්තං වෙනනානං පාරිපුරි, එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදා දානස්ස සම්පත්ති, න ඉතො අඤ්ඤථාති අධිප්පායො.

එවං අඬිකුරො අත්තනො පටිපජ්ජනවිධිං පකාසෙත්වා භියොසොමත්තාය අභිවඩ්ඪමානදානජ්ඣාසයො දිවසෙ දිවසෙ මහාදානං පවත්තෙසි. තෙන තදා සබ්බරජ්ජාති උත්තඩ්ගලාති කත්වා මහාදානෙ දියාමානෙ පටිලද්ධසබ්බපකරණා මනුස්සා අත්තනො අත්තනො කම්මන්තෙ පහාය යථාසුඛං විවරිංසු, තෙන රාජුනං කොට්ඨාගාරාති පරික්ඛයං අගමංසු. තතො රාජානො අඬිකුරස්ස දූතං පාහෙසුං – “හොතො දානං නිස්සාය අම්මාකං ආයස්ස විනාසො අහොසි, කොට්ඨාගාරාති පරික්ඛයං ගතාති, තත්ථ යුත්තමත්තං ඤාතබ්බ”න්ති.

තං සුත්වා අඬිකුරො දක්ඛිණාපථං ගන්ත්වා දම්මවිසයෙ සමුද්දස්ස අවිදුරට්ඨානෙ මහතියො අනෙකදානසාලායො කාරාපෙත්වා මහාදානාති පවත්තෙත්තො යාවතායුකං යත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති. තස්ස දානවිභුතිඤ්ච සග්ගුපපත්තිඤ්ච දස්සෙත්තො සඩ්ධිතිකාරා –

- 306. “සට්ඨි වාහසහස්සාති, අඬිකුරස්ස නිවෙසනෙ;
හොජනං දියතෙ නිව්චං, පුඤ්ඤපෙක්ඛස්ස ජන්තුනො.
- 307. “තිසහස්සාති සුදා හි, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා;
අඬිකුරං උපජීවන්ති, දානෙ යඤ්ඤස්ස වාවටා.
- 308. “සට්ඨි පුරිසසහස්සාති, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා;
අඬිකුරස්ස මහාදානෙ, කට්ඨං ථාලෙන්ති මාණවා.
- 309. “සොළසිත්ථිසහස්සාති , සබ්බාලඬිකාරභුසිතා;
අඬිකුරස්ස මහාදානෙ, විධා පිණ්ඩෙන්ති නාරියො.
- 310. “සොළසිත්ථිසහස්සාති, සබ්බාලඬිකාරභුසිතා;
අඬිකුරස්ස මහාදානෙ, දබ්බිගාහා උපට්ඨිතා.
- 311. “බහුං බහුනං පාදාසි, චිරං පාදාසි බත්තියො;
සක්කව්වඤ්ච සහත්ථා ව, විත්තිකත්වා පුනජ්ජනං.
- 312. “බහු මාසෙ ව පක්ඛෙ ව, උතුසංචච්ඡරාති ව;
මහාදානං පවත්තෙසි, අඬිකුරො දීසමන්තරං.
- 313. “එවං දත්වා යජිත්වා ව, අඬිකුරො දීසමන්තරං;
සො භිත්වා මානුසං දෙහං, තාවතිංසුපගො අහු”ති. – ගාථා ආභංසු;

306. තථ සට්ඨි වාහසහස්සාති වාහානං සට්ඨිසහස්සාති ගන්ධසාලිතණ්ඩුලාදිපුරිතවාහානං සට්ඨිසහස්සාති. පුඤ්ඤපෙක්ඛස්ස දානජ්ඣාසයස්ස දානාධිමුත්තස්ස අඬිකුරස්ස නිවෙසනෙ නිව්චං දිවසෙ දිවසෙ ජන්තුනො සත්තකායස්ස හොජනං දියතෙති යොජනා.

307-8. තිසහස්සාති සුදා හීති තිසහස්සමත්තා සුදා හත්තකාරකා. තෙ ව බො පන පධානභූතා අධිප්පෙතා, තෙසු එකමෙකස්ස පන වචනකරා අනෙකාති වෙදිතබ්බා. “තිසහස්සාති සුදාන”න්ති ව පයන්ති. ආමුත්තමණිකුණ්ඩලාති නානාමණිවිචිත්තකුණ්ඩලධරා. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං, ආමුත්තකටකකට්ඨසුත්තාදිආභරණාපි තෙ අහෙසුං. අඬිකුරං උපජීවන්ති නං උපජිත්තස්සාය ජීවන්ති, තප්පට්ඨිකා හොන්තිති අත්ථො. දානෙ යඤ්ඤස්ස වාවටාති මහායාගසඤ්ඤිතස්ස යඤ්ඤස්ස දානෙ යජනෙ වාවටා උස්සුක්කං ආපන්නා. කට්ඨං ථාලෙන්ති මාණවාති නානජ්ජකාරානං බජ්ජහොජ්ජාදිආභාරවිසෙසානං පවනාය අලඬිකතපටියත්තා තරුණමනුස්සා කට්ඨාති ථාලෙන්ති විදාලෙන්ති.

309. විධාති විධාතබ්බාති හොජනයොග්ගාති කටුකහණ්ඩාති. පිණ්ඩෙන්ති පිසනවසෙන පයොජෙත්ති.

310. දබ්බිගාහාති කටච්ඡුගාහිකා. උපට්ඨිතාති පරිවෙසනට්ඨානං උපගන්ත්වා යීතා හොන්ති.

311. බහුන්ති මහන්තං පහුතිකං. බහුනන්ති අනෙකෙසං. පාදාසිති පකාරෙහි අදාසි. චිරන්ති චිරකාලං. විසතිවස්සසහස්සායුකෙසු හි මනුස්සෙසු සො උප්පන්නො. බහුං බහුනං චිරකාලඤ්ච දෙන්නො යථා අදාසි, තං දස්සෙතුං “සක්කව්වඤ්චා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සක්කව්වන්ති සාදරං, අනපවිද්ධං අනවඤ්ඤානං කත්වා. සහත්ථාති සහත්ථෙත, න ආණාපනමත්තෙන. විත්තිකත්වාති ගාරවබහුමානයොගෙන විත්තෙන කරිත්වා පුජෙත්වා. පුනජ්ජනන්ති බහුසො න එකවාරං, කතිපයවාරෙ වා අකත්වා අනෙකවාරං පාදාසිති යොජනා.

312. ඉදානි තමෙව පුනස්පුනං කරණං විභාවෙතුං “බහු මාසෙ වා”ති ගාථමාහංසු. තත්ථ බහු මාසෙති විත්තමාසාදිකෙ බහු අනෙකෙ මාසෙ. පක්ඛෙති කණ්ඨසුක්කභෙදෙ බහු පක්ඛෙ. උතුසංචච්ඡරානි වානි වසන්තගිම්හාදිකෙ බහු උතු ව සංචච්ඡරානි ව, සබ්බත්ථ අව්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. දීඝමන්තරන්ති දීඝකාලමන්තරං. එත්ථ ව “චිරං පාදාසී”ති චිරකාලං දානස්ස පවත්තිතභාවං වත්වා පුන තස්ස නිරන්තරමෙව පවත්තිතභාවං දස්සෙතුං “බහු මාසෙ”තිආදි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

313. එවන්ති වුත්තස්පකාරෙන. දන්වා යජිත්වා වානි අත්ථතො එකමෙව, කෙසඤ්චි දක්ඛිණෙය්‍යානං එකච්චස්ස දෙය්‍යාධම්මස්ස පරිච්චජනවසෙන දන්වා, පුන “බහුං බහුනං පාදාසී”ති වුත්තනයෙන අත්ථිකානං සබ්බෙසං යථාකාමං දෙන්තො මහායාගවසෙන යජිත්වා. සො භික්ඛා මානුසං දෙහං, තාවතිංසුපගො අහුති සො අඬ්ඤරො ආයුපරියොසානෙ මනුස්සත්ථභාවං පහාය පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන තාවතිංසදෙවනිකායුපගො අහොසී.

එවං තස්මිං තාවතිංසෙසු නිබ්බන්තිත්වා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තෙ අම්භාකං භගවතො කාලෙ ඉන්දකො නාම මාණුවො ආයස්මතො අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස පිණ්ඩාය වරන්තස්ස පසන්තමානසො කටච්ඡුභික්ඛං දාපෙසී. සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා ඛේතනගතස්ස පුඤ්ඤස්ස ආනුභාවෙන තාවතිංසෙසු මහිද්ධිකො මහානුභාවො දෙවපුත්තො හුන්වා නිබ්බන්තො දිබ්බෙති රූපාදීහි දසහි යානෙහි අඬ්ඤරං දෙවපුත්තං අභිභවිත්වා විරොචති. තෙන වුත්තං –

314. “කටච්ඡුභික්ඛං දන්වාන, අනුරුද්ධස්ස ඉන්දකො;
සො භික්ඛා මානුසං දෙහං, තාවතිංසුපගො අහු.

315. “දසහි යානෙහි අඬ්ඤරං, ඉන්දකො අතිරොචති;
රූපෙ සද්දෙ රසෙ ගන්ධෙ, ථොට්ඨබ්බෙ ව මනොරමෙ.

316. “ආයුනා යසසා චෙව, වණ්ණෙන ව සුඛෙන ව;
ආධිපච්චෙන අඬ්ඤරං, ඉන්දකො අතිරොචති”ති.

314-5. තත්ථ රූපෙති රූපභෙතු, අත්තතො රූපසම්පත්තිනිමිත්තන්ති අත්ථො. සද්දෙතිආදියුපි එසෙව නයො. ආයුනාති ජීවිතෙන. නනු ව දෙවානං ජීවිතං පරිච්ඡින්නස්පමාණං වුත්තං. සච්චං වුත්තං, තං පන යෙභුය්‍යාවසෙන. තථා හි එකච්චානං දෙවානං යොගවිපත්තිආදිනා අන්තරාමරණං හොතියෙව. ඉන්දකො පන තිස්සො වස්සකොට්ඨො සට්ඨි ව වස්සභගස්සානි පරිපුරෙතියෙව. තෙන වුත්තං “ආයුනා අතිරොචති”ති. යසසාති මහතියා පරිවාරසම්පත්තියා . වණ්ණෙනාති සණ්ඨානසම්පත්තියා. වණ්ණධාතුසම්පදා පන “රූපෙ”ති ඉමිනා වුත්තායෙව. ආධිපච්චෙනාති ඉස්සරියෙන.

එවං අඬ්ඤරෙ ව ඉන්දකෙ ව තාවතිංසෙසු නිබ්බන්තිත්වා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තෙසු අම්භාකං භගවා අභිසම්බොධිතො සත්තමෙ සංචච්ඡරෙ ආසාළ්හිපුණ්ණමායං සාවත්ථිනගරද්වාරෙ කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිහාරියං කත්වා අනුක්කමෙන තිපදච්ඡික්කමෙන තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා පාරිච්ඡන්තකමුලෙ පණ්ඩුකම්බලසීලායං යුගන්ධරපබ්බතෙ බාලසූරියො විය විරොචමානො දසහි ලොකධාතුහි සන්තිපතිතාය දෙවබ්‍රහ්මපරිසාය පුත්තිං අත්තතො සරීරස්පහාය අභිභවන්තො අභිධම්මං දෙසෙතුං නිසින්තො අවිදුරෙ නිසින්තං ඉන්දකං, ද්වාදසයොජනන්තරෙ නිසින්තං අඬ්ඤරඤ්ච දිස්වා දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තිවිභාවනත්ථං –

“මහාදානං තයා දින්තං, අඬ්ඤර දීඝමන්තරං;
අතිදුරෙ නිසින්තොසී, ආගච්ඡ මම සන්තිකෙ”ති. –

ගාථමාහ. තං සුන්වා අඬ්ඤරො “භගවා මයා චිරකාලං බහුං දෙය්‍යාධම්මං පරිච්චජිත්වා පවත්තිතම්පි මහාදානං දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තිවිරහෙන අඛේතනෙ වුත්තබ්ඡං විය න උළාරඵලං අහොසී, ඉන්දකස්ස පන කටච්ඡුභික්ඛාදානම්පි දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තියා සුඛේතනෙ වුත්තබ්ඡං විය අතිවිය උළාරඵලං ජාත”න්ති ආහ. තමත්ථං දස්සෙන්තෙ සඬ්භිතිකාරා –

317. “තාවතිංසෙ යදා බුද්ධො, සීලායං පණ්ඩුකම්බලෙ;
පාරිච්ඡන්තයමුලම්භි, විහාසී පුරිසුත්තමො.

318. “දසසු ලොකධාතුසු, සන්තිපතිත්වාන දෙවතා;
පයිරූපාසන්ති සම්බුද්ධං, වසන්තං නගමුද්ධති.

319. “න කොචි දෙවො වණ්ණෙන, සම්බුද්ධං අතිරොචති;
සබ්බෙ දෙවෙ අතික්කම්ම, සම්බුද්ධොව විරොචති.

320. “යොජනානි දස ද්වෙ ව, අඬ්ඤරොයං තදා අහු;
අවිදුරෙව බුද්ධස්ස, ඉන්දකො අතිරොචති.

321. “මලොකෙත්වාන සම්බුද්ධො, අඬ්ඤරඤ්චාපි ඉන්දකං;
දක්ඛිණෙය්‍යං සම්භාවෙන්තො, ඉදං වචනමබ්‍රවී.

322. “මහාදානං තයා දින්නං, අඬ්ඤාං දීඝමන්නරං;
අනිද්දරෙ නිසින්තොසි, ආගච්ඡ මම සන්නිකෙ.
323. “වොදිතො භාවිතත්තෙන, අඬ්ඤාං ඉදමබ්බි;
කිං මය්හං තෙන දානෙන, දක්ඛිණෙය්‍යෙන සුඤ්ඤතං.
324. “අයං සො ඉන්දකො යක්ඛො, දජ්ජා දානං පරිත්තකං;
අනිරොචනි අම්භෙහි, චන්දො තාරගණෙ යථා.
325. “උජ්ජඬ්ගලෙ යථා ඛෙත්තෙ, ඛිජං බහුමපි රොපිතං;
න විජුලං ඵලං හොති, නපි තොසෙති කස්සකං.
326. “තථෙව දානං බහුකං, දුස්සිලෙසු පතිට්ඨිතං;
න විජුලං ඵලං හොති, නපි තොසෙති දායකං.
327. “යථාපි හද්දකෙ ඛෙත්තෙ, ඛිජං අප්පමිපි රොපිතං;
සම්මා ධාරං පචෙච්ඡන්තෙ, ඵලං තොසෙසි කස්සකං.
328. “තථෙව සීලවන්තෙසු, ගුණවන්තෙසු තාදිසු;
අප්පකම්පි කතං කාරං, පුඤ්ඤං හොති මහජ්ජල”න්ති. — ගාථායො අවොචුං;

317. තත්ථ තාවතිංසෙති තාවතිංසභවනෙ. සිලායං පණ්ඩුකම්බලෙති පණ්ඩුකම්බලනාමකෙ සිලාසනෙ පුරිසුත්තමො බුද්ධො යදා විහාසිති යොජනා.

318. දසසු ලොකධාතුසු, සන්නිපතිත්වාන දෙවතානි ජාතිඛෙත්තසඤ්ඤිතෙසු දසසු චක්කවාළසහස්සෙසු කාමාවචරදෙවතා බ්‍රහ්මදෙවතා ව බුද්ධස්ස භගවතො පයිරුපාසනාය ධම්මස්සවනත්ථඤ්ච ඵකතො සන්නිපතිත්වා. තෙනාහ “පයිරුපාසන්නි සම්බුද්ධං, වසන්තං නගමුද්ධනී”ති, සිනෙරුමුද්ධනීති අත්ථො.

320. යොජනානි දස ද්වෙ ව, අඬ්ඤායං තදා අහුති අයං යථාචුත්තවරිතො අඬ්ඤායං තදා සත්ථු සම්මුඛකාලෙ දස ද්වෙ යොජනානි අන්තරං කත්වා අහු. සත්ථු නිසින්තට්ඨානතො ද්වාදසයොජනන්තරෙ යානෙ නිසින්තො අහොසිති අත්ථො.

323. වොදිතො භාවිතත්තෙනානි පාරම්පරිභාවිතාය අරියමග්ගභාවනාය භාවිතත්තෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන වොදිතො. කිං මය්හං තෙනානිආදිකා සත්ථු පටිවචනවසෙන අඬ්ඤායං චුත්තගාථා. දක්ඛිණෙය්‍යෙන සුඤ්ඤතන්ති යං දක්ඛිණෙය්‍යෙන සුඤ්ඤතං රිත්තකං චිරහිතං තදා මම දානං, තස්මා “කිං මය්හං තෙනා”ති අත්තතො දානපුඤ්ඤං හිලෙන්තො වදති.

324. යක්ඛොති දෙවපුත්තො. දජ්ජාති දත්වා. අනිරොචනි අම්භෙහිති අත්තනා මාදිසෙහි අතිවිය විරොචති. හීනි වා නිපාතමත්තං, අම්භෙ අතික්කම්ත්වා අභිභවිත්වා විරොචතිති අත්ථො. යථා කින්නි ආහ “චන්දො තාරගණෙ යථා”ති.

325-6. උජ්ජඬ්ගලෙති අතිවිය ථද්ධභූමිභාගෙ. “ඌසරෙ”ති කෙච්චි වදන්ති. රොපිතන්ති චුත්තං, වපිත්වා වා උද්ධරිත්වා වා පුන රොපිතං. නපි තොසෙතිති න නන්දයති, අප්පඵලතාය වා තුට්ඨිං න ජනෙති. තථෙවනි යථා උජ්ජඬ්ගලෙ ඛෙත්තෙ බහුමපි ඛිජං රොපිතං විජුලඵලං උළාරඵලං න හොති, තතො ඵව කස්සකං න තොසෙති, තථා දුස්සිලෙසු සීලචරිතෙසු බහුකම්පි දානං පතිට්ඨාපිතං විජුලඵලං මහජ්ජලං න හොති, තතො ඵව දායකං න තොසෙතිති අත්ථො.

327-8. යථාපි හද්දකෙති ගාථාද්වයස්ස චත්තවිපරියායෙන අත්ථයොජනා වෙදිතඛිබා. තත්ථ සම්මා ධාරං පචෙච්ඡන්තෙති වුට්ඨිධාරං සම්මදෙව පචත්තෙන්තෙ, අත්ථඬ්ඨිමාසං අනුදසාහං අනුපඤ්චාහං දෙවෙ වස්සන්තෙති අත්ථො. ගුණවන්තෙසුති කුසානාදිගුණයුත්තෙසු. තාදිසුති ඉට්ඨාදිසු තාදිලක්ඛණජපත්තෙසු. කාරන්ති ලිඬ්ගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, උපකාරොති අත්ථො. කිදිසො උපකාරොති ආහ “පුඤ්ඤ”න්ති.

329. “විවෙය්‍ය දානං දාතඛිබං, යත්ථ දින්නං මහජ්ජලං;
විවෙය්‍ය දානං දත්වාන, සග්ගං ගච්ඡන්ති දායකා.

330. “විවෙය්‍ය දානං සුගතජ්ජසට්ඨං, යෙ දක්ඛිණෙය්‍යා ඉධ ජීවලොකෙ;
ඵතෙසු දින්නානි මහජ්ජලානි, ඛිජානි චුත්තානි යථා සුඛෙත්තෙ”ති. —

අයං සඬ්ඨිතිකාරෙහි යපිතා ගාථා.

329. තත්ථ විවෙය්‍යානි විචින්නවා, පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං පඤ්ඤාය උපපරික්ඛිත්වා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවානි.

තයිදං අඬකුරපෙනවත්ථු සත්ථාරා තාවතිංසභවනෙ දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං පුරතො දක්ඛිණෙයාසම්පත්තිවිභාවනත්ථං “මහාදානං තයා දින්න”න්තිආදිනා අත්තනා සමුට්ඨාපිතං, තත්ථ තයො මාසෙ අභිධම්මං දෙසෙත්වා මහාපචාරණාය දෙවගණපරිවුතො දෙවදෙවො දෙවලොකතො සඬකස්සනගරං ඔතරිත්වා අනුක්කමෙන සාවත්ථිං පත්වා ජෙනවනෙ විහරන්තො චතුපරිසමජ්ඣෙ දක්ඛිණෙයාසම්පත්තිවිභාවනත්ථමෙව “යස්ස අත්ථාය ගච්ඡාමා”තිආදිනා විත්ථාරතො දෙසෙත්වා චතුසච්චකථාය දෙසනාය කුටං ගණ්හි. දෙසනාවසානෙ තෙසං අනෙකකොට්ඨාසසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

අඬකුරපෙනවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උත්තරමාතුපෙනිවත්ථුවණ්ණනා

දිවාච්චාරගතං භික්ඛුන්ති ඉදං උත්තරමාතුපෙනිවත්ථු. තත්‍රායං අත්ථවිභාවනා – සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ පට්මමහාසඬගීතියා පවත්තිතාය ආයස්මො මහාකච්චායනො ද්වාදසහි භික්ඛුහි සද්ධිං කොසම්බියා අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ විහාසි. තෙන ව සමයෙන රඤ්ඤො උදෙනස්ස අඤ්ඤාතරො අමච්චො කාලමකාසි, තෙන ව පුබ්බෙ නගරෙ කම්මන්තා අධිට්ඨිතා අහෙසුං. අථ රාජා තස්ස පුත්තං උත්තරං නාම මාණවං පක්කොසාපෙත්වා “ත්වඤ්ච පිතරා අධිට්ඨිතෙ කම්මන්තෙ සමනුසාසා”ති තෙන ධීතට්ඨානෙ යපෙසි.

සො ව සාධුති සම්පට්ච්ඡිත්වා එකදිවසං නගරපටිසඬබරණියානං දාරුනං අත්ථාය වඩ්ඪකියො ගහෙත්වා අරඤ්ඤං ගතො. තත්ථ ආයස්මතො මහාකච්චායනත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං උපගන්ත්වා ථෙරං තත්ථ පංසුකුලච්චරධරං විචිත්තං නිසින්නං දිස්වා ඉරියාපටෙයෙව පසිදිත්වා කතපටිසන්ථාරො වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. ථෙරො තස්ස ධම්මං කටෙසි. සො ධම්මං සුත්වා රතනත්තයෙ සඤ්ජාතප්පසාදො සරණෙසු පතිට්ඨාය ථෙරං නිමන්තෙසි – “අධිවාසෙථ මෙ, භන්තෙ, ස්වාතනාය භත්තං සද්ධිං භික්ඛුහි අනුකම්පං උපාදායා”ති. අධිවාසෙසි ථෙරො තුණ්හිභාවෙන. සො තතො නික්ඛම්ත්වා නගරං ගන්ත්වා අඤ්ඤෙසං උපාසකානං ආවික්ඛි – “ථෙරො මයා ස්වාතනාය නිමන්තිතො, තුම්හෙහිපි මම දානග්ගං ආගන්තබ්බං”න්ති.

සො දුතියදිවසෙ කාලස්සෙව පණිතං බාදනියං භොජනියං පටියාදාපෙත්වා කාලං ආරොවාපෙත්වා සද්ධිං භික්ඛුහි ආගච්ජන්තස්ස ථෙරස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා වන්දිත්වා පුරක්ඛත්වා ගෙහං පවෙසෙසි. අථ මහාරහකප්පියපච්චත්ථරණඅත්ථතෙසු ආසනෙසු ථෙරෙ ව භික්ඛුසු ව නිසින්නෙසු ගන්ධපුප්ඵ්ඨපෙහි පූජං කත්වා පණිතෙන අන්තපානෙන තෙ සන්තප්පෙත්වා සඤ්ජාතප්පසාදො කතඤ්ජලී අනුමොදනං සුණ්ත්වා කතභත්තානුමොදනෙ ථෙරෙ ගච්ජන්තෙ පත්තං ගහෙත්වා අනුගච්ජන්තො නගරතො නික්ඛම්ත්වා පටිනිවත්තන්තො “භන්තෙ, තුම්හෙහි නිව්චං මම ගෙහං පටිසිතබ්බං”න්ති යාවිත්වා ථෙරස්ස අධිවාසනං ඤාත්වා නිවත්ති. එවං සො ථෙරං උපට්ඨන්තො තස්ස ඔවාදෙ පතිට්ඨාය සොනාපත්තිථරං පාපුණි, විහාරඤ්ච කාරෙසි, සබ්බෙ ව අත්තනො ඤාතකෙ සාසනෙ අභිප්පසන්තො අකාසි.

මාතා පනස්ස මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතවිත්තා හුත්වා එවං පරිහාසි – “යං ත්වං මම අනිච්ජන්තියා එව සමණානං අන්තපානං දෙසි, තං තෙ පරලොකෙ ලොභිතං සම්පජ්ජතු”ති. එකං පන මොරපිඤ්ජකලාපං විහාරමහදිවසෙ දියාමානං අනුජාති. සා කාලං කත්වා පෙතයොනියං උප්පජ්ජි, මොරපිඤ්ජකලාපදානානුමොදනෙන පනස්සා කෙසා නිලා සිනිද්ධා වෙල්ලිතග්ගා සුබ්බා දිසා ව අහෙසුං. සා යදා ගඬගානදිං “පානියං පිවිස්සාමි”ති ඔතරති, තදා නදී ලොහිතපුරා හොති. සා පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි බුජ්ජිපාසාභිභූතා විවරිත්වා එකදිවසං කඬබාරෙවතත්ථෙරං ගඬගාය තිරෙ දිවාච්චාරං නිසින්නං දිස්වා අත්තනා අත්තනො කෙසෙහි පටිච්ඡාදෙත්වා උපසඬකම්ත්වා පානියං යාවි. තං සන්ධාය වුත්තං –

331. “දිවාච්චාරගතං භික්ඛුං, ගඬගානිරෙ නිසින්නකං;
තං පෙති උපසඬකම්ම, දුබ්බණ්ණා භීරුදස්සනා.

332. “කෙසා වස්සා අතිදිසා, යාවභූමාවලම්බරෙ;
කෙසෙහි සා පටිච්ජන්තා, සමණං එතදබ්බවි”ති. –

ඉමා ද්වෙ ගාථා සඬගීතිකාරකෙහි ඉධ ආදිතො යටිතා.

තත්ථ භීරුදස්සනාති භයානකදස්සනා. “රුද්දදස්සනා”ති වා පායො, බිභව්ජභාරියදස්සනාති අත්ථො. යාවභූමාවලම්බරෙති යාව භූමි, තාව ඔලම්බන්ති. පුබ්බෙ “භික්ඛු”න්ති ව පච්ඡා “සමණ”න්ති ව කඬබාරෙවතත්ථෙරමෙව සන්ධාය වුත්තං.

සා පන පෙති ථෙරං උපසඬකම්ත්වා පානියං යාවන්ති –

333. “පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි, යතො කාලකතා අහං;
නාභිජානාමි භුත්තං වා, පීතං වා පන පානියං;
දෙහි ත්වං පානියං භන්තෙ, තසිතා පානියාය මෙ”ති. – ඉමං ගාථමාහ;

333. තත්ථ නාභිජානාමි භුත්තං වානි එවං දීඝමන්තරෙ කාලෙ භොජනං භුත්තං වා පානියං පිතං වා නාභිජානාමි, න භුත්තං න පිතන්ති අත්ථො. තස්සිතානි පිපාසිතා. පානියායාති පානියත්ථාය ආභිණ්ඩන්තියා මෙ පානියං දෙහි, භන්තෙති යොජනා.

ඉතො පරං —

334. “අයං සීතොදිකා ගඬගා, හිමවන්තතො සන්දති;
පිව එත්තො ගහෙත්වාන, කිං මං යාවසි පානියං.
335. “සවාහං භන්තෙ ගඬගාය, සයං ගණ්භාමි පානියං;
ලොහිතං මෙ පරිවත්තති, තස්මා යාවාමි පානියං.
336. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, ගඬගා තෙ භොති ලොහිතං.
337. “පුත්තො මෙ උත්තරො නාම, සද්ධො ආසි උපාසකො;
සො ව මය්හං අකාමාය, සමණානං පවෙච්ඡති.
338. “චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
තමහං පරිභාසාමි, මච්ඡෙරෙන උපද්දතා.
339. “යං ත්වං මය්හං අකාමාය, සමණානං පවෙච්ඡසි;
චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං.
340. “එතං තෙ පරලොකස්මිං, ලොහිතං භොතු උත්තරං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, ගඬගා මෙ භොති ලොහිතං”න්ති. —

ඉමා ථෙරස්ස ව පෙනියා ව වචනපටිවචනගාථා.

334. තත්ථ හිමවන්තතොති මහතො හිමස්ස අත්ථිතාය “හිමවා”ති ලද්ධනාමතො පබ්බතරාජතො. සන්දතීති පවත්තති. එත්තොති ඉතො මහාගඬගාතො. කිත්ති කස්මා මං යාවසි පානියං, ගඬගානදිං ඔතරිත්වා යථාරූචි පිවාති දස්සෙති.

335. ලොහිතං මෙ පරිවත්තතීති උදකං සන්දමානං මය්හං පාපකම්මඵලෙන ලොහිතං හුත්වා පරිවත්තති පරිණමති, තාය ගහිතමත්තං උදකං ලොහිතං ජායති.

337-40. මය්හං අකාමායාති මම අනිච්ඡන්තියා. පවෙච්ඡතීති දෙති. පච්චයන්ති ගිලානපච්චයං. එතන්ති යං එතං චීවරාදිකං පච්චයජාතං සමණානං පවෙච්ඡසි දෙසි, එතං තෙ පරලොකස්මිං ලොහිතං භොතු උත්තරාති අභිසප්තවසෙන කතං පාපකම්මං, තස්ස විපාකෙනාති යොජනා.

අථායස්මා රෙවතො තං පෙනිං උද්දස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස පානියං අදාසි, පිණ්ඩාය වරිත්වා භත්තං ගහෙත්වා හික්ඛුනමදාසි, සඬ්ඝකාරකුටාදිතො පංසුකුලං ගහෙත්වා ධොවිත්වා හිසිඤ්ච විමිලිකඤ්ච කත්වා හික්ඛුනං අදාසි, තෙන වස්සා පෙනියා දිබ්බසම්පන්නියො අහෙසුං. සා ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අත්තනා ලද්ධදිබ්බසම්පන්නිං ථෙරස්ස දස්සෙසි. ථෙරො තං පවත්තිං අත්තනො සන්තිකං උපගතානං චතුත්තං පරිසානං පකාසෙත්වා ධම්මකථං කථෙසි. තෙන මහාජනො සඤ්ජාතසංවෙගො විගතමලමච්ඡෙරො හුත්වා දානසිලාදිකුසලධම්මාභිරතො අභොසිති. ඉදං පන පෙනවත්ථු දුතියසඬ්ඝීතියං සඬ්ඝහං ආරුළුභන්ති දට්ඨබ්බං.

උත්තරමාතුපෙනිවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. සුත්තපෙනවත්ථුචණ්ණනා

අහං පුරෙ පබ්බජිතස්ස හික්ඛුනොති ඉදං සුත්තපෙනවත්ථු. තස්ස කා උප්පත්ති? සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ අම්භාකං සන්ථරි අනුප්පන්නෙයෙව සත්තන්තං වස්සසතානං උපරි අඤ්ඤතරො දාරකො එකං පච්චෙකඛුද්ධං උපට්ඨති. තස්ස මාතා තස්මිං වයප්පත්තෙ තස්සත්ථාය සමානකුලතො අඤ්ඤතරං කුලධීතරං ආනෙසි. විවාහදිවසෙයෙව ව සො කුමාරො සභායෙහි සද්ධිං න්භාසිතුං ගතො අභිනා දට්ඨො කාලමකාසි, “යක්ඛගාහෙනා”තිපි වදන්ති. සො පච්චෙකඛුද්ධස්ස උපට්ඨානෙන බහුං කුසලකම්මං කත්වා ඨිතොපි තස්සා දාරිකාය පටිබද්ධවිත්තතාය විමානපෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති, මහිද්ධිකො පන අභොසි මහානුභාවො.

අථ සො තං දාරිකං අත්තනො විමානං නෙතුකාමො “කෙන නු බො උපායෙන එසා දිට්ඨධම්මවෙදනීයකම්මං කත්වා මයා සද්ධිං ඉධ අභිරමෙය්‍යා”ති තස්සා දිබ්බභොගසම්පන්නියා අනුභවනහෙතුං චිම්සන්තො පච්චෙකඛුද්ධං

විවරකම්මං කරොන්තං දිස්වා මනුස්සරූපෙන ගන්ත්වා වන්දිත්වා “කිං, හන්තෙ, සුත්තකෙන අත්ථො අත්ථී”ති ආහ. “විවරකම්මං කරොමි, උපාසකා”ති. “තෙන හි, හන්තෙ, අසුකස්මිං යානෙ සුත්තභික්ඛං වරටා”ති තස්සා දාරිකාය ගෙහං දස්සෙසි. පච්චෙකඛුද්ධො තත්ථ ගන්ත්වා සරද්ථාරෙ අට්ඨාසි. අථ සා පච්චෙකඛුද්ධං තත්ථ ධීතං දිස්වා පසන්තමානසා “සුත්තකෙන මෙ අයොගා අත්ථීකො”ති ඤත්වා එකං සුත්තගුළං අදාසි. අථ සො අමනුස්සො මනුස්සරූපෙන තස්ස දාරිකාය සරං ගන්ත්වා තස්සා මාතරං යාවිත්වා තාය සද්ධිං කතිපාහං වසිත්වා තස්සා මාතුයා අනුග්ගහත්ථං තස්මිං ගෙහෙ සබ්බභාජනානි හිරඤ්ඤසුචණ්ණස්ස පුරෙත්වා සබ්බත්ථ උපරි නාමං ලිඛි “ඉදං දෙවදත්තියං ධනං න කෙනවි ගහෙනබ්බ”න්ති, තඤ්ච දාරිකං ගහෙත්වා අත්තනො විමානං අගමාසි. තස්සා මාතා පහුතං ධනං ලභිත්වා අත්තනො ඤාතකානං කපණ්දධිකාදිනඤ්ච දත්වා අත්තනා ව පරිභුඤ්ජිත්වා කාලං කරොන්ති “මම ධිතා ආගච්ඡති වෙ, ඉදං ධනං දස්සෙටා”ති ඤාතකානං කටෙත්වා කාලමකාසි.

තතො සත්තන්තං වස්සසතානං අච්චයෙන අම්භාකං හගවති ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන සාවත්ථියං විහරන්තෙ තස්සා ඉත්ථියා තෙන අමනුස්සෙන සද්ධිං වසන්තියා උක්කණ්ඨා උප්පජ්ජි. සා තං “සාධු, අයාපුත්ත, මං සකඤ්ඤෙව ගෙහං පටිනෙහි”ති වදන්ති –

341. “අහං පුරෙ පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො,
සුත්තං අදාසිං උපසඬකම්ම යාවිතා;
තස්ස විපාකො විපුලඵලපලබ්භති,
බහුකා ව මෙ උප්පජ්ජරෙ වත්ථකොට්ඨො.
342. “පුප්ඵාභිකිණ්ණං රමිතං විමානං, අනෙකච්ඡිත්තං නරනාරිසෙවිතං;
සාහං භුඤ්ජාමි ව පාරුපාමි ව, පහුතච්ඡිත්තා න ව තාව ඛියති.
343. “තස්සෙව කම්මස්ස විපාකමන්වයා, සුඛඤ්ච සාතඤ්ච ඉධුපලබ්භති;
සාහං ගන්ත්වා පුනදෙව මානුසං, කාහාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත ම”න්ති. –

ඉමා ගාථා අභාසි.

341. තත්ථ “පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො”ති ඉදං පච්චෙකඛුද්ධං සද්ධාය වුත්තං. සො හි කාමාදිමලානං අත්තනො සන්තානතො අනවසෙසතො පබ්බාජිතත්තා පහිනත්තා පරමත්ථතො “පබ්බජිතො”ති, හින්තකිලෙසත්තා “භික්ඛු”ති ව වත්තබ්බතං අරහති. සුත්තන්ති කප්පාසියසුත්තං. උපසඬකම්මානි මය්හං ගෙහං උපසඬකම්මිත්වා. යාවිතානි “උද්දිස්ස අරියා තිට්ඨන්ති, එසා අරියාන යාවතා”ති (ජා. 1.7.59) එවං වුත්තාය කායවිඤ්ඤත්තිපයොගසඬබ්බාතාය භික්ඛාවරියාය යාවිතා. තස්සානි තස්ස සුත්තදානස්ස. විපාකො විපුලඵලපලබ්භතීති විපුලඵලො උළාරඋදයො මහාඋදයො විපාකො එතරගි උපලබ්භති පච්චනුභවියති. බහුකානි අනෙකා. වත්ථකොට්ඨොති වත්ථානං කොට්ඨො, අනෙකසතසහස්සපහෙදානි වත්ථානීති අත්ථො.

342. අනෙකච්ඡිත්තන්ති නානාවිධච්ඡිත්තකම්මං, අනෙකෙහි වා මුත්තාමණිආදීහි රතනෙහි විචිත්තරූපං. නරනාරිසෙවිතන්ති පරිවාරකභූතෙහි නරෙහි නාරිහි ව උපසෙවිතං. සාහං භුඤ්ජාමිති සා අහං තං විමානං පරිභුඤ්ජාමි. පාරුපාමිති අනෙකාසු වත්ථකොට්ඨසු ඉච්ඡිතිච්ඡිතං නිවාසෙමි වෙව පරිදහාමි ව. පහුතච්ඡිත්තානි පහුතච්ඡිත්තූපකරණා මහද්ධනා මහාභොගා. න ව තාව ඛියතීති තඤ්ච චිත්තං න ඛියති, න පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡති.

343. තස්සෙව කම්මස්ස විපාකමන්වයානි තස්සෙව සුත්තදානමයපුඤ්ඤකම්මස්ස අත්ථයා පච්චයා හෙතුභාවෙන විපාකභූතං සුඛං, ඉට්ඨමධුරසඬබ්බතං සාතඤ්ච ඉධ ඉමස්මිං විමානෙ උපලබ්භති. ගන්ත්වා පුනදෙව මානුසන්ති පුන එව මනුස්සලොකං උපගන්ත්වා. කාහාමි පුඤ්ඤානීති මය්හං සුඛවිසෙසනිප්ථාදකානි පුඤ්ඤානි කරස්සාමි, යෙසං වා මයා අයං සම්පත්ති ලද්ධානි අධිප්පායො. නයයාපුත්ත මන්ති, අයාපුත්ත, මං මනුස්සලොකං නය, නෙහිති අත්ථො.

තං සුත්වා සො අමනුස්සො තස්සා පටිබද්ධච්ඡිත්තතාය අනුක්කම්පාය ගමනං අනිච්ඡන්තො –

344. “සත්ත තුවං වස්සසතා ඉධාගතා,
ජිණ්ණා ව වුඩ්ඪා ව තහිං හවිස්සසි;
සබ්බෙව තෙ කාලකතා ව ඤාතකා,
කිං තත්ථ ගන්ත්වාන ඉතො කරිස්සසි”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ සත්තානි විහත්තිලොපෙන නිද්දෙසො, නිස්සක්කෙ වා එතං පච්චත්තවචනං. වස්සසතානි වස්සසතතො, සත්තහි වස්සසතෙහි උද්ධං තුවං ඉධාගතා ඉමං විමානං ආගතා, ඉධාගතාය තුය්හං සත්ත වස්සසතානි භොන්තිති අත්ථො. ජිණ්ණා ව වුඩ්ඪා ව තහිං හවිස්සසිති ඉධ දිබ්බෙහි උතුආභාරෙහි උප්පම්භිතත්තභාවා කම්මානුභාවෙන එත්තකං කාලං දහරාකාරෙනෙව ධීතා. ඉතො පන ගතා කම්මස්ස ව පරික්ඛිණත්තා මනුස්සානඤ්ච උතුආභාරවසෙන ජරාජිණ්ණා වයොවුඩ්ඪා ව තහිං මනුස්සලොකෙ හවිස්සසි. කින්නි? සබ්බෙව තෙ කාලකතා ව

ඥානකානි දීපස්ස අද්ධුනො ගතත්තා තව ඥානයොපි සබ්බෙ එව මනා, තස්මා ඉතො දෙවලොකතො තත්ථ මනුස්සලොකං ගන්ත්වා කිං කරිස්සසී, අවසෙසමිපි ආයුඤ්ච ඉධෙව බෙපෙහි, ඉධ වසාහිති අධිප්පායො.

එවං තෙන චුත්තා සා තස්ස වචනං අසද්දහන්ති පුනදෙව –

345. “සත්තෙව වස්සානි ඉධාගතාය මෙ, දිබ්බඤ්ච සුඛඤ්ච සමප්පිතාය;
සාහං ගන්ත්වා පුනදෙව මානුසං, කාහාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත ම”න්ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ සත්තෙව වස්සානි ඉධාගතාය මෙති, අයාපුත්ත, මය්හං ඉධාගතාය සත්තෙව වස්සානි මඤ්ඤෙ විතිවත්තානි. සත්ත වස්සසතානි දිබ්බසුඛසමප්පිතාය බහුමිපි කාලං ගතං අසල්ලක්ඛෙන්ති එවමාහ.

එවං පන තාය චුත්තො සො විමානපෙතො නානප්පකාරං තං අනුසාසිත්වා “ත්ථං ඉදානි සත්තාහතො උත්තරි තත්ථ න ජීවිස්සසී, මාතුයා තෙ නික්ඛිත්තං මයා දින්නං ධනං අත්ථී, තං සමණබ්‍රාහ්මණානං දත්වා ඉධෙව උප්පත්තිං පත්ථෙහි”ති වත්වා තං බාහායං ගහෙන්වා ගාමමජ්ඣෙය්‍යං යපෙන්වා “ඉධාගතෙ අඤ්ඤෙපි ජනෙ ‘යථාබලං පුඤ්ඤානි කරොපා’ති ඔවදෙය්‍යාසී”ති වත්වා ගතො. තෙන චුත්තං –

346. “සො තං ගහෙන්වාන පසස්භ බාහායං, පච්චානයිත්වාන ථෙරිං සුදුබ්බලං;
වජ්ජෙසී ‘අඤ්ඤමිපි ජනං ඉධාගතං, කරොප පුඤ්ඤානි සුබුපලබ්භති’”ති.

තත්ථ සොති සො විමානපෙතො. තත්ති තං ඉත්ථී. ගහෙන්වාන පසස්භ බාහායන්ති පසස්භ නෙතා විය බාහායං තං ගහෙන්වා. පච්චානයිත්වානානි තස්සා ජාතසංවුඩ්ඪගාමං පුනදෙව ආනයිත්වා. ථෙරින්ති ථාවරිං, ජිණ්ණං වුඩ්ඪන්ති අත්ථො. සුදුබ්බලන්ති ජරාජිණ්ණතාය එව සුට්ඨු දුබ්බලං. සා කිර තතො විමානතො අපගමනසමනන්තරමෙව ජිණ්ණා වුඩ්ඪා මහල්ලිකා අද්ධතො වයොඅනුප්පත්තා අහොසී. වජ්ජෙසීති වදෙය්‍යාසී. වත්තබ්බවචනාකාරඤ්ච දස්සෙතුං “අඤ්ඤමිපි ජන”න්තිආදි චුත්තං. තස්සත්ථො – හද්දෙ, ත්වමිපි පුඤ්ඤං කරොය්‍යාසී, අඤ්ඤමිපි ජනං ඉධ තව දස්සන්ත්වාය ආගතං “හදුමුඛා, ආදිත්තං සීසං වා වෙලං වා අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වාපි දානසීලාදීනි පුඤ්ඤානි කරොපාති, කතෙ ව පුඤ්ඤෙ එකංසෙනෙව තස්ස ඵලභුතං සුඛං උපලබ්භති, න එත්ථ සංසයො කාතබ්බො”ති වදෙය්‍යාසී ඔවදෙය්‍යාසීති.

එවඤ්ච වත්වා තස්මිං ගතෙ සා ඉත්ථී අත්තතො ඥානකානං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තෙසං අත්තානං ජානාපෙත්වා තෙහි නිය්‍යාදිතධනං ගහෙන්වා සමණබ්‍රාහ්මණානං දානං දෙන්ති අත්තතො සන්තිකං ආගතාගතානං –

347. “දිට්ඨා මයා අකතෙන සාධුනා, පෙනා විහඤ්ඤන්ති තථෙව මනුස්සා;
කම්මඤ්ච කත්වා සුඛවෙදනීයං, දෙවා මනුස්සා ව සුඛෙ යිතා පජා”ති. –

ගාථාය ඔවාදමදාසී.

තත්ථ අකතනානි අනිබ්බන්තිතෙන අත්තනා අනුපවිතෙන. සාධුනානි කුසලකම්මෙන, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණවචනං. විහඤ්ඤන්තිති විසානං ආපජ්ජන්ති. සුඛවෙදනීයන්ති සුඛවිපාකං පුඤ්ඤකම්මං. සුඛෙ යිතානි සුඛෙ පතිට්ඨිතා. “සුඛෙය්‍යිතා”ති වා පායො, සුඛෙන අභිවුඩ්ඪා ජීතානි අත්ථො. අයඤ්ඤෙන්ථ අධිප්පායො – යථා පෙනා තථෙව මනුස්සා අකතෙන කුසලෙන, කතෙන ව අකුසලෙන විහඤ්ඤමානා බුජ්ජිපාසාදිනා විසානං ආපජ්ජන්තා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා දිට්ඨා මයා. සුඛවෙදනීයං පන කම්මං කත්වා තෙන කතෙන කුසලකම්මෙන, අකතෙන ව අකුසලකම්මෙන දෙවමනුස්සපරියාපන්තා පජා සුඛෙ යිතා දිට්ඨා මයා, අත්තපච්චක්ඛමෙනං, තස්මා පාපං දුරතොව පරිවජ්ජෙන්තා පුඤ්ඤකිරියාය යුත්තපයුත්තා හොපාති.

එවං පන ඔවාදං දෙන්ති සමණබ්‍රාහ්මණාදීනං සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙන්වා සත්තමෙ දිවසෙ කාලං කත්වා තාවතීංසෙසු නිබ්බන්ති. භික්ඛු තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී, විසෙසතො ව පච්චෙකබුද්ධෙසු පවත්තිතදානස්ස මහප්ඵලතං මහානිසංසතඤ්ච පකාසෙසී. තං සුත්වා මහාජනො විගතමලමච්ඡෙරො දානාදිපුඤ්ඤාභිරතො අහොසීති.

සුත්තපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. කණ්ණමුණ්ඩපෙතිවත්ථුවණ්ණනා

සොණ්ණසොපානඵලකානි ඉදං සත්ථරි සාවත්ථීයං විහරන්තෙ කණ්ණමුණ්ඩපෙතිං ආරබ්භ චුත්තං. අතීතෙ කිර කස්සපබුද්ධකාලෙ කිමීලනගරෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො සොතාපන්නො පඤ්චහි උපාසකසතෙහි සද්ධිං සමානච්ඡන්දො හුත්වා ආරාමරොපනසෙතුවන්ධනවඩ්ඪකමනකරණාදීසු පුඤ්ඤකම්මෙසු පසුතො හුත්වා විහරන්තො සඩ්ධස්ස විහාරං කාරෙන්වා තෙහි සද්ධිං කාලෙන කාලං විහාරං ගච්ඡති. තෙසං භරියායොපි උපාසිකා හුත්වා

අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සමග්ගා මාලාගන්ධවිලෙපනාදිහත්ථා කාලෙන කාලං විහාරං ගච්ඡන්තියො අන්තරාමග්ගෙ ආරාමසභාදිසු විස්සමිත්වා ගච්ඡන්ති.

අටේකදිවසං කතිපයා ධුත්තා එකිස්සා සභාය සන්තිසින්නා තාසු තත්ථ විස්සමිත්වා ගතාසු තාසං රූපසම්පන්නිං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා තාසං සීලාචාරගුණසම්පන්නතං ඤාත්වා කථං සමුට්ඨාපෙසුං. “කො ඵතාසු එකිස්සාපි සීලභෙදං කාතුං සමත්ථො”ති. තත්ථ අඤ්ඤාතරො “අහං සමත්ථො”ති ආහ. තෙ තෙන “සහස්සෙන අබ්භුතං කරොමා”ති අබ්භුතං අකංසු. සො අනෙකෙහි උපායෙහි වායමමානො තාසු සහං ආගතාසු සුමුඤ්චිතං සත්තතන්ති. මධුරස්සරං විණං වාදෙන්තො මධුරෙනෙව සරෙන කාමපටිසංයුත්තගීතානි ගායන්තො ගීතසද්දෙන තාසු අඤ්ඤාතරං ඉත්ථිං සීලභෙදං පාපෙන්තො අතිවාරිනිං කත්වා තෙ ධුත්තෙ සහස්සං පරාජෙසි. තෙ සහස්සපරාජිතා තස්සා සාමිකස්ස ආරොවෙසුං. සාමිකො තං පුච්ඡි – “කිං ත්වං ඵවරූපා, යථා තෙ පුරිසා අවොචු”න්ති. සා “නාහං ඊදිසං ජානාමි”ති පටික්ඛිපිත්වා තස්මිං අසද්දහන්තෙ සමීපෙ යීතං සුනතං දස්සෙත්වා සපථං අකාසි “සවෙ මයා තාදිසං පාපකම්මං කතං, අයං ඡින්නකණ්ණො කාළසුනතො තත්ථ තත්ථ භවෙ ජාතං මං බාදතු”ති. ඉතරාපි පඤ්චසතා ඉත්ථියො තං ඉත්ථිං අතිවාරිනිං ජානන්ති කිං අයං තථාරූපං පාපං අකාසි, උදාහු නාකාසි”ති වොදිතා “න මයං ඵවරූපං ජානාමා”ති මුසා වත්වා “සවෙ මයං ජානාම, භවෙ භවෙ එතිස්සායෙව දාසියො භවෙය්‍යාමා”ති සපථං අකංසු.

අථ සා අතිවාරිනී ඉත්ථි තෙනෙව විජ්ජට්ඨාරෙන ඩස්භමානභදයා සුස්සිත්වා න විරෙනෙව කාලං කත්වා හිමවති පබ්බතරාජෙ සත්තන්නං මහාසරානං අඤ්ඤාතරස්ස කණ්ණමුණ්ඩදහස්ස තීරෙ විමානපෙති හුත්වා නිබ්බන්ති. විමානසාමන්තා වස්සා කම්මවිපාකානුභවනයොග්ගා එකා පොක්ඛරණී නිබ්බන්ති. සෙසා ච පඤ්චසතා ඉත්ථියො කාලං කත්වා සපථකම්මවසෙන තස්සායෙව දාසියො හුත්වා නිබ්බන්තිංසු. සා තත්ථ පුබ්බෙ කතස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස ඵලෙන දිවසභාගං දිබ්බසම්පන්නිං අනුභවිත්වා අධිඨරන්තෙ පාපකම්මබලසඤ්චොදිතා සයනතො උට්ඨන්තිවා පොක්ඛරණීතිරං ගච්ඡති. තත්ථ ගතං ගජපොතකප්පමාණො එකො කාළසුනතො හෙරවරූපො ඡින්නකණ්ණො තිබ්ණායතකථිතදායො සුවිජ්ජුලිතබදිරඬිගාරපුඤ්ජසදිසනායනො නිරන්තරප්පවත්තවිජ්ජුලතාසඬිසාතසදිසපීචිහො කථිතතිබ්ණනතො බරායතදුබ්බණ්ණලොමො තතො ආගන්ත්වා තං භූමියං නිපාතෙත්වා අතිසයපීඨවිජාභිභූතො විය පසය්හ බාදන්තො අට්ඨිසඬිබලිකමත්තං කත්වා දන්තෙහි ගහෙත්වා පොක්ඛරණියං බිපිත්වා අන්තරධායති. සා ච තත්ථ පක්ඛිත්තසමනන්තරමෙව පකතිරූපධාරිනී හුත්වා විමානං අභිරූද්ධ සයනෙ නිපජ්ජති. ඉතරා පන තස්සා දාසඛ්‍යමෙව දුක්ඛං අනුභවන්ති. ඵචං තාසං තත්ථ වසන්තිනං පඤ්ඤාසාධකානි පඤ්ච වස්සසතානි විනිවත්තානි.

අථ තාසං පුරිසෙහි විතා දිබ්බසම්පන්නිං අනුභවන්තිනං උක්කණ්ඨා අහෙසුං. තත්ථ ච කණ්ණමුණ්ඩදහතො නිග්ගතා පබ්බතවිවරෙන ආගන්ත්වා ගඬිගං නදිං අනුපට්ඨා එකා නදී අත්ථි. තාසඤ්ච වසනට්ඨානසම්පෙ එකො දිබ්බඵලෙහි අම්බරුක්කෙහි පනසලබුජාදිති ච උපසොහිතො ආරාමසදිසො අරඤ්ඤප්පදෙසො අත්ථි. තා ඵචං සමචිත්තෙසුං – “හන්ද, මයං ඉමානි අම්බඵලානි ඉමිස්සා නදියා පක්ඛිපිස්සාම, අජ්ජෙව නාම ඉමං ඵලං දිස්වා ඵලලොභෙන කොවිදෙව පුරිසො ඉධාගච්ජෙය්‍ය, තෙන සද්ධිං රමිස්සාමාති. තා තථා අකංසු. තාහි පන පක්ඛිත්තානි අම්බඵලානි කානිචි තාපසා ගණ්හිංසු, කානිචි වනවරකා, කානිචි කාකා විලුප්පිංසු, කානිචි තීරෙ ලග්ගිංසු. එකං පන ගඬිගාය සොතං පත්වා අනුක්කමෙන බාරාණසිං සම්පාපුණි.

තෙන ච සමයෙන බාරාණසිරාජා ලොභජාලපරික්ඛිත්තෙ ගඬිගාජලෙ න්භායති. අථ තං ඵලං නදිසොතෙන වුය්හමානං අනුක්කමෙන ආගන්ත්වා ලොභජාලෙ ලග්ගි. තං වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නං මහන්නං දිබ්බං අම්බඵලං දිස්වා රාජපුරිසා රඤ්ඤො උපනෙසුං. රාජා තස්ස එකදෙසං ගහෙත්වා විමංසනත්ථාය එකස්ස බන්ධනාගාරෙ යපිතස්ස වජ්ඣවොරස්ස බාදිතුං අදාසි. සො තං බාදිත්වා “දෙව, මයා ඵවරූපං න බාදිතපුබ්බං, දිබ්බමිදං මඤ්ඤෙ අම්බඵල”න්ති ආහ. රාජා පුනපි තස්ස එකං බණ්ඩං අදාසි. සො තං බාදිත්වා විගතවලිතපලිතො අතිවිය මනොහරරූපො යොබ්බතෙ යීතො විය අහොසි. තං දිස්වා රාජා අවිජරියබ්භුතජාතො තං අම්බඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා සරීරෙ විසෙසං ලභිත්වා මනුස්සෙ පුච්ඡි – “කත්ථ ඵවරූපානි දිබ්බඅම්බඵලානි සංවිජ්ජන්ති”ති? මනුස්සා ඵවමාහංසු – “හිමවන්තෙ කිර, දෙව, පබ්බතරාජෙ”ති. “සක්කා පන තානි ආනෙතු”න්ති? “වනවරකා, දෙව, ජානන්ති”ති.

රාජා වනවරකෙ පක්කොසාපෙන්වා තෙසං තමත්ථං ආවික්ඛිත්වා තෙහි සම්මන්තෙත්වා දින්තස්ස එකස්ස වනවරකස්ස සහස්සං දත්වා තං විස්සජ්ජෙසි – “ගච්ඡ, සීසං තං මෙ අම්බඵලං ආනෙහි”ති. සො තං කභාපණ්ණසහස්සං පුත්තදාරස්ස දත්වා පාටෙය්‍යං ගහෙත්වා පටිගඬිගං කණ්ණමුණ්ඩදහාහිමුතො ගන්ත්වා මනුස්සපථං අතික්කමිත්වා කණ්ණමුණ්ඩදහතො ඔරං සට්ඨියොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ එකං තාපසං දිස්වා තෙන ආවික්ඛිතමග්ගෙන ගච්ඡන්තො පුන තිංසයොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ එකං තාපසං දිස්වා, තෙන ආවික්ඛිතමග්ගෙන ගච්ඡන්තො පුන පන්තරසයොජනප්පමාණෙ යානෙ අඤ්ඤං තාපසං දිස්වා, තස්ස අත්තතො ආගමනකාරණං කට්ඨෙසි. තාපසො තං අනුසාසි – “ඉතො පට්ඨාය ඉමං මහාගඬිගං පභාය ඉමං බුද්දකනදිං නිස්සාය පටිසොතං ගච්ඡන්තො යදා පබ්බතවිවරං පස්සසි, තදා රත්තියං උක්කං ගහෙත්වා පටිසෙය්‍යාසි. අයඤ්ච නදී රත්තියං නප්පවත්තති, තෙන තෙ ගමනයොග්ගා හොති, කතිපයයොජනාතික්කමෙන තෙ අම්බෙ පස්සිස්සසි”ති. සො තථා කත්වා උදයන්තෙ සූරියෙ විවිධරතනරංසිජාලපජ්ජොතිතභූමිභාගං ඵලභාරාවනතසාධාවිතානතරුගණොපසොහිතං නානාවිධවිභඩ්ගගණුපකූපිතං අතිවිය මනොහරං අම්බවනං සම්පාපුණි.

අප දියඩ්ඩවස්සසනෙ අතික්කන්තෙ රාජා අඩ්ඨරත්තිසමයෙ උට්ඨනින්වා නිසින්තො තං අභිවාරිනිං පෙතිං පොක්ඛරණිතිරං ගච්ඡන්තිං දිස්වා “කිං නු ඛො ඵසා ඉමාය වෙලාය ගච්ඡති”ති විමංසිතුකාමො අනුබන්ධි. අප නං තත්ථ ගතං සුනාමෙන ඛජ්ජමානං දිස්වා “කිං නු ඛො ඉද්”න්ති අජානන්තො තයො ච දිවසෙ විමංසින්වා “ඵසො ඵතිස්සා පච්චාමින්තො භවිස්සති”ති නිසිතෙන උසුනා විජ්ඣින්වා ජීවිතා වොරොපෙන්වා තඤ්ච ඉත්ථිං පොථෙත්වා පොක්ඛරණිං ඔතාරෙත්වා පටිලද්ධපුරිමරූපං දිස්වා –

- ද්‍රව්‍යාදසහි ගාලාහි තං තස්ස පවත්තිං පටිප්ඵලිඡ්.

348. තත්ථ සොණ්ණසොපානඵලකාති සුවණ්ණමයසොපානඵලකා. සොණ්ණවාලුකසන්ථතාති සමන්තතො සුවණ්ණමයාහි වාලුකාහි සන්ථතා. තත්ථාති පොක්බරණියං. සොගන්ධියාති සොගන්ධිකා. වණ්ගුති සුන්දරා රුවිරා. සුවිගන්ධාති මනුස්සගන්ධා.

349. නානාගන්ධසමෙරිතාති නානාවිධසුරහිගන්ධවසෙන ගන්ධවායුනා සමන්තතො ඵරිතා.
නානාපද්මසඤ්ජන්තාති නානාවිධරත්තපද්මසඤ්ජාදිතසලිලතලා. පුණ්ඩරිකසමොතතාති සෙනපද්මෙහි ව
සමොකිණ්ණා.

350. සුරහිං සම්පවායන්තීති සම්මදෙව සුගන්ධං වායති පොක්ඛරණීති අධිප්පායො. භංසකොඤ්චාහිරුදාති
භංසෙහි ව කොඤ්චෙහි ව අභිනාදිතා.

351. නානාදිජගණාකිණ්ණාති නානාදිජගණාකිණ්ණා. නානාසරගණායුතාති
නානාවිධවිභඩගමාහිරුදසමුහයුත්තා. නානාඵලධරාති නානාවිධඵලධාරිනො සබ්බකාලං විවිධඵලභාරනමිතසාබන්තා.
නානාපුෂ්පධරා වනාති නානාවිධසුරහිකුසුමදායිකාති වනානීති අත්ථො. ලිඛිගවිපල්ලාසෙන හි “වනා”ති වුත්තං.

352. න මනුස්සෙසු ඊදිසං නගරන්ති යාදිසං තව ඉදං නගරං, ඊදිසං මනුස්සෙසු නත්ථි, මනුස්සලොකෙ න
උපලබ්භතීති අත්ථො. රුපියමයාති රජතමයා. දද්දල්ලමානාති අතිවිය විරොචමානා. ආභෙන්තීති සොභයන්ති. සමන්තා
වතුරො දිසාති සමන්තතො වතස්සොපි දිසායො.

353. යා තෙමාති යා තෙ ඉමා. පරිවාරිකාති වෙය්‍යාවච්චකාරිනියො. තාති තා පරිවාරිකායො. කම්බුකායුරධරාති
සබ්බවලයකායුරවභුසිතා. කඤ්චනාවෙළභුසිතාති සුවණ්ණවට්ටංසකසමලඬකතකෙසහත්ථා.

354. කදලිමිගසඤ්ජන්තාති කදලිමිගවමමපච්චත්ථරණත්ථතා. සජ්ජාති සජ්ජිතා සයිතුං යුත්තරුපා.
ගොතකසන්ථතාති දිසලොමකෙන කොජචෙන සන්ථතා.

355. යත්ථාති යස්මිං පල්ලඬකෙ. වාසුපගතාති වාසං උපගතා, සයිතාති අත්ථො. සම්පත්තායඬඪරත්තායාති
අඬඪරත්තියා උපගතාය. තතොති පල්ලඬකතො.

356. පොක්ඛරඤ්ඤාති පොක්ඛරණියා. හරිතෙති නිලෙ. සද්දලෙති තරුණතිණසඤ්ජන්තො. සුභෙති සුද්ධො.
සුභෙති වා තස්සා ආලපනං. හද්දෙ, සමන්තතො හරිතෙ සද්දලෙ තස්සා පොක්ඛරණියා තිරෙ ත්වං ගන්ත්වාන යාසි
තිට්ඨසීති යොජනා.

357. කණ්ණමුණ්ඩොති ඛණ්ඩිතකණ්ණො ජින්තකණ්ණො. බායිතා ආසීති බාදිතා අභොසි. අවයීසඬබලිකා
කතාති අවයීසඬබලිකමත්තා කතා. යථා පුරෙති සුනබෙන බාදනතො පුබ්බෙ විය.

358. තතොති පොක්ඛරණිං ඔගාහනතො පච්ඡා. අඬගපච්චඬගීති පරිපුණ්ණසබ්බඬගපච්චඬගවතී. සුචාරුති සුට්ඨු
මනොරමා. පියදස්සනාති දස්සනියා. ආයාසීති ආගච්ඡසී.

ඵලං තෙන රඤ්ඤා පුච්ඡිතා සා පෙතී ආදිතො පටියාය අත්තතො පචත්තිං තස්ස කට්ඨන්ති –

360. “කිම්මියං ගහපති, සද්ධො ආසි උපාසකො;
තස්සාහං හරියා ආසිං, දුස්සීලා අතිචාරිනී.

361. “සො මං අතිචරමානාය, සාමිකො ඵතදබ්බි;
‘නෙතං තං ඡන්තං පතිරුපං, යං ත්වං අතිචරාසි මං’.

362. “සාහං ඝොරඤ්ච සපථං, මුසාවාදඤ්ච භාසිසං;
‘නාහං තං අතිචරාමී, කායෙන උද වෙනසා.

363. “සවාහං තං අතිචරාමී, කායෙන උද වෙනසා;
කණ්ණමුණ්ඩොයං සුනබො, අඬගමඬගාති බාදතු’.

364. “තස්ස කම්මස්ස විපාකං, මුසාවාදස්ස වුහයං;
සත්තෙව වස්සසතාති, අනුභූතං යතො හි මෙ;
කණ්ණමුණ්ඩො ව සුනබො, අඬගමඬගාති බාදති”ති. – පඤ්ච ගාථා ආහ;

360-1. තත්ථ කිම්මියන්ති ඵලංනාමකෙ නගරෙ. අතිචාරිනීති හරියා හි පතිං අතික්කම්ම වරණතො
“අතිචාරිනී”ති වුවති. අතිචරමානාය මයි සො සාමිකො මං ඵතදබ්බිති යොජනා. නෙතං ඡන්තන්තිආදි
වුත්තාකාරදස්සනං. තත්ථ නෙතං ඡන්තන්ති න ඵතං යුත්තං. න පතිරුපන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. යන්ති
කිරියාපරාමසනං. අතිචරාසීති අතිචරසී, අයමෙව වා පායො. යං මං ත්වං අතිචරසී, තත්ථ යං අතිචරණං, නෙතං ඡන්තං
නෙතං පතිරුපන්ති අත්ථො.

362-4. සොරන්ති දාරුණං. සපථන්ති සපනං. භාසිසන්ති අභාසිං. සවාහන්ති සවෙ අහං. තන්ති ත්වං. තස්ස කම්මස්සාති තස්ස පාපකම්මස්ස දුස්සීලාකම්මස්ස. මුසාවාදස්ස වාති “නාහං තං අතිවරාමී”ති චුත්තමුසාවාදස්ස ව. උභයන්ති උභයස්ස විපාකං. අනුභූතන්ති අනුභූයමානං මයාති අත්ථො. යතොති යතො පාපකම්මතො.

එවඤ්ච පන වත්වා තෙන අත්තනො කතං උපකාරං කිත්තෙන්ති –

365. “ත්වඤ්ච දෙව බහුකාරො, අත්ථාය මෙ ඉධාගතො;
සුමුත්තාහං කණ්ණමුණ්ඩස්ස, අසොකා අකුතොභයා.

366. “තාහං දෙව නමස්සාමි, යාවාමි පඤ්ඤාලිකතා;
භුඤ්ඤ අමානුසෙ කාමෙ, රම දෙව මයා සභා”ති. –

ද්වෙ ගාථා ආහ. තත්ථ දෙවති රාජානං ආලපති. කණ්ණමුණ්ඩස්සාති කණ්ණමුණ්ඩතො. නිස්සක්කෙ හි ඉදං සාමිච්චනං. අථ රාජා තත්ථ වාසෙන නිබ්බන්තමානසො ගමනජ්ඣාසයං පකාසෙසි. තං සුත්වා පෙනී රඤ්ඤො පටිබද්ධචිත්තා තත්ථෙවස්ස වාසං යාවන්ති “තාහං, දෙව, නමස්සාමි”ති ගාථමාහ.

සුත රාජා එකංසෙන නගරං ගන්තුකාමොව හුත්වා අත්තනො අජ්ඣාසයං පච්චෙදෙන්තො –

367. “භුත්තා අමානුසා කාමා, රමිතොමිති තයා සහ;
තාහං සුභගෙ යාවාමි, බීජපං පටිනයාහි ම”න්ති. –

ඔසානගාථමාහ. තත්ථ තාහන්ති තං අහං. සුභගෙති සුභගයුත්තෙ. පටිනයාහි මන්ති මය්හං නගරමෙව මං පටිනෙහි. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව.

අථ සා විමානපෙනී රඤ්ඤො වචනං සුත්වා විශොගං අසභමානා සොකාතුරතාය බ්‍යාකුලභදයා වෙධමානසරීරා නානාවිධෙහි උපායෙහි ආයාචිත්වාපි තං තත්ථ වාසෙතුං අසක්කොන්ති බහුහි මහාරහෙහි රතනෙහි සද්ධිං රාජානං නගරං නෙත්වා පාසාදං ආරොපෙත්වා කන්දිත්වා පරිදෙවිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. රාජා පන තං දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො දානාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි කත්වා සග්ගපරායණො අභොසි. අථ අමිභාකං භගවති ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන සාවත්ථියං විහරන්තෙ එකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පබ්බතවාරිකං වරමානො තං ඉත්ථිං සපරිවාරං දිස්වා තාය කතකම්මං පුච්ඡී. සා ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං ථෙරස්ස කථෙසි. ථෙරො තාසං ධම්මං දෙසෙසි. තං පවත්තිං ථෙරො භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනො පටිලද්ධසංවෙගො පාපතො ඔරමිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි කත්වා සග්ගපරායණො අභොසිති.

කණ්ණමුණ්ඩපෙතිවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. සුබ්බරිපෙතවත්ථුචණ්ණනා

අහු රාජා බ්‍රහ්මදත්තොති ඉදං උබ්බරිපෙතවත්ථුං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං උපාසිකං ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරාය උපාසිකාය සාමිකො කාලමකාසි. සා පතිවිශොගදුක්ඛාතුරා සොවන්ති ආළාභනං ගන්ත්වා රොදති. භගවා තස්සා සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා කරුණාය සඤ්චොදිතමානසො හුත්වා තස්සා ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. උපාසිකා සත්ථාරං උපසඩ්ධකම්මිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. අථ නං සත්ථා “කිං, උපාසිකෙ, සොවසි”ති වත්වා “ආම, භගවා, පියවිජ්ජයොගෙන සොවාමි”ති චුත්තෙ තස්සා සොකං අපනෙතුකාමො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ පඤ්චාලරට්ඨෙය් කපිලනගරෙ චූළනිබ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා අභොසි. සො අගතිගමනං පභාය අත්තනො විජිතෙ පජාය භික්කරණනිරතො දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා රජ්ජං අනුසාසමානො කදාචි “අත්තනො රජ්ජෙ කිං වදන්ති”ති සොතුකාමො තුන්තවායවෙසං ගහෙන්වා එකො අදුනියො නගරතො නික්ඛමිත්වා ගාමතො ගාමං ජනපදතො ජනපදං විවරිත්වා සබ්බරජ්ජං අකණ්ටකං අනුපපිළි. මනුස්සෙ සම්මොදමානෙ අපාරුකසරෙ මඤ්ඤෙ විහරන්තෙ දිස්වා සොමනස්සජාතො නිවත්තිත්වා නගරාහිමුඛො ආගච්ඡන්තො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමෙ එකිස්සා විධවාය දුග්ගතිත්ථියා ගෙහං පාවිසි. සා තං දිස්වා ආහ – “කො නු ත්වං, අයොයා, කුතො වා ආගතොසි”ති? “අහං තුන්තවායො, භද්දෙ, භතියා තුන්තවායකම්මං කරොන්තො විවරාමි. යදි තුම්භාකං තුන්තවායකම්මං අත්ථි, භත්තඤ්ච වෙනනඤ්ච දෙථ, තුම්භාකම්පි කම්මං කරොමි”ති. “නත්ථම්භාකං කම්මං භත්තවෙනනං වා, අඤ්ඤෙසං කරොහි, අයොයා”ති. සො තත්ථ කතිපාහං වසන්තො ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං තස්සා ධිතරං දිස්වා මාතරං ආහ – “අයං දාරිකා කිං කෙනචි කතපරිග්ගහා, උදාහු අකතපරිග්ගහා. සවෙ පන කෙනචි අකතපරිග්ගහා, ඉමං මය්හං දෙථ, අහං තුම්භාකං සුබ්බෙන ජීවනුපායං කාතුං සමත්ථො”ති. “සාධු, අයොයා”ති සා තස්ස තං අදාසි.

සො තාය සද්ධිං කතිපාහං වසිත්වා තස්සා කභාපණසහස්සං දත්වා “අහං කතිපාහෙනෙව නිවත්තිස්සාමි. හද්දෙ , ත්වං මා උක්කණ්ඨසී”ති වත්වා අත්තනො නගරං ගන්ත්වා, නගරස්ස ව තස්ස ගාමස්ස ව අත්තරෙ මග්ගං සමං කාරාපෙත්වා අලඬිකාරාපෙත්වා මහතා රාජානුභාවෙන තත්ථ ගන්ත්වා තං දාරිකං කභාපණරාසිමිහි යපෙත්වා සුවණ්ණරජකලසෙහි න්භාපෙත්වා “උබ්බරි”ති නාමං කාරාපෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙත්වා තඤ්ච ගාමං තස්සා ඤාතීනං දත්වා මහතා රාජානුභාවෙන තං නගරං ආනෙත්වා තාය සද්ධිං අභිරමානො යාවජීවං රජ්ජසුඛං අනුභවිත්වා ආයුපරියොසානෙ කාලමකාසි. කාලකතෙ ව තස්මිං, කතෙ ව සරිරකිව්වෙ උබ්බරි පතිවියොගෙන සොකසල්ලසමප්පිතහදයා ආලාහනං ගන්ත්වා බහු දිවසෙ ගන්ධපුප්ඵාදීහි පුපෙත්වා රඤ්ඤො ගුණෙ කිත්තෙත්වා උම්මාදප්පත්තා විය කන්දන්ති පරිදෙවන්ති ආලාහනං පදක්ඛණං කරොති.

තෙන ව සමයෙන අම්භාකං භගවා බොධිසත්තභූතො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අධිගතජ්ඣානාභිඤ්ඤො භිමවන්තස්ස සාමන්තා අඤ්ඤතරස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ විහරන්තො සොකසල්ලසමප්පිතං උබ්බරිං දිබ්බෙන චක්ඛුනා දිස්වා ආකාසෙන ආගන්ත්වා දිස්සමානරූපො ආකාසෙ යත්වා තත්ථ ධීතෙ මනුස්සෙ පුච්ඡි – “කස්සිදං ආලාහනං, කස්සත්ථාය වායං ඉත්ථි ‘බ්‍රහ්මදත්ත, බ්‍රහ්මදත්තා’ති කන්දන්ති පරිදෙවති”ති. තං සුත්වා මනුස්සා “බ්‍රහ්මදත්තො නාම පඤ්චාලානං රාජා, සො ආයුපරියොසානෙ කාලමකාසි, තස්සිදං ආලාහනං, තස්ස අයං අග්ගමහෙසි උබ්බරි නාම ‘බ්‍රහ්මදත්ත, බ්‍රහ්මදත්තා’ති තස්ස නාමං ගහෙත්වා කන්දන්ති පරිදෙවති”ති ආහංසු. තමත්ථං දීපෙන්තා සඬගිතිකාරා –

368. “අහු රාජා බ්‍රහ්මදත්තො, පඤ්චාලානං රටෙසහො;
අභොරත්තානමච්චයා, රාජා කාලමක්ඛබ්බට.

369. “තස්ස ආලාහනං ගන්ත්වා, හරියා කන්දති උබ්බරි;
බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සන්ති, බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දති.

370. “ඉසි ව තත්ථ ආගච්ඡි, සම්පන්නවරණො මුනි;
සො ව තත්ථ අපුච්ඡිත්ථ, යෙ තත්ථ සු සමාගතා.

371. “කස්ස ඉදං ආලාහනං, නානාගන්ධසමෙරිතං;
කස්සායං කන්දති හරියා, ඉතො දුරගතං පතිං;
බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සන්ති, බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දති’.

372. “තෙ ව තත්ථ වියාකංසු, යෙ තත්ථ සු සමාගතා;
බ්‍රහ්මදත්තස්ස හද්දන්තෙ, බ්‍රහ්මදත්තස්ස මාරිස.

373. “තස්ස ඉදං ආලාහනං, නානාගන්ධසමෙරිතං;
කස්සායං කන්දති හරියා, ඉතො දුරගතං පතිං;
බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සන්ති, බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දති”ති. – ඡ ගාථා යපෙසුං;

368-9. තත්ථ අහුති අහොසි. පඤ්චාලානන්ති පඤ්චාලරට්ඨවාසීනං, පඤ්චාලරට්ඨස්සෙව වා. එකොපි හි ජනපදො ජනපදිකානං රාජකුමාරානං වසෙන රුළුභියා “පඤ්චාලාන”න්ති බහුවචනෙන නිද්දිසියති. රටෙසහොති රටෙසු උසභසදිසො, මහාරටොති අත්ථො. තස්ස ආලාහනන්ති තස්ස රඤ්ඤො සරිරස්ස දඩ්ඨට්ඨානං.

370. ඉසිති ඤානාදීනං ගුණානං එසනට්ඨෙන ඉසි. තත්ථාති තස්මිං උබ්බරියා ධීතට්ඨානෙ, සුසානෙති අත්ථො. ආගච්ඡිති අගමාසි. සම්පන්නවරණොති සීලසම්පදා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා, ජාගරියානුයොගො, සද්ධාදයො සත්ත සද්ධම්මො, වත්තාරි රූපාවචරඤානානීති ඉමෙහි පන්නරසහි වරණසඬබානෙහි ගුණෙහි සම්පන්නො සමන්තාගතො, වරණසම්පන්නොති අත්ථො. මුනීති අත්තභිතඤ්ච පරභිතඤ්ච මුනාති ජානාතීති මුනි. සො ව තත්ථ අපුච්ඡිත්ථාති සො තස්මිං යානෙ ධීතෙ ජනෙ පටිපුච්ඡි. යෙ තත්ථ සු සමාගතාති යෙ මනුස්සා තත්ථ සුසානෙ සමාගතා. සුති නිපාතමත්තං. “යෙ තත්ථාසු සමාගතා”ති වා පාඨො. ආසුන්ති අහෙසුන්ති අත්ථො.

371. නානාගන්ධසමෙරිතන්ති නානාවිධෙහි ගන්ධෙහි සමන්තතො ඵරිතං උපවාසිතං. ඉතොති මනුස්සලොකතො. දුරගතන්ති පරලොකං ගතත්තා වදති. බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දතීති බ්‍රහ්මදත්තාති එවං නාමසංකිත්තනං කත්වා පරිදෙවනවසෙන අච්චායති.

372-3. බ්‍රහ්මදත්තස්ස හද්දන්තෙ, බ්‍රහ්මදත්තස්ස මාරිසාති මාරිස, නිරාමයකායචිත්ත මහාමුනි බ්‍රහ්මදත්තස්ස රඤ්ඤො ඉදං ආලාහනං, තස්සෙව බ්‍රහ්මදත්තස්ස රඤ්ඤො අයං හරියා, හද්දං තෙ තස්ස ව බ්‍රහ්මදත්තස්ස හද්දං භොතු, තාදිසානං මහෙසීනං හිතානුචිත්තනෙන පරලොකෙ ධීතානම්පි හිතසුඛං භොතියෙවාති අධිප්පායො.

අථ සො තාපසො තෙසං වචනං සුත්වා අනුකම්පං උපාදාය උබ්බරියා සන්තිකං ගන්ත්වා තස්සා සොකච්චොදනත්ථං –

374. “ඡළාසිතිසහස්සානි, බ්‍රහ්මදත්තස්සනාමකා;
ඉමස්මිං ආලාහනෙ දඩ්ඨා, තෙසං කමනුසොවසී”ති. –

ගාථමාහ . තත්ථ ඡළාසිතිසහස්සානීති ඡසහස්සාධිකඅසිතිසහස්සසඬ්ඛා. බ්‍රහ්මදත්තස්සනාමකාති බ්‍රහ්මදත්තොති එවංනාමකා. තෙසං කමනුසොවසීති තෙසං ඡළාසිතිසහස්සසඬ්ඛාතානං බ්‍රහ්මදත්තානං කතමං බ්‍රහ්මදත්තං ත්වං අනුසොවසී, කතමං පටිච්ච තෙ සොකො උප්පත්තොති පුච්ඡී.

එවං පන තෙන ඉසිනා පුච්ඡිතා උඬ්ඛරී අත්තනා අධිප්පෙනං බ්‍රහ්මදත්තං ආචික්ඛන්ති –

375. “යො රාජා වුළුනීපුත්තො, පඤ්චාලානං රටෙසහො;
තං හත්තෙ අනුසොවාමී, හත්තාරං සබ්බකාමද්”න්ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ වුළුනීපුත්තොති එවංනාමස්ස රඤ්ඤො පුත්තො. සබ්බකාමදන්ති මය්හං සබ්බස්ස ඉච්ඡිතිච්ඡිතස්ස දාතාරං, සබ්බෙසං වා සත්තානං ඉච්ඡිතදායකං.

එවං උඬ්ඛරියා වුත්තෙ පුන තාපසො –

376. “සබ්බෙවාහෙසුං රාජානො, බ්‍රහ්මදත්තස්සනාමකා;
සබ්බෙව වුළුනීපුත්තා, පඤ්චාලානං රටෙසහා.

377. “සබ්බෙසං අනුපුබ්බෙන, මහෙසිත්තමකාරයි;
කස්මා පුරිමකෙ හිත්වා, පච්ඡිමං අනුසොවසී”ති. – ගාථාද්වයමාහ;

376. තත්ථ සබ්බෙවාහෙසුන්ති සබ්බෙව තෙ ඡළාසිතිසහස්සසඬ්ඛා රාජානො බ්‍රහ්මදත්තස්ස නාමකා වුළුනීපුත්තා පඤ්චාලානං රටෙසහාව අහෙසුං. ඉමෙ රාජභාවාදයො විසෙසා තෙසු එකස්සාපි නාහෙසුං.

377. මහෙසිත්තමකාරයිති ත්වඤ්ච තෙසං සබ්බෙසම්පි අනුපුබ්බෙන අග්ගමහෙසිභාවං අකාසි, අනුප්පත්තාති අත්ථො. කස්මාති ගුණතො ව සාමිකභාවතො ව අවිසිට්ඨෙසු එත්තකෙසු ජනෙසු පුරිමකෙ රාජානො පභාය පච්ඡිමං එකංමෙව කස්මා කෙන කාරණෙන අනුසොවසීති පුච්ඡී.

තං සුත්වා උඬ්ඛරී සංවෙගජාතා පුන තාපසං –

378. “ආතුමෙ ඉත්ථිභුතාය, දීඝරත්තාය මාරිස;
යස්සා මෙ ඉත්ථිභුතාය, සංසාරෙ බහුභාසසී”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ ආතුමෙති අත්තති. ඉත්ථිභුතායාති ඉත්ථිභාවං උපගතාය. දීඝරත්තායාති දීඝරත්තං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො – ඉත්ථිභුතාය අත්තති සබ්බකාලං ඉත්ථියෙව හොති, උදාහු පුරිසභාවම්පි උපගච්ඡති. යස්සා මෙ ඉත්ථිභුතායාති යස්සා මය්හං ඉත්ථිභුතාය එවං තාව බහුසංසාරෙ මහෙසිභාවං මහාමුනි ත්වං භාසසී කට්ඨෙති අත්ථො. “ආහු මෙ ඉත්ථිභුතායා”ති වා පායො. තත්ථ ආති අනුස්සරණත්ථෙ නිපාතො. ආහු මෙති සයං අනුස්සරිතං අඤ්ඤාතම්දං මයා, ඉත්ථිභුතාය ඉත්ථිභාවං උපගතාය එවං මය්හං එත්තකං කාලං අපරාපරුප්පත්ති අහොසි. කස්මා? යස්මා යස්සා මෙ ඉත්ථිභුතාය සබ්බෙසං අනුපුබ්බෙන මහෙසිත්තමකාරයි, කිං ත්වං, මහාමුනි, සංසාරෙ බහුං භාසසීති යොජනා.

තං සුත්වා තාපසො අයං නියමො සංසාරෙ නත්ථි “ඉත්ථි ඉත්ථියෙව හොති, පුරිසො පුරිසො එවා”ති දස්සෙන්නො –

379. “අහු ඉත්ථි අහු පුරිසො, පසුයොනිම්පි ආගමා;
එවමෙන අතීතානං, පරියන්තො න දිස්සතී”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ අහු ඉත්ථි අහු පුරිසොති ත්වං කදාව ඉත්ථිපි අහොසි, කදාව පුරිසොපි අහොසි. න කෙවලං ඉත්ථිපුරිසභාවමෙව, අථ බො පසු යොනිම්පි අගමාසි, කදාව පසුභාවම්පි අගමාසි, තිරව්ඡානායොනිම්පි උපගතා අහොසි. එවමෙන අතීතානං, පරියන්තො න දිස්සතීති එවං යථාචුත්තං එතං ඉත්ථිභාවං පුරිසභාවං තිරව්ඡානාදිභාවඤ්ච උපගතානං අතීතානං අත්තභාවානං පරියන්තො ඤාණවක්ඛුතා මහතා උස්සාහෙන පස්සන්තානම්පි න දිස්සති. න කෙවලං තවෙව, අථ බො සබ්බෙසම්පි සංසාරෙ පරිබ්භමන්තානං සත්තානං අත්තභාවස්ස පරියන්තො න දිස්සතෙව න පඤ්ඤායතෙව. තෙනාහ භගවා –

“අනමතග්ගොයං, භික්ඛවෙ, සංසාරො, පුබ්බා කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවනං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.124).

එවං තෙන තාපසෙන සංසාරස්ස අපරියන්තතං කම්මස්සකතඤ්ච විභාවෙන්තෙන දෙසිතං ධම්මං සුත්වා සංසාරෙ සංවිග්ගහදයා ධම්මෙ ව පසන්තමානසා විගතසොකසල්ලා හුත්වා අත්තනො පසාදං සොකවිගමනඤ්ච පකාසෙන්නී –

380. “ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතස්සිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
381. “අබ්බභී වත මෙ සල්ලං, සොකං හදයනිස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතාය, පතිසොකං අපානුදි.
382. “සාහං අබ්බුල්හසල්ලාස්මි, සීතිභුතාස්මි නිබ්බුතා;
න සොවාමි න රොදාමි, තව සුත්වා මහාමුනී”ති. —

තිස්සො ගාථා අභාසි. තාසං අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව.

ඉදානි සංවිග්ගහදායා උබ්බරියා පටිපත්තිං දස්සෙන්තො සත්ථා —

383. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, සමණස්ස සුභාසිතං;
පත්තච්චරමාදාය, පබ්බජී අනගාරියං.
384. “සා ව පබ්බජිතා සන්තා, අගාරස්මා අනගාරියං;
මෙත්තචිත්තං ආභාවෙසි, බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා.
385. “ගාමා ගාමං ච්චරන්ති, නිගමෙ රාජධානියො;
උරුවෙලා නාම සො ගාමො, යත්ථ කාලමක්ඛබ්බං.
386. “මෙත්තචිත්තං ආභාවෙත්වා, බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා;
ඉත්ථිචිත්තං විරාජෙත්වා, බ්‍රහ්මලොකුපගා අහු”ති. — චතස්සො ගාථා අභාසි;

383-4. තත්ථ තස්සානි තස්ස තාපසස්ස. සුභාසිතන්ති සුට්ඨ භාසිතං, ධම්මන්ති අත්ථො. පබ්බජිතා සන්තානි පබ්බජ්ජං උපගතා සමානා, පබ්බජිත්වා වා හුත්වා සන්තකායවාවා. මෙත්තචිත්තන්ති මෙත්තාසහගතං චිත්තං. චිත්තසිසෙන මෙත්තජ්ඣානං වදති. බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියානි තඤ්ච සා මෙත්තචිත්තං භාවෙන්ති බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා අභාවෙසි, න විපස්සනාපාදකාදිඅත්ථං. අනුප්පන්නෙ හි බුද්ධෙ බ්‍රහ්මචිහාරාදිකෙ භාවෙන්තා තාපසපරිබ්බාජකා යාවදෙව හවසම්පත්තිඅත්ථමෙව භාවෙසුං.

385-6. ගාමා ගාමන්ති ගාමනො අඤ්ඤං ගාමං. ආභාවෙත්වානි වඩ්ඪෙත්වා බුහෙත්වා. “අභාවෙත්වා”ති කෙච්ච පදන්ති, තෙසං අ-කාරො නිපාතමත්තං. ඉත්ථිචිත්තං විරාජෙත්වානි ඉත්ථිභාවෙ චිත්තං අජ්ඣාසයං අභිරුචිං විරාජෙත්වා ඉත්ථිභාවෙ චිරත්තචිත්තා හුත්වා. බ්‍රහ්මලොකුපගානි පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන බ්‍රහ්මලොකං උපගමනකා අහොසි. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා තස්සා උපාසිකාය සොකං විනොදෙත්වා උපරි චතුසච්චදෙසනං අකාසි. සච්චපරියොසානෙ සා උපාසිකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සම්පත්තපරිසාය ව දෙසනා සාත්ථිකා අහොසිති.

උබ්බරිපෙතචත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති බුද්දක-අට්ඨකථාය පෙතචත්ථස්මිං

තෙරසචත්ථපටිමණ්ඩිතස්ස

දුතියස්ස උබ්බරිවග්ගස්ස අත්ථසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. චූළවග්ගො

1. අභිජ්ජමානපෙනවත්ථුචණ්ණනා

අභිජ්ජමානෙ වාරිමිභීති ඉදං සත්ථරි වෙච්චනෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං ලුද්දපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. බාරාණසියං කිර අපරදිසාභාගෙ පාරගඬගාය වාසභගාමං අතික්කමිත්වා චුන්දට්ඨිලනාමකෙ ගාමෙ එකො ලුද්දකො අහොසි. සො අරඤ්ඤෙ මිගෙ වධිත්වා වරමංසං අඬගාරෙ පචිත්වා බාදිත්වා අවසෙසං පණ්ණපුටෙ බන්ධිත්වා කාපෙන ගහෙත්වා ගාමං ආගච්ඡති. තං බාලදාරකා ගාමද්වාරෙ දිස්වා “මංසං මෙ දෙහි, මංසං මෙ දෙහි”ති හත්ථෙ පසාරෙත්වා උපධාවන්ති. සො තෙසං ථොකං ථොකං මංසං දෙති. අටෙකදිවසං මංසං අලභිත්වා උද්දාලකපුප්ඵං පිළන්ධිත්වා බහුඤ්ච හත්ථෙත ගහෙත්වා ගාමං ගච්ඡන්තං තං දාරකා ගාමද්වාරෙ දිස්වා “මංසං මෙ දෙහි, මංසං මෙ දෙහි”ති හත්ථෙ පසාරෙත්වා උපධාවිංසු. සො තෙසං එකෙකං පුප්ඵමඤ්ජරිං අදාසි.

අප් අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා පෙනෙසු නිබ්බන්තො නග්ගො විරුපරුපො භයානකදස්සනො සුපිනෙපි අන්තපානං අජානන්තො සීසෙ ආබන්ධිතඋද්දාලකකුසුමමාලාකලාපො “චුන්දට්ඨිලායං ඤාතකානං සන්තිකෙ කිඤ්චි ලභිස්සාමි”ති ගඬගාය උදකෙ අභිජ්ජමානෙ පටිසොතං පදසා ගච්ඡති. තෙන ච සමයෙන කොලියො නාම රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස මහාමත්තො කුපිතං පච්චන්තං වූපසමෙත්වා පටිනිවත්තෙන්තො හත්ථිඅස්සාදිපරිවාරබලං ථලපථෙන පෙසෙත්වා සයං ගඬගාය නදියා අනුසොතං නාවාය ආගච්ඡන්තො තං පෙනං තථා ගච්ඡන්තං දිස්වා පුච්ඡන්තො –

387. “අභිජ්ජමානෙ වාරිමිභීති, ගඬගාය ඉධ ගච්ඡසි;
නග්ගො පුබ්බද්ධපෙනොව, මාලධාරී අලඬකතො;
කුභිං ගමිස්සසි පෙන, කත්ථ වාසො භවිස්සති”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ අභිජ්ජමානෙති පදනික්ඛෙපෙන අභිජ්ජමානෙ සඬ්ඝාතෙ, වාරිමිභීති ගඬගායාති ගඬගාය නදියා උදකෙ. ඉධාති ඉමස්මිං යානෙ. පුබ්බද්ධපෙනොවාති කායස්ස පුරිමද්ධෙන අපෙනො විය අපෙනයොනිකො දෙවපුත්තො විය. කථං? මාලධාරී අලඬකතොති, මාලාහි පිළන්ධිත්වා අලඬකතස්සග්ගොති අත්ථො. කත්ථ වාසො භවිස්සතිති කතරස්මිං ගාමෙ දෙසෙ වා තුය්හං නිවාසො භවිස්සති, තං කථෙහීති අත්ථො.

ඉදානි යං තදා තෙන පෙනෙන කොලියෙන ච වුත්තං, තං දස්සෙතුං සඬ්ඝිතිකාරා –

388. “චුන්දට්ඨිලං ගමිස්සාමි, පෙනො සො ඉති භාසති;
අන්තරෙ වාසභගාමං, බාරාණසිඤ්ච සන්තිකෙ.

389. “තඤ්ච දිස්වා මහාමත්තො, කොලියො ඉති විස්සුතො;
සත්තුං හත්තඤ්ච පෙනස්ස, පිතකඤ්ච යුගං අදා.

390. “නාවාය තිට්ඨමානාය, කප්පකස්ස අදාපයි;
කප්පකස්ස පදින්නමිභීති, යානෙ පෙනස්ස දිස්සථ.

391. “තතො සුවත්ථවසනො, මාලධාරී අලඬකතො;
යානෙ ධීතස්ස පෙනස්ස, දක්ඛිණා උපකප්පථ;
තස්මා දප්පෙථ පෙනානං, අනුකම්පාය පුනප්පුන”න්ති. – ගාථායො අවොචුං;

388. තත්ථ චුන්දට්ඨිලන්ති එවංනාමකං ගාමං. අන්තරෙ වාසභගාමං, බාරාණසිඤ්ච සන්තිකෙති වාසභගාමස්ස ච බාරාණසියා ච වෙමජ්ඣෙ. අන්තරා-සද්දයොගෙන හෙතං සාමාන්තරෙ උපයොගවචනං. බාරාණසියා සන්තිකෙ හි සො ගාමොති. අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො – අන්තරෙ වාසභගාමස්ස ච බාරාණසියා ච යො චුන්දට්ඨිලනාමකො ගාමො බාරාණසියා අවිදුරෙ, තං ගාමං ගමිස්සාමිති.

389. කොලියො ඉති විස්සුතොති කොලියොති එවංපකාසිතනාමො. සත්තුං හත්තඤ්චාති සත්තුඤ්චෙව භත්තඤ්ච. පිතකඤ්ච යුගං අදාති පිතකං සුවණ්ණචණ්ණං එකං වත්ථුගඤ්ච අදාසි.

390. කදා අදාසිති වෙ ආහ නාවාය තිට්ඨමානාය. කප්පකස්ස අදාපයිති ගච්ඡන්තිං නාවං යපෙත්වා තත්ථ එකස්ස න්භාපිතස්ස උපාසකස්ස දාපෙසි, දින්නමිභීති වත්ථුගෙති යොජනා. යානෙති යානසො තඬ්ඬණඤ්ඤෙව. පෙනස්ස දිස්සථාති පෙනස්ස සරීරෙ පඤ්ඤායිත්ථ, තස්ස නිවාසනපාරුපනවත්ථං සම්පජ්ජි. තෙනාහ “තතො සුවත්ථවසනො, මාලධාරී අලඬකතො”ති, සුවත්ථවසනො මාලාහරණෙහි සුමණ්ඩිතපසාධිතො. යානෙ ධීතස්ස පෙනස්ස, දක්ඛිණා උපකප්පථාති දක්ඛිණෙයාධිකානෙ ධීතා පනෙසා දක්ඛිණා තස්ස පෙනස්ස යස්මා උපකප්පති, විනියොගං අගමාසි. තස්මා දප්පෙථ පෙනානං, අනුකම්පාය පුනප්පුනන්ති පෙනානං අනුකම්පාය පෙනෙ උද්දිස්ස පුනප්පුනං දක්ඛිණං දෙදයානාති අත්ථො.

අප සො කොලියමහාමත්තෝ තං පෙනං අනුකම්පමානෝ දානවිධිං සම්පාදෙත්වා අනුසොතං ආගන්ත්වා සූරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙ බාරාණසිං සම්පාපුණි. භගවා ච තෙසං අනුග්ගහන්ථං ආකාසෙන ආගන්ත්වා ගඬගාතීරෙ අට්ඨාසි. කොලියමහාමත්තොපි නාවානො ඔතරිත්වා භට්ඨපභට්ඨො භගවන්තං නිමන්තෙසි – “අධ්වාසෙප් මෙ, භන්තෙ, භගවා අප්ප්ඤ්ඤාය භන්තං අනුකම්පං උපාදායා”ති. අධ්වාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. සො භගවතො අධ්වාසනං විදිත්වා තාවදෙව රමණියෙ භූමිභාගෙ මහන්තං සාධාමණ්ඩපං උපරි චතුසු ච පස්සෙසු නානාවිරාගවණ්ණවිචිත්තවිධිවසනසමලඬිකතං කාරෙත්වා තත්ථ භගවතො ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ.

අප සො මහාමත්තෝ භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා ගන්ධපුප්ඵාදිහි පුප්පෙත්වා චන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො හෙට්ඨා අත්තනො චුත්තවචනං පෙනස්ස ච පට්ඨවනං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා “භික්ඛුසඬසො ආගච්ඡතු”ති වින්තෙසි. වින්තිතසමනන්තරමෙව බුද්ධානුභාවසඤ්චොදිතො සුවණ්ණහංසගණො විය ධනරට්ඨහංසරාජං භික්ඛුසඬසො ධම්මරාජං සම්පරිවාරෙසි. තාවදෙව මහාජනො සන්තිපති “උළාරා ධම්මදෙසනා භවිස්සති”ති. තං දිස්වා පසන්නාමානසො මහාමත්තො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬසං පණිතෙන බාදනියෙන භොජනියෙන සන්තප්පෙසි. භගවා කතහත්තකිච්චො මහාජනස්ස අනුකම්පාය “බාරාණසිසම්පගාමවාසිනො සන්තිපතන්තු”ති අධ්ට්ඨාසි. සබ්බෙ ච තෙ ඉද්ධිබලෙන මහාජනා සන්තිපතිංසු, උළාරෙ වස්ස පෙනෙ පාකටෙ අකාසි. තෙසු කෙච්ඡින්නහින්තපිලොතිකඛණ්ඩධරා, කෙච්ඡි අත්තනො කෙසෙහෙව පට්ඨිජාදිතකොපිනා, කෙච්ඡි නග්ගා යථාජාතරූපා බුද්ධිපාසාහිභූතා තවපරියොනද්ධා අට්ඨමත්තසරිරා ඉතො වීතො ච පරිබ්භමන්තා මහාජනස්ස පච්චක්ඛතො පඤ්ඤායිංසු.

අප භගවා තථාරූපං ඉද්ධාහිසඬබාරං අභිසඬබාසි, යථා තෙ එකප්ඤ්ඤා සන්තිපතිත්වා අත්තනා කතං පාපකම්මං මහාජනස්ස පවෙදෙසුං. තමත්ථං දීපෙන්තා සඬගීතිකාරා –

392. “සාතුන්තවසනා එකෙ, අඤ්ඤෙ කෙසනිවාසනා;
පෙනා භත්තාය ගච්ඡන්ති, පක්කමන්ති දිසොදිසං.
393. “දුරෙ එකෙ පඨාවිත්වා, අලද්ධාව නිවත්තරෙ;
ජාතා පමුච්ඡිතා භන්තා, භූමියං පටිසුම්භිතා.
394. “කෙච්ඡි තත්ථ පපතිත්වා, භූමියං පටිසුම්භිතා;
පුබ්බෙ අකතකල්යාණා, අග්ගිද්ධිචා ආතපෙ.
395. “මයං පුබ්බෙ පාපධම්මා, සරණි කුලමාතරො;
සන්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තනො.
396. “පහුතං අන්තපානම්පි, අපිස්සු අවකිරියති;
සම්මග්ගතෙ පබ්බජිතෙ, න ච කිඤ්චි අදම්භසෙ.
397. “අකම්මකාමා අලසා, සාදුකාමා මහග්ගසා;
ආලොපපිණ්ඩදාතාරො, පටිග්ගහෙ පරිභාසිම්භසෙ.
398. “තෙ සරා තා ච දාසියො, තානෙවාහරණානි නො;
තෙ අඤ්ඤෙ පරිවාරෙත්ති, මයං දුක්ඛස්ස භාගිනො.
399. “වෙණි වා අවඤ්ඤා භොන්ති, රථකාරී ච දුබ්භිකා;
චණ්ඩාලී කපණා භොන්ති, කප්පකා ච පුනප්පුනං.
400. “යානි යානි නිහීනානි, කුලානි කපණානි ච;
තෙසු තෙස්වෙව ජායන්ති, එසා මච්ඡරිනො ගති.
401. “පුබ්බෙ ච කතකල්යාණා, දායකා චීතමච්ඡරා;
සග්ගං තෙ පරිපුරෙත්ති, ඔභාසෙත්ති ච නන්දනං.
402. “වෙජ්‍යන්තෙ ච පාසාදෙ, රමිත්වා කාමකාමිනො;
උච්චාකුලෙසු ජායන්ති, සභොගෙසු තතො චුතා.
403. “කූටාගාරෙ ච පාසාදෙ, පල්ලඬිකෙ පොනකත්ථනෙ;
බ්ජිතඬිගා මොරහත්ථෙහි, කුලෙ ජාතා යසස්සිනො.
404. “අඬකතො අඬකං ගච්ඡන්ති, මාලධාරී අලඬිකතා;
ධාතියො උපතිට්ඨන්ති, සායං පාතං සුබ්බෙසිනො.
405. “නයිදං අකතපුඤ්ඤානං, කතපුඤ්ඤානමෙවිදං;
අසොකං නන්දනං රම්මං, තිදසානං මභාවනං.
406. “සුඛං අකතපුඤ්ඤානං, ඉධ නත්ථි පරත්ථ ච;

සුබඤ්ච කතපුඤ්ඤානං, ඉධ වෙව පරත්ථ ව.

407. “තෙසං සහබ්බාකාමානං, කත්තබ්බං කුසලං බහුං;
කතපුඤ්ඤා හි මොදන්ති, සග්ගෙ භොගසමඬ්ඨිනො”ති. — ගාථායො අවොචුං;

392. තත්ථ සාකුන්තවසනාති ඡින්නභින්නපිලොතිකඛණ්ඩනිවාසනා. එකෙති එකච්චෙ. කෙසනිවාසනාති කෙසෙහෙව පටිච්ඡාදිතකොපිනා. භත්තාය ගච්ඡන්තිති “අප්පෙව නාම ඉතො ගතා යත්ථ වා තත්ථ වා කිඤ්චි උච්ඡිට්ඨහත්තං වා වම්මහත්තං වා ගබ්භමලාදිකං වා ලභෙය්‍යාමා”ති කත්ථච්චෙදෙව අට්ඨත්වා සාසත්ථාය ගච්ඡන්ති. පක්කමන්ති දිසොදිසන්ති දිසතො දිසං අනෙකයොජනන්තරිකං යානං පක්කමන්ති.

393. දුරෙති දුරෙව යානෙ. එකෙති එකච්චෙ පෙනා. පඨාචිත්වාති සාසත්ථාය උපඨාචිත්වා. අලද්ධාව නිවත්තරෙති කිඤ්චි සාසං වා පාතියං වා අලභිත්වා එව නිවත්තන්ති. පමුච්ඡිතාති බුද්ධිපාසාදිදුක්ඛෙන සඤ්ජාතමුච්ඡා. භත්තාති පරිබ්භමන්තා. භූමියං පටිසුම්භිතාති තාය එව මුච්ඡාය උප්පත්තියා යත්වා අවක්ඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩා විය විස්සුස්සිත්වා පට්ඨියං පතිතා.

394. තත්ථාති ගතට්ඨානෙ. භූමියං පටිසුම්භිතාති පපානෙ පතිතා විය ජීසච්ඡාදිදුක්ඛෙන යාතුං අසමත්ථභාවෙන භූමියං පතිතා, තත්ථ වා ගතට්ඨානෙ සාසාදිනං අලාභෙන ඡින්නාසා හුත්වා කෙනච්චි පටිමුඛං සුම්භිතා පොථිතා විය භූමියං පතිතා භොන්තිති අත්ථො. පුබ්බෙ අකතකල්‍යාණාති පුරිමභවෙ අකතකුසලා. අග්ගිද්ධිඝාච ආතපෙති නිදාසකාලෙ ආතපට්ඨානෙ අග්ගිතා ද්ධිඝා විය, බුද්ධිපාසග්ගිතා ධ්වස්මානා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තිති අත්ථො.

395. පුබ්බෙති අතීතභවෙ. පාපධම්මාති ඉස්සුකීම්ච්ඡර්භාදිභාවෙන ලාමකසභාවා. සරණිති සරසාමිනියො. කුලමාතරොති කුලදාරකානං මාතරො, කුලපුරිසානං වා මාතරො. දීපන්ති පතිට්ඨං, පුඤ්ඤන්ති අත්ථො. තඤ්ඤි සත්තානං සුගතිසු පතිට්ඨාභාවතො “පතිට්ඨා”ති වුච්චති. නාකම්භාති න කරම්භ.

396. පහුනන්ති බහුං. අන්තපානම්භිති අන්තඤ්ච පානඤ්ච. අපිස්සු අවකිරියති සුති නිපාතමත්තං, අපි අවකිරියති ඡට්ටියති. සම්මග්ගතෙති සම්මා ගතෙ සම්මා පටිපන්නෙ සම්මා පටිපන්නාය. පබ්බජිතෙති පබ්බජිතාය. සම්පදානෙ හි ඉදං භුමිමව්චනං. සම්මග්ගතෙ වා පබ්බජිතෙ සති ලබ්භමානෙති අත්ථො. න ව කිඤ්චි අදම්භසෙති “කිඤ්චිමත්තම්භි දෙය්‍යාධම්මං නාදම්භා”ති විප්පට්ඨාරාහිභූතා වදන්ති.

397. අකම්මකාමාති සාධුති අකත්තබ්බං කම්මං අකුසලං කාමෙන්තිති අකම්මකාමා, සාධුහි වා කත්තබ්බං කුසලං කාමෙන්තිති කම්මකාමා, න කම්මකාමාති අකම්මකාමා, කුසලධම්මෙසු අච්ඡන්දිකාති අත්ථො. අලසාති කුසිතා කුසලකම්මකරණෙ නිබ්බිරියා. සාදුකාමාති සාතමධුරවත්ථුපියා. මහග්ගසාති මහාභොජනා, උභයෙනාපි සුන්දරඤ්ච මධුරඤ්ච භොජනං ලභිත්වා අත්ථිකානං කිඤ්චි අදත්වා සයමෙව භුඤ්ජිතාරොති දස්සෙති. ආලොපපිණ්ඩදාතාරොති ආලොපමත්තස්සපි භොජනපිණ්ඩස්ස දායකා. පටිග්ගහෙති තස්ස පටිග්ගණ්හනකෙ. පරිභාසිම්භසෙති පරිභවං කරොන්තා භාසිම්භ, අවමඤ්ඤිම්භ උප්පණ්ඩිම්භා වාති අත්ථො.

398. තෙ සරාති යත්ථ මයං පුබ්බෙ “අම්භාකං සර”න්ති මමත්තං අකරිම්භා, තාති සරාති යථායීතාති, ඉදානි නො න කිඤ්චි උපකප්පතිති අධිප්පායො. තා ව දාසියො තානෙවාහරණාති නොති එත්ථාපි එසෙව නයො. තත්ථ නොති අම්භාකං. තෙති තෙ සරාදිකෙ. අඤ්ඤෙ පරිවාරෙන්ති, පරිභොගාදිවසෙන විනියොගං කරොන්තිති අත්ථො. මයං දුක්ඛස්ස භාගිනොති මයං පන පුබ්බෙ කෙවලං කීළනප්පසුතා හුත්වා සාපතෙය්‍යං පභාය ගමනියං අනුගාමිකං කාතුං අජානන්තා ඉදානි බුද්ධිපාසාදිදුක්ඛස්ස භාගිනො හවාමාති අත්තානං ගරහන්තා වදන්ති.

399. ඉදානි යස්මා පෙනයොනිතො වචිත්වා මනුස්සෙසු උප්පජ්ජන්තාපි සත්තා යෙභුයොන තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන භීනජාතිකා කපණුවන්තිනොව භොන්ති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙතුං “වෙණිවා”තිආදිනා ද්වෙ ගාථා වුත්තා. තත්ථ වෙණිවාති වෙනජාතිකා, විලිචකාරා නළකාරා භොන්තිති අත්ථො. වා-සද්දො අනියමත්ථො. අවඤ්ඤාති අවඤ්ඤෙය්‍යා, අවජානිතබ්බාති වුත්තං භොති. “වම්මනා”ති වා පාඨො, පරෙහි බාධනියාති අත්ථො. රථකාරීති වම්මකාරිනො. දුබ්භිකාති මිත්තදුබ්භිකා මිත්තානං බාධිකා. වණ්ඩාලීති වණ්ඩාලජාතිකා. කපණාති වනිබ්බකා අතිවිය කාරුඤ්ඤප්පත්තා. කප්පකාති කප්පකජාතිකා, සබ්බත්ථ “භොන්ති පුනප්පුන”න්ති යොජනා, අපරාපරම්පි ඉමෙසු නිහිනකුලෙසු උප්පජ්ජන්තිති වුත්තං භොති.

400. තෙසු තෙස්වෙව ජායන්තිති යාති යාති අඤ්ඤානිපි නෙසාදුක්ඛකුසලාදිති කපණාති අතිවිය වම්මනියාති පරමදුග්ගතාති ව, තෙසු තෙසු එව නිහිනකුලෙසු මච්ඡරියමලෙන පෙනෙසු නිබ්බත්තිත්වා තතො වුතා නිබ්බත්තන්ති. තෙනාහ “එසා මච්ඡරිනො ගති”ති.

401. එවං අකතපුඤ්ඤානං සත්තානං ගතිං දස්සෙත්වා ඉදානි කතපුඤ්ඤානං ගතිං දස්සෙතුං “පුබ්බෙ ව කතකල්‍යාණා”ති සත්ත ගාථා වුත්තා. තත්ථ සග්ගං තෙ පරිපුරෙන්තිති යෙ පුබ්බෙ පුරිමජාතියං කතකල්‍යාණා දායකා

දානපුඤ්ඤාභිරතා විගතමලමච්ඡෙරා, තෙ අත්තනො රූපසම්පත්තියා වෙව පරිවාරසම්පත්තියා ව සග්ගං දෙවලොකං පරිපුරෙන්නි පරිපුණ්ණං කරොන්නි. ඔහාසෙන්නි ච නන්දනන්ති න කෙවලං පරිපුරෙන්නියෙව, අථ ඛො කප්පරුක්ඛාදිනං පහාහි සහාවෙනෙව ඔහාසමානම්පි නන්දනවනං අත්තනො චත්ථාහරණසුත්ති සරිරප්පහාය ච අභිභවිත්වා වෙව ඔහාසෙත්වා ච ජොතෙන්නි.

402. කාමකාමිනොති යථිච්ඡිකෙසු කාමගුණෙසු යථාකාමං පරිභොගවන්නො. උච්චාකුලෙසුති උච්චෙසු ඛත්තියකුලාදිසු කුලෙසු. සභොගෙසුති මහාවිභවෙසු. තතො චුතාති තතො දෙවලොකතො චුතා.

403. කුටාගාරෙ ච පාසාදෙති කුටාගාරෙ ච පාසාදෙ ච. බීජිතභිගාති බීජියමානදෙහා. මොරහත්ථෙහිති මොරපිඤ්ජපටිමණ්ඩිතබීජනිහත්ථෙහි. යසස්සිනොති පරිවාරවන්නො රමන්නිති අධිප්පායො.

404. අභිකතො අභිකං ගච්ඡන්තිති දාරකකාලෙපි ඤාතීනං ධාතීනඤ්ච අභිකට්ඨානතො අභිකට්ඨානමෙව ගච්ඡන්ති, න භූමිතලන්ති අධිප්පායො. උපතිට්ඨන්තිති උපට්ඨානං කරොන්නි. සුඛෙසිනොති සුඛමිච්ඡන්තා, “මා සිතං වා උණ්භං වා”ති අප්පකම්පි දුක්ඛං පරිහරන්තා උපතිට්ඨන්තිති අධිප්පායො.

405. නයිදං අකතපුඤ්ඤානන්ති ඉදං සොකචත්ථුඅභාවතො අසොකං රම්මං රමණියං තිදසානං තාවතියංසදෙවානං මහාවනං මහාඋපවනභූතං නන්දනං නන්දනවනං අකතපුඤ්ඤානං න හොති, තෙහි ලද්ධං න සක්කාති අත්ථො.

406. ඉධාති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ විසෙසතො පුඤ්ඤං කරියති, තං සන්ධායාහ. ඉධාති වා දිට්ඨධම්මෙ. පරත්ථාති සම්පරායෙ.

407. තෙසන්ති තෙහි යථාචුත්තෙහි දෙවෙහි. සහබ්‍යකාමානන්ති සහභාවං ඉච්ඡන්තෙහි. භොගසමභිගිනොති භොගෙහි සමන්තාගතා, දිබ්බෙහි පඤ්චකාමගුණෙහි සමප්පිතා මොදන්තිති අත්ථො. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

එවං තෙහි පෙනෙහි සාධාරණතො අත්තනා කතකම්මස්ස ච ගතියා පුඤ්ඤකම්මස්ස ච ගතියා පවෙදිතාය සංවිග්ගමනස්ස කොළියාමචිවපමුඛස්ස තත්ථ සන්තිපතිතස්ස මහාජනස්ස අප්ප්ඤ්ඤාසාධාරණං භගවා චිත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ චතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

අභිජ්ජමානපෙනචත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සාණවාසිත්ථෙරපෙනචත්ථුවණ්ණනා

කුණ්ඩිනාගරියො ථෙරොති ඉදං සත්ථරි වෙළුවනෙ විහරන්තෙ ආයස්මතො සාණවාසිත්ථෙරස්ස ඤාතිපෙන ආරබ්භ චුත්තං. අතීතෙ කිරි බාරාණසියං කිතවස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො උය්‍යානකීළං කීළිත්වා නිවත්තන්තො සුනෙත්තං නාම පච්චෙකබුද්ධං පිණ්ඩාය වරිත්වා නගරතො නික්ඛමන්තං දිස්වා ඉස්සරියමදමන්තො හුත්වා “කථඤ්ඤි නාම මය්ගං අඤ්ජලිං අකත්වා අයං මුණ්ඩකො ගච්ඡති”ති පදුට්ඨවිත්තො හත්ථික්ඛන්ධතො ඔතරිත්වා “කච්චි තෙ පිණ්ඩපාතො ලද්ධො”ති ආලපන්තො හත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා පථවියං පාතෙත්වා භින්දි. අථ නං සබ්බත්ථ තාදිභාවජ්ජන්තියා නිබ්බිකාරං කරුණාවජ්ජාරසොමනස්සනිපාතපසන්නචිත්තමෙව ඔලොකෙත්තං අට්ඨානාසානෙන දුසිතවිත්තො “කිං මං කිතවස්ස රඤ්ඤො පුත්තං න ජානාසි, ත්වං ඔලොකයන්තො මය්ගං කිං කරිස්සසි”ති වත්වා අවහසන්තො පක්කාමි. පක්කන්තමත්තස්සෙව වස්ස නරකග්ගිදාහපටිභාගො බලවසරිරදාහො උප්පජ්ජි. සො තෙන මහාසන්තාපෙනාභිභූතකායො අතිබාළ්භං දුක්ඛවෙදනාභිභූන්තො කාලං කත්වා අච්චිමහානිරයෙ නිබ්බන්ති.

සො තත්ථ දක්ඛිණපස්සෙන වාමපස්සෙන උත්තානො අවකුප්පොති බහුහි පකාරෙහි පරිවත්තිත්වා චතුරාසිති වස්සසහස්සානි පච්චිත්වා තතො චුතො පෙනෙසු අපිරිමිතකාලං බුජ්ජිපාසාදිදුක්ඛං අනුභවිත්වා තතො චුතො ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජපාදෙ කුණ්ඩිනගරස්ස සම්පෙ කෙවට්ටගාමෙ නිබ්බන්ති. තස්ස ජාතිස්සරඤ්ඤාණං උප්පජ්ජි, තෙන සො පුබ්බෙ අත්තනා අනුභූතපුබ්බං දුක්ඛං අනුස්සරන්තො වයප්පත්තොපි පාපහයෙන ඤාතකෙහිපි සද්ධිං මච්ඡන්ධනත්ථං න ගච්ඡති. තෙසු ගච්ඡන්තෙසු මච්ඡෙ සානෙතුං අනිච්ඡන්තො නිලියති, ගතො ච ජාලං භින්දති, ජීවන්තෙ වා මච්ඡෙ ගහෙත්වා උදකෙ විස්සජ්ජෙති, තස්ස තං කිරියං අරොචන්තා ඤාතකා ගෙහතො තං නිහරිංසු. එකො පනස්ස භාතා සිනෙහබද්ධහදයො අහොසි.

තෙන ව සමයෙන ආයස්මා ආනන්දො කුණ්ඩිනගරං උපනිස්සාය සාණපබ්බතෙ විහරති. අථ සො කෙවට්ටපුත්තො ඤාතකෙහි පරිච්චිත්තො හුත්වා ඉතො විතො ච පරිබ්භමන්තො තං පදෙසං පත්තො භොජනවෙලාය ථෙරස්ස සන්තිකං උපසඩ්ධකම්. ථෙරො තං පුච්ඡිත්වා භොජනෙන අත්ථිකභාවං ඤත්වා තස්ස භත්තං දත්වා කතභත්තකිච්චො සබ්බං තං පවත්ති. ඤත්වා ධම්මකථාය පසන්නමානසං ඤත්වා “පබ්බජ්ජස්සසි, ආචුසො”ති? “ආම, භන්තෙ, පබ්බජ්ජස්සාමි”ති. ථෙරො තං පබ්බාජෙත්වා තෙන සද්ධිං භගවතො සන්තිකං අගමාසි. අථ නං සත්ථා ආහ – “ආනන්ද, ඉමං සාමණෙරං අනුකම්පෙය්‍යාසි”ති. සො ච අකතකුසලන්තා අප්පලාහො අහොසි. අථ නං සත්ථා

අනුග්‍රහණයන්තො භික්ෂුනං පරිභොගත්ථාය පාතියසංචානං පරිපූරණෙ නියොජෙසි. තං දිස්වා උපාසකා තස්ස බහුනි නිව්වහන්තානි පට්ඨපෙසුං.

සො අපරෙන සමයෙන ලද්ධපසම්පදො අරහත්තං පත්වා ථෙරො හුත්වා ද්වාදසහි භික්ෂුහි සද්ධිං සාණපබ්බතෙ වසී. තස්ස පන ඤාතකා පඤ්චසතමත්තා අනුපචිතකුසලකම්මා උපචිතමච්ඡෙරාදිපාපධම්මා කාලං කත්වා පෙනෙසු නිබ්බන්තිංසු. තස්ස පන මාතෘපිතරො “එස අම්මෙහි පුබ්බෙ ගෙහතො නික්කඩ්ඪිතො”ති සාරජ්ජමානා තං අනුපසඬ්ඪකම්මිත්වා තස්මිං බද්ධසිනෙහං භාතිකං පෙසෙසුං. සො ථෙරස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ට්ඨසමයෙ දක්ඛිණඡාණුමණ්ඩලං පට්ටියං පතිට්ඨාපෙත්වා කතඤ්ජලී අත්තානං දස්සෙත්වා “මාතා පිතා ව තෙ, භන්තෙ”ති ආදිගාථා අවොච. කුණ්ඩිනාගරියො ථෙරොති ආදයො පන ආදිතො පඤ්ච ගාථා තාසං සම්බන්ධදස්සනත්ථං ධම්මසඩ්ධාහකෙහි යපිතා.

408. “කුණ්ඩිනාගරියො ථෙරො, සාණවාසිනිවාසිකො;
පොට්ඨපාදොති නාමෙන, සමණො භාවිතින්ද්‍රියො.

409. “තස්ස මාතා පිතා භාතා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා.

410. “තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ඨා, කිලන්තා නග්ගිතො කිසා;
උත්තසන්තා මහත්තාසා, න දස්සෙන්නි කරුරිතො.

411. “තස්ස භාතා චිතරිත්වා, නග්ගො එකපථෙකකො;
චතුකුණ්ඩිකො භවිත්වාන, ථෙරස්ස දස්සයිතුමං.

412. “ථෙරො වාමනසිකත්වා, කුණ්භිභුතො අතික්කම්;
සො ව විඤ්ඤාපයි ථෙරං, ‘භාතා පෙනගතො අහං’.

413. “මාතා පිතා ව තෙ භන්තෙ, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා.

414. “තෙන දුග්ගතා සුචිකට්ඨා, කිලන්තා නග්ගිතො කිසා;
උත්තසන්තා මහත්තාසා, න දස්සෙන්නි කරුරිතො.

415. “අනුකම්පස්සු කාරුණිකො, දත්වා අන්වාදිසාහි නො;
තච දින්නෙන දානෙන, යාපෙස්සන්ති කරුරිතො”ති.

408-9. තත්ථ කුණ්ඩිනාගරියො ථෙරොති එවංනාමකෙ නගරෙ ජාතසංවඩ්ඪත්ථෙරො, “කුණ්ඩිකනගරො ථෙරො”තිපි පාඨො, සො එවත්ථො. සාණවාසිනිවාසිකොති සාණපබ්බතවාසී. පොට්ඨපාදොති නාමෙනාති නාමෙන පොට්ඨපාදො නාම. සමණොති සම්මතපාපො. භාවිතින්ද්‍රියොති අරියමග්ගභාවනාය භාවිතසද්ධාදිඉන්ද්‍රියො, අරහාති අත්ථො. තස්සාති තස්ස සාණවාසිත්ථෙරස්ස. දුග්ගතාති දුග්ගතිගතා.

410. සුචිකට්ඨාති පුනිතා ලුබ්ගත්තා අට්ටකා, සුචිකාති ලද්ධනාමාය බුජ්ජිපාසාය අට්ටා පිළිතා. “සුචිකණ්ඨා”ති කෙච්චි පඨන්ති, සුචිජ්ද්දසදිසමුබ්ද්ධාරාති අත්ථො. කිලන්තාති කිලන්තකායචිත්තා. නග්ගිතොති නග්ගරූපා නිව්වොළා. කිසාති අට්ඨිත්තවමත්තසරිරතාය කිසදෙහා. උත්තසන්තාති “අයං සමණො අම්මාකං පුත්තො”ති ඔත්තජ්ජෙන උත්‍රාසං ආපජ්ජන්තා . මහත්තාසාති අත්තනා පුබ්බෙ කතකම්මං පට්ටිච්ච සඤ්ජාතමහාහයා. න දස්සෙන්නිති අත්තානං න දස්සෙන්නි, සම්මුඛිභාවං න ගච්ඡන්ති. කරුරිතොති දාරුණකම්මන්තා.

411. තස්ස භාතාති සාණවාසිත්ථෙරස්ස භාතා. චිතරිත්වාති චිතිණ්ණො හුත්වා, ඔත්තජ්ජසන්තාසහයාති අත්ථො. චිතුරිත්වාති වා පාඨො, තුරිතො හුත්වා, තරමානරූපො හුත්වාති වුත්තං හොති. එකපථෙති එකපදිකමග්ගෙ. එකකොති එකිකො අදුනියො. චතුකුණ්ඩිකො භවිත්වානාති චතුහි අඩ්ඨගෙහි කුණ්ඩෙහි අත්තභාවං පවත්තෙතිති චතුකුණ්ඩිකො, ද්විහි ඡාණුහි ද්විහි හත්ථෙහි ගච්ඡන්තො තිට්ඨන්තො ව, එවංභුතො හුත්වාති අත්ථො. සො හි එවං පුරතො කොපිනපට්ඨිජාදනා හොතිති තථා අකාසි. ථෙරස්ස දස්සයිතුමන්ති ථෙරස්ස අත්තානං උද්දිසයි දස්සෙයි.

412. අමනසිකත්වාති “අයං නාම එසො”ති එවං මනසි අකරිත්වා අනාවජ්ජෙත්වා. සො වාති සො පෙනො. භාතා පෙනගතො අහන්ති “අහං අතීතත්තභාවෙ භාතා, ඉදාති පෙනභුතො ඉධාගතො”ති වත්වා විඤ්ඤාපයි ථෙරන්ති යොජනා.

413-5. යථා පන විඤ්ඤාපයි, තං දස්සෙතුං “මාතා පිතා වා”ති ආදිනා තිස්සො ගාථා වුත්තා. තත්ථ මාතා පිතා ව තෙති තච මාතා ව පිතා ව. අනුකම්පස්සුති අනුග්‍රහණ අනුදයං කරොහි. අන්වාදිසාහීති ආදිස. නොති අම්මාකං. තච දින්නෙනාති තයා දින්නෙන.

තං සුත්වා ථෙරො යථා පටිපජ්ජී, තං දස්සෙතුං —

416. “ථෙරො වරින්වා පිණ්ඩාය, භික්ඛු අඤ්ඤෙ ව ද්වාදස;
එකජ්ඣං සන්තිපතිංසු, භත්තවිස්සග්ගකාරණා.
417. “ථෙරො සබ්බෙව තෙ ආහ, යථාලද්ධං දදාට මෙ;
සඬසහත්තං කරිස්සාමි, අනුකම්පාය ඤාතිනං.
418. “නියාදයිංසු ථෙරස්ස, ථෙරො සඬසං නිමන්තයි;
දත්වා අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ව භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතිනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.
419. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, භොජනං උදපජ්ජට්ඨ;
සුචිං පණීතං සම්පන්නං, අනෙකරසබ්බාඤ්ජනං.
420. “තතො උද්දස්සයි භාතා, වණ්ණවා බලවා සුඛි;
පහුතං භොජනං භන්තෙ, පස්ස නග්ගාමිහසෙ මයං;
තථා භන්තෙ පරක්කම, යථා වත්ථං ලභාමසෙ.
421. “ථෙරො සඬකාරකුටම්භා, උච්චිතිත්වාන නන්තකෙ;
පිලොතිකං පටං කත්වා, සඬසෙ වාතුද්දිසෙ අදා.
422. “දත්වා අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ව භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතිනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.
423. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, වත්ථානි උදපජ්ජිසුං;
තතො සුචත්ථවසනො, ථෙරස්ස දස්සයිතුමං.
424. “යාවතා නන්දරාජස්ස, විජිතස්මිං පටිච්ඡදා;
තතො බහුතරා භන්තෙ, වත්ථානච්ඡාදනානි නො.
425. “කොසෙය්සකම්බලියානි, බොමකප්පාසිකානි ව;
විජුලා ව මහග්ගා ව, තෙපාකාසෙවලම්බරෙ.
426. “තෙ මයං පරිද්භාම, යං යඤ්චි මනසො පියං;
තථා භන්තෙ පරක්කම, යථා ගෙහං ලභාමසෙ.
427. “ථෙරො පණ්ණකුටිං කත්වා, සඬසෙ වාතුද්දිසෙ අදා;
දත්වා ව අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ව භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතිනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.
428. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, සරානි උදපජ්ජිසුං;
කුටාගාරනිවෙසනා, විහත්තා භාගසො මිතා.
429. “න මනුස්සෙසු ඊදිසා, යාදිසා නො සරා ඉධ;
අපි දිබ්බෙසු යාදිසා, තාදිසා නො සරා ඉධ.
430. “දද්දල්ලමානා ආභෙන්ති, සමන්තා වතුරො දිසා;
තථා භන්තෙ පරක්කම, යථා පානියං ලභාමසෙ.
431. “ථෙරො කරණං පුරෙත්වා, සඬසෙ වාතුද්දිසෙ අදා;
දත්වා අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ව භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතිනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.
432. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, පානියං උදපජ්ජට්ඨ;
ගම්භීරා වතුරස්සා ව, පොක්ඛරඤ්ඤො සුනිම්මිතා.
433. “සීතොදිකා සුප්පතිත්ථා, සීතා අප්පට්ගන්ධියා;
පදුමුප්පලසඤ්ජන්තා, වාරිකිඤ්ජක්ඛපුරිතා.
434. “තත්ථ න්භත්වා පිචිත්වා ව, ථෙරස්ස පටිදස්සයුං;
පහුතං පානියං භන්තෙ, පාදා දුක්ඛා ඵලන්ති නො.
435. “ආභිණ්ඩමානා බඤ්ජාම, සක්ඛරෙ කුසකණ්ටකෙ;
තථා භන්තෙ පරක්කම, යථා යානං ලභාමසෙ.
436. “ථෙරො සිපාටිකං ලද්ධා, සඬසෙ වාතුද්දිසෙ අදා;
දත්වා අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ව භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතිනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.

437. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨියෙ , පෙනා රටෙන මාගමු;
අනුකම්පිතම්හ භදන්තෙ, භත්තෙනච්ඡාදනෙන ව.

438. “සරෙන පානියදානෙන, යානදානෙන චූභයං;
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ, භත්තෙ චන්දිතුමාගතා”ති. – ගාථායො ආභංසු;

416-7. තත්ථ ථෙරො චරිත්වා පිණ්ඩායාති ථෙරො පිණ්ඩාපාතචාරිකාය චරිත්වා. භික්ඛු අඤ්ඤෙ ව ද්වාදසාති ථෙරෙන සහ වසන්තා අඤ්ඤෙ ව ද්වාදස භික්ඛු එකප්ඤ්ඤා ඵකතො සන්තිපතිංසු. කස්මාති චෙ?
භත්තච්ඡස්සග්ගකාරණාති භත්තකිච්චකාරණා භුඤ්ජනනිමිත්තං. තෙති තෙ භික්ඛු. යථාලද්ධන්ති යං යං ලද්ධං. දදාථාති දෙථ.

418. නියායදයිංසුති අදංසු. සඨසං නිමන්තයිති තෙ එව ද්වාදස භික්ඛු සඨසුද්දෙසවසෙන තං භත්තං දාතුං නිමන්තෙසි. අන්වාදිසීති ආදිසි. තත්ථ යෙසං අන්වාදිසි, තෙ දස්සෙතුං “මාතු පිතු ව භාතුනො, ඉදං මෙ ඤාතීනං හොතු, සුඛිතා හොත්තු ඤාතයො”ති චුත්තං.

419. සමනන්තරානුද්දිට්ඨියෙති උද්දිට්ඨියමනන්තරමෙව. භොජනං උදප්ප්ථාති තෙසං පෙනානං භොජනං උප්ප්ථි. කිදිසන්ති ආහ “සුච්ඡි”න්තිආදි. තත්ථ අනෙකරසබ්බාඤ්ජනන්ති නානාරසෙහි බ්බාඤ්ජනෙහි යුත්තං, අථ වා අනෙකරසං අනෙකබ්බාඤ්ජනඤ්ථ. තතොති භොජනලාභතො පච්ඡා.

420. උද්දස්සයි භාතාති භාතිකභුතො පෙනො ථෙරස්ස අත්තානං දස්සෙසි. වණ්ණවා බලවා සුඛීති තෙන භොජනලාභෙන තාවදෙව රූපසම්පන්නො බලසම්පන්නො සුඛිතොව භුත්වා. පහුතං භොජනං, භත්තෙති, භත්තෙ, තව දානානුභාවෙන පහුතං අනප්පකං භොජනං අම්භෙහි ලද්ධං. පස්ස නග්ගාමිහසෙති ඔලොකෙහි, නග්ගිකා පන අම්භ, තස්මා තථා, භත්තෙ, පරක්කම පයොගං කරොහි. යථා චත්ථං ලභාමසෙති යෙන පකාරෙන යාදිසෙන පයොගෙන සබ්බෙව මයං චත්ථාති ලභෙය්‍යාම, තථා වායමථාති අත්ථො.

421. සඨකාරකුටම්භාති තත්ථ තත්ථ සඨකාරට්ඨානතො. උච්චිතිත්වානාති ගවෙසනවසෙන ගහෙත්වා. නන්තකෙති ඡින්නපරියන්තෙ ඡඩ්ඛිතදුස්සබ්බෙ . තෙ පන යස්මා බණ්ඩභුතා පිලොතිකා නාම හොන්ති, තාහි ව ථෙරො විවරං කත්වා සඨසස්ස අදාසි, තස්මා ආහ “පිලොතිකං පටං කත්වා, සඨසෙ වාතුද්දිසෙ අදා”ති. තත්ථ සඨසෙ වාතුද්දිසෙ අදාති වතුහිපි දිසාහි ආගතභික්ඛුසඨසස්ස අදාසි. සම්පදානත්ථෙ හි ඉදං භුම්මවචනං.

423-4. සුවත්ථවසනොති සුන්දරවත්ථවසනො. ථෙරස්ස දස්සයිතුමන්ති ථෙරස්ස අත්තානං දස්සයි දස්සෙසි, පාකටො අහොසි. පට්ච්ඡාදයති එත්ථාති පට්ච්ඡදා.

428-9. කුටාගාරනිවෙසනාති කුටාගාරභුතා තදඤ්ඤනිවෙසනසඨ්ඨාතා ව සරා. ලිඨගවිපල්ලාසවසෙන හෙතං චුත්තං. විභත්තාති සම්චතුරස්සආයතට්ඨපණ්ඩානාදිවසෙන විභත්තා. භාගසො මිත්තාති භාගෙන පරිච්ඡින්නා. නොති අම්භාකං. ඉධාති ඉමස්මිං පෙනලොකෙ. අපි දිබ්බෙසුති අපිති නිපාතමත්තං, දෙවලොකෙසුති අත්ථො.

431. කරණන්ති ධම්කරණං. පුරෙත්වාති උදකස්ස පුරෙත්වා. වාරිකිඤ්ජක්ඛපුරිතාති තත්ථ තත්ථ වාරිමත්ථකෙ පදුමුප්පලාදිනං කෙසරභාරෙහි සඤ්ජාදිතවසෙන පුරිතා. එලන්තීති පුප්ථන්ති, පණ්ඨිකපරියන්තාදිසු විදාලෙන්තිති අත්ථො.

435-6. ආභිණ්ඩමානාති විවරමානා. බඤ්ජාමාති බඤ්ජනවසෙන ගච්ඡාම. සක්ඛරෙ කුසකණ්ටකෙති සක්ඛරවති කුසකණ්ටකවති ව භුම්භාගෙ, සක්ඛරෙ කුසකණ්ටකෙ ව අක්කමන්තාති අත්ථො. යානන්ති රථවය්භාදිකං යංකිඤ්චි යානං. සිපාටිකන්ති එකපට්ටලපාහනං.

437-8. රටෙන මාගමුන්ති මකාරො පදසන්ධිකරො, රටෙන ආගමංසු. උභයන්ති උභයෙන දානෙන, යානදානෙන චෙව භත්තාදිචතුපච්චියදානෙන ව. පානියදානෙන හෙත්ථ භෙසප්පදානම්පි සඨගහිතං. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයන්තා උත්තානමෙවාති.

ථෙරො තං පචත්තිං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා “යථා ඉමෙ එතරහි, එවං ත්වම්පි ඉතො අනන්තරාතීතෙ අත්තභාවෙ පෙනො භුත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවී”ති චත්වා ථෙරෙන යාවිතො සුත්තපෙනවත්ථුං කට්ඨෙත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො සඤ්ජාතසංවෙගො දානසිලාදිපුඤ්ඤකම්මනිරතො අහොසිති.

සාණවාසිත්ථෙරපෙනවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. රථකාරපෙතිවත්පුවණ්ණනා

වෙළුරියටම්භං රුචිරං පහස්සරන්ති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං පෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි සීලාවාරසම්පන්නා කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයෙන සාසනෙ අභිප්පසන්නා සුවිහත්තවිවිත්‍රභිත්තිටම්භසොපානභූමිතලං අතිවිය දස්සනියං එකං ආවාසං කත්වා තත්ථ භික්ඛු නිසීදාපෙත්වා පණිතෙන ආභාරෙන පරිවිසිත්වා භික්ඛුසඤ්ඤා නියායාදෙසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා අඤ්ඤස්ස පාපකම්මස්ස වසෙන භිමවති පබ්බතරාපෙ රථකාරදහං නිස්සාය විමානපෙති හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්සා සඤ්ඤා ආවාසදානපුඤ්ඤානුභාවෙන සබ්බරත්තමයං උළාරං අතිවිය සමන්තතො පාසාදිකං මනොහරං රමණීයං පොක්ඛරණියං නන්දනවනසදිසං උපසොභිතං විමානං නිබ්බන්ති, සයඤ්ච සුවණ්ණවණ්ණා අභිරූපා දස්සනියා පාසාදිකා අහොසි.

සා තත්ථ පුරිසෙහි විනාව දිබ්බසම්පන්නිං අනුභවන්ති විහරති. තස්සා තත්ථ දීඝරත්තං නිප්පුරිසාය වසන්තියා අනභිරති උප්පන්නා. සා උක්කණ්ඨිකා හුත්වා “අත්ථෙසො උපායො”ති වින්තෙත්වා දිබ්බානි අමිබ්බකානි නදියං පක්ඛිපති. සබ්බං කණ්ණමුණ්ඩපෙතිවත්පුස්මිං ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන බාරාණසිවාසී එකො මාණවො ගඬගාය තෙසු එකං අමිබ්බලං දිස්වා තස්ස පහවං ගවෙසන්තො අනුක්කමෙන තං යානං ගන්ත්වා නදිං දිස්වා තදනුසාරෙන තස්සා වසනට්ඨානං ගතො. සා තං දිස්වා අත්තතො වසනට්ඨානං නෙත්වා පටිසන්ථාරං කරොන්ති නිසීදි. සො තස්සා වසනට්ඨානසම්පන්නිං දිස්වා පුච්ඡන්තො —

439. “වෙළුරියටම්භං රුචිරං පහස්සරං, විමානමාරුය්භ අනෙකවිත්තං;
තත්ථච්ඡසි දෙවි මහානුභාවෙ, පඨද්ධනි පන්නරසෙව වන්දො.
440. “වණ්ණො ව තෙ කනකස්ස සන්නිභො, උත්තත්තරූපො භුස දස්සනෙයො;
පල්ලඬකසෙට්ඨෙ අතුලෙ නිසින්නා, එකා තුවං නත්ථි ව තුය්භ සාමිකො.
441. “ඉමා ව තෙ පොක්ඛරණී සමන්තා, පහුතමල්‍යා බහුපුණ්ඩරිකා;
සුවණ්ණවුණ්ණෙහි සමන්තමොත්ථතා, න තත්ථ පඬිකො පණකො ව විජ්ජති.
442. “භංසා විමෙ දස්සනියා මනොරමා, උදකස්මිමනුපරියන්ති සබ්බදා;
සමයා වග්ගුපනදන්ති සබ්බෙ, බිත්ථුස්සරා දුන්ථුභීනංව සොසො.
443. “දද්දල්ලමානා යසසා යසස්සිති, නාවාය ව ත්වං අවලම්බ තිට්ඨසි;
ආළාරපම්භෙ භසිතෙ පියංවදෙ, සබ්බධගකල්‍යාණි භුසං විරොවසි.
444. “ඉදං විමානං විරජං සමෙ යීතං, උය්‍යානවත්තං රතිනන්දිවඩ්ඪනං;
ඉච්ඡාමහං නාරි අනොමදස්සනෙ, තයා සහ නන්දනෙ ඉධ මොදිතු”න්ති. —

ඉමා ගාථා අහාසි.

439. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං විමානෙ. අච්ඡසිති ඉච්ඡිතිවිජ්ජකාලෙ නිසීදසි. දෙවිති තං ආලපති. මහානුභාවෙහි මහතා දිබ්බානුභාවෙන සමන්තාගතෙ. පඨද්ධනීති අත්තතො පඨභූතෙ අද්ධනි, ගගනතලමග්ගෙහි අත්ථො. පන්නරසෙව වන්දොති පුණ්ණමාසියං පරිපුණ්ණමණ්ඩලො වන්දො විය විජ්ජොතමානාති අත්ථො.

440. වණ්ණො ව තෙ කනකස්ස සන්නිභොති තව වණ්ණො ව උත්තත්තසිඬ්ඨිසුවණ්ණෙන සදිසො අතිවිය මනොහරො. තෙනාහ “උත්තත්තරූපො භුස දස්සනෙයො”ති. අතුලෙති මහාරහෙ. අතුලෙති වා දෙවතාය ආලපනං, අසදිසරූපෙති අත්ථො. නත්ථි ව තුය්භ සාමිකොති තුය්භං සාමිකො ව නත්ථි.

441. පහුතමල්‍යාති කමලකුචලයාදිබහුවිධකුසුමවතියො . සුවණ්ණවුණ්ණෙහිති සුවණ්ණවාලුකාහි. සමන්තමොත්ථතාති සමන්තතො ඔකිණ්ණා. තත්ථාති තාසු පොක්ඛරණීසු. පඬිකො පණකො වාති කද්දමො වා උදකපිච්ඡල්ලො වා න විජ්ජති.

442. භංසා විමෙ දස්සනියා මනොරමාති ඉමෙ භංසා ව දස්සනසුඛා මනොරමා ව. අනුපරියන්තීති අනුවිචරන්ති. සබ්බදාති සබ්බෙසු උතුසු. සමයාති සඬගම්ම. වග්ගුති මධුරං. උපනදන්තීති විකුපන්ති. බිත්ථුස්සරාති අවිසටස්සරා සම්පිණ්ඩිතස්සරා. දුන්ථුභීනංව සොසොති වග්ගුබිත්ථුස්සරභාවෙන දුන්ථුභීනං විය තව පොක්ඛරණියං භංසානං සොසොති අත්ථො.

443. දද්දල්ලමානාති අතිවිය අභිජලන්ති. යසසාති දෙවිද්ධියා. නාවායාති දොණියං. පොක්ඛරණියඤ්ඤි පදුමතියං සුවණ්ණනාවාය මහාරහෙ පල්ලඬකෙ නිසීදිත්වා උදකකීළං කීළන්තිං පෙතිං දිස්වා එවමාහ. අවලම්බාති අවලම්බිත්වා අපස්සෙනං අපස්සාය. තිට්ඨසිති ඉදං යානසද්දස්ස ගතිනිවත්ති අත්ථත්තා ගතියා පටික්ඛෙපවචනං. “නිසජ්ජසි”ති වා පායො, නිසීදසිවිවෙචස්ස අත්ථො දට්ඨබ්බො. ආළාරපම්භෙහි වෙල්ලිතදිසනිලපබ්බමෙ. භසිතෙහි භසිතමහාභසිතමුඛෙ.

පියංවදෙනි පියභාණිනි. සබ්බසංග්ගානි සබ්බෙහි අභිගෙහි සුන්දරෙ, සොහනසබ්බසංග්ගානි අත්ථො. විරොවසිති විරාජෙයි.

444. විරජන්ති විගතරජං නිද්දොසං. සමෙ ධීතන්ති සමෙ භූමිභාගෙ ධීතං, වතුරස්සසොභිතතාය වා සමභාගෙ ධීතං, සමන්තභද්දකන්ති අත්ථො. උය්‍යානවන්තන්ති නන්දනවනසහිතං. රතිනන්දිවඩ්ඪන්ති රතිඤ්ච නන්දිඤ්ච වඩ්ඪෙතිති රතිනන්දිවඩ්ඪන්තං, සුඛස්ස ව පිතියා ව සංවඩ්ඪන්ති අත්ථො. නාරිති තස්සා ආලපනං. අනොමදස්සනෙති පරිපුණ්ණඅභිගපව්වඩ්ඪගතාය අනින්දිතදස්සනෙ. නන්දනෙති නන්දනකරෙ. ඉධාති නන්දනවනෙ, විමානෙ වා. මොදිතුන්ති අභිරමිතුං ඉච්ඡාමිති යොජනා.

එවං තෙන මාණවෙන චූත්තෙ සා විමානපෙතිදෙවතා තස්ස පට්ඨවනං දෙන්ති -

445. “කරොහි කම්මං ඉධ වෙදනීයං, චිත්තඤ්ච තෙ ඉධ නිහිතං භවතු; කත්වාන කම්මං ඉධ වෙදනීයං, එවං මම ලච්ඡසි කාමකාමිති”න්ති. -

ගාථමාහ. තත්ථ කරොහි කම්මං ඉධ වෙදනීයන්ති ඉධ ඉමස්මිං දිබ්බට්ඨානෙ විපච්චනකං විපාකදායකං කුසලකම්මං කරොහි පසවෙය්‍යාසි. ඉධ නිහිතන්ති ඉද්ධුපනිතං, “ඉධ නින්ත”න්ති වා පායො, ඉමස්මිං යානෙ නින්තං පොණං පබ්භාරං තව චිත්තං භවතු භොතු. මමන්ති මං. ලච්ඡසිති ලච්ඡස්සයි.

සො මාණවො තස්සා විමානපෙතියා වචනං සුත්වා තතො මනුස්සපථං ගතො තත්ථ චිත්තං පණ්ඩාය තජ්ජං පුඤ්ඤකම්මං කත්වා නචිරස්සෙව කාලං කත්වා තත්ථ නිබ්බන්ති තස්සා පෙතියා සහඛ්‍යතං. තමත්ථං පකාසෙන්තා සංඝිගිතිකාරා -

446. “සාධුති සො තස්සා පටිස්සුණිත්වා, අකාසි කම්මං තහිං වෙදනීයං; කත්වාන කම්මං තහිං වෙදනීයං, උපපජ්ජි සො මාණවො තස්සා සහඛ්‍යත”න්ති. -

ඔසානගාථමාහංසු. තත්ථ සාධුති සම්පට්චිජ්ජනෙ නිපාතො. තස්සාති තස්සා විමානපෙතියා. පටිස්සුණිත්වාති තස්සා වචනං සම්පට්චිජ්ජන්වා. තහිං වෙදනීයන්ති තස්මිං විමානෙ තාය සද්ධිං වෙදිතබ්බසුඛවිපාකං කුසලකම්මං. සහඛ්‍යතන්ති සහභාවං. සො මාණවො තස්සා සහඛ්‍යතං උපපජ්ජිති යොජනා. සෙසං උත්තානමෙව.

එවං තෙසු තත්ථ විරකාලං දිබ්බසම්පන්නිං අනුභවන්තෙසු පුරිසො කම්මස්ස පරික්ඛයෙන කාලමකාසි, ඉත්ථි පන අත්තනො පුඤ්ඤකම්මස්ස ඛෙත්තභිගතභාවෙන එකං බුද්ධන්තරං තත්ථ පරිපුණ්ණං කත්වා වසී. අථ අම්භාකං භගවති ලොකෙ උජ්ජජ්ජිත්වා පචත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන ජෙනවනෙ විහරන්තෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එකදිවසං පබ්බතවාරිකං වරමානො තං විමානඤ්ච විමානපෙතිඤ්ච දිස්වා “වෙච්චියථම්භං රුචිරං පහස්සර”න්තිආදිකාහි ගාථාහි පුච්ඡි. සා වස්ස ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං අත්තනො පචත්තිං ආරොවෙසී. තං සුත්වා ථෙරො සාවත්ථිං ආගන්ත්වා භගවතො ආරොවෙසී. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පන්නිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. තං සුත්වා මහාජනො දානාදිපුඤ්ඤධම්මනිරතො අහොසීති.

රථකාරපෙතිවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. භූසපෙතවත්ථුචණ්ණනා

භූසාති එකො සාලිං පුනාපරොති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ වත්තාරො පෙනෙ ආරබ්භ චූත්තං. සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ එකො කුට්වාණිජො කුට්මානාදිහි ජීවිකං කජ්ජෙසී. සො සාලිපලාපෙ ගහෙන්වා තම්බමත්තිකාය පරිභාවෙන්වා ගරුතරෙ කත්වා රත්තසාලිහි සද්ධිං මිස්සෙන්වා වික්කිණි. තස්ස පුත්තො “සරං ආගතානං මම මිත්තසුභජ්ජානං සම්මානං න කරොති”ති කුපිතො යුගවම්මං ගහෙන්වා මාතුසීසෙ පහාරමදාසී. තස්ස සුණ්ඪා සබ්බෙසං අත්ථාය ධම්මමංසං වොරිකාය බාදිත්වා පුන තෙහි අනුයුඤ්ජියමානා “සවෙ මයා තං මංසං බාදිතං, භවෙ භවෙ අත්තනො පිට්ඨිමංසං කන්තිත්වා බාදෙය්‍ය”න්ති සපථමකාසී. භරියා පනස්ස කිඤ්චිදෙව උපකරණං යාවත්තානං “නත්ථි”ති වත්වා තෙහි නිජ්ජිලියමානා “සවෙ සත්තං නත්ථිති වදාමි, ජාතජාතට්ඨානෙ ගුප්භක්ඛා භවෙය්‍ය”න්ති මුසාවාදෙන සපථමකාසී.

තෙ වත්තාරොපි ජනා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා විඤ්ඤාට්ඨියං පෙනා හුත්වා නිබ්බන්තිංසු. තත්ථ කුට්වාණිජො කම්මථලෙන පජ්ජලන්තං භූසං උභොහි භන්ථෙහි ගහෙන්වා අත්තනො මත්ථකෙ ආකිරිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවති, තස්ස පුත්තො අයොමයෙහි මුග්ගරෙහි සයමෙව අත්තනො සීසං හින්දිත්වා අනප්පකං දුක්ඛං පච්චනුභොති. තස්ස සුණ්ඪා කම්මථලෙන සුනිසිතෙහි අතිවිය විපුලායතෙහි නබෙහි අත්තනො පිට්ඨිමංසාහි කන්තිත්වා බාදන්ති අපරිමිතං දුක්ඛං අනුභවති, තස්ස භරියාය සුගන්ධං සුවිසුද්ධං අපගතකාලකං සාලිහත්තං උපනීතමත්තමෙව

නානාවිධකිමිකුලාකුලං පරමදුග්ගන්ධජෙගුවිජං ගුප්තං සම්පජ්ජති, තං සා උභොති භත්ථෙහි පරිග්ගහෙන්වා භුඤ්ජන්ති මහාදුක්ඛං පටිසංවෙදෙති.

එවං තෙසු චතුසු ජනෙසු පෙනෙසු නිබ්බන්තිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තෙසු ආයස්මා මහාමොග්ගලානො පබ්බතවාරිකං වරන්තො එකදිවසං තං යානං ගතො. තෙ පෙනෙ දිස්වා –

447. “භුසානි එකො සාලිං පුනාපරො, අයඤ්ච නාරි සකමංසලොහිතං;
තුචඤ්ච ගුප්තං අසුචිං අකන්තං, පරිභුඤ්ජයි කිස්ස අයං විපාකො”ති. –

ඉමාය ගාථාය තෙහි කතකම්මං පුච්ඡි. තත්ථ භුසානීති පලාපානි. එකොති එකකො. සාලින්ති සාලිනො. සාමීඅත්ථෙ හෙතං උපයොගවචනං, සාලිනො පලාපානි පජ්ජලන්තානි අත්තනො සීසෙ අවකිරති අධිජ්ජායො. පුනාපරොති පුන අපරො. යො හි සො මාතුසීසං පහරි, සො අයොමුග්ගරෙහි අත්තනො සීසං පහරිත්වා සීසහෙදං පාපුණානි, තං සන්ධාය වදති. සකමංසලොහිතන්ති අත්තනො පිට්ඨිමංසං ලොහිතඤ්ච පරිභුඤ්ජන්ති යොජනා. අකන්තන්ති අමනාපං ජෙගුවිජං. කිස්ස අයං විපාකොති කතමස්ස පාපකම්මස්ස ඉදං ඵලං, යං ඉදානි තුම්හෙහි පච්චනුභවියති අත්ථො.

එවං ථෙරෙන තෙහි කතකම්මෙ පුච්ඡිතෙ කුටවාණිජස්ස හරියා සබ්බෙහි තෙහි කතකම්මං ආචික්ඛන්ති –

448. “අයං පුරෙ මාතරං හිංසති, අයං පන කුටවාණිජො;
අයං මංසානි බාදිත්වා, මුසාවාදෙන වඤ්චෙති.

449. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අගාරිනී සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා;
සන්තෙසු පරිගුහාමි, මා ව කිඤ්චි ඉතො අදං.

450. “මුසාවාදෙන ඡාදෙමි, නත්ථි එතං මම ගෙහෙ;
සචෙ සන්තං නිගුහාමි, ගුප්තො මෙ හොතු හොජනං.

451. “තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන, මුසාවාදස්ස වූහයං;
සුගන්ධං සාලිනො භත්තං, ගුප්තං මෙ පරිචන්තති.

452. “අවඤ්ඤානි ව කම්මානි, න හි කම්මං විනස්සති;
දුග්ගන්ධං කිමිනං මිළ්භං, භුඤ්ජාමි ව පිවාමි වා”ති. – ගාථා අභාසි;

448. තත්ථ අයන්ති පුත්තං දස්සෙන්ති වදති. හිංසතීති ථාමෙන පරිබාධෙති, මුග්ගරෙන පහරිති අත්ථො. කුටවාණිජොති බලවාණිජො, වඤ්චනාය වණිජ්ජකාරකොති අත්ථො. මංසානි බාදිත්වාති පරෙහි සාධාරණමංසං බාදිත්වා “න බාදාමි”ති මුසාවාදෙන තෙ වඤ්චෙති.

449-50. අගාරිනීති ගෙහසාමිනී. සන්තෙසුති විජ්ජමානෙස්වෙව පරෙහි යාවිතඋපකරණෙසු. පරිගුහාමීති පටිච්ඡාදෙසිං. කාලවිපල්ලාසෙන හෙතං වුත්තං. මා ව කිඤ්චි ඉතො අදන්ති ඉතො මම සන්තකතො කිඤ්චිමත්තමපි අත්ථිකස්ස පරස්ස න අදාසිං. ඡාදෙමිති “නත්ථි එතං මම ගෙහෙ”ති මුසාවාදෙන ඡාදෙසිං.

451-2. ගුප්තං මෙ පරිචන්තති සුගන්ධං සාලිහත්තං මය්හං කම්මවසෙන ගුප්තාවෙන පරිචන්තති පරිණමති. අවඤ්ඤානීති අමොසානි අනිජ්ජලානි. න හි කම්මං විනස්සති යදුපවිතං කම්මං ඵලං අදත්වා න හි විනස්සති. කිමිනන්ති කිමිචන්තං සඤ්ජාතකිමිකුලං. මිළ්භන්ති ගුප්තං. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයන්තා උත්තානමෙව.

එවං ථෙරො තස්සා පෙනියා වචනං සුත්වා තං පවත්තං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

භුසපෙනවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කුමාරපෙනවත්ථුචණ්ණනා

අච්ඡෙරරූපං සුගතස්ස ඤාණන්ති ඉදං කුමාරපෙනවත්ථු. තස්ස කා උජ්ජන්ති? සාවත්ථියං කිර බහු උපාසකා ධම්මගණා හුත්වා නගරෙ මහන්තං මණ්ඩපං කාරත්වා තං නානාවණ්ණෙහි වත්ථෙහි අලඬිකරිත්වා කාලස්සෙව සත්ථාරං හික්ඛුසඬ්ඤ්ච නිමන්තෙන්වා මහාරහවරපච්චත්ථරණත්ථතෙසු ආසනෙසු බුද්ධජ්ජමුඛං හික්ඛුසඬ්ඤ්ච නිසීදාපෙන්වා ගන්ධපුප්ඵාදිහි පුප්පත්වා මහාදානං පවත්තෙන්ති. තං දිස්වා අඤ්ඤතරො මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතචිත්තො පුරිසො තං සක්කාරං අසභමානො එවමාහ – “වරමෙන සබ්බං සඬ්ඤ්ඤාකුටෙ ඡඩ්ඞිතං, න ත්වෙව ඉමෙසං මුණ්ඩකානං දින්න”න්ති. තං සුත්වා උපාසකා සංවිග්ගමානසා “භාරියං වත ඉමිනා පුරිසෙන පාපං පසුතං, යෙන එවං බුද්ධජ්ජමුඛෙ හික්ඛුසඬ්ඤ්ච අපරද්ධ”න්ති තමත්ථං තස්ස මාතුයා ආරොවෙන්වා “ගච්ඡ, ත්වං සසාවකසඬ්ඤ්ච භගවන්තං බමාපෙහි”ති ආහංසු. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා පුත්තං සන්තජ්ජෙන්ති සඤ්ඤාපෙන්වා භගවන්තං හික්ඛුසඬ්ඤ්ච උපසඬ්ඤ්චිත්වා

පුත්තෙන කතඥව්වයං දෙසෙන්නී බමාපෙත්වා භගවතො භික්ඛුසඤ්ජස්ස ව සත්තාහං යාගුදානෙන පූජං අකාසි. තස්සා පුත්තො නවරස්සෙව කාලං කත්වා කිලිට්ඨකම්මපජීවිනියා ගණිකාය කුච්ඡියං නිබ්බන්ති. සා ව නං ජාතමත්තංයෙව “දාරකො”ති ඤත්වා සුසානෙ ඡඩ්ඛිපෙසි. සො තත්ථ අත්තනො පුඤ්ඤබලෙනෙව ගහිතාරක්ඛො කෙනවි අනුපද්දුතො මාතු-අඬිකෙ විය සුඛං සුපි. දෙවතා තස්ස ආරක්ඛං ගණ්ඨිංසුති ව වදන්ති.

අථ භගවා පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො තං දාරකං සිව්ඨිකාය ඡඩ්ඛිතං දිස්වා සුරියුග්ගමනවෙලාය සිව්ඨිකං අගමාසි. “සත්ථා ඉධාගතො, කාරණෙනෙත්ථ භවිතබ්බ”න්ති මහාජනො සන්නිපති. භගවා සන්නිපතිතපරිසාය “නායං දාරකො ඔඤ්ඤාතබ්බො, යදිපි ඉදානි සුසානෙ ඡඩ්ඛිතො අනාටො ධීතො, ආයතිං පන දිට්ඨෙව ධම්මෙ අභිසම්පරායඤ්ච උළාරසම්පත්තිං පටිලභිස්සති”ති වත්වා තෙහි මනුස්සෙහි “කිං නු ඛො, භන්නෙ, ඉම්නා පුරිමජාතියං කතං කම්ම”න්ති පුට්ඨො –

“බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස, පූජං අකාසි ජනතා උළාරං;
තත්ත්වස්ස චිත්තස්සහු අඤ්ඤාත්තං, වාවං අභාසි ඵරුසං අසබ්භ”න්ති. –

ආදිනා නයෙන දාරකෙන කතකම්මං ආයතිං පත්තබ්බං සම්පත්තිඤ්ච පකාසෙත්වා සන්නිපතිතාය පරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මං කට්ඨෙත්වා උපරි සාමුක්කංසිකං ධම්මදෙසනං අකාසි. සච්චපරියොසානෙ වතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, තඤ්ච දාරකං අසිතිකොට්ඨිභවො එකො කුටුම්භිකො භගවතො සම්මුඛාව “මය්හං පුත්තො”ති අග්ගහෙසි. භගවා “එත්තකෙන අයං දාරකො රක්ඛිතො, මහාජනස්ස ව අනුග්ගහො කතො”ති විහාරං අගමාසි.

සො අපරෙන සමයෙන තස්මිං කුටුම්භිකෙ කාලකතෙ තෙන නියාදිතං ධනං පටිපජ්ජිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්තො තස්මිං නගරෙයෙව මහාවිභවො ගහපති හුත්වා දානාදිනිරතො අහොසි. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “අහො නුන සත්ථා සත්තෙසු අනුකම්පකො, සොපි නාම දාරකො තදා අනාටො ධීතො එතරහි මහතිං සම්පත්තිං පච්චනුභවති, උළාරානි ව පුඤ්ඤානි කරොති”ති. තං සුත්වා සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තස්ස එත්තකාව සම්පත්ති, අථ ඛො ආයුපරියොසානෙ තාවතිංසභවනෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්තිස්සති, මහතිං දිබ්බසම්පත්තිඤ්ච පටිලභිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තං සුත්වා භික්ඛු ව මහාජනො ව “ඉදං කිර කාරණං දිස්වා දිසදස්සි භගවා ජාතමත්තස්සෙවස්ස ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛිතස්ස තත්ථ ගන්ත්වා සඬගහං අකාසි”ති සත්ථ ඤාණවිසෙසං ටොමෙත්වා තස්මිං අත්තභාවෙ තස්ස පවත්තිං කට්ඨෙසුං. තමත්ථං දීපෙන්නා සඬගිතිකාරා –

453. “අච්ඡෙරරූපං සුගතස්ස ඤාණං, සත්ථා යථා පුග්ගලං බ්‍යාකාසි;
උස්සන්තපුඤ්ඤාපි භවන්ති හෙකෙ, පරිත්තපුඤ්ඤාපි භවන්ති හෙකෙ.

454. “අයං කුමාරො සිව්ඨිකාය ඡඩ්ඛිතො, අඬිගුට්ඨස්නෙහෙන යාපෙති රත්තිං;
න යක්ඛභූතා න සරිසපා වා, විභෙදයෙය්‍යං කතපුඤ්ඤං කුමාරං.

455. “සුතබාපිමස්ස පලිභිංසු පාදෙ, ධඩ්කා සිඬිගාලා පරිවත්තයන්ති;
ගබ්භාසයං පක්ඛිගණා හරන්ති, කාකා පන අක්ඛිමලං හරන්ති.

456. “නයිමස්ස රක්ඛං විදහිංසු කෙවි, න ඔසධං සාසපඬුපනං වා;
නක්ඛන්තයොගම්පි න අග්ගහෙසුං, න සබ්බධඤ්ඤානිපි ආකිරිංසු.

457. “එතාදිසං උත්තමකිච්ඡපත්තං, රත්තාහතං සිව්ඨිකාය ඡඩ්ඛිතං;
නොනිතපිණ්ඩංව පට්ඨමානං, සසංසයං ජීවිතසාවසෙසං.

458. “තමද්දසා දෙවමනුස්සපුජිතො, දිස්වා ව තං බ්‍යාකාරි භූරිපඤ්ඤො;
‘අයං කුමාරො නගරස්සිමස්ස, අග්ගකුලිකො භවිස්සති හොගතො ව’.

459. “කිස්ස වතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං, කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
එතාදිසං බ්‍යසනං පාපුණ්ත්වා, තං තාදිසං පච්චනුභොස්සතිද්ධි”න්ති. –

ඡ ගාථා අවොචුං.

453. තත්ථ අච්ඡෙරරූපන්ති අච්ඡරියසභාවං. සුගතස්ස ඤාණන්ති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඤාණං, ආසයානුසයඤාණාදිසබ්බඤ්ඤාඤාණමෙව සන්ධාය වුත්තං. තයිදං අඤ්ඤෙසං අවිසයභූතං කථං ඤාණන්ති ආහ “සත්ථා යථා පුග්ගලං බ්‍යාකාසි”ති. තෙන සත්ථ දෙසනාය එව ඤාණස්ස අච්ඡරියභාවො විඤ්ඤායතිති දස්සෙති.

ඉදානි බ්‍යාකාරණං දස්සෙන්තො “උස්සන්තපුඤ්ඤාපි භවන්ති හෙකෙ, පරිත්තපුඤ්ඤාපි භවන්ති හෙකෙ”ති ආහ. තස්සත්ථො – උස්සන්තකුසලධම්මාපි ඉධෙකච්චෙ පුග්ගලා ලද්ධපච්චයස්ස අපුඤ්ඤස්ස වසෙන ජාතිආදිනා නිහිනා භවන්ති, පරිත්තපුඤ්ඤාපි අප්පතරපුඤ්ඤධම්මාපි එකෙ සත්තා ඛෙත්තසම්පත්තිආදිනා තස්ස පුඤ්ඤස්ස මහාජුතිකතාය උළාරා භවන්තිති.

454. සිව්විකායානි සුසානෙ. අභිගුට්ඨස්තෙහෙනානි අභිගුට්ඨතො පවත්තස්තෙහෙන, දෙවනාය අභිගුට්ඨතො පග්ගරිතබ්බරෙනානි අත්ථො. න යක්ඛභූතා න සරීසපා වානි පිසාවභූතා වා යක්ඛභූතා වා සරීසපා වා යෙ කෙච්ඡරත්තා ගච්ඡන්තා වා න විහෙය්‍යෙය්‍යං න බාධෙය්‍යං.

455. පලිභිංසු පාදෙති අත්තතො ජීවිහාය පාදෙ ලිභිසුං. ධම්මානි කාකා. පරිවත්තයන්තීති “මා නං කුමාරං කෙච්ඡිවිහෙය්‍යෙය්‍ය”න්ති රක්ඛන්තා නිරොගභාවජානනත්ථං අපරාපරං පරිවත්තන්ති. ගබ්භාසයන්ති ගබ්භමලං. පක්ඛිගණානි ගිප්ඤ්ඤලලාදයො සකුණගණා. හරන්තීති අපනෙන්ති. අක්ඛිමලන්ති අක්ඛිගුලං.

456. කෙච්ඡි කෙච්ඡි මනුස්සා, අමනුස්සා පන රක්ඛං සංවිද්භිංසු. ඔසධන්ති තදා ආයතිඤ්ච ආරොග්‍යාවහං අගදං. සාසපඬුපනං වානි යං ජාතස්ස දාරකස්ස රක්ඛණත්ථං සාසපෙන ධුපනං කරොන්ති, තම්පි තස්ස කරොන්තා නාහෙසුන්ති දීපෙන්ති. නක්ඛත්තයොගම්පි න අග්ගහෙසුන්ති නක්ඛත්තයුත්තම්පි න ගණ්භිංසු. “අසුකම්භි නක්ඛත්තෙතිථිම්භි මුහුත්තෙ අයං ජාතො”ති එවං ජාතකම්මම්පිස්ස න කෙච්ඡි අකංසුති අත්ථො. න සබ්බධඤ්ඤානිපි ආකිරිංසුති මච්චමලං කරොන්තා අගදවසෙන යං සාසපතෙලම්පිස්සිතං සාලිආදිධඤ්ඤං ආකිරන්ති, තම්පිස්ස නාකංසුති අත්ථො.

457. එතාදිසන්ති එවරුපං. උත්තමකිච්ඡපත්තන්ති පරමකිච්ඡං ආපන්නං අතිවිය දුක්ඛජ්ජන්තං. රත්තාහතන්ති රත්තියං ආහතං. නොනීතපිණ්ඩං වියානි නවතිතපිණ්ඩසදිසං, මංසපෙසිමත්තතා එවං වුත්තං. පච්චෙදමානන්ති දුබ්බලභාවෙන පකම්පමානං. සසංසයන්ති “ජීවති නු බො න නු බො ජීවති”ති සංසයිතතාය සංසයවන්තං. ජීවිතසාවසෙසන්ති ජීවිතට්ඨිතියා හෙතුභූතානං සාධනානං අභාවෙන කෙච්ඡං ජීවිතමත්තාවසෙසකං.

458. අග්ගකුලිකො හවිස්සති හොගතො වානි හොගනිමිත්තං හොගස්ස වසෙන අග්ගකුලිකො සෙට්ඨකුලිකො හවිස්සතිති අත්ථො.

459. “කිස්ස වත”න්ති අයං ගාථා සත්ථු සන්තිකෙ ධීතෙහි උපාසකෙහි තෙන කතකම්මස්ස පුච්ඡාවසෙන වුත්තා. සා ව බො සිව්විකාය සන්තිපතිතෙහිති වෙදිතබ්බා. තත්ථ කිස්සානි කිං අස්ස. වතන්ති වතසමාදානං. පුන කිස්සානි කිදිසස්ස සුවිණ්ණස්ස වතස්ස බ්‍රහ්මවරියස්ස වානි විහන්ති. විපරිණාමෙන්වා යොජනා. එතාදිසන්ති ගණිකාය කුච්ඡියා නිබ්බත්තනං, සුසානෙ ඡඩ්ඛනන්ති එවරුපං. බ්‍යසනන්ති අනත්ථං. තාදිසන්ති තථාරුපං, “අභිගුට්ඨස්තෙහෙන යාපෙති රත්ති”න්තිආදිනා, “අයං කුමාරො නගරස්සිමස්ස අග්ගකුලිකො හවිස්සති”තිආදිනා ව වුත්තජ්ජකාරන්ති අත්ථො. ඉද්ධිත්ති දෙවිද්ධිං, දිබ්බසම්පත්තින්ති වුත්තං හොති.

ඉදානි තෙහි උපාසකෙහි පුට්ඨො භගවා යථා තදා බ්‍යාකාසි, තං දස්සෙන්තා සඬ්භිතිකාරා –

460. “බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්භිස්ස, පුජං අකාසි ජනතා උළාරං;
තත්තස්ස චිත්තස්සහු අඤ්ඤාත්තං, වාවං අභාසි ඵරුසං අසබ්භං.

461. “සො තං චිතක්කං පටිනොදයිත්වා, පිනිං පසාදං පටිලද්ධා පච්ඡා;
තථාගතං ජෙතවනෙ වසන්තං, යාගුයා උපට්ඨාසි සත්තරත්තං.

462. “තස්ස වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං, තස්ස සුවිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
එතාදිසං බ්‍යසනං පාපුණ්ත්වා, තං තාදිසං පච්චනුහොස්සතිද්ධිං.

463. “යත්ථාන සො වස්සසතං ඉධෙව, සබ්බෙහි කාමෙහි සමඬ්භිභූතො;
කායස්ස හෙදා අභිසම්පරායං, සහබ්‍යතං ගච්ඡති වාසවස්සා”ති. –

වතස්සො ගාථා අවොචුං.

460. තත්ථ ජනකානි ජනසමුහො, උපාසකගණොනි අධිජ්ජායො. තත්තානි තස්සං පුජායං. අස්සානි තස්ස දාරකස්ස. චිත්තස්සහු අඤ්ඤාත්තන්ති පුරිමභවස්මිං චිත්තස්ස අඤ්ඤාථාභාවො අනාදරො අගාරවො අපච්චයො අහොසි. අසබ්භන්ති සාධුසභාය සාවෙනුං අයුත්තං ඵරුසං වාවං අභාසි.

461. සොති සො අයං. තං චිතක්කන්ති තං පාපකං චිතක්කං. පටිනොදයිත්වානි මාතරා කතාය සඤ්ඤත්තියා වුජසමෙන්වා. පිනිං පසාදං පටිලද්ධානි පිනිං පසාදඤ්ච පටිලභිත්වා උජ්ජාදෙන්වා. යාගුයා උපට්ඨාසිති යාගුදානෙන උපට්ඨති. සත්තරත්තන්ති සත්තදිවසං.

462. තස්ස වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියන්ති තං මයා හෙට්ඨා වුත්තජ්ජකාරං අත්තතො චිත්තස්ස පසාදනං දානඤ්ච ඉමස්ස පුග්ගලස්ස වතං තං බ්‍රහ්මවරියඤ්ච, අඤ්ඤං කිඤ්චි නත්ථිති අත්ථො.

463. යත්ථානානි යාව ආයුපරියොසානා ඉධෙව මනුස්සලොකෙ යත්ථා. අභිසම්පරායන්ති පුනබ්බවෙ. සහබ්‍යතං ගච්ඡති වාසවස්සානි සක්කස්ස දෙවානම්නිදස්ස පුත්තභාවෙන සභාවං ගම්ප්පති. අනාගතත්ථෙ හි ඉදං

පව්වුප්පන්නකාලවචනං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

කුමාරපෙනවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සෙරිණිපෙනවත්ථුවණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසීති ඉදං සත්ථරි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ සෙරිණිපෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. කරුරට්ඨෙ කිර හත්ථිනිපුරෙ සෙරිණි නාම එකා රුපුපජීවිනී අහොසි. තත්ථ ව උපොසථකරණත්ථාය තතො තතො භික්ඛු සන්තිපතිංසු. පුන මහාභික්ඛුසන්තිපාතො අහොසි. තං දිස්වා මනුස්සා කිලනණ්ඩුලාදිං සප්පිනවතීතමධුආදිඤ්ච බහුං දානුපකරණං සජ්ජෙන්වා මහාදානං පවත්තෙසු. තෙන ව සමයෙන සා ගණකා අස්සද්ධා අප්පසන්නා මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතවිත්තා තෙහි මනුස්සෙහි “එහි තාව ඉදං දානං අනුමොදාහි”ති උස්සාහිතාපි “කිං තෙන මුණ්ඩකානං සමණානං දින්නෙනා”ති අප්පසාදමෙව නෙසං සම්පවෙදෙසි, කුතො අප්පමත්තකස්ස පරිච්චාගො.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා අඤ්ඤතරස්ස පච්චත්තනගරස්ස පරිබාපිට්ඨෙ පෙනී හුත්වා නිබ්බන්ති. අථ හත්ථිනිපුරවාසී අඤ්ඤතරො උපාසකො චණ්ඨජාය තං නගරං ගන්ත්වා රත්තියා පව්වුසසමයෙ පරිබාපිට්ඨං ගතො තාදිසෙන පයොජනෙන. සා තත්ථ තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා නග්ගා අට්ඨිත්තවමත්තාවසෙසසරීරා අතිවිස බිභව්ජ්ජස්සනා අවිදුරෙ යත්වා අත්තානං දස්සෙසි. සො තං දිස්වා —

464. “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසී, කිසා ධමනිසන්ථතා;
උප්ථාසුලිකෙ කිසිකෙ, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසී”ති. —

ගාථාය පුච්ඡි. සාපිස්ස —

465. “අහං භදන්තෙ පෙනීම්හි, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. —

ගාථාය අත්තානං පකාසෙසි. පුන තෙන —

466. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. —

ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡිතා —

467. “අනාවටෙසු තිත්ථෙසු, විචිනිං අඬ්ඪමාසකං;
සන්තෙසු දෙයාධම්මෙසු, දීපං නාකාසිමත්තනො.

468. “නදිං උපෙම් තසිතා, රිත්තකා පරිවත්තති;
ජායං උපෙම් උණ්හෙසු, ආතපො පරිවත්තති.

469. “අග්ගිවණ්ණො ව මෙ වාතො, ධහන්තො උපවායති;
එතඤ්ච භන්තෙ අරහම්, අඤ්ඤඤ්ච පාපකං තතො.

470. “ගන්ත්වාන හත්ථිනිං පුරං, වජ්ජෙසි මය්හ මාතරං;
‘ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා’.

471. “අත්ථි මෙ එත්ථ නික්ඛිත්තං, අනක්ඛාතඤ්ච තං මයා;
චත්තාරි සතසහස්සානි, පල්ලඬ්ඨකස්ස ව හෙට්ඨතො.

472. “තතො මෙ දානං දදතු, තස්සා ව හොතු ජීවිකා;
දානං දත්වා ව මෙ මාතා, දක්ඛිණං අනුදිව්ජතු;
තදාහං සුඛිතා හෙස්සං, සබ්බකාමසම්ද්ධිනී”ති. —

ඉමාහි ඡහි ගාථාහි අත්තනා කතකම්මඤ්චෙව පුන තෙන අත්තනො කාතබ්බං අත්ථඤ්ච ආචික්ඛි.

467. තත්ථ අනාවටෙසු තිත්ථෙසුති කෙනචි අනිවාරිතෙසු නදිතළාකාදීනං තිත්ථපදෙසෙසු, යත්ථ මනුස්සා න්භායන්ති, උදකකිච්චං කරොන්ති, තාදිසෙසු යානෙසු. විචිනිං අඬ්ඪමාසකන්ති “මනුස්සෙහි යපෙන්වා විස්සරිතං අපිනාමෙන්ථ කිඤ්චි ලහෙයා”න්ති ලොභාහිභූතා අඬ්ඪමාසකමත්තම්පි විචිනිං ගවෙසිං. අථ වා අනාවටෙසු තිත්ථෙසුති උපසඬ්ඨකමනෙන කෙනචි අනිවාරිතෙසු සත්තානං පයොගාසයසුද්ධියා කාරණභාවෙන තිත්ථභූතෙසු සමණබ්‍රාහ්මණෙසු විජ්ජමානෙසු. විචිනිං අඬ්ඪමාසකන්ති මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතවිත්තා කස්සචි කිඤ්චි අදෙනති

අඩිසමාසකම්පි විසෙසෙන විනිං, න සඤ්චිනිං පුඤ්ඤං. තෙනාහ “සන්තෙසු දෙයාධම්මෙසු, දීපං නාකාසිමත්තනො”ති.

468. තසිතානි පිපාසිතා. රිත්තකානි කාකපෙයාං සන්දමානාපි නදී මම පාපකම්මෙන උදකෙන රිත්තා තුවජා වාලිකමත්තා හුත්වා පරිවත්තති. උණ්හෙසුති උණ්හසමයෙසු. ආතපො පරිවත්තති ඡායාට්ඨානං මයි උපගතාය ආතපො සම්පජ්ජති.

469-70. අග්ගිවණ්ණොති සම්පස්සෙන අග්ගිසදිසො. තෙන වුත්තං “ඛහන්තො උපවායති”ති. එතඤ්ච, හන්තෙ, අරහමිති, හන්තෙති තං උපාසකං ගරුකාරෙන වදති. හන්තෙ, එතඤ්ච යථාචුත්තං පිපාසාදිදුක්ඛං, අඤ්ඤාඤ්ච තතො පාපකං දාරුණං දුක්ඛං අනුභවිතුං අරහමි තජ්ජස්ස පාපස්ස කතත්තාති අධිජ්ජායො. වජ්ජෙසීති වදෙයාසි.

471-72. එත්ථ නික්ඛිත්තං, අනක්ඛාතන්ති “එත්තකං එත්ථ නික්ඛිත්ත”න්ති අනාවික්ඛිතං. ඉදානි තස්ස පරිමාණං යපිතට්ඨානඤ්ච දස්සෙත්ති “වත්තාරි සතසහස්සානි, පල්ලච්ඤාස්ස ව හෙට්ඨතො”ති ආහ. තත්ථ පල්ලච්ඤාස්සානි පුබ්බෙ අත්තනො සයනපල්ලච්ඤාස්ස. තතොති නිහිතධනතො එකදෙසං ගහෙත්වා මම උද්දිස්ස දානං දෙනු. තස්සාති මය්හං මාතුයා.

එවං තාය පෙනියා වුත්තෙ සො උපාසකො තස්සා වචනං සම්පට්ඨිත්තවා තත්ථ අත්තනො කරණියං තිරොත්වා හත්ථිනිපුරං ගන්ත්වා තස්සා මාතුයා තමත්ථං ආරොවෙසි. තමත්ථං දස්සෙනුං —

473. සාධුති සො පටිස්සුත්වා, ගන්ත්වාන හත්ථිනිං පුරං;
අවොව තස්සා මාතරං —

“ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා.

474. “සා මං තත්ථ සමාදපෙසි, වජ්ජෙසි මය්හ මාතරං;
‘ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා.

475. “අත්ථි ව මෙ එත්ථ නික්ඛිත්තං, අනක්ඛාතඤ්ච තං මයා;
වත්තාරි සතසහස්සානි, පල්ලච්ඤාස්ස ව හෙට්ඨතො.

476. “තතො මෙ දානං දෙනු, තස්සා ව හොතු ජීවිකා;
දානං දත්වා ව මෙ මාතා, දක්ඛිණං අනුදිව්ජතු;
තදාහං සුබ්බතා හෙස්සං, සබ්බකාමසමිද්ධිනී’.

477. “තතො හි සා දානමදා, තස්සා දක්ඛිණමාදිසි;
පෙනී ව සුබ්බතා ආසි, තස්සා වාසි සුජීවිකා”ති. —

සඬ්ගිතිකාරා ආහංසු. තා සුවිඤ්ඤෙයාච.

තං සුත්වා තස්සා මාතා භික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානං දත්වා තස්සා ආදිසි. තෙන සා පටිලද්ධුපකරණසම්පන්නියං ධිතා මාතු අත්තානං දස්සෙත්වා තං කාරණං ආවික්ඛි, මාතා භික්ඛුතං ආරොවෙසි, භික්ඛු තං පවත්තිං හගවතො ආරොවෙසුං. හගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

සෙරිණිපෙනිවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මිගලුද්දකපෙතවත්ථුචණ්ණනා

නරනාරිපුරක්ඛනො යුවාති ඉදං හගවති වෙළවනෙ විහරන්තෙ මිගලුද්දකපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. රාජගහෙ කිර අඤ්ඤාතරො ලුද්දකො රත්තින්දිවං මිගෙ වධිත්වා ජීවිකං කජ්ජෙසි. තස්සෙකො උපාසකො මිත්තො අහොසි, සො තං සබ්බකාලං පාපතො නිවත්තෙනුං අසක්කොන්තො “එහි, සම්ම, රත්තියං පාණානිපාතා විරමාහි”ති රත්තියං පුඤ්ඤෙ සමාදපෙසි. සො රත්තියං විරමිත්වා දිවා එව පාණානිපාතං කරොති.

සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා රාජගහසමීපෙ වෙමානිකපෙතො හුත්වා නිබ්බත්තො, දිවසභාගං මහාදුක්ඛං අනුභවිත්වා රත්තියං පඤ්චහි කාමගුණෙහි සම්ප්පිතා සමඬ්ගිභූතො පරිවාරෙසි. තං දිස්වා ආයස්මා නාරදො —

478. “නරනාරිපුරක්ඛනො යුවා, රජනියෙහි කාමගුණෙහි සොහසි;
දිවසං අනුභොසි කාරණං, කිමකාසි පුරිමාය ජාතියා”ති. —

ඉමාය ගාථාය පටිපුච්ඡි. තත්ථ නරනාරිපුරක්ඛතොති පරිවාරකභූතෙහි දෙවපුත්තෙහි දෙවධිතාහි ව පුරක්ඛතො පයිරුපාසිතො. සුවානි තරුණො. රජනීයෙහීති කමතීයෙහි රාගුප්පත්තිහෙතුභූතෙහි. කාමගුණෙහීති කාමකොට්ඨාසෙහි. සොහසීති සමඬිගිභාවෙන විරොවසි රත්තියන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “දිවසං අනුභොසි කාරණ”න්ති, දිවසභාගෙ පන නානප්පකාරං කාරණං ඝාතනං පච්චනුභවසි. රජනීති වා රත්තීසු. යෙහීති නිපාතමත්තං. කිමකාසි පුරිමාය ජාතියාති එවං සුඛදුක්ඛසංවත්තනියං කිං නාම කම්මං ඉතො පුරිමාය ජාතියා ත්වං අකත්ථ, තං කට්ඨෙහිති අත්ථො .

තං සුත්වා පෙනො ථෙරස්ස අත්තනා කතකම්මං ආචික්ඛන්තො –

479. “අහං රාජගහෙ රම්මෙ, රමණීයෙ ගිරිබ්බපෙ;
මිගලුද්දො පුරෙ ආසිං, ලොහිතපාණි දාරුණො.
480. “අවිරොධකරෙසු පාණිසු, පුටුසත්තෙසු පදුට්ඨමානසො;
විවරිං අභිදාරුණො සදා, පරහිංසාය රතො අසඤ්ඤතො.
481. “තස්ස මෙ සභායො සුභදයො, සද්ධො ආසි උපාසකො;
සොපි මං අනුකම්පන්තො, නිවාරෙසි පුනප්පුනං.
482. “මාකාසි පාපකං කම්මං, මා තාත දුග්ගතිං අගා;
සවෙ ඉච්ඡසි පෙච්ච සුඛං, විරම පාණවධා අසංයමා.
483. “තස්සාහං වචනං සුත්වා, සුඛකාමස්ස හිතානුකම්පිතො;
නාකාසිං සකලානුසාසනිං, විරපාපාහිරතො අබුද්ධිමා.
484. “සො මං පුත භූරිසුමෙධසො, අනුකම්පාය සංයමෙ නිවෙසසි;
සවෙ දිවා හනසි පාණිතො, අථ තෙ රත්තිං භවතු සංයමො.
485. “ස්වාහං දිවා හනිත්වා පාණිතො, විරතො රත්තිමභොසි සඤ්ඤතො;
රත්තාහං පරිවාරෙමි, දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො.
486. “තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස, අනුභොමි රත්තිං අමානුසිං;
දිවා පටිහතාව කුක්කුරා, උපධාවන්ති සමන්තා ඛදිතුං.
487. “යෙ ව තෙ සත්තානුයොගිතො, ධූවං පයුත්තා සුගතස්ස සාසනෙ;
මඤ්ඤාමි තෙ අමතමෙව කෙවලං, අධිගච්ඡන්ති පදං අසඬ්ඛත”න්ති. –

ඉමා ගාථා අභාසි.

479-80. තත්ථ ලුද්දොති දාරුණො. ලොහිතපාණිති අභිණ්භං පාණසාතෙන ලොහිතමක්ඛිතපාණි. දාරුණොති ඛරො, සත්තානං හිංසනකොති අත්ථො. අවිරොධකරෙසුති කෙනචි විරොධං අකරොන්තෙසු මිගසකුණාදීසු.

482-83. අසංයමාති අසංවරා දුස්සීලා. සකලානුසාසනිත්ති සබ්බං අනුසාසනිං, සබ්බකාලං පාණානිපාතතො පටිවිරන්තිති අත්ථො. විරපාපාහිරතොති විරකාලං පාපෙ අහිරතො.

484. සංයමෙති සුවරිතෙ. නිවෙසසීති නිවෙසෙසි. සවෙ දිවා හනසි පාණිතො, අථ තෙ රත්තිං භවතු සංයමොති නිවෙසිතාකාරදස්සනං. සො කිර සල්ලපාසසප්පනාදිනා රත්තියම්පි පාණවධං අනුයුත්තො අභොසි.

485. දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතොති ඉදානි දුග්ගතිං ගතො මහාදුක්ඛප්පත්තො දිවසභාගෙ ඛදියාමි. තස්ස කිර දිවා සුනබෙහි මිගානං ඛදාපිත්තා කම්මසරික්ඛකං ඵලං හොති, දිවසභාගෙ මහන්තා සුනඛා උපධාවිත්වා අට්ඨිසඬ්ඛාතමත්තාවසෙසං සරිරං කරොන්ති. රත්තියා පන උපගතාය තං පාකතිකමෙව හොති, දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවති. තෙන වුත්තං –

486. “තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස, අනුභොමි රත්තිං අමානුසිං;
දිවා පටිහතාව කුක්කුරා, උපධාවන්ති සමන්තා ඛදිතු”න්ති.

තත්ථ පටිහතාති පටිහතචිත්තා ඛද්ධාසාතා විය හුත්වා. සමන්තා ඛදිතුන්ති මම සරිරං සමන්තතො ඛදිතුං උපධාවන්ති. ඉදඤ්ච තෙසං අතිවිය අත්තතො භයාවහං උපගමනකාලං ගහෙත්වා වුත්තං. තෙ පන උපධාවිත්වා අට්ඨිමත්තාවසෙසං සරිරං කත්වා ගච්ඡන්ති.

487. යෙ ව තෙ සත්තානුයොගිතොති ඔසානගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – අහම්පි නාම රත්තියං පාණවධමත්තතො විරතො ඵවරුපං සම්පත්තිං අනුභවාමි. යෙ පන තෙ පුරිසා සුගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ අධිසීලාදිකෙ ධූවං පයුත්තා දළ්භං පයුත්තා සත්තං සබ්බකාලං අනුයොගවන්තා, තෙ පුඤ්ඤවන්තො කෙවලං

ලෝකියසුබෙන් අසම්මිසං “අසඩ්ධතං පද”න්ති ලද්ධනාමං අමතමෙව අධිගච්ඡන්ති මඤ්ඤෙ, නත්ථි තෙසං තදධිගමෙ කොචි විබන්ධොති.

එවං තෙන පෙනෙන වුත්තෙ ථෙරො තං පවත්තිං සත්ථු ආරොවෙසී. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. සබ්බම්පි වුත්තනයමෙව.

මිගලුද්දකපෙතවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. දුතියමිගලුද්දකපෙතවත්ථුචණ්ණනා

කුටාගාරෙ ව පාසාදෙති ඉදං භගවති වෙළුවනෙ විහරන්තෙ අපරං මිගලුද්දකපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. රාජගහෙ කිර අඤ්ඤතරො මාගවිකො මාණවො විභවසම්පන්නොපි සමානො භොගසුඛං පභාය රත්තින්දිවං මිගෙ හනන්තො විවරති. තස්ස සභායභූතො එකො උපාසකො අනුද්දයං පටිච්ච – “සාධු, සම්ම, පාණාතිපාතතො විරමාහි, මා තෙ අහොසි දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛායා”ති ඔවාදං අදාසී. සො තං අනාදිසී. අථ සො උපාසකො අඤ්ඤතරං අත්තනො මනොභාවතීයං ඛිණ්ණසවත්ථෙරං යාචි – “සාධු, භන්තෙ, අසුකපුරිසස්ස තථා ධම්මං දෙසෙථ, යථා සො පාණාතිපාතතො විරමෙය්‍යා”ති.

අථෙකදිවසං සො ථෙරො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො තස්ස ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසී. තං දිස්වා සො මාගවිකො සඤ්ජාතබ්බමානො පච්චුග්ගන්ත්වා ගෙහං පවෙසෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසී. නිසීදි ථෙරො පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ, සොපි ථෙරං උපසඩ්ධකම්ත්වා නිසීදි. තස්ස ථෙරො පාණාතිපාතෙ ආදීනවං, තතො විරතියා ආනිසංසඤ්ච පකාසෙසී. සො තං සුත්වාපි තතො විරම්භං න ඉච්ඡී. අථ තං ථෙරො ආහ – “සචෙ, ත්වං ආවුසො, සබ්බෙන සබ්බං විරම්භං න සක්කොසී, රත්තිම්පි තාව විරමස්සු”ති, සො “සාධු, භන්තෙ, විරමාමි රත්ති”න්ති තතො විරම්. සෙසං අනන්තරවත්ථුසදිසං. ගාථාසු පන –

488. “කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ, පල්ලඬිකෙ ගොනකත්ථනෙ;
පඤ්චඩ්ඨිකෙන තුරියෙන, රමසි සුප්පවාදිතෙ.

489. “තතො රත්තා විවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
අපට්ඨෙධො සුසානස්මිං, බහුදුක්ඛං නිගච්ඡසී.

490. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසී”ති. –

නිහි ගාථාහි නාරදත්ථෙරො තං පටිපුච්ඡී. අථස්ස පෙනො –

491. “අහං රාජගහෙ රම්මෙ, රමණීයෙ ගිරිබ්බපේ;
මිගලුද්දො පුරෙ ආසිං, ලුද්දො වාසිමසඤ්ඤතො.

492. “තස්ස මෙ සභායො සුභදයො, සද්ධො ආසී උපාසකො;
තස්ස කුලුපකො භික්ඛු, ආසී ගොතමසාවකො;
සොපි මං අනුකම්පන්තො, නිවාරෙසි පුනප්පුනං.

493. “මාකාසි පාපකං කම්මං, මා තාත දුග්ගතිං අගා;
සචෙ ඉච්ඡසී පෙච්ච සුඛං, විරම පාණවධා අසංයමා’.

494. “තස්සාහං වචනං සුත්වා, සුඛකාමස්ස භිතානුකම්පිනො;
නාකාසිං සකලානුසාසනිං, විරපාපාහිරතො අබුද්ධිමා.

495. “සො මං පුත භූරිසුමෙධසො, අනුකම්පාය සංයමෙ නිවෙසසී;
‘සචෙ දිවා හනසි පාණිනො, අථ තෙ රත්තිං භවතු සංයමො’.

496. “ස්වාහං දිවා හනිත්වා පාණිනො, විරතො රත්තිමහොසි සඤ්ඤතො;
රත්තාහං පරිවාරෙමි, දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො.

497. “තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස, අනුභොමි රත්තිං අමානුසිං;
දිවා පටිහතාව කුක්කුරා, උපධාවන්ති සමන්තා බාදිතුං.

498. “යෙ ව තෙ සත්තානුයොගිනො, ධූවං පයුත්තා සුගතස්ස සාසනෙ;
මඤ්ඤාමි තෙ අමතමෙව කෙවලං, අධිගච්ඡන්ති පදං අසඩ්ධත”න්ති. –

තමත්ථං ආචික්ඛි. තාසං අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තනයොව.

දුතියමිගලුද්දකපෙතවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. කුට්ඨිනිවිජයිකපෙතවත්ථුවණ්ණනා

මාලී කිරිටි කායුරිති ඉදං සත්ථරි වෙළුවනෙ විහරන්තෙ කුට්ඨිනිවිජයිකපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. තදා බිම්බිසාරො රාජා මාසස්ස ඡසු දිවසෙසු උපොසථං උපවසති, තං අනුවත්තන්තා බහු මනුස්සා උපොසථං උපවසන්ති. රාජා අත්තනො සන්තිකං ආගතාගතෙ මනුස්සෙ පුච්ඡති – “කිං තුම්හෙහි උපොසථො උපවුත්ථො, උදාහු න උපවුත්ථො”ති? තත්තෙකො අධිකරණෙ නියුත්තකපුරිසො පිසුණුවාලො නෙකතිකො ලඤ්ජගාහකො “න උපවුත්ථොමිහි”ති වත්තුං අසහන්තො “උපවුත්ථොමිහි, දෙවා”ති ආහ. අථ නං රාජසමීපතො නික්ඛන්තං සභායො ආහ – “කිං, සම්ම, අජ්ජ තයා උපවුත්ථො”ති? “භයෙනාහං, සම්ම, රඤ්ඤො සම්මුඛා එවං අවොවං, නාහං උපොසථිකො”ති.

අථ නං සභායො ආහ – “යදි එවං උපඨිසුපොසථොපි තාව තෙ අජ්ජ හොතු, උපොසථධිගානි සමාදියාහි”ති. සො තස්ස වචනං “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා අභුත්වා ව මුඛං වික්ඛාලෙන්වා උපොසථං අධිට්ඨාය රත්තියං වාසුපගතො රිත්තාසයසම්භුතෙන බලවචාතහෙතුකෙන සුලෙන උපච්ඡින්නායුසඨිබාරො වුතිඅනන්තරං පබ්බතකුච්ඡියං වෙමානිකපෙතො හුත්වා නිබ්බන්ති. සො හි එකරත්තිං උපොසථරක්ඛණමත්තෙන විමානං පටිලභි දසකඤ්ඤාසහස්සපරිවාරං මහතිඤ්ච දිබ්බසම්පත්තිං. කුට්ඨිනිවිජයිකතාය පන පෙසුණිකතාය ව අත්තනො පිට්ඨිමංසානි සයමෙව ඔක්කන්තිත්වා බාදති. තං ආයස්මා නාරදො ගිජ්ජකුටතො ඔතරන්තො දිස්වා –

499. “මාලී කිරිටි කායුරි, ගත්තා තෙ වන්දනුස්සදා;
පසන්තමුඛවණ්ණොසි, සුරියවණ්ණොව සොහසි.
500. “අමානුසා පාරිසජ්ජා, යෙ තෙමෙ පරිවාරකා;
දස කඤ්ඤාසහස්සානි, යා තෙමා පරිවාරිකා;
තා කම්බුකායුරධරා, කඤ්චනාවෙලෙහුසිතා.
501. “මහානුභාවොසි තුවං, ලොමහංසනරුපවා;
පිට්ඨිමංසානි අත්තනො, සාමං උක්කච්ච බාදසි.
502. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පිට්ඨිමංසානි අත්තනො;
සාමං උක්කච්ච බාදසිති.
503. “අත්තනොහං අනත්ථාය, ජීවලොකෙ අවාරිසං;
පෙසුඤ්ඤමුසාවාදෙන, නිකතිවඤ්චනාය ව.
504. “තත්ථාහං පරිසං ගන්ත්වා, සච්චකාලෙ උපට්ඨිතෙ;
අත්ථං ධම්මං නිරාකත්වා, අධම්මමනුවත්තිසං.
505. “එවං සො බාදතත්තානං, යො හොති පිට්ඨිමංසිකො;
යථාහං අජ්ජ බාදාමි, පිට්ඨිමංසානි අත්තනො.
506. “තයිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං, අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්හං;
මා පෙසුණං මා ව මුසා අභාණි, මා බොසි පිට්ඨිමංසිකො තුව”න්ති. –

ථෙරො චතුහි ගාථාහි පුච්ඡි, සොපි තස්ස චතුහි ගාථාහි එතමත්ථං විස්සජ්ජෙසි.

499. තත්ථ මාලීති මාලධාරි, දිබ්බපුජ්ථෙහි පටිමණ්ඩිතොති අධිජ්ජායො. කිරිටිති වෙඩිතසිසො. කායුරිති කෙයුරවා, බාහාලධිකාරපටිමණ්ඩිතොති අත්ථො. ගත්තානි සරිරාවයවා. වන්දනුස්සදානි වන්දනාසාරානුලිත්තා. සුරියවණ්ණොව සොහසිති බාලසුරියසදිසවණ්ණො එව හුත්වා විරොවසි. “අරණවණ්ණි පභාසසි”තිපි පාළි, අරණන්ති අරණියෙහි දෙවෙහි සදිසවණ්ණො අරියාවකාසොති අත්ථො.

500. පාරිසජ්ජානි පරිසපරියාපන්නා, උපට්ඨාකානි අත්ථො. තුවන්ති ත්වං. ලොමහංසනරුපවානි පස්සන්නානං ලොමහංසජනනරුපයුත්තො. මහානුභාවතාසමධිගිතාය හෙතං වුත්තං. උක්කච්චානි උක්කන්තිත්වා, ඡින්නත්වානි අත්ථො.

503. අවාරිසන්ති අවරිං පටිපජ්ජිං. පෙසුඤ්ඤමුසාවාදෙනානි පෙසුඤ්ඤෙන වෙව මුසාවාදෙන ව. නිකතිවඤ්චනාය වානි නිකතියා වඤ්චනාය ව පතිරුපදස්සනෙන පරෙසං විකාරෙන වඤ්චනාය ව.

504. සච්චකාලෙති සච්චං වත්තුං යුත්තකාලෙ. අත්ථන්ති දිට්ඨධම්මිකාදිහෙදං හිතං. ධම්මන්ති කාරණං ඤායං. නිරාකත්වානි ඡඩ්ඛෙන්වා පභාය. සොති යො පෙසුඤ්ඤාදිං ආවරති, සො සත්තො. සෙසං සබ්බං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

10. ධාතුච්චණ්ණපෙතවත්ථුවණ්ණනා

අන්තලික්ඛස්මිං තිට්ඨන්තොති ඉදං ධාතුච්චණ්ණපෙතවත්ථුව. භගවති කුසිනාරායං උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ යමකසාලානමන්තරෙ පරිනිබ්බුතෙ ධාතුච්චාගෙ ච කතෙ රාජා අජාතස්ත්තු අත්තනා ලද්ධධාතුභාගං ගහෙත්වා සත්ත වස්සානි සත්ත ව මාසෙ සත්ත ව දිවසෙ බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තො උළාරපූජං පවත්තෙසි. තත්ථ අසඬ්ඛෙය්‍යා අප්පමෙය්‍යා මනුස්සා චිත්තානි පසාදෙත්වා සග්ගුපගා අහෙසුං, ඡළාසිතිමත්තානි පන පුරිසසහස්සානි චිරකාලභාවිතෙන අස්සද්ධියෙන මිච්ඡාදස්සනෙන ච විපල්ලත්ථචිත්තා පසාදනියෙපි යානෙ අත්තනො චිත්තානි පදොසෙත්වා පෙනෙසු උප්පජ්ජිංසු. තස්මිංයෙව රාජගහෙ අඤ්ඤතරස්ස විභවසම්පන්නස්ස කුටුම්භිකස්ස භරියා ධිතා සුණ්ඨා ච පසන්නචිත්තා “ධාතුපූජං කරිස්සාමා”ති ගන්ධපූජ්චාදීනි ගහෙත්වා ධාතුට්ඨානං ගන්තුං ආරද්ධා. සො කුටුම්භිකො “කිං අට්ඨිකානං පූජනො”ති තා පරිභාසෙත්වා ධාතුපූජං විචණ්ණෙසි. තාපි තස්ස වචනං අනාදිශිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ධාතුපූජං කත්වා ගෙහං ආගතා තාදිසෙන රොගෙන අභිභූතා නචිරස්සෙව කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිංසු. සො පන කොධෙන අභිභූතො නචිරස්සෙව කාලං කත්වා තෙන පාපකම්මෙන පෙනෙසු නිබ්බත්ති.

අටේකදිවසං ආයස්මා මහාකස්සපො සත්තෙසු අනුකම්පාය තථාරූපං ඉද්ධාභිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛාසි, යථා මනුස්සා තෙ පෙනෙ තා ච දෙවතායො පස්සන්ති. තථා පන කත්වා චෙතියඬ්ගණෙ ධිතො තං ධාතුච්චණ්ණකං පෙනං තිහි ගාථාහි පුච්ඡී. තස්ස සො පෙනො බ්‍යාකාසි -

507. “අන්තලික්ඛස්මිං තිට්ඨන්තො, දුග්ගන්ධො පුති වායසි;
මුඛඤ්ච තෙ කිමයො පුතිගන්ධං, බාදන්ති කිං කම්මමකාසි පුබ්බෙ.
508. “තතො සත්ථං ගහෙත්වාන, ඔක්කන්තන්ති පුනප්පුනං;
බාරෙන පරිජ්ඣොසිත්වා, ඔක්කන්තන්ති පුනප්පුනං.
509. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසී”ති.
510. “අහං රාජගහෙ රම්මෙ, රමණීයෙ ගිරිබ්බපේ;
ඉස්සරො ධනධඤ්ඤස්ස, සුපහුතස්ස මාරිස.
511. “තස්සායං මෙ භරියා ච, ධිතා ච සුණ්ඨා ච මෙ;
තා මාලං උප්පලඤ්චාපි, පච්චග්ග්ඤ්ච විලෙපනං;
ථූපං භරන්තියො වාරෙසිං, තං පාපං පකතං මයා.
512. “ඡළාසිතිසහස්සානි, මයං පච්චත්තවෙදනා;
ථූපපූජං විචණ්ණෙත්වා, පච්චාම නිරයෙ භුසං.
513. “යෙ ච බො ථූපපූජාය, චත්තන්තෙ අරහතො මහෙ;
ආදීනවං පකාසෙත්ති, විවෙචයෙථ නෙ තතො.
514. “ඉමා ච පස්ස අයන්තියො, මාලධාරී අලඬ්ඛකා;
මාලාවිපාකංනුභොන්තියො, සමිද්ධා ච තා යසස්සිනියො.
515. “තඤ්ච දිස්වාන අච්ඡෙරං, අබ්භූතං ලොමහංසනං;
නමො කරොන්ති සප්පඤ්ඤා, චන්දන්ති තං මහාමුනිං.
516. “සොහං නූන ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
ථූපපූජං කරිස්සාමි, අප්පමන්තො පුනප්පුන”න්ති.

507-8. තත්ථ දුග්ගන්ධොති අනිට්ඨගන්ධො, කුණපගන්ධගන්ධිති අත්ථො. තෙනාහ “පුති වායසි”ති. තතොති දුග්ගන්ධවායනතො කිමිහි බාසිතබ්බතො ච උපරි. සත්තං ගහෙත්වාන, ඔක්කන්තන්ති පුනප්පුනන්ති කම්මසඤ්චොදිතා සත්තා නිසිතධාරං සත්ථං ගහෙත්වා පුනප්පුනං තං චණ්ඩං අවකන්තන්ති. බාරෙන පරිජ්ඣොසිත්වා, ඔක්කන්තන්ති පුනප්පුනන්ති අවකන්තිතට්ඨානෙන බාරොදකෙන ආසිඤ්චිත්වා පුනප්පුනම්පි අවකන්තන්ති.

510. ඉස්සරො ධනධඤ්ඤස්ස, සුපහුතස්සානි අතිවිස පහුතස්ස ධනස්ස ධඤ්ඤස්ස ච ඉස්සරො සාමී, අඬ්ඬො මහද්ධනොති අත්ථො.

511. තස්සායං මෙ භරියා ච, ධිතා ච සුණ්ඨා වානි තස්ස මය්හං අයං පුරිමත්තභාවෙ භරියා, අයං ධිතා, අයං සුණ්ඨා. තා දෙවභූතා ආකාසෙ ධිතාති දස්සෙන්නො වදති. පච්චග්ග්සන්ති අභිනවං. ථූපං භරන්තියො වාරෙසිත්ති ථූපං පූජෙතුං

උපනෙන්නියෝ ධාතුං විවණ්ණෙන්නෝ පටික්ඛිපිං. තං පාපං පකතං මයාති තං ධාතුවිවණ්ණනපාපං කතං සමාවරිතං මයාති විජ්ජපිසාරජ්ජන්නෝ වදති.

512. ඡළාසිතිසහස්සානීති ඡසහස්සාධිකා අසිතිසහස්සමන්නා. මයන්ති තෙ පෙනෙ අත්තනා සද්ධිං සඬගහෙත්වා වදති. පච්චත්තවෙදනාති විසුං විසුං අනුභුයාමානදුක්ඛවෙදනා. නිරයෙති බලදුක්ඛතාය පෙත්තිවිසයං නිරයසදිසං කත්වා ආහ.

513. යෙ ව බො ථුපපුජාය, වත්තන්තෙ අරහතො මහෙති අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස ථුපං උද්දිස්ස පුජාමහෙ පචත්තමානෙ අහං විය යෙ ථුපපුජාය ආදීනවං දොසං පකාසෙන්නි. තෙ පුග්ගලෙ තතො පුඤ්ඤතො විවෙචයෙථ විවෙචාපයෙථ, පරිබාහිරෙ ජනයෙථාති අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තනො මහාජානියතං විභාවෙති.

514. ආයන්තියොති ආකාසෙන ආගච්ඡන්තියො. මාලාවිපාකන්ති ථුපෙ කතමාලාපුජාය විපාකං ඵලං. සමිද්ධාති දිබ්බසම්පත්තියා සමිද්ධා. තා යසස්සිනියොති තා පරිවාරවන්තියො.

515. තඤ්ච දිස්වානාති තස්ස අතිපරිත්තස්ස පුජාපුඤ්ඤස්ස අවිජරියං අබ්භූතං ලොමහංසනං අතිඋළාරං විපාකවිසෙසං දිස්වා. නමො කරොන්ති සජ්ජඤ්ඤා, වන්දන්ති තං මහාමුනින්ති, හන්තෙ කස්සප, ඉමා ඉත්ථියො තං උත්තමපුඤ්ඤක්ඛෙන්තභූතං වන්දන්ති අභිවාදෙන්ති, නමො කරොන්ති නමක්කාරඤ්ච කරොන්තීති අත්ථො.

516. අථ සො පෙනො සංවිග්ගමානසො සංවෙගානුරූපං ආයතිං අත්තනා කාතබ්බං දස්සෙන්නො “සොහං නුතා”ති ගාථමාහ. තං උත්තානත්ථමෙව.

ඵවං පෙනෙන චුත්තො මහාකස්සපො තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි.

ධාතුවිවණ්ණපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති බුද්දක-අට්ඨකථාය පෙතවත්ථුස්මිං.

දසවත්ථුපට්මණ්ඩිතස්ස

තතියස්ස චූළවග්ගස්ස අත්ථසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහාවග්ගො

1. අම්බසක්කරපෙතවත්ථුවණ්ණනා

වෙසාලී නාම නගරත්ථී වජ්ජීනන්ති ඉදං අම්බසක්කරපෙතවත්ථු. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති ඡෙතවනෙ විහරන්තෙ අම්බසක්කරො නාම ලිච්ඡවිරාජා මිච්ඡාදිට්ඨිකො නත්ථිකවාදො වෙසාලියං රජ්ජං කාරෙසි. තෙන ව සමයෙන වෙසාලිනගරෙ අඤ්ඤාතරස්ස වාණිජස්ස ආපණසමීපෙ වික්ඛල්ලං හොති, තත්ථ ඛණ්ණ ජනා උප්පතිත්වා අතික්කමන්තා කිලමන්ති, කෙච් කද්දමෙන ලිම්පන්ති. තං දිස්වා සො වාණිජො “මා ඉමෙ මනුස්සා කලලං අක්කමිංසු”ති අපගතදුග්ගන්ධං සඬ්ඛවණ්ණපටිභාගං ගොසිසට්ඨිං ආභරාපෙත්වා නික්ඛිපාපෙසි. පකතියා ච සිලවා අහොසි අක්කොධනො සණ්භවාටො, පරෙසඤ්ච යථාභූතං ගුණං කිත්තෙති.

සො එකස්මිං දිවසෙ අත්තනො සභායස්ස න්හායන්තස්ස පමාදෙන අනොලොකෙන්තස්ස නිවාසනවත්ථං කීළාධිජ්ජායෙන අපනිධාය තං දුක්ඛාපෙත්වා අදාසි. භාගිනෙයො පනස්ස චොරිකාය පරගෙහනො භණ්ඩං ආභරිත්වා තස්සෙව ආපණෙ නික්ඛිපි. භණ්ඩසාමිකා විමංසන්තා භණ්ඩෙන සද්ධිං තස්ස භාගිනෙයාං තඤ්ච රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා “ඉමස්ස සිසං ඡිත්ථං, භාගිනෙයාං පනස්ස සුලෙ ආරොපෙථා”ති ආණාපෙසි. රාජපුරිසා තථා අකංසු. සො කාලං කත්වා භූමිමදෙවෙසු උප්පජ්ජී. සො ගොසිසෙන සෙතූනො කතන්තා සෙතවණ්ණං දිබ්බං මනොජවං අස්සාජානියං පටිලභී, ගුණවත්තානං වණ්ණකප්පනෙන තස්ස ගත්තනො දිබ්බගන්ධො වායති, සාටකස්ස පන අපනිහිතන්තා නග්ගො අහොසි. සො අත්තනා පුබ්බෙ කතකම්මං ඔලොකෙන්තො තදනුසාරෙන අත්තනො භාගිනෙයාං සුලෙ ආරොපිතං දිස්වා කරුණාය වොදියමානො මනොජවං අස්සං අභිරුහිත්වා අඩ්ඨරත්තිසමයෙ තස්ස සුලා රොපිතට්ඨානං ගන්ත්වා අවිදුරෙ යිනො “ජීව, හො, ජීවිතමෙව සෙයො”ති දිවසෙ දිවසෙ වදති.

තෙන ව සමයෙන අම්බසක්කරො රාජා භත්ථික්ඛන්ධවරගනො නගරං පදක්ඛණං කරොන්තො අඤ්ඤාතරස්මිං ගෙහෙ වාතපානං විවරිත්වා රාජවිභූතිං පස්සන්ති. එකං ඉත්ථීං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුන්වා පච්ඡාසනෙ නිසින්තස්ස පුරිසස්ස “ඉමං සරං ඉමඤ්ච ඉත්ථීං උපධාරෙති”ති සඤ්ඤා දත්වා අනුක්කමෙන අත්තනො රාජගෙහං පටිට්ඨො තං පුරිසං පෙසෙසි – “ගච්ඡ, භණ්, තස්සා ඉත්ථියා සසාමිකභාවං වා අසාමිකභාවං වා ජානාහි”ති. සො ගන්ත්වා තස්සා සසාමිකභාවං ඤත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තස්සා ඉත්ථියා පරිග්ගහණුපායං විත්තෙන්තො තස්සා සාමිකං පක්කොසාපෙත්වා “එහි, භණ්, මං උපට්ඨාහි”ති ආභ. සො අනිච්ඡන්තොසි “රාජා අත්තනො වචනං අකරොන්තෙ මයි රාජදණ්ඩං කරෙය්‍යා”ති භයෙන රාජුපට්ඨානං සම්පට්ඨිත්වා දිවසෙ දිවසෙ රාජුපට්ඨානං ගච්ඡති. රාජාපි තස්ස භත්තවෙනනං දාපෙත්වා කතිපයදිවසාතික්කමෙන පාතොව උපට්ඨානං ආගතං එවමාහ – “ගච්ඡ, භණ්, අමුමිති යානෙ එකා පොක්ඛරණී අත්ථී, තනො අරුණවණ්ණමත්තිකං රත්තූප්පලානි ව ආනෙහි, සවෙ අප්පෙව නාගච්ඡෙය්‍යාසි, ජීවිතං තෙ නත්ථී”ති. තස්මිඤ්ච ගතෙ ද්වාරපාලං ආභ – “අප්ප අනත්ථඬගතෙ එව සූරියෙ සබ්බද්වාරානි ථකෙතබ්බානි”ති.

සා ව පොක්ඛරණී වෙසාලියා තියොජනමත්ථකෙ හොති, තථාපි සො පුරිසො මරණභයතජ්ජිනො වාතවෙගෙන පුබ්බණ්හෙයෙව තං පොක්ඛරණීං සම්පාපුණි. “සා ව පොක්ඛරණී අමනුස්සපරිග්ගහිතා”ති පගෙව සුතන්තා භයෙන සො “අත්ථී නු ඛො එත්ථ කොච් පරිස්සයො”ති සමන්තනො අනුපරියායති. තං දිස්වා පොක්ඛරණීපාලකො අමනුස්සො කරුණායමානරූපො මනුස්සරූපෙන උපසඬ්ඛිකමිත්වා “කිමත්ථං, හො පුරිස, ඉධාගතොසි”ති ආභ. සො තස්ස තං පවත්ති කපෙසි. සො “යදි එවං යාවදන්ථං ගණ්භාහි”ති අත්තනො දිබ්බරූපං දස්සෙත්වා අන්තරධාසි.

සො තත්ථ අරුණවණ්ණමත්තිකං රත්තූප්පලානි ව ගහෙත්වා අනත්ථඬගතෙයෙව සූරියෙ නගරද්වාරං සම්පාපුණි. තං දිස්වා ද්වාරපාලො තස්ස විරවන්තස්සෙව ද්වාරං ථකෙසි. සො ථකිතෙ ද්වාරෙ පවෙසනං අලභන්තො ද්වාරසමීපෙ සුලෙ ආරොපිතං පුරිසං දිස්වා “එතෙ මයි අනත්ථඬගතෙ එව සූරියෙ ආගතෙ විරවන්තෙ එවං ද්වාරං ථකෙසුං. ‘අභං කාලෙයෙව ආගතො, මම දාසො නත්ථී’ති තයාපි ඤාතං හොතු”ති සක්ඛිමකාසි. තං සුත්වා සො ආභ “අභං සුලෙ ආවුතො වජ්ජෙකො මරණාහිමුඛො, කථං තච සක්ඛි හොමි. එකො පනෙන්ථ පෙනො මහිද්ධිකො මම සමීපං ආගමිස්සති, තං සක්ඛිං කරොහි”ති. “කථං පන සො මයා දට්ඨබ්බො”ති? ඉධෙව ත්වං තිට්ඨ, “සයමෙව දක්ඛිස්සසි”ති. සො තත්ථ යිනො මජ්ඣිමයාමෙ තං පෙනං ආගතං දිස්වා සක්ඛිං අකාසි. විභාතාය ව රත්තියා රඤ්ඤා “මම ආණා තයා අතික්කන්තා, තස්මා රාජදණ්ඩං තෙ කරිස්සාමි”ති චුත්තෙ, දෙව, මයා තච ආණා නාතික්කන්තා, අනත්ථඬගතෙ එව සූරියෙ අභං ඉධාගතොති. තත්ථ කො තෙ සක්ඛිති? සො තස්ස සුලාචුතස්ස පුරිසස්ස සන්තිකෙ ආගච්ඡන්තං නග්ගපෙන “සක්ඛි”ති නිද්දිසිත්වා “කථමෙන අම්මෙහි සද්ධාතබ්බ”න්ති රඤ්ඤා චුත්තෙ “අප්ප රත්තියං තුම්මෙහි සද්ධාතබ්බං පුරිසං මයා සද්ධිං පෙසෙථා”ති ආභ. තං සුත්වා රාජා සයමෙව තෙන සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා යිනො පෙනෙන ව තත්ථාගන්ත්වා “ජීව, හො, ජීවිතමෙව සෙයො”ති චුත්තෙ තං “සෙයො නිසජ්ජා නයිමස්ස අත්ථී”ති ආදිනා පඤ්චහි ගාථාහි පටිපුච්ඡී. ඉදානි ආදිතො පන “වෙසාලී නාම නගරත්ථී වජ්ජීන”න්ති ගාථා තාසං සම්බන්ධදස්සනත්ථං සඬ්ඛිතිකාරෙහි යපිතා –

517. “වෙසාලී නාම නගරත්ථී වජ්ජීනං, තත්ථ අහු ලිච්ඡවි අම්බසක්කරො;
දිස්වාන පෙනං නගරස්ස බාහිරං, තත්ථෙව පුච්ඡිත්ථං තං කාරණත්ථිකො.

518. “සෙය්‍යා නිසජ්ජා නයිමස්ස අත්ථි, අභික්කමො නත්ථි පටික්කමො ව;
අසිතපිතබායිතවත්ථභොගා, පරිවාරණා සාපි ඉමස්ස නත්ථි.

519. “යෙ ඤාතකා දිට්ඨසුතා සුභජ්ජා, අනුකම්පකා යස්ස අහෙසුං පුබ්බෙ;
දට්ඨුමිපි තෙ දානි න තං ලහන්ති, විරාජිතතො හි ජනෙන තෙන.

520. “න ඔග්ගතත්තස්ස භවන්ති මිත්තා, ජහන්ති මිත්තා විකලං විදිත්වා;
අත්ථඤ්ච දිස්වා පරිවාරයන්ති, බහු මිත්තා උග්ගතත්තස්ස භොන්ති.

521. “නිහිනත්තො සබ්බභොගෙහි කිච්ඡො, සම්මක්ඛිතො සම්පරිහින්තගත්තො;
උස්සාවබ්බිද්ධව පලිම්පමානා, අජ්ජ සුචෙ ජීවිතස්සුපරොධො.

522. “එතාදිසං උත්තමකිච්ඡප්පත්තං,
උත්තාසිතං පුච්ඡන්දස්ස සුලෙ;
අථ ත්වං කෙන චණ්ණෙන චදෙසි යක්ඛ,
‘ජීව හො ජීවිතමෙව සෙය්‍යො’”ති.

517. තත්ථ තත්ථාති තස්සං වෙසාලියං. නගරස්ස බාහිරන්ති නගරස්ස බහි භවං, වෙසාලිනගරස්ස බහි එව ජාතං පවත්තං සම්බන්ධං. තත්ථෙව්‍යාති යත්ථ තං පස්සි, තත්ථෙව යානෙ. තන්ති තං පෙනං. කාරණත්ථිකොති “ජීව, හො, ජීවිතමෙව සෙය්‍යො”ති චූත්තඅත්ථස්ස කාරණෙන අත්ථිකො හුත්වා.

518. සෙය්‍යා නිසජ්ජා නයිමස්ස අත්ථිපි පිට්ඨිපසාරණලක්ඛණා සෙය්‍යා, පල්ලඛකාභුජනලක්ඛණා නිසජ්ජා ව ඉමස්ස සුලෙ ආරොපිතපුග්ගලස්ස නත්ථි. අභික්කමො නත්ථි පටික්කමො වාති අභික්කමාදිලක්ඛණං අප්පමත්තකම්පි ගමනං ඉමස්ස නත්ථි. පරිවාරිකා සාපිති යා අසිතපිතබායිතවත්ථපරිභොගාදිලක්ඛණා ඉන්ද්‍රියානං පරිවාරණා, සාපි ඉමස්ස නත්ථි. “පරිහරණා සාපි”ති වා පාඨො, අසිතාදිපරිභොගවසෙන ඉන්ද්‍රියානං පරිහරණා, සාපි ඉමස්ස නත්ථි විගතජීවිතත්තාති අත්ථො. “පරිවාරණා සාපි”ති කෙච්ඡි පදන්ති.

519. දිට්ඨසුතා සුභජ්ජා, අනුකම්පකා යස්ස අහෙසුං පුබ්බෙති සන්දිට්ඨසභායා වෙච අදිට්ඨසභායා ව යස්ස මිත්තා අනුද්දයාවන්තො යෙ අස්ස ඉමස්ස පුබ්බෙ අහෙසුං. දට්ඨුමිපිති පස්සිතුමිපි න ලහන්ති, කුතො සහ වසිතුන්ති අත්ථො. විරාජිතත්තොති පරිච්චත්තසභාවො. ජනෙන තෙනාති තෙන ඤාතිආදිජනෙන.

520. න ඔග්ගතත්තස්ස භවන්ති මිත්තාති අපගතවිඤ්ඤාණස්ස මතස්ස මිත්තා නාම න භොන්ති තස්ස මිත්තෙහි කාතබ්බකිච්චස්ස අතික්කන්තත්තා. ජහන්ති මිත්තා විකලං විදිත්වාති මතො තාව තිට්ඨතු, ජීවත්තම්පි භොගවිකලං පුරිසං විදිත්වා “න ඉතො කිඤ්චි ගස්සුපග”න්ති මිත්තා පජහන්ති. අත්ථඤ්ච දිස්වා පරිවාරයන්ති තස්ස පන සන්තකං අත්ථං ධනං දිස්වා පියවාදිනො මුඛුල්ලොකිකා හුත්වා තං පරිවාරෙන්නි. බහු මිත්තා උග්ගතත්තස්ස භොන්තිති විභවසම්පත්තියා උග්ගතසභාවස්ස සමිද්ධස්ස බහු අනෙකා මිත්තා භොන්ති, අයං ලොකියසභාවොති අත්ථො.

521. නිහිනත්තො සබ්බභොගෙහිති සබ්බෙහි උපභොගපරිභොගවත්ථුහි පරිහිනත්තො. කිච්ඡොති දුක්ඛිතො. සම්මක්ඛිතොති රුහිරෙහි සම්මක්ඛිතසරිරො. සම්පරිහින්තගත්තොති සුලෙන අබ්භන්තරෙ විදාලිතගත්තො. උස්සාවබ්බිද්ධව පලිම්පමානොති තිණග්ගෙ ලිම්පමානඋස්සාවබ්බිද්ධසදිසො. අජ්ජ සුචෙති අජ්ජ වා සුචෙ වා ඉමස්ස නාම පුරිසස්ස ජීවිතස්ස උපරොධො නිරොධො, තතො උද්ධං නප්පවත්තතිති අත්ථො.

522. උත්තාසිතන්ති ආචුතං ආරොපිතං. පුච්ඡන්දස්ස සුලෙති නිම්බරුක්ඛස්ස දණ්ඨෙන කතසුලෙ . කෙන චණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. ජීව, හො, ජීවිතමෙව සෙය්‍යොති, හො පුරිස, ජීව. කස්මා? සුලං ආරොපිතස්සාපි හි තෙ ඉධ ජීවිතමෙව ඉතො චූත්තස්ස ජීවිතතො සතභාගෙන සහස්සභාගෙන සෙය්‍යො සුන්දරතරොති.

එවං තෙන රඤ්ඤා පුච්ඡිතො සො පෙනො අත්තනො අධිප්පායං පකාසෙන්තො —

523. “සාලොහිතො එස අහොසි මය්හං, අහං සරාමි පුරිමාය ජාතියා;
දිස්වා ව මෙ කාරුඤ්ඤමහොසි රාජ, මා පාපධම්මො නිරයං පතායං.

524. “ඉතො චූතො ලිච්ඡිව එස පොසො, සත්ථුස්සදං නිරයං ඝොරරූපං;
උපපජ්ජති දුක්ඛට්ඨමිකාරි, මහාහිතාපං කටුකං භයානකං.

525. “අනෙකභාගෙන ගුණෙන සෙය්‍යො, අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙන;
එකන්තදුක්ඛං කටුකං භයානකං, එකන්තතිබ්බං නිරයං පතායං.

526. “ඉදඤ්ච සුත්වා වචනං මමෙසො, දුක්ඛුපනීතො විජහෙය්‍ය පාණං;
තස්මා අහං සන්තිකෙ න භණාමි, මා මෙකතො ජීවිතස්සුපරොධො”ති. —

වතස්සො ගාථා අභාසි.

523. තත්ථ සාලොහිතො සමානලොහිතො යොනිසම්බන්ධෙන සම්බන්ධො, ඤාතකොති අත්ථො. පුරිමාය ජාතියාති පුරිමත්තභාවෙ. මා පාපධම්මො නිරයං පතායන්ති අයං පාපධම්මො පුරිසො නිරයං මා පති, මා නිරයං උපපජ්ජීති ඉමං දිස්වා මෙ කාරුඤ්ඤං අභොසීති යොජනා.

524. සත්තුස්සදන්ති පාපකාරීහි සත්තෙහි උස්සන්තං, අථ වා පඤ්චවිධබන්ධනං, මුඛෙ තත්තලොභසෙවනං, අභිගාරපබ්බතාරොපනං, ලොභකුම්භිපක්ඛෙපනං, අසිපත්තවනප්පවෙසනං, චේත්තරණියං සමොතරණං, මහානිරයෙ පක්ඛෙපොති. ඉමෙහි සත්තෙහි පඤ්චවිධබන්ධනාදීහි දාරුණකාරණෙහි උස්සන්තං, උපරුපරි නිවිතන්ති අත්ථො. මහාභිතාපන්ති මහාදුක්ඛං, මහාඅග්ගිසන්තාපං වා. කට්ඨකන්ති අනිට්ඨං. භයානකන්ති භයජනකං.

525. අනෙකභාගෙන ගුණෙනාති අනෙකකොට්ඨාසෙන ආනිසංසෙන. අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙනාති තතො ඉමස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතතො නිරයතො අයමෙව සුලො සෙය්‍යොති. නිස්සක්කෙ හි ඉදං කරණවචනං. එකන්ත තිබ්බන්ති එකන්තෙනෙව තිබ්බණුක්ඛං, නියතමහාදුක්ඛන්ති අත්ථො.

526. ඉදඤ්ච සුත්වා වචනං මමෙසොති “ඉතො චූතො”ති ආදිනා චූත්තං මම වචනං සුත්වා එසො පුරිසො දුක්ඛුපතීතො මම වචනෙන නිරයදුක්ඛං උපතීතො විය හුත්වා. විජභෙය්‍ය පාණන්ති අත්තතො ජීවිතං පරිච්චජෙය්‍ය. තස්මාති තෙන කාරණෙන. මා මෙකතොති “මයා එකතො ඉමස්ස පුරිසස්ස ජීවිතස්ස උපරොධො මා භොතු”ති ඉමස්ස සන්තිකෙ ඉදං වචනං අභං න භණාමි, අථ ඛො “ජීව, භො, ජීවිතමෙව සෙය්‍යො”ති ඉදමෙව භණාමිති අධිප්පායො.

එවං පෙනෙන අත්තතො අධිප්පායෙ පකාසිතෙ පුන රාජා පෙනස්ස පචත්තිං පුච්ඡිතුං ඕකාසං කරොන්තො ඉමං ගාථමාහ —

527. “අඤ්ඤාතො එසො පුරිසස්ස අත්ථො, අඤ්ඤම්පි ඉච්ඡාමසෙ පුච්ඡිතුං තුවං;
ඕකාසකම්මං සවෙ නො කරොසි, පුච්ඡාම තං නො න ව කුප්ඤ්ඤිතබ්බන්ති.”න්ති.

528. “අද්ධා පට්ඨඤ්ඤා මෙ තදා අහු, නාවික්ඛණා අප්පසන්තස්ස භොති;
අකාමා සද්ධෙය්‍යවචොති කත්වා, පුච්ඡස්සු මං කාමං යථා විසය්‍යන්ති.”න්ති. —

ඉමා රඤ්ඤො පෙනස්ස ව වචනපට්ඨවනගාථා.

527. තත්ථ අඤ්ඤාතොති අවගතො. ඉච්ඡාමසෙති ඉච්ඡාම. නොති අමිභාකං. න ව කුප්ඤ්ඤිතබ්බන්ති “ඉමෙ මනුස්සා යංකිඤ්චි පුච්ඡන්ති”ති කොධො න කාතබ්බො.

528. අද්ධාති එකංසෙන. පට්ඨඤ්ඤා මෙති ඤාණවසෙන මය්‍යං “පුච්ඡස්සු”ති පට්ඨඤ්ඤා, ඕකාසදානන්ති අත්ථො. තදා අහුති තස්මිං කාලෙ පට්ඨදස්සනෙ අභොසි. නාවික්ඛණා අප්පසන්තස්ස භොතිති අකථනා අප්පසන්තස්ස භොති. පසන්තො එව හි පසන්තස්ස කිඤ්චි කථෙති. ත්වං පන තදා මයි අප්පසන්තො, අහඤ්ච තයි, තෙන පටිජානිත්වා කථෙතුකාමො නාභොසි. ඉදානි පනාහං තුය්‍යං අකාමා සද්ධෙය්‍යවචො අකාමො එව සද්ධාතබ්බවචනො ඉති කත්වා ඉමිනා කාරණෙන . පුච්ඡස්සු මං කාමං යථා විසය්‍යන්ති ත්වං යථා ඉච්ඡසි, තමත්ථං මං පුච්ඡස්සු. අහං පන යථා විසය්‍යං යථා මය්‍යං සහිතුං සක්කා, තථා අත්තතො ඤාණබලානුරූපං කථෙස්සාමිති අධිප්පායො.

එවං පෙනෙන පුච්ඡනාය ඕකාසෙ කතෙ රාජා —

529. “යං කිඤ්චිතං වක්ඛුනා පස්සිසාමි,
සබ්බම්පි තාහං අභිසද්දභෙය්‍යං;
දිස්වාච තං නොපි වෙ සද්දභෙය්‍යං,
කරෙය්‍යාසි මෙ යක්ඛ නියස්සකම්ම”න්ති. —

ගාථමාහ. තස්සත්ථො — අහං යං කිඤ්චිදෙව වක්ඛුනා පස්සිසාමි, තං සබ්බම්පි තථෙව අහං අභිසද්දභෙය්‍යං, තං පන දිස්වාච තං වචනං නොපි වෙ සද්දභෙය්‍යං. යක්ඛ, මය්‍යං නියස්සකම්මං නිග්ගහකම්මං කරෙය්‍යාසීති. අථ වා යං කිඤ්චිතං වක්ඛුනා පස්සිසාමිති අහං යං කිඤ්චිදෙව වක්ඛුනා පස්සිසාමි අවක්ඛුගොචරස්ස අදස්සනතො. සබ්බම්පි තාහං අභිසද්දභෙය්‍යන්ති සබ්බම්පි තෙ අහං දිට්ඨං සුතං අඤ්ඤං වා අභිසද්දභෙය්‍යං. තාදිසො හි මය්‍යං තයි අභිප්පාදොති අධිප්පායො. පච්ඡිමපදස්ස පන යථාචුත්තොව අත්ථො.

තං සුත්වා පෙනො —

530. “සච්චප්පට්ඨඤ්ඤා තච මෙසා භොතු, සුත්වාන ධම්මං ලභ සුප්පසාදං;
අඤ්ඤත්ථිකො නො ව පදුට්ඨවිත්තො, යං තෙ සුතං අසුතඤ්ඤවාපි ධම්මං;

සබ්බමිපි අක්ඛස්සං යථා පජාන”න්ති. — ගාථමාහ ; ඉතො පරං —

531. “සෙනෙන අස්සෙන අලඬකතෙන, උපයාසි සුලාවුතකස්ස සන්තිකෙ;
යානං ඉදං අබ්භුතං දස්සනෙයාං, කිස්සෙනං කම්මස්ස අයං විපාකොති.

532. “වෙසාලියා නගරස්ස මජ්ඣෙ, වික්ඛල්ලමග්ගෙ නරකං අහොසි;
ගොසිසමෙකාහං පසන්නචිත්තො, සෙනං ගහෙත්වා නරකස්මිං නික්ඛිපිං.

533. “එතස්මිං පාදානි පතිට්ඨපෙත්වා, මයඤ්ච අඤ්ඤෙ ච අතික්කම්මිහා;
යානං ඉදං අබ්භුතං දස්සනෙයාං, තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකොති.

534. “චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති, ගන්ධො ච තෙ සබ්බදිසා පවායති;
යක්ඛිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, නග්ගො වාසි කිස්ස අයං විපාකොති.

535. “අක්කොධනො නිව්චපසන්නචිත්තො, සණ්භාහි වාචාහි ජනං උපෙමි;
තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො, දිබ්බො මෙ චණ්ණො සත්තං පභාසති.

536. “යසඤ්ච කිත්තිඤ්ච ධම්මෙ ධීතානං, දිස්වාන මන්තෙමි පසන්නචිත්තො;
තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො, දිබ්බො මෙ ගන්ධො සත්තං පවායති.

537. “සභායානං තිත්ථස්මිං න්භායන්තානං, ථලෙ ගහෙත්වා නිදහිස්ස දුස්සං;
බ්බිඬත්ථිකො නො ච පදුට්ඨචිත්තො, තෙනමිහි නග්ගො කසිරා ච චුත්තිති.

538. “යො කිළමානො පකරොති පාපං, තස්සෙදිසං කම්මවිපාකමාහු;
අකිළමානො පන යො කරොති, කිං තස්ස කම්මස්ස විපාකමාහුති.

539. “යෙ දුට්ඨසඬකප්පමනා මනුස්සා, කායෙන වාචාය ච සංකිලිට්ඨා;
කායස්ස හෙදා අභිසම්පරායං, අසංසයං තෙ නිරයං උපෙන්නි.

540. “අපරෙ පන සුගතිමාසමානා, දානෙ රතා සඬගහිත්තභාවා;
කායස්ස හෙදා අභිසම්පරායං, අසංසයං තෙ සුගතිං උපෙන්නි”න්ති. —

තෙසං උභින්නං චචනපට්චනගාථා භොන්ති.

530. තත්ථ සච්චප්පට්ඤ්ඤා තච මෙසා භොතුති “සබ්බමිපි තාහං අභිසද්දහෙයා”න්ති තච එසා පට්ඤ්ඤා මය්හං සච්චං භොතු. සුත්වාන ධම්මං ලභ සුප්පසාදන්ති මයා චුච්චමානං ධම්මං සුත්වා සුන්දරං පසාදං ලභස්සු. අඤ්ඤත්ථිකොති ආජානනත්ථිකො. යථා පජානන්ති යථා අඤ්ඤොපි පජානන්තො, “යථාපි ඤාත”න්ති වා මයා යථා ඤාතන්ති අත්ථො.

531. කිස්සෙනං කම්මස්ස අයං විපාකොති කිස්සෙනං කිස්ස නාම එතං, කිස්ස කම්මස්ස අයං විපාකො. එතන්ති වා නිපාතමත්තං, කිස්ස කම්මස්සානි යොජනා. “කිස්ස තෙ”ති ච කෙචි පදන්ති.

532-33. වික්ඛල්ලමග්ගෙහි වික්ඛල්ලවති පථමිහි. නරකන්ති ආවාටං. එකාහන්ති එකං අහං. නරකස්මිං නික්ඛිපින්නි යථා කද්දමො න අක්කම්යති, එවං තස්මිං වික්ඛල්ලාවාටෙ ය්පෙසිං. තස්සාති තස්ස ගොසිසෙන සෙනුකරණස්ස.

536-7. ධම්මෙ ධීතානන්ති ධම්මචාරිතං සමචාරිතං. මන්තෙමි කපෙමි කිත්තයාමි. බ්බිඬත්ථිකොති හසාධිප්පායො. නො ච පදුට්ඨචිත්තොති දුස්සසාමිකෙ න දුසිතචිත්තො, න අවහරණාධිප්පායො නාපි විනාසාධිප්පායොති අත්ථො.

538. අකිළමානොති අබ්බිඬාධිප්පායො, ලොභාදිහි දුසිතචිත්තො. කිං තස්ස කම්මස්ස විපාකමාහුති තස්ස තථා කතස්ස පාපකම්මස්ස කිව කටුකං දුක්ඛවිපාකං පණ්ඩිතා ආහු.

539-40. දුට්ඨසඬකප්පමනාති කාමසඬකප්පාදිවසෙන දුසිතමනොචිතක්කා, එතෙන මනොදුච්චරිතමාහ. කායෙන වාචාය ච සංකිලිට්ඨාති පාණානිපාතාදිවසෙන කායවාචාහි මලිනා. ආසමානාති ආසිසමානා පත්ථයමානා.

එවං පෙනෙන සඬබ්බෙපෙනෙව කම්මඵලෙසු විහජිත්වා දස්සිතෙසු තං අසද්දහන්තො රාජා —

541. “තං කිත්ති ජානෙයාමහං අවෙච්ච, කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො;
කිං වාහං දිස්වා අභිසද්දහෙයාං, කො වාපි මං සද්දහාපෙයා එත”න්ති. —

ගාල්මාහ. තත්ථ තං කිත්ති ජානෙය්‍යමහං අවෙච්චාති යොයං තයා “යෙ දුට්ඨසඬ්ඛප්පමනා මනුස්සා, කායෙන වාචාය ව සංකිලිට්ඨා”ති ආදිනා. “අපරෙ පන සුගතිමාසමානා”ති ආදිනා ව කල්‍යාණසස්ස පාපස්ස ව කම්මස්ස විපාකො විහජිත්වා චුත්තො, තං කිත්ති කෙන කාරණෙන අහං අවෙච්ච අපරපච්චයභාවෙන සද්දහෙය්‍යං. කිං වාහං දිස්වා අභිසද්දහෙය්‍යන්ති කිදිසං වා පනාහං පච්චක්ඛතුං නිදස්සනං දිස්වා පටිසද්දහෙය්‍යං. කො වාපි මං සද්දහාපෙය්‍ය ඵතන්ති කො වා විඤ්ඤ පුරිසො පණ්ඩිතො ඵතමත්ථං මං සද්දහාපෙය්‍ය, තං කට්ඨෙති අත්ථො.

තං සුත්වා පෙනො කාරණෙන තමත්ථං තස්ස පකාසෙන්තො —

542. “දිස්වා ව සුත්වා අභිසද්දහස්ස, කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො;
කල්‍යාණපාපෙ උභයෙ අසන්නෙ, සීයා නු සත්තා සුගතා දුග්ගතා වා.

543. “නො චෙත්ථ කම්මානි කරෙය්‍යං මච්චා, කල්‍යාණපාපානි මනුස්සලොකෙ;
නාහෙසුං සත්තා සුගතා දුග්ගතා වා, භීනා පණ්ණා ව මනුස්සලොකෙ.

544. “යස්මා ව කම්මානි කරොන්ති මච්චා, කල්‍යාණපාපානි මනුස්සලොකෙ;
තස්මා හි සත්තා සුගතා දුග්ගතා වා, භීනා පණ්ණා ව මනුස්සලොකෙ.

545. “ද්වයජ්ජ කම්මානං විපාකමාහු, සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ව වෙදනීයං;
තා දෙවතායො පරිවාරයන්ති, පච්චෙන්ති බාලා ද්වයතං අපස්සිනො”ති. —

ගාල්මාහ. අභාසි.

542. තත්ථ දිස්වා වාති පච්චක්ඛන්තො දිස්වාපි. සුත්වාති ධම්මං සුත්වා තදනුසාරෙන නයං නෙත්තො අනුමිනන්තො. කල්‍යාණපාපස්සාති කුසලස්ස අකුසලස්ස ව කම්මස්ස අයං සුඛො අයං දුක්ඛො ව විපාකොති අභිසද්දහස්ස. උභයෙ අසන්නෙති කල්‍යාණෙ පාපෙ වාති දුට්ඨෙ කම්මෙ අවිජ්ජමානෙ. සීයා නු සත්තා සුගතා දුග්ගතා වාති “ඉමෙ සත්තා සුගතිං ගතා දුග්ගතිං ගතා වා, සුගතීයං වා අඬ්ඬා දුග්ගතීයං දලිද්දා වා”ති අයමත්ථො කිං නු සීයා කථං සම්භවෙය්‍යාති අත්ථො.

543-4. ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං “නො චෙත්ථ කම්මානි”ති ව “යස්මා ව කම්මානි”ති ව ගාල්මාද්වයෙන බ්‍යතිරෙකතො අත්ථයෙනො ව විභාවෙති. තත්ථ භීනා පණ්ණාති කුලරූපාරොග්‍යපරිවාරාදිහි භීනා උළාරා ව.

545. ද්වයජ්ජ කම්මානං විපාකමාහුති ද්වයං දුට්ඨං අජ්ජ ඉදානි කම්මානං සුවරිතදුච්චරිතානං විපාකං වදන්ති කට්ඨෙති. කිං තන්ති ආහ “සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ව වෙදනීය”න්ති, ඉට්ඨස්ස ව අනිට්ඨස්ස ව අනුභවනායොග්ගං. තා දෙවතායො පරිවාරයන්ති යෙ උක්කංසවසෙන සුඛවෙදනීයං විපාකං පටිලභන්ති, තෙ දෙවලොකෙ තා දෙවතා හුත්වා දිඛඛසුඛසමප්පිනා ඉන්ද්‍රියානි පරිවාරෙත්ති. පච්චෙන්ති බාලා ද්වයතං අපස්සිනොති යෙ බාලා කම්මඤ්ච කම්මඵලඤ්චාති ද්වයං අපස්සන්තා අසද්දහන්තා, තෙ පාපජපසුතා දුක්ඛවෙදනීයං විපාකං අනුභවන්තා නිරයාදීසු කම්මුතා පච්චෙන්ති දුක්ඛං පාපුණන්ති.

ඵවං කම්මඵලං සද්දහන්තො පන ත්වං කස්මා ඵවරූපං දුක්ඛං පච්චනුභවසීති අනුයොගං සන්ධාය —

546. “න මත්ථි කම්මානි සයංකතානි, දත්වාපි මෙ නත්ථි යො ආදිසෙය්‍ය;
අච්ඡාදනං සයනමට්ඨන්තපානං, තෙනමිති නග්ගො කසිරා ව චුත්ති”ති. —

ගාල්මාහ. තත්ථ න මත්ථි කම්මානි සයංකතානි යස්මා සයං අත්තනා පුබ්බෙ කතානි පුඤ්ඤකම්මානි මම නත්ථි න විජ්ජන්ති, යෙහි ඉදානි අච්ඡාදනාදිනි ලභෙය්‍යං. දත්වාපි මෙ නත්ථි යො ආදිසෙය්‍යාති යො සමණ්‍යාග්ගමණානං දානං දත්වා “අසුකස්ස පෙනස්ස හොතු”ති මෙ ආදිසෙය්‍ය උද්දිසෙය්‍ය, සො නත්ථි. තෙනමිති නග්ගො කසිරා ව චුත්තිති තෙන දුට්ඨෙතාපි කාරණෙන ඉදානි නග්ගො නිව්චොළො අමිති, කසිරා දුක්ඛා ව චුත්ති ජීවිකා හොතිති.

තං සුත්වා රාජා තස්ස අච්ඡාදනාදිලාභං ආකඬ්ඛන්තො —

547. “සීයා නු බො කාරණං කිඤ්චි යක්ඛ, අච්ඡාදනං යෙන තුචං ලභෙථ;
ආචික්ඛ මෙ ත්වං යදත්ථි හෙතු, සද්ධායිකං හෙතුවො සුඤ්ඤාමා”ති. —

ගාල්මාහ. තත්ථ යෙනාති යෙන කාරණෙන ත්වං අච්ඡාදනං ලභෙථ ලභෙය්‍යාසි, කිඤ්චි තං කාරණං සීයා නු බො භවෙය්‍ය නු බොති අත්ථො. යදත්ථිති යදි අත්ථි.

අථස්ස පෙනො තං කාරණං ආචික්ඛන්තො —

548. “කප්පිතකො නාම ඉධත්ථි හික්ඛු, ක්‍යාපි සුසිලො අරහා විමුත්තො;
ගුත්තින්ද්‍රියො සංචුතපාතිමොක්ඛො, සිතිහුතො උත්තමදිට්ඨිපත්තො.

549. “සබ්ලො වදඤ්ඤ සුවචො සුමුඛො, ස්වාගමො සුප්පට්ඨත්තකො ව;
පුඤ්ඤස්ස ඛේතං අරණවිහාරී, දෙවමනුස්සානඤ්ච දක්ඛිණෙය්‍යො.
550. “සන්තො විධුමො අනීසො නිරාසො, මුත්තො විසල්ලො අමමො අවඬකො;
නිරුපධි සබ්බපඤ්චබ්බිණො, තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තො ජුතිමා.
551. “අප්පඤ්ඤානො දිස්වාපි න ව සුජානො, මුනීති නං වජ්ජිසු වොහරන්ති;
ජානන්ති තං යක්ඛභූතා අනෙජං, කල්‍යාණධම්මං විවරන්තං ලොකෙ.
552. “තස්ස තුවං එකයුගං දූවෙ වා, මමුද්දිසිත්වාන සචෙ දදෙථ;
පටිග්ගහිතානි ව තානි අස්සු, මමඤ්ච පස්සෙථ සන්තද්ධදුස්ස”න්ති. —

ගාථා අභාසි.

548. තත්ථ කප්පිතතො නාමාති ජට්ඨසහස්සස්ස අබ්භන්තරෙ ආයස්මතො උපාලිත්ථෙරස්ස උපජ්ඣායං සන්ධාය වදති. ඉධාති ඉමිස්සා චෙසාලියා සමීපෙ. ඤායීති අග්ගඵලඤානෙන ඤායී. සීතිභූතොති සබ්බකිලෙසදරුපට්ඨාහවුපසමෙන සීතිභාවප්පත්තො. උත්තමදිට්ඨිපත්තොති උත්තමං අග්ගඵලං සම්මාදිට්ඨිං පත්තො.

549. සබ්ලොති මුදු. සුවචොති සුබ්බචො. ස්වාගමොති සුට්ඨු ආගතාගමො. සුප්පට්ඨත්තකොති සුට්ඨු පට්ඨත්තකවාචො, මුත්තභාණීති අත්ථො. අරණවිහාරීති මේත්තාවිහාරී.

550. සන්තොති උපසන්නකිලෙසො. විධුමොති විගතමිච්ඡාවිතක්කධුමො. අනීසොති නිද්දුක්ඛො. නිරාසොති නිත්තණ්හො. මුත්තොති සබ්බභවෙහි විමුත්තො. විසල්ලොති චිත්තරාගාදිසල්ලො. අමමොති මමංකාරවිරහිතො. අවඬකොති කායවඬකාදිවඬකවිරහිතො. නිරුපධිති කිලෙසාභිසම්බාරාදිඋපධිප්පහායී. සබ්බපඤ්චබ්බිණොති පරික්ඛිණතණ්හාදිපපඤ්චො. ජුතිමාති අනුත්තරාය ඤාණජුතියා ජුතිමා. අප්පඤ්ඤානොති පරමජ්ජිවිජ්ජාය පටිච්ඡන්තගුණතාය ව න පාකටො.

551. දිස්වාපි න ව සුජානොති ගම්භීරභාවෙන දිස්වාපි “එවංසිලො, එවංධම්මො, එවංපඤ්ඤො”ති න සුචඤ්ඤෙය්‍යො. ජානන්ති තං යක්ඛභූතා අනෙජන්ති යක්ඛභූතා ව අනෙජං නිත්තණ්හං “අරහා”ති තං ජානන්ති. කල්‍යාණධම්මන්ති සුන්දරසිලාදිගුණං.

552. තස්සාති තස්ස කප්පිතකමභාටෙරස්ස. එකයුගන්ති එකං වත්ථයුගං. දූවෙ වාති ද්වෙ වා වත්ථයුගානි. මමුද්දිසිත්වානානි මමං උද්දිසිත්වා. පටිග්ගහිතානි ව තානි අස්සුති තානි වත්ථයුගානි තෙන පටිග්ගහිතානි ව අස්සු භවෙය්‍යුං. සන්තද්ධදුස්සන්ති දුස්සෙන කතසන්නාහං, ලද්ධවත්ථං නිවත්ථපාරුතදුස්සන්ති අත්ථො.

තතො රාජා —

553. “කස්මිං පදෙසෙ සමණං වසන්තං, ගන්ත්වාන පස්සෙමු මයං ඉදානි;
යො මජ්ජ කඬ්ඛං විචිකිච්ඡිතඤ්ච, දිට්ඨිවිසුකානි විනොදෙය්‍යො”ති. —

ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පුච්ඡී. තත්ථ කස්මිං පදෙසෙති කතරස්මිං පදෙසෙ. යො මජ්ජානි යො අජ්ජ, ම-කාරො පදසන්ධිකරො.

තතො පෙනො —

554. “එසො නිසින්නො කපිනච්චනායං, පරිවාරිතො දෙවතාහි බහුහි;
ධම්මිං කථං භාසති සච්චනාමො, සකස්මිමාවෙරකෙ අප්පමත්තො”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ කපිනච්චනායන්ති කපිනං වානරානං නච්චනෙන “කපිනච්චනා”ති ලද්ධවොහාරෙ පදෙසෙ. සච්චනාමොති ඤායී සුසිලො අරහා විමුත්තොතිආදීහි ගුණනාමෙහි යාථාවනාමො අවිපරිතනාමො .

එවං පෙනෙන චුත්තෙ රාජා තාවදෙව ථෙරස්ස සන්නිකං ගන්තුකාමො —

555. “තථාහං කස්සාමි ගන්ත්වා ඉදානි, අච්ඡාදයිස්සං සමණං යුගෙන;
පටිග්ගහිතානි ව තානි අස්සු, තුවඤ්ච පස්සෙමු සන්තද්ධදුස්ස”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ කස්සාමිති කරිස්සාමි.

අප් පෙනො “දෙවනානං ථෙරො ධම්මං දෙසෙති, තස්මා නායං උපසඬකමනකාලො”ති දස්සෙන්නො –

556. “මා අක්ඛණෙ පබ්බජිතං උපාගමී, සාධු වො ලිච්ඡවී නෙස ධම්මො;
තතො ච කාලෙ උපසඬකමිත්වා, තත්ථෙව පස්සාහි රහො නිසින්න”න්ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ සාධුති ආයාචනෙ නිපාතො. වො ලිච්ඡවී නෙස ධම්මොති, ලිච්ඡවිරාජ, කුම්භාකං රාජ්‍යං එස ධම්මො න හොති, යං අකාලෙ උපසඬකමනං. තත්ථෙවාති තස්මිංයෙව යානෙ.

එවං පෙනෙන චුත්තෙ රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා අත්තනො නිවෙසනමෙව ගන්ත්වා පුන යුත්තපත්තකාලෙ අට්ඨ වත්ථුයුගානි ගාභාපෙත්වා ථෙරං උපසඬකමිත්වා එකමන්තං නිසින්නො පටිසන්ථාරං කත්වා “ඉමානි, හන්තෙ, අට්ඨ වත්ථුයුගානි පටිග්ගණ්හා”ති ආහ. තං සුත්වා ථෙරො කථාසමුට්ඨාපනත්ථං “මහාරාජ, පුබ්බෙ ත්වං අදානසීලො සමණබ්‍රාහ්මණානං විහෙයනජාතිකොව කථං පණ්ණානි වත්ථානි දාතුකාමො ජාතො”ති ආහ. තං සුත්වා රාජා තස්ස කාරණං ආචික්ඛන්නො පෙනෙන සමාගමං, තෙන ච අත්තනා ච කට්ඨං සබ්බං ථෙරස්ස ආරොචෙත්වා වත්ථානි දත්වා පෙනස්ස උද්දිසි. තෙන පෙනො දිබ්බවත්ථධරො අලඬකනපටියත්තො අස්සාරුල්හො ථෙරස්ස ච රඤ්ඤො ච පුරතො පාතුහවි. තං දිස්වා රාජා අත්තමනො පමුදිතො පීතිසොමනස්සජාතො “පච්චක්ඛතො වත මයා කම්මඵලං දිට්ඨං, න දානාහං පාපං කරිස්සාමි, පුඤ්ඤමෙව කරිස්සාමි”ති වත්වා තෙන පෙනෙන සක්ඛිං අකාසි. සො ච පෙනො “සචෙ, ත්වං ලිච්ඡවිරාජ, ඉතො පටියාය අධම්මං පහාය ධම්මං වරසි, එවාහං තච සක්ඛිං කරිස්සාමි, සන්තිකඤ්ච තෙ ආගමිස්සාමි, සුලාචුතඤ්ච පුරිසං සීසං සුලතො මොචෙහි, එවං සො ජීවිතං ලභිත්වා ධම්මං වරන්නො දුක්ඛතො මුච්චිස්සති, ථෙරඤ්ච කාලෙන කාලං උපසඬකමිත්වා ධම්මං සුණන්නො පුඤ්ඤානි කරොහී”ති වත්වා ගතො.

අප් රාජා ථෙරං වන්දිත්වා නගරං පවිසිත්වා සීසං සීසං ලිච්ඡවිපරිසං සන්තිපාතෙත්වා තෙ අනුජානාපෙත්වා තං පුරිසං සුලතො මොචෙත්වා “ඉමං අරොගං කරොථා”ති තිතිච්ඡකෙ ආණාපෙසි. ථෙරඤ්ච උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි – “සීයා නු ඛො, හන්තෙ, නිරයගාමිකම්මං කත්වා ධීතස්ස නිරයතො මුත්ති”ති. සීයා, මහාරාජ, සචෙ උළාරං පුඤ්ඤං කරොති, මුච්චිතීති වත්වා ථෙරො රාජානං සරණෙසු ච සීලෙසු ච පතිට්ඨාපෙසි. සො තත්ථ පතිට්ඨිතො ථෙරස්ස ඔවාදෙ යත්වා සොනාපන්නො අහොසි, සුලාචුතො පන පුරිසො අරොගො හුත්වා සංවෙගජාතො හික්ඛුසු පබ්බජිත්වා නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තමත්ථං දස්සෙන්නා සඬගීතිකාරා –

557. “තථානි වත්වා අගමාසි තත්ථ, පට්ඨාරිතො දාසගණෙන ලිච්ඡවී;
සො තං නගරං උපසඬකමිත්වා, වාසුපගච්ඡිත්ථ සකෙ නිවෙසනෙ.

558. “තතො ච කාලෙ ගිහිකිච්චානි කත්වා,
න්හත්වා පිචිත්වා ච ඛණං ලභිත්වා;
විවෙය්‍ය පෙළාතො ච යුගානි අට්ඨ,
ගාභාපයී දාසගණෙන ලිච්ඡවී.

559. “සො තං පදෙසං උපසඬකමිත්වා, තං අද්දස සමණං සන්තචිත්තං;
පටික්කන්තං ගොචරතො නිවත්තං, සීතිභූතං රුක්ඛමුලෙ නිසින්නං.

560. “තමෙනමචොව උපසඬකමිත්වා, අප්පාබාධං ඵාසුච්ඡාරඤ්ච පුච්ඡි;
වෙසාලියං ලිච්ඡවිහං හදන්තෙ, ජානන්ති මං ලිච්ඡවී අමිබසක්කරො.

561. “ඉමානි මෙ අට්ඨ යුගා සුභානි, පටිග්ගණ්හ හන්තෙ පදදාමී තුය්හං;
තෙනෙව අත්ථෙත ඉධාගතොස්මි, යථා අහං අත්තමනො භවෙය්‍යන්ති.

562. “දුරතොව සමණා බ්‍රාහ්මණා ච, නිවෙසනං තෙ පට්ඨජ්ජයන්ති;
පත්තානි හිජ්ජන්ති ච තෙ නිවෙසනෙ, සඬසාටියො වාපි විදාලයන්ති.

563. “අථාපරෙ පාදකුයාරිකාහි, අවංසිරා සමණා පාතයන්ති;
එතාදිසං පබ්බජිතා විහෙසං, තයා කතං සමණා පාපුණන්ති.

564. “තිණෙන තෙලම්පි න ත්වං අදාසි, මුල්භස්ස මග්ගම්පි න පාවදාසි;
අන්ධස්ස දණ්ඩං සයමාදියාසි, එතාදිසො කදරියො අසංචුතො තුවං;
අප් ත්වං කෙන චණ්ණෙන කිමෙව දිස්වා, අමිහෙහි සහ සංචිභාගං කරොසීති.

565. “පච්චෙමී හන්තෙ යං ත්වං වදෙසි, විහෙසයිං සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ ච;
බ්බිඬත්ථිකො නො ච පදුට්ඨචිත්තො, එතම්පි මෙ දුක්කටමෙව හන්තෙ.

566. බ්බිඬාය යක්ඛො පසචිත්වා පාපං, වෙදෙති දුක්ඛං අසමත්තහොගී;
දහරො යුචා නග්ගනියස්ස භාගී, කිං සු තතො දුක්ඛතරස්ස හොති.

567. “තං දිස්වා සංවෙගමලත්ථං හන්තෙ, තප්පච්චයා වාපි දදාමී දානං;
පටිග්ගණ්හ හන්තෙ වත්ථුයුගානි අට්ඨ, යක්ඛස්සිමා ගච්ඡන්තු දක්ඛිණායොති.

568. “අද්ධා හි දානං බහුධා පසත්ථං, දදතො ච තෙ අක්ඛයධම්මමත්ථු;

පටිගණ්භාමි තෙ වත්ථසුගානි අට්ඨ, යක්ඛස්සිමා ගච්ඡන්තු දක්ඛිණායොති.

569. “තතො හි සො ආවමයිත්වා ලිච්ඡවි, පෙරස්ස දත්වාන යුගානි අට්ඨ;
පටිග්ගහිතානි ච තානි අස්සු, යක්ඛඤ්ච පස්සෙථ සන්තද්ධදුස්සං.
570. “තමද්දසා චන්දනසාරලිත්තං, ආපඤ්ඤමාරුල්ලභමුළාරවණ්ණං;
අලඬිකතං සාධුනිවත්ථදුස්සං, පරිවාරිතං යක්ඛමහිද්ධිපත්තං.
571. “සො තං දිස්වා අත්තමනො උදග්ගො, පහට්ඨවිත්තො ච සුභග්ගරුපො;
කම්මඤ්ච දිස්වාන මහාවිපාකං, සන්දිට්ඨිකං චක්ඛුනා සච්ඡිකත්වා.
572. “තමෙනමවොච උපසඬකම්ත්වා, දස්සාමි දානං සමණබ්‍රාහ්මණානං;
න වාපි මෙ කිඤ්චි අදෙය්‍යමත්ථී, තුවඤ්ච මෙ යක්ඛ ඛණ්ඩපකාරොති.
573. “තුවඤ්ච මෙ ලිච්ඡවි එකදෙසං, අදාසි දානානි අමොසමෙනං;
ස්වාහං කරිස්සාමි තයාව සක්ඛිං, අමානුසො මානුසකෙන සද්ධිත්ති.
574. “ගතී ච ඛන්ඨු ච පරායණඤ්ච, මිත්තො මමාසි අථ දෙවතා මෙ;
යාවාමි තං පඤ්ඡලිකො භවිත්වා, ඉච්ඡාමි තං යක්ඛ පුතපි දට්ඨුන්ති.
575. “සචෙ තුවං අස්සද්ධො භවිස්සසි, කදරියරුපො විජ්ජපිපත්තවිත්තො;
ත්වං නෙව මං ලච්ඡසි දස්සනාය, දිස්වා ච තං නොපි ච ආලපිස්සං.
576. “සචෙ පන ත්වං භවිස්සසි ධම්මගාරවො, දානෙ රතො සඬගහිතත්තභාවො;
ඔපානභූතො සමණබ්‍රාහ්මණානං, එවං මමං ලච්ඡසි දස්සනාය.
577. “දිස්වා ච තං ආලපිස්සං භදන්තෙ, ඉමඤ්ච සුලතො ලහුං පමුඤ්ච;
යතොනිදානං අකරිමිහ සක්ඛිං, මඤ්ඤාමි සුලාචුතකස්ස කාරණා.
578. “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අකරිමිහ සක්ඛිං, අයඤ්ච සුලතො ලහුං පමුත්තො;
සක්කච්ච ධම්මානි සමාවරන්තො, මුච්චෙය්‍ය සො නිරයා ච තම්භා;
කම්මං සියා අඤ්ඤත්‍ර වෙදනීයං.
579. “කප්පිතකඤ්ච උපසඬකම්ත්වා, තෙනෙව සහ සංචිහජිත්වා කාලෙ;
සයං මුඛෙනුපනිසජ්ජ පුච්ඡ, සො තෙ අක්ඛිස්සති එතමන්ථං.
580. “තමෙව හික්ඛුං උපසඬකම්ත්වා, පුච්ඡස්සු අඤ්ඤත්ථිකො නො ච පද්ධට්ඨවිත්තො;
සො තෙ සුතං අසුතඤ්චාපි ධම්මං, සබ්බමපි අක්ඛිස්සති යථා පජානන්ති.
581. “සො තත්ථ රහස්සං සමුල්ලපිත්වා, සක්ඛිං කරිත්වාන අමානුසෙන;
පක්කාමි සො ලිච්ඡවිතං සකාසං, අථ බ්‍රවි පරිසං සන්තිසිත්තං.
582. “සුණන්තු භොන්තො මම එකවාක්‍යං, වරං වරිස්සං ලභිස්සාමි අත්ථං;
සුලාචුතො පුරිසො ලුද්දකම්මො, පණ්ණිතදණ්ඩො අනුසත්තරුපො.
583. “එත්තාවතා විසතිරත්තිමත්තා, යතො ආචුතො නෙව ජීවති න මනො;
තාහං මොචයිස්සාමි දානි, යථාමතිං අනුජානාතු සඬසො’ති.
584. “එතඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච ලහුං පමුඤ්ච, කො තං වදෙථ තථා කරොන්තං;
යථා පජානාසි තථා කරොහි, යථාමතිං අනුජානාති සඬසො’ති.
585. “සො තං පදෙසං උපසඬකම්ත්වා, සුලාචුතං මොචයි ඛිජ්ජමෙව;
මා භාගි සම්මානි ච තං අවොච, තිකිච්ඡකානඤ්ච උපට්ඨපෙසි.
586. “කප්පිතකඤ්ච උපසඬකම්ත්වා, තෙනෙව සහ සංචිහජිත්වා කාලෙ;
සයං මුඛෙනුපනිසජ්ජ ලිච්ඡවි, තථෙව පුච්ඡිත්ථ තං කාරණත්ථිකො.
587. “සුලාචුතො පුරිසො ලුද්දකම්මො, පණ්ණිතදණ්ඩො අනුසත්තරුපො;
එත්තාවතා විසතිරත්තිමත්තා, යතො ආචුතො නෙව ජීවති න මනො.
588. “සො මොචිතො ගන්ත්වා මයා ඉදානි, එතස්ස යක්ඛස්ස වචො හි භන්තෙ;
සියා නු ඛො කාරණං කිඤ්චිදෙව, යෙන සො නිරයං නො වජෙය්‍ය.
589. “ආචික්ඛ භන්තෙ යදි අත්ථී හෙතු, සද්ධායිකං හෙතුවොවො සුණොම;
න තෙසං කම්මානං විනාසමත්ථී, අවෙදයිත්වා ඉධ බ්‍යන්තිභාවොති.
590. “සචෙ ස ධම්මානි සමාවරෙය්‍ය, සක්කච්ච රත්තින්දිවමජ්ජමත්තො;
මුච්චෙය්‍ය සො නිරයා ච තම්භා, කම්මං සියා අඤ්ඤත්‍ර වෙදනීයන්ති.

591. “අඤ්ඤාතො ඵසො පුරිසස්ස අත්ථො, මමමපි දානි අනුකම්ප හන්තෙ;
අනුසාස මං ඔවද භූරිපඤ්ඤ, යථා අහං නො නිරයං වජෙය්‍යන්ති.
592. “අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං උපෙහි, ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච පසන්නචිත්තො;
තථෙව සික්ඛාය පදානි පඤ්ච, අඛණ්ඩචුල්ලානි සමාදියස්සු.
593. “පාණානිපාතා විරමස්සු ඛිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු;
අමජ්ජපො මා ව මුසා අභාණී, සකෙන දාරෙන ව හොති තුට්ඨො;
ඉමඤ්ච අරියං අට්ඨංගවරොනුපෙතං, සමාදියාහි කුසලං සුබුද්ධං.
594. “චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අන්නං පානං බාදනීයං, වත්ථසෙනාසනානි ව;
දදාහි උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.
595. “භික්ඛුපි සීලසම්පන්නෙ, චිත්තරාගෙ ඛහස්සුතෙ;
තජ්ජෙහි අන්නපානෙන, සදා පුඤ්ඤං පට්ඨස්ති.
596. “ඵවඤ්ච ධම්මානි සමාවරන්තො, සක්කච්ච රත්තින්දිවමජ්ජමත්තො;
මුඤ්ච තුවං නිරයා ව තම්හා, කම්මං සියා අඤ්ඤත්‍ර චෙදනීයන්ති.
597. “අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං උපෙමි, ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච පසන්නචිත්තො;
තථෙව සික්ඛාය පදානි පඤ්ච, අඛණ්ඩචුල්ලානි සමාදියාමි.
598. “පාණානිපාතා විරමාමි ඛිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි;
අමජ්ජපො නො ව මුසා භණාමි, සකෙන දාරෙන ව හොමි තුට්ඨො;
ඉමඤ්ච අරියං අට්ඨංගවරොනුපෙතං, සමාදියාමි කුසලං සුබුද්ධං.
599. “චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අන්නං පානං බාදනීයං, වත්ථසෙනාසනානි ව.
600. “භික්ඛු ව සීලසම්පන්නෙ, චිත්තරාගෙ ඛහස්සුතෙ;
දදාමි න විකම්පාමි, බුද්ධානං සාසනෙ රතොති.
601. “ඵතාදිසො ලිච්ඡවි අම්බසක්කරො, වෙසාලියං අඤ්ඤතරො උපාසකො;
සද්ධො මුද්‍ර කාරකරො ව භික්ඛු, සඬ්ඝඤ්ච සක්කච්ච තදා උපට්ඨති.
602. “සුලාචුතො ව අරොගො හුත්වා, සෙරි සුඛි පබ්බජ්ජං උපාගමි;
භික්ඛුඤ්ච ආගම්ම කජ්ජිතකුත්තමං, උභොපි සාමඤ්ඤඵලානි අජ්ඣගුං.
603. “ඵතාදිසා සජ්ජුරිසාන සෙවනා, මහජ්ඵලා හොති සතං විජානතං;
සුලාචුතො අග්ගඵලං අඵස්සයි, ඵලං කනිට්ඨං පන අම්බසක්කරො”ති. —

ගාථායො අවොචුං.

557-560. තත්ථ වාසුපගච්ඡන්ථානි වාසං උපගච්ඡ. ගිහිකිච්චානීති ගෙහං ආවසන්තෙන කාතබ්බකුටුම්භකිච්චානි. විවෙය්‍යානි සුන්දරවත්ථගහණත්ථං විචිත්තවා. පටික්කන්තන්ති පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තං. තෙනාහ “ගොවරතො නිවත්ත”න්ති. අවොචානි “වෙසාලියං ලිච්ඡවිහං, හදන්තෙ”තිආදිකං අවොච.

562-3. විදාලයන්තීති විථාලයන්ති. පාදකුයාරිකාහීති පාදසඬ්ඛාතාහි කුයාරිහි. පාතයන්තීති පරිපාතයන්ති.

564. තිණෙනානි තිණග්ගෙනාපි. මුල්භස්ස මග්ගම්පි න පාවදාසීති මග්ගමුල්භස්ස මග්ගම්පි ත්වං න කථයසි “ඵවායං පුරිසා ඉතො විතො ව පරිබ්බමතු”ති. කෙළීසීලො හි අයං රාජා. සයමාදියාසීති අන්ධස්ස හත්ථතො යට්ඨිං සයමෙව අච්ඡන්දිත්වා ගණ්හසි. සංවිහාගං කරොසීති අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බවත්ථුතො ඵකච්චානි දත්වා සංවිහජසි.

565. පච්චෙමි, හන්තෙ, යං ත්වං වදෙසීති “හන්තෙ, ත්වං පත්තානි භිජ්ජන්ති”තිආදිනා යං වදෙසි, තං පටිජානාමි, සබ්බමෙවෙනං මයා කතං කාරාපිතඤ්චානි දස්සෙති. ඵතම්පිති ඵතං බිඬ්ඛාධිජ්ජායෙන කතම්පි.

566-7. බිඬ්ඛානි බිඬ්ඛාය. පසචිත්තානි උපචිත්තවා. වෙදෙතීති අනුභවති. අසමත්තභොගීති අපරිපුණ්ණභොගො. තමෙව අපරිපුණ්ණභොගතං දස්සෙතුං “දහරො යුවා”තිආදි චුත්තං. නග්ගනියස්සානි නග්ගහාවස්ස. කිං සු තතො දුක්ඛතරස්ස භොතීති කිං සු නාම තතො නග්ගහාවතො දුක්ඛතරං අස්ස පෙතස්ස භොති. යක්ඛස්සිමා ගච්ඡන්තු දක්ඛිණායොති ඉමා මයා දියාමානවත්ථදක්ඛිණායො පෙතස්ස උපකප්පන්තු.

568-72. බහුධා පසන්ථන්ති බහුහි පකාරෙහි බුද්ධාදීහි වණ්ණිකං. අක්ඛයධම්මමත්ථුති අපරික්ඛයධම්මං හොතු. ආවමයිත්වාති හත්ථපාදධොවනපුබ්බකං මුඛං චික්ඛාලෙන්වා. චන්දනසාරලීත්තන්ති සාරභූතචන්දනලීත්තං. උළාරවණ්ණන්ති සෙට්ඨරූපං. පරිවාරිතන්ති අනුකුලචුත්තිනා පරිජනෙන පරිවාරිතං. යක්ඛමහිද්ධිපත්තන්ති මහතිං යක්ඛිද්ධිං, දෙවිද්ධිං පත්වා යීතං. තමෙනමවොවාති තමෙනං අවොව.

573. එකදෙසං අදාසීති චතුසු පච්චයෙසු එකදෙසභූතං චත්ථදානං සන්ධාය වදති. සක්ඛිත්ති සක්ඛිභාවං.

574. මමාසීති මෙ ආසි. දෙවතා මෙති මය්හං දෙවතා ආසීති යොජනා.

575-7. විජ්ජපිපත්තචිත්තොති මිච්ඡාදිට්ඨිං පටිපන්නමානසො, ධම්මියං පටිපදං පභාය අධම්මියං පටිපදං පටිපන්නොති අත්ථො. යතොනිදානන්ති යන්තිමිත්තං යස්ස සන්තිකං ආගමනහෙතු.

579. සංචිහජිත්වාති දානසංචිභාගං කත්වා. සයං මුඛෙනුපනිසජ්ජ පුච්ඡාති අඤ්ඤෙ පුරිසෙ අපෙසෙත්වා උපිනිසිදිත්වා සම්මුඛෙනෙව පුච්ඡ.

581-3. සන්තිසිත්තන්ති සන්තිපතිතවසෙන නිසිත්තං. ලහිස්සාමි අත්ථන්ති මයා ඉච්ඡිතමපි අත්ථං ලහිස්සාමි. පණ්ණිතදණ්ඩොති යපිතසරිරදණ්ඩො. අනුසත්තරූපොති රාජිති අනුසත්තසභාවො. විසතිරත්තිමත්තාති විසතිමත්තා රත්තියො අතිවත්තාති අත්ථො. තාහන්ති තං අහං. යථාමතින්ති මය්හං යථාරූපි.

584. එතඤ්ච අඤ්ඤාඤ්චාති එතං සුලල ආවුතං පුරිසං අඤ්ඤාඤ්ච යස්ස රාජාණා පණ්ණිතා, තඤ්ච. ලහුං පමුඤ්චාති සිසං මොවෙහි. කො තං වදෙථ තථා කරොන්තන්ති තථා ධම්මියකම්මං කරොන්තං තං ඉමස්මිං වජ්ජිරට්ඨො කො නාම “න පමොවෙහි”ති වදෙය්‍ය, එවං චත්තුං කොච්ඡි න ලහතිති අත්ථො.

585. තිකිච්ඡකානඤ්චාති තිකිච්ඡකෙ ව.

588. යක්ඛස්ස වවොති පෙතස්ස වචනං, තස්ස, හන්තෙ, පෙතස්ස වචනෙන එවමකාසිත්ති දස්සෙති.

590. ධම්මානීති පුබ්බෙ කතං පාපකම්මං අභිභවිතුං සමත්ථෙ පුඤ්ඤධම්මෙ. කම්මං සියා අඤ්ඤානු වෙදනීයන්ති යං තස්මිං පාපකම්මෙ උපපජ්ජවෙදනීයං, තං අහොසිකම්මං නාම හොති. යං පන අපරපරියායවෙදනීයං, තං අඤ්ඤානු අපරපරියායෙ වෙදයිතබ්බඵලං හොති සති සංසාරජ්ජවත්තියන්ති අත්ථො.

593. ඉමඤ්චාති අත්තනා වුව්චමානං තාය ආසන්නං පච්චක්ඛං වාති කත්වා චුත්තං. අරියං අවධිගවරොනුපෙතන්ති පරිසුද්ධට්ඨොන අරියං, පාණානිපාතාවෙරමණිආදීහි අවධිහි අභිගෙහි උපෙතං යුත්තං උත්තමං උපොසඨසීලං. කුසලන්ති අනවජ්ජං. සුබ්බුද්ධන්ති සුබ්බිපාකං.

595. සදා පුඤ්ඤං පච්චිඨන්ති සකිදෙව පුඤ්ඤං කත්වා “අලමෙත්තාවතා”ති අපරිතුට්ඨො හුත්වා අපරාපරං සුවරිතං පුරොන්තස්ස සබ්බකාලං පුඤ්ඤං අභිච්චිඨන්ති, අපරාපරං වා සුවරිතං පුරොන්තස්ස පුඤ්ඤසඬ්ඛානං පුඤ්ඤඵලං උපරූපරි ච්චිඨන්ති පරිපුරෙතිති අත්ථො.

597. එවං ථෙරෙන චුත්තෙ රාජා අපායදුක්ඛතො උත්තස්සචිත්තො රතනත්තයෙ පුඤ්ඤධම්මෙ ව අභිච්චිඨමානපසාදො තතො පට්ඨාය සරණානි සීලානි ව සමාදියන්තො “අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං උපෙමි”තිආදිමාහ.

601. තත්ථ එතාදිසොති එදිසො යථාචුත්තරූපො. වෙසාලියං අඤ්ඤාතරො උපාසකොති වෙසාලියං අනෙකසහස්සෙසු උපාසකෙසු අඤ්ඤාතරො උපාසකො හුත්වා. සද්ධොතිආදි කල්‍යාණමිත්තසන්තිස්සයෙන තස්ස පුරිමභාවතො අඤ්ඤාදිසතං දස්සෙතුං චුත්තං. පුබ්බෙ හි සො අස්සද්ධො කක්ඛලො හික්ඛුනං අක්කොසකාරකො සඬ්ඝස්ස ව අනුපට්ඨාකො අහොසි. ඉදානි පන සද්ධො මුදුකො හුත්වා හික්ඛුසඬ්ඝඤ්ච සක්කච්චං තදා උපට්ඨතිති. තත්ත කාරකරොති උපකාරකාරි.

602. උභොපීති ද්වෙපි සුලාචුතො රාජා ව. සාමඤ්ඤඵලානි අජ්ඣගුන්ති යථාරහං සාමඤ්ඤඵලානි අධිගච්ඡිංසු. තයිදං යථාරහං දස්සෙතුං “සුලාචුතො අග්ගඵලං අඵස්සයි, ඵලං කනිට්ඨං පන අම්බසක්කරො”ති චුත්තං. තත්ථ ඵලං කනිට්ඨන්ති සොතාපත්තිඵලං සන්ධායාහ. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අචිහන්තං, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

එවං රඤ්ඤා පෙනෙන අත්තනා ව චුත්තමත්ථං ආයස්මා කජ්ජිතකො සත්ථාරං චන්දිතුං සාවත්ථිං ගතො භගවතො ආරොවෙසි . සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසීති.

අම්බසක්කරපෙනවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සෙරීසකපෙනවත්ථුවණ්ණනා

604-57. සුභොථ යක්ඛස්ස වාණිජානඤ්චාති ඉදං සෙරීසකපෙනවත්ථු. තං යස්මා සෙරීසකවිමානවත්ථුනා නිබ්බිසෙසං, තස්මා තත්ථ අවිට්ඨප්පත්තියං ගාථාසු ව යං චත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං විමානවත්ථුවණ්ණනායං (වි. ව. අට්ඨ. 1227 සෙරීසකවිමානවණ්ණනා) වුත්තමෙව, තස්මා තත්ථ වුත්තනායෙන වෙදිතබ්බන්ති.

සෙරීසකපෙනවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නන්දකපෙනවත්ථුවණ්ණනා

රාජා පිඨගලකො නාමාති ඉදං නන්දකපෙනවත්ථු. තස්ස කා උප්පත්ති? සත්ථු පරිනිබ්බානතො වස්සසතද්වයස්ස අවිචයෙන සුරට්ඨවිසයෙ පිඨගලො නාම රාජා අහොසි. තස්ස සෙනාපති නන්දකො නාම මිච්ඡාදිට්ඨි විපරිතදස්සනො “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා මිච්ඡාගාහං පග්ගෙහි විවරි. තස්ස ධිතා උත්තරා නාම උපාසිකා පතිරුපෙ කුලෙ දින්නා අහොසි. නන්දකො පන කාලං කත්වා විඤ්ඤාට්ඨියං මහති නිග්‍රොධරුක්ඛෙ වෙමානිකපෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්මිං කාලකතෙ උත්තරා සුවිසිතලගන්ධොදකපුරිතං පානියසංඝං කුම්මාසාහිසඬ්ඛතෙහි වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නෙහි පුවෙහි පරිපුණ්ණසරාවකඤ්ච අඤ්ඤතරස්ස ඛිණාසවත්ථෙරස්ස දත්වා “අයං දක්ඛිණා මය්හං පිතු උපකප්පතු”ති උද්දිසි, තස්ස තෙන දානෙන දිබ්බපානියං අපරිමිතා ව පුචා පාතුහවිංසු. තං දිස්වා සො එවං චිත්තෙසි – “පාපකං වත මයා කතං, යං මහාජනො ‘නත්ථි දින්න’න්තිආදිනා මිච්ඡාගාහං ගාහිතො. ඉදානි පන පිඨගලො රාජා ධම්මාසොකස්ස රඤ්ඤො ඔවාදං දාතුං ගතො, සො තං තස්ස දත්වා ආගමිස්සති, හන්දාහං නත්ථිකදිට්ඨිං විනොදෙස්සාමි”ති. න විරෙනෙව ව පිඨගලො රාජා ධම්මාසොකස්ස රඤ්ඤො ඔවාදං දත්වා පටිනිවත්තන්තො මග්ගං පටිපජ්ජී.

අථ සො පෙනො අත්තනො වසනට්ඨානාහිමුඛං තං මග්ගං නිමිමිති. රාජා ධීතමජ්ඣන්තිකෙ සමයෙ තෙන මග්ගෙන ගච්ඡති. තස්ස ගජන්තස්ස පුරතො මග්ගො දිස්සති, පිට්ඨිතො පනස්ස අන්තරධායති. සබ්බපච්ඡතො ගච්ඡන්තො පුරිසො මග්ගං අන්තරහිතං දිස්වා හිතො විස්සරං විරචන්තො ධාවිත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි, තං සුත්වා රාජා හිතො සංවිග්ගමානසො හන්ථික්ඛන්ධෙ යත්වා වතස්සො දිසා ඔලොකෙන්තො පෙනස්ස වසනනිග්‍රොධරුක්ඛං දිස්වා තදහිමුඛො අගමාසි සද්ධිං චතුරඬ්ඛිනියා සෙනාය. අථානුක්කමෙන රඤ්ඤෙ තං යානං පත්තෙ පෙනො සබ්බාහරණවිභුසිතො රාජානං උපසඬ්ඛිතත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා පුවෙ ව පානියඤ්ච දාපෙසි. රාජා සපරිජනො න්හන්වා පුවෙ බාදිත්වා පානියං පිචිත්වා පටිප්පස්සද්ධමග්ගකිලමො “දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො”තිආදිනා පෙනං පුවිඡී. පෙනො ආදිතො පට්ඨාය අත්තනො පචත්තිං ආචික්ඛිත්වා රාජානං මිච්ඡාදස්සනතො විමොචෙත්වා සරණෙසු සිලෙසු ව පතිට්ඨාපෙසි. තමත්ථං දස්සෙතුං සඬ්ඛිතිකාරා –

658. “රාජා පිඨගලකො නාම, සුරට්ඨානං අධිපති අහු;
මොරියානං උපට්ඨානං ගන්ත්වා, සුරට්ඨං පුනරාගමා.

659. “උණ්හෙ මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ, රාජා පඬ්ඛං උපාගමී;
අද්දස මග්ගං රමණියං, පෙනානං තං වණ්ණපථං.

660. සාරථිං ආමන්තයි රාජා –

“අයං මග්ගො රමණියො, බෙමො සොවත්ථිකො සිවො;
ඉමිනා සාරථි යාම, සුරට්ඨානං සන්තිකෙ ඉතො’.

661. “තෙන පායාසි සොරට්ඨො, සෙනාය චතුරඬ්ඛිනියා;
උබ්බිග්ගරුපො පුරිසො, සොරට්ඨං එතදබ්බි.

662. “කුම්මග්ගං පටිපන්නම්හා, හිංසනං ලොමහංසනං;
පුරතො දිස්සති මග්ගො, පච්ඡතො ව න දිස්සති.

663. “කුම්මග්ගං පටිපන්නම්හා, යමපුරිසාන සන්තිකෙ;
අමානුසො වායති ගන්ධො, සොසො සුයාති දාරුණො’.

664. “සංවිග්ගො රාජා සොරට්ඨො, සාරථිං එතදබ්බි;
කුම්මග්ගං පටිපන්නම්හා, හිංසනං ලොමහංසනං;
පුරතො දිස්සති මග්ගො, පච්ඡතො ව න දිස්සති.

665. “කුම්මග්ගං පටිපන්නම්හා, යමපුරිසාන සන්තිකෙ;
අමානුසො වායති ගන්ධො, සොසො සුයාති දාරුණො’.

666. “හන්ථික්ඛන්ධං සමාරුස්භ, ඔලොකෙන්තො චතුද්දිසා;

අද්දස නිග්‍රොධං රමණීයං, පාදපං ඡායාසම්පන්නං;
නිලබ්භවණ්ණසදිසො, මෙසවණ්ණසිරිනිහො.

667. “සාරථීං ආමන්තයි රාජා, ‘කිං එසො දිස්සති බ්‍රහ්මා;
නිලබ්භවණ්ණසදිසො, මෙසවණ්ණසිරිනිහො’.

668. “නිග්‍රොධො සො මහාරාජ, පාදපො ඡායාසම්පන්නො;
නිලබ්භවණ්ණසදිසො, මෙසවණ්ණසිරිනිහො.

669. “තෙන පායාසී සොරට්ඨො, යෙන සො දිස්සතෙ බ්‍රහ්මා;
නිලබ්භවණ්ණසදිසො, මෙසවණ්ණසිරිනිහො.

670. “හත්ථික්ඛන්ධනො ඔරුය්භ, රාජා රුක්ඛං උපාගමී;
නිසීදි රුක්ඛමුලස්මිං, සාමච්චො සපරිජ්ජනො;
පුරං පානීයසරකං, පුච්චෙ චිත්තෙ ච අද්දස.

671. “පුරිසො ච දෙවචණ්ණි, සබ්බාහරණභුසිනො;
උපසඬකමිත්වා රාජානං, සොරට්ඨං එතදබ්‍රවි.

672. “ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අපො තෙ අදුරාගතං;
පිචතු දෙවො පානීයං, පුච්චෙ බාද අරින්දම’.

673. “පිචිත්වා රාජා පානීයං, සාමච්චො සපරිජ්ජනො;
පුච්චෙ බාදිත්වා පිත්ථා ච, සොරට්ඨො එතදබ්‍රවි.

674. “දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
අජානන්තා තං පුච්ඡාම, කථං ඡානෙමු තං මයන්ති.

675. “නාමිහි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
පෙතො අහං මහාරාජ, සුරට්ඨා ඉධ මාගතොති.

676. “කිංසිලො කිංසමාවාරො, සුරට්ඨස්මිං පුරෙ තුවං;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, ආනුභාවො අයං තවාති.

677. “තං සුඤ්ඤාහි මහාරාජ, අරින්දම රට්ඨවඩ්ඪනා;
අමච්චා පාරිසජ්ජා ච, බ්‍රාහ්මණො ච පුරොහිතො.

678. “සුරට්ඨස්මිං අහං දෙව, පුරිසො පාපවෙනසො;
මිච්ඡාදිට්ඨි ච දුස්සිලො, කදරියො පරිභාසකො.

679. “දදන්තානං කරොන්තානං, වාරයිස්සං බහුජ්ජනං;
අඤ්ඤෙසං දදමානානං, අන්තරායකරො අහං.

680. “විපාකො නත්ථි දානස්ස, සංයමස්ස කුතො ඵලං;
නත්ථි ආවරියො නාම, අදන්නං කො දමෙස්සති.

681. “සමතුල්‍යානි භුතානි, කුතො ජෙට්ඨාපවායිකො;
නත්ථි බලං වීරියං වා, කුතො උට්ඨානපොරිසං.

682. “නත්ථි දානඵලං නාම, න විසොධෙති වෙරිනං;
ලද්ධෙය්‍යං ලභතෙ මච්චො, නියතිපරිණාමජං.

683. “නත්ථි මාතා පිතා භාතා, ලොකො නත්ථි ඉතො පරං;
නත්ථි දින්නං නත්ථි හුතං, සුනිහිතං න විජ්ජති.

684. “යොපි භනෙය්‍ය පුරිසං, පරස්ස ඡින්දතෙ සිරං;
න කොචි කඤ්චි භනති, සත්තන්තං විචරමන්තරෙ.

685. “අච්ඡෙජ්ජාභෙජ්ජො හි ජීවො, අට්ඨංසො ගුලපරිමණ්ඩලො;
යොජනානං සතං පඤ්ච, කො ජීවං ඡෙත්තුමරහති.

686. “යථා සුත්තගුලෙ ඛිත්තෙ, නිබ්බෙදෙන්නං පලායති;
ඵචමෙව ච සො ජීවො, නිබ්බෙදෙන්නො පලායති.

687. “යථා ගාමතො නික්ඛම්ම, අඤ්ඤං ගාමං පච්ඤති;
ඵචමෙව ච සො ජීවො, අඤ්ඤං බොන්දිං පච්ඤති.

688. “යථා ගෙහතො නික්ඛම්ම, අඤ්ඤං ගෙහං පච්ඤති;
ඵචමෙව ච සො ජීවො, අඤ්ඤං බොන්දිං පච්ඤති.

689. “චුල්ලාසිති මහාකප්පිනො, සතසහස්සානි හි;
යෙ බාලා යෙ ච පණ්ඩිතා, සංසාරං බෙපයිත්වානා;
දුක්ඛස්සන්තං කර්ස්සරෙ.
690. “මිතානි සුඛදුක්ඛානි, දොණෙහි පිටකෙහි ව;
ජිනො සබ්බං පජානාති, සම්මුල්ලො ඉතරා පජා.
691. “එවංදිට්ඨි පුරෙ ආසිං, සම්මුල්ලො මොහපාරුතො;
මිච්ඡාදිට්ඨි ච දුස්සිලො, කදරියො පරිභාසකො.
692. “ඔරං මෙ ඡහි මාසෙහි, කාලකිරියා භවිස්සති;
එකන්තකට්ඨකං සොරං, නිරයං පපතිස්සහං.
693. “චතුක්කණ්ණං චතුද්වාරං, විහන්තං භාගසො මිතං;
අයොපාකාරපරියන්තං, අයසා පටිකුප්පිතං.
694. “තස්ස අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා.
695. “වස්සානි සතසහස්සානි, සොසො සුයාති තාවදෙ;
ලක්ඛො එසො මහාරාජ, සතභාගවස්සකොටියො.
696. “කොට්ඨසතසහස්සානි, නිරයෙ පච්චරෙ ජනා;
මිච්ඡාදිට්ඨි ච දුස්සිලා, යෙ ච අරියුපවාදිනො.
697. “තත්ථාහං දීඝමද්ධානං, දුක්ඛං චෙදිස්ස චෙදනං;
එලං පාපස්ස කම්මස්ස, තස්මා සොවාමහං භුසං.
698. “තං සුණොහි මහාරාජ, අරින්දම රට්ඨවඩ්ඪන්ත;
ධිතා මය්හං මහාරාජ, උත්තරා භද්දමත්ථු තෙ.
699. “කරොති භද්දකං කම්මං, සීලෙසුපොසපෙ රතා;
සඤ්ඤාතා සංවිභාගී ච, වදඤ්ඤා විතමච්ඡරා.
700. “අඛණ්ඩකාරී සික්ඛාය, සුණ්හා පරකුලෙසු ව;
උපාසිකා සකාමුනිනො, සම්බුද්ධස්ස සිරිමනො.
701. “හික්ඛු ච සීලසම්පන්නො, ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි;
ඔක්ඛිත්තවක්ඛු සතිමා, ගුත්තද්වාරො සුසංවුතො.
702. “සපදානං චරමානො, අගමා තං නිවෙසනං;
තමද්දස මහාරාජ, උත්තරා භද්දමත්ථු තෙ.
703. “පුරං පානියසරකං, පුටෙ විත්තෙ ච සා අදා;
පිතා මෙ කාලකතො භන්තෙ, තස්සෙතං උපකප්පතු.
704. “සමනන්තරානුද්දිට්ඨියෙ , විපාකො උදපජ්ජප්ථ;
භුඤ්ජාමි කාමකාමීහං, රාජා චෙස්සවණො යථා.
705. “තං සුණොහි මහාරාජ, අරින්දම රට්ඨවඩ්ඪන්ත;
සදෙවකස්ස ලොකස්ස, බුද්ධො අග්ගො පවුච්චති;
තං බුද්ධං සරණං ගච්ඡ, සපුත්තදාරො අරින්දම.
706. “අට්ඨඨගිකෙන මග්ගෙන, ඵ්ඤ්ඤාති අමතං පදං;
තං ධම්මං සරණං ගච්ඡ, සපුත්තදාරො අරින්දම.
707. “චත්තාරො ච පටිපන්නා, චත්තාරො ච එලෙ යිතා;
එස සඬ්ඝො උජ්ඣුතො, පඤ්ඤාසීලසමාහිතො;
තං සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡ, සපුත්තදාරො අරින්දම.
708. “පාණාතිපාතා විරමස්සු ඛිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු;
අමජ්ජපො මා ච මුසා අභාණි, සකෙන දාරෙන ච භොහි තුට්ඨොති.
709. “අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමොසි දෙවතෙ;
කරොමි තුය්හං චචනං, ත්වංසි ආවරියො මම.
710. “උපෙමි සරණං බුද්ධං, ධම්මඤ්ඤාපි අනුත්තරං;
සඬ්ඝඤ්ඤා වාරදෙවස්ස, ගච්ඡාමි සරණං අහං.

711. “පාණානිපාතා විරමාමි බිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි;
අමජ්ජපො නො ව මුසා භණාමි, සකෙන දාරෙන ව හොමි තුට්ඨො.

712. “ඔපුණාමි මහාවාතෙ, නදියා සීසගාමියා;
වමාමි පාපිකං දිට්ඨිං, බුද්ධානං සාසනෙ රතො.

713. “ඉදං චත්ථාන සොරට්ඨො, විරමිත්ථා පාපදස්සනා;
නමො භගවතො කත්ථා, පාමොක්ඛො රථමාරුහි”ති. – ගාථායො අවොචුං;

658-9. තත්ථ රාජා පිඨගලකො නාම, සුරට්ඨානං අධිපති අහුති පිඨගලචක්ඛුතාය “පිඨගලො”ති පාකටනාමො සුරට්ඨදෙසස්ස ඉස්සරො රාජා අහොසි. මොරියානන්ති මොරියරාජුනං, ධම්මාසොකං සන්ධාය වදති. සුරට්ඨං පුනරාගමාති සුරට්ඨස්ස විසයං උද්දිස්ස සුරට්ඨගාමිමග්ගං පච්චාගඤ්ඡි. පඨකන්ති මුදුහුමිං. චණ්ණපටන්ති පෙනෙන නිමිත්තං මරුහුමිමග්ගං.

660. ඛෙමොති නිබ්භයො. සොචත්ථිකොති සොත්ථිභාවාවහො. සිවොති අනුපද්දවො. සුරට්ඨානං සන්තිකෙ ඉතොති ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡන්තා මයං සුරට්ඨවිසයස්ස සමීපෙයෙව.

661-2. සොරට්ඨොති සුරට්ඨාධිපති. උබ්බිග්ගරුපොති උත්තස්සභාවො. භිංසනන්ති භයජනනං. ලොමභංසනන්ති භිංසනකභාවෙන ලොමානං භංසාපනං.

663. යමපුරිසාන සන්තිකෙති පෙනානං සමීපෙ චත්තාම. අමානුසො වායති ගන්ධොති පෙනානං සරීරගන්ධො වායති. සොසො සුයාති දාරුණොති පච්චෙකතිරයෙසු කාරණං කාරියමානානං සත්තානං සොරතරො සද්දො සුයාති.

666. පාදපන්ති පාදසදිසෙහි මූලාවයවෙහි උදකස්ස පිචනතො “පාදපො”ති ලද්ධනාමං තරුං. ඡායාසම්පන්නන්ති සම්පන්නච්ඡායං. නිලබ්භවණ්ණසදිසන්ති චණ්ණෙන නිලමෙසසදිසං. මෙසවණ්ණසිරිනිහන්ති මෙසවණ්ණසණ්ඨානං හුත්ථා බායමානං.

670. පුරං පානියසරකන්ති පානියෙන පුණ්ණං පානියභාජනං. පුවෙති බජ්ජකෙ. චිත්තෙති චිත්තිජනනෙ මධුරෙ මනුඤ්ඤෙ තභිං තභිං සරාවෙ පුරෙත්ථා යපිතපුවෙ අද්දස.

672. අපො තෙ අදුරාගතන්ති එත්ථ අපොති නිපාතමත්තං, අවධාරණත්ථෙ වා, මහාරාජ, තෙ ආගතං දුරාගතං න හොති, අථ ඛො ස්වාගතමෙවාති මයං සම්පට්ඨිජාමාති අත්ථො. අරින්දමාති අරිනං දමනසීල.

677. අමච්චා පාරිසජ්ජාති අමච්චා පාරිසජ්ජා ව වචනං සුණන්තු, බ්‍රාහ්මණො ව තුය්හං පුරොහිතො තං සුණාතුති යොජනා.

678. සුරට්ඨස්මිං අහන්ති සුරට්ඨදෙසෙ අහං. දෙවාති රාජානං ආලපති. මිච්ඡාදිට්ඨිති නත්ථිකදිට්ඨියා විපරිතදස්සනො. දුස්සිලොති නිස්සිලො. කදරියොති ථද්ධමච්ඡරි. පරිභාසකොති සමණබ්‍රාහ්මණානං අක්කොසකො.

679. වාරයිස්සන්ති වාරෙසිං. අත්තරායකරො අහන්ති දානං දදන්තානං උපකාරං කරොන්තානං අත්තරායකරො හුත්ථා අඤ්ඤෙසඤ්ච පරෙසං දානං දදමානානං දානමයපුඤ්ඤතො අහං බහුජනං වාරයිස්සං වාරෙසින්ති යොජනා.

680. විපාකො නත්ථි දානස්සාතිආදි වාරිතාකාරදස්සනං. තත්ථ විපාකො නත්ථි දානස්සාති දානං දදතො තස්ස විපාකො ආයතිං පත්තබ්බඵලං නත්ථිති විපාකං පටිබාහති. සංයමස්ස කුතො ඵලන්ති සීලස්ස පන කුතො නාම ඵලං, සබ්බෙන සබ්බං තං නත්ථිති අධිජ්ජායො. නත්ථි ආචරියො නාමාති ආචාරසමාවාරසික්ඛාපකො ආචරියො නාම කොචි නත්ථි. සභාවතො ඵච හි සත්තා දන්තා වා අදන්තා වා හොන්තිති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “අදන්තං කො දමෙස්සති”ති.

681. සමතුලයාති භුතානීති ඉමෙ සත්තා සබ්බෙපි අඤ්ඤමඤ්ඤං සමසමා, තස්මා ජෙට්ඨො ඵච නත්ථි, කුතො ජෙට්ඨාපවායිකො, ජෙට්ඨාපවායනපුඤ්ඤං නාම නත්ථිති අත්ථො. නත්ථි බලන්ති යමහි අත්තතො බලෙ පතිට්ඨිතා සත්තා විරියං කත්ථා මනුස්සසොභග්ගානං ආදිං කත්ථා යාවඅරහත්තං සම්පත්තියො පාපුණන්ති, තං විරියබලං පටික්ඛිපති. විරියං වා නත්ථි කුතො උට්ඨානපොරිසන්ති ඉදං නො පුරිසවිරියෙන පුරිසකාරෙන පචත්තන්ති ඵච පචත්තවාදපටික්ඛෙපවසෙන චුත්තං.

682. නත්ථි දානඵලං නාමාති දානස්ස ඵලං නාම කිඤ්චි නත්ථි, දෙයාධම්මපරිච්චාගො භස්මනිහිතං විය නිජ්ඵලො ඵවාති අත්ථො. න විසොධෙති චෙරිනන්ති එත්ථ චෙරිනන්ති චෙරවත්තං චෙරානං වසෙන පාණානිපාතාදීනං වසෙන ව කතපාපං පුග්ගලං දානසීලාදිවතතො න විසොධෙති, කදාවිපි සුද්ධං න කරොති. පුබ්බෙ “විපාකො නත්ථි දානස්සා”තිආදි දානාදිතො අත්තතො පරෙසං නිවාරිතාකාරදස්සනං, “නත්ථි දානඵලං නාමා”තිආදි පන අත්ථනො

මිලිපාහිනිවෙසදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. ලද්ධෙය්‍යන්ති ලද්ධබ්බං. කථං පන ලද්ධබ්බන්ති ආහ “නියතිපරිණාමජ”න්ති. අයං සත්තො සුඛං වා දුක්ඛං වා ලභන්තො නියතිවිපරිණාමවසෙනෙව ලභති, න කම්මස්ස කතත්තා, න ඉස්සරාදිනා වාති අධිප්පායො.

683. තත්ථි මාතා පිතා භාතාති මාතාදිසු සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තිනං ඵලාභාවං සන්ධාය වදති. ලොකො තත්ථි ඉතො පරන්ති ඉතො ඉධලොකතො පරලොකො නාම කොචි තත්ථි, තත්ථ තත්ථෙව සත්තා උච්ඡිජ්ජන්තිති අධිප්පායො. දිත්තන්ති මහාදානං. හුතන්ති පහෙනකසක්කාරො, තදුභයම්පි ඵලාභාවං සන්ධාය “තත්ථි”ති පටික්ඛිපති. සුනිහිතන්ති සුට්ඨු නිහිතං. න විජ්ජතිති යං සමණබ්‍රාහ්මණානං දානං නාම “අනුගාමිකනිධි”ති වදන්ති, තං න විජ්ජති. තෙසං තං වාචාවත්ථුමත්තමෙවාති අධිප්පායො.

684. න කොචි කඤ්චි භනතිති යො පුරිසො පරං පුරිසං භනෙය්‍යා, පරස්ස පුරිසස්ස සීසං ඡිත්ථෙය්‍යා, තත්ථ පරමත්ථතො න කොචි කඤ්චි භනති, සත්තන්තං කායානං ඡිද්දභාවතො භනන්තො විය භොති. කථං සත්ථපභාරොති ආහ “සත්තන්තං විවරමත්තරෙ”ති. පට්ඨිආදිනං සත්තන්තං කායානං විවරභූතෙ අන්තරෙ ඡිද්දෙ සත්ථං පටිසති, තෙන සත්තා අසිආදිති පහතා විය භොන්ති, ජීවො විය පන සෙසකායාපි නිව්චසභාවත්තා න ඡිජ්ජන්තිති අධිප්පායො.

685. අච්ඡෙජ්ජාභෙජ්ජො හි ජීවොති අයං සත්තානං ජීවො සත්ථාදිහි න ඡිත්ථිතබ්බො න භිත්ථිතබ්බො නිව්චසභාවත්තා. අට්ඨංසො ගුළපරිමණ්ඩලොති සො පන ජීවො කදාචි අට්ඨංසො භොති කදාචි ගුළපරිමණ්ඩලො . යොජනානං සතං පඤ්චාති කෙවලිභාවං පත්තො පඤ්චයොජනසතුබ්බෙධො භොති. කො ජීවං ඡෙත්තුමරහතිති නිව්ච නිබ්බිකාරං ජීවං කො නාම සත්ථාදිහි ඡිත්ථිතං අරහති, න සො කෙනචි විකොපනෙය්‍යොති වදති.

686. සුත්තගුලෙති වෙයෙත්ථා කතසුත්තගුලෙ. ඛිත්තෙති නිබ්බෙය්‍යනවසෙන ඛිත්තෙ. නිබ්බෙය්‍යන්තං පලායතිති පබ්බතෙ වා රුක්ඛග්ගෙ වා යත්ථා නිබ්බෙය්‍යමානං ඛිත්තං සුත්තගුලං නිබ්බෙය්‍යන්තමෙව ගච්ඡති, සුත්තෙ ඛිණෙ න ගච්ඡති. ඵවමෙවන්ති යථා තං සුත්තගුලං නිබ්බෙය්‍යමානං ගච්ඡති, සුත්තෙ ඛිණෙ න ගච්ඡති, ඵවමෙව සො ජීවො “චූල්ලාසිති මහාකප්පිතො සතසහස්සානි”ති චූත්තකාලමෙව අත්තභාවගුලං නිබ්බෙය්‍යන්තො පලායති පවත්තති, තතො උද්ධං න පවත්තති.

687. ඵවමෙව ව සො ජීවොති යථා කොචි පුරිසො අත්තතො නිවාසගාමතො නික්ඛමිත්ථා තතො අඤ්ඤං ගාමං පටිසති කෙනචිදෙව කරණියෙන, ඵවමෙව සො ජීවො ඉතො සරිරතො නික්ඛමිත්ථා අඤ්ඤං අපරං සරිරං නියතවසෙන පටිසතිති අධිප්පායො. බොන්දිත්ති කායං.

689. චූල්ලාසිතිති චතුරාසිති. මහාකප්පිතොති මහාකප්පානං. තත්ථ “ඵකම්භා මහාසරා අනොතත්තාදිතො වස්සසතෙ වස්සසතෙ කුසග්ගෙන ඵකෙකං උදකබ්බන්දුං නීහරන්තෙ ඉමීනා උපක්කමෙන සත්තක්ඛන්තුං තම්හි සරෙ නිරුද්දකෙ ජාතෙ ඵකො මහාකප්පො නාම භොති”ති වත්ථා “ඵවරුපානං මහාකප්පානං චතුරාසිතිසතසහස්සානි සංසාරස්ස පරිමාණ”න්ති වදන්ති. යෙ බාලා යෙ ච පණ්ඩිතාති යෙ අන්ධබාලා, යෙ ච සප්පඤ්ඤා, සබ්බෙපි තෙ. සංසාරං බෙපයිත්ථානාති යථාචූත්තකාලපරිච්ඡේදං සංසාරං අපරාපරුප්පත්තිවසෙන බෙපෙත්ථා. දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සරෙති වට්ටදුක්ඛස්ස පරියන්තං පරියොසානං කරිස්සන්ති. පණ්ඩිතාපි අන්තරා සුප්ප්ඤ්ඤා න සක්කොන්ති, බාලාපි තතො උද්ධං නප්පවත්තන්තිති තස්ස ලද්ධි.

690. මිතාති සුඛදුක්ඛානි, දොණෙහි පිටකෙහි වාති සත්තානං සුඛදුක්ඛානි නාම දොණෙහි පිටකෙහි මානභාජනෙහි මිතාති විය යථාචූත්තකාලපරිච්ඡේදෙනෙව පරිමිත්තතා පච්චෙකඤ්චි තෙසං තෙසං සත්තානං තාති නියතිපරිණාමජාති පරිමිතාති. තයිදං ජිනො සබ්බං පජානාති ජිනභූමියං ධීතො කෙවලං පජානාති සංසාරස්ස සමතික්කන්තත්තා. සංසාරෙ පන පරිබ්භමති සම්මුල්ලභායං ඉතරා පජා.

691. ඵවංදිට්ඨි පුරෙ ආසින්නි යථාචූත්තන්තථිකදිට්ඨිකො පුබ්බෙව අහං අභොසිං. සම්මුල්ලෙහො මොහපාරුතොති යථාචූත්තාය දිට්ඨියා භෙතුභූතෙන සම්මොහෙන සම්මුල්ලෙහො, තංසහජාතෙන පන මොහෙන පාරුතො, පටිච්ඡාදිතකුසලබ්භොති අධිප්පායො.

692. ඵවං පුබ්බෙ යා අත්තතො උප්පන්නා පාපදිට්ඨි, තස්සා වසෙන කතං පාපකම්මං දස්සෙත්ථා ඉදාති අත්තනා ආයතිං අනුභවිතබ්බං තස්ස ඵලං දස්සෙත්තො “ඔරං මෙ ඡහි මාසෙහි”තිආදිමාහ.

695-7. තත්ථ වස්සාති සතසහස්සානිති වස්සානං සතසහස්සානි, අතික්කමිත්ථාති වචනසෙසො. භූමිමත්ථෙ වා ඵතං පච්චත්තවචනං, වස්සෙසු සතසහස්සෙසු චිතිවත්තෙසුති අත්ථො. සොසො සුය්‍යති තාවදෙති යදා ඵත්තකො කාලො අතික්කන්තො භොති, තාවදෙව තස්මිං කාලෙ “ඉධ පච්චත්තානං වො මාරියා වස්සසතසහස්සපරිමාණො කාලො අතීතො”ති ඵවං තස්මිං නිරයෙ සද්දො සුය්‍යති. ලක්ඛො ඵසො, මහාරාජ, සතභාගවස්සකොට්ඨොති සතභාගා සතකොට්ඨාසා වස්සකොට්ඨො, මහාරාජ, නිරයෙ පච්චත්තානං සත්තානං ආයුතො ඵසො ලක්ඛො ඵසො පරිච්ඡේදොති අත්ථො. ඉදං චූත්තං භොති – දසදසකං සතං නාම, දස සතානි සහස්සං නාම, දසදසසහස්සානි

සතසහස්සං නාම, සතසතසහස්සානි කොටි නාම, තාසං කොටිනං වසෙන සතසහස්සවස්සකොටියො සතභාගා වස්සකොටියො. සා ච ඛො තෙරයිකානංයෙව වස්සගණනාවසෙන වෙදිතබ්බා, න මනුස්සානං, දෙවානං වා. ඊදිසානි අනෙකානි වස්සකොටිසතසහස්සානි තෙරයිකානං ආයු. තෙනාහ “කොටිසතසහස්සානි, නිරයෙ පච්චරෙ ජනා”ති. යාදිසෙන පන පාපෙන සත්තා එවං නිරයෙසු පච්චන්ති, තං නිගමනවසෙන දස්සෙතුං “මච්ඡාදිට්ඨි ව දුස්සිලා, යෙ ච අරියුපවාදිනො”ති චුත්තං. වෙදිස්සන්ති අනුභවිස්සං.

698-706. එවං ආයතිං අත්තනා අනුභවිතබ්බං පාපඵලං දස්සෙත්වා ඉදානි “කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, ආනුභාවො අයං තවා”ති රඤ්ඤා පුච්ඡිතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා තං සරණෙසු වෙච සීලෙසු ච පතිට්ඨාපෙනුකාමො “තං සුඤ්ඤාහි මහාරාජා”ති ආදිමාහ. තත්ථ සීලෙසුපොසංථෙ රතාති නිච්චසීලෙසු ච උපොසංථසීලෙසු ච අභිරතා. අදාති අදාසී. තං ධම්මන්ති තං අට්ඨංගිකං මග්ගං අමතපදඤ්ච.

709-12. එවං පෙනෙන සරණෙසු සීලෙසු ච සමාදිපිතො රාජා පසන්නමානසො තෙන අත්තනො කතං උපකාරං තාව කිත්තෙත්වා සරණාදිසු පතිට්ඨහන්තො “අත්ථකාමො”ති ආදිකා තිස්සො ගාථා වත්වා පුබ්බෙ අත්තනා ගහිතාය පාපිකාය දිට්ඨියා පටිනිස්සට්ඨභාවං පකාසෙත්තො “ඔපුඤ්ඤාමි”ති ගාථමාහ.

තත්ථ ඔපුඤ්ඤාමි මහාවාතෙති මහත්තෙ වාතෙ වායන්තෙ භුසං විය තං පාපකං දිට්ඨිං, යක්ඛ, තච ධම්මදෙසනාවාතෙ ඔපුඤ්ඤාමි නිද්ධුනාමි. නදියා වා සීසගාමියාති සීසසොතාය මහානදියා වා තිණකට්ඨපණ්ණකසංථං විය පාපිකං දිට්ඨිං පවාහෙමිති අධිප්පායො. වමාමි පාපිකං දිට්ඨින්ති මම මනොමුඛගතං පාපිකං දිට්ඨිං උච්ඡිඬියාමි. තත්ථ කාරණමාහ “බුද්ධානං සාසනෙ රතො”ති. යස්මා එකංසෙන අමතාවහෙ බුද්ධානං භගවත්තානං සාසනෙ රතො අභිරතො, තස්මා තං දිට්ඨිසංඛිධානං වියං වමාමිති යොජනා.

713. ති ඔසානගාථා සංඛිතීකාරෙහි යපිතා. තත්ථ පාමොක්ඛොතිපාචිනදිසාහිමුඛො හුත්වා. රථමාරුහීති රාජා ගමනසජ්ජං අත්තනො රාජරථං අභිරුහි, ආරුය්හ යක්ඛානුභාවෙන තං දිවසමෙව අත්තනො නගරං පත්වා රාජභවනං පාවිසී. සො අපරෙන සමයෙන ඉමං පවත්තිං භික්ඛුනං ආරොචෙසී, භික්ඛු තං ථෙරානං ආරොචෙසුං, ථෙරා තතියසංඛිතියං සංඛිගහං ආරොපෙසුං.

නන්දකපෙතවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. රෙවතීපෙතවත්ථුචණ්ණනා

714-36. උට්ඨෙහි, රෙවතෙ, සුපාපධම්මෙහි ඉදං රෙවතීපෙතවත්ථු. තං යස්මා රෙවතීවිමානවත්ථුනා නිබ්බිසෙසං, තස්මා යදෙත්ථ අට්ඨුප්පත්තියං ගාථාසු ච වත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං විමානවත්ථුචණ්ණනායං (වි. ව. අට්ඨ. 860 රෙවතීවිමානවත්ථුචණ්ණනා) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉදඤ්ඤි නන්දියස්ස දෙවපුත්තස්ස වසෙන විමානවත්ථුපාළියං සංඛිගහං ආරොපිතම්පි රෙවතීපට්ඨිද්ධාය ගාථාය වසෙන “රෙවතීපෙතවත්ථු”න්ති පෙතවත්ථුපාළියම්පි සංඛිගහං ආරොපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

රෙවතීපෙතවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උච්ඡුපෙතවත්ථුචණ්ණනා

ඉදං මම උච්ඡුචනං මහත්තන්ති ඉදං උච්ඡුපෙතවත්ථු. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති වෙච්චනෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤතරො පුරිසො උච්ඡුකලාපං ඛන්ධෙ කත්වා එකං උච්ඡුං බාදන්තො ගච්ඡති. අථ අඤ්ඤතරො උපාසකො සීලවා කලායාණධම්මො බාලදාරකෙන සද්ධිං තස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡති. දාරකො උච්ඡුං පස්සිත්වා “දෙහි”ති පරොදති. උපාසකො දාරකං පරොදන්තං දිස්වා තං පුරිසං සංඛිගණන්තො තෙන සද්ධිං සල්ලාපමකාසී. සො පන පුරිසො තෙන සද්ධිං න කිඤ්චි ආලපි, දාරකස්ස උච්ඡුඛණ්ඩම්පි නාදාසී. උපාසකො තං දාරකං දස්සෙත්වා “අයං දාරකො අතිවිය රොදති, ඉමස්ස එකං උච්ඡුඛණ්ඩං දෙහි”ති ආහ. තං සුත්වා සො පුරිසො අසහන්තො පටිභනවිත්තං උපට්ඨපෙත්වා අනාදරවසෙන එකං උච්ඡුලට්ඨිං පිට්ඨිතො බිසි.

සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා චිරං පරිභාවිතස්ස ලොභස්ස වසෙන පෙනෙසු නිබ්බන්ති, තස්ස ඵලං නාම සකකම්මසරික්ඛකං හොතිති අට්ඨකරිසමත්තං යානං අවත්ථරන්තං අඤ්ජනවණ්ණං මුසලදණ්ඩපරිමාණෙහි උච්ඡුහි සනසඤ්ජන්තං මහන්තං උච්ඡුචනං නිබ්බන්ති. තස්මිං බාදිතුකාමතාය “උච්ඡුං ගහෙස්සාමි”ති උපගතමත්තෙ තං උච්ඡු අභිභනන්ති, සො තෙන පුච්ඡිතො පතති.

අපේකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො රාජගහං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ තං පෙනං අද්දස. සො ථෙරං දිස්වා අත්තනා කතකම්මං පුච්ඡි —

737. “ඉදං මම උච්ඡ්වනං මහන්තං, නිබ්බත්තති පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං;
තං දානි මෙ න පරිභොගමෙනි, ආචික්ඛ හන්තෙ කිස්ස අයං විපාකො.
738. “හඤ්ඤාමි ඛජ්ජාමි ච වායමාමි, පරිසක්කාමි පරිභුඤ්ජිතුං කිඤ්චි;
ස්වාහං ඡින්නථාමො කපණො ලාලපාමි, කිස්ස කම්මස්ස අයං විපාකො.
739. “විසාතො වාහං පරිපතාමි ඡමායං,
පරිවත්තාමි වාරිවරොච සම්මෙ;
රුදතො ච මෙ අස්සුකා නිග්ගලන්ති,
ආචික්ඛ හන්තෙ කිස්ස අයං විපාකො.
740. “ඡාතො කිලන්තො ච පිපාසිතො ච, සන්තස්සිතො සාතසුඛං න චින්දෙ;
පුච්ඡාමි තං එතමන්ථං හදන්තෙ, කථං නු උච්ඡ්වරිභොගං ලභෙය්‍ය”න්ති.
741. “පුරෙ තුවං කම්මමකාසි අත්තනා, මනුස්සභූතො පුරිමාය ජාතියා;
අහඤ්ච තං එතමන්ථං වදාමි, සුත්වාන ත්වං එතමන්ථං විජාන.
742. “උච්ඡ්වං තුවං බාදමාතො පයාතො, පුරිසො ච තෙ පිට්ඨිතො අන්වගච්ඡි;
සො ච තං පච්චාසන්තො කථෙසි, තස්ස තුවං න කිඤ්චි ආලපිත්ථං.
743. “සො ච තං අභණන්තං අයාචි, දෙහය්‍ය උච්ඡ්වන්ති ච තං අවොච;
තස්ස තුවං පිට්ඨිතො උච්ඡ්වං අදාසි, තස්සෙතං කම්මස්ස අයං විපාකො.
744. “ඉඬ්ඝ ත්වං ගන්ත්වාන පිට්ඨිතො ගණ්භෙය්‍යාසි, ගහෙත්වාන තං බාදස්සු යාවදන්ථං;
තෙනෙව ත්වං අත්තමතො භවිස්සසි, භට්ඨො වුදග්ගො ච පමොදිතො වාති.
745. “ගන්ත්වාන සො පිට්ඨිතො අග්ගහෙසි, ගහෙත්වාන තං බාදි යාවදන්ථං;
තෙනෙව සො අත්තමතො අහොසි, භට්ඨො වුදග්ගො ච පමොදිතො වා”ති. —

වචනපටිච්චනගාථා පෙනෙන ථෙරෙන ච වුත්තා.

737-8. තත්ථ කිස්සාති කිදිසස්ස, කම්මස්සාති අධිප්පායො. හඤ්ඤාමිති විහඤ්ඤාමි විසාතං ආපජ්ජාමි. විහඤ්ඤාමිති වා විබාධියාමි, විසෙසතො පිළියාමිති අත්ථො. ඛජ්ජාමිති බාදියාමි, අසිපත්තසදිසෙහි නිසිතෙහි බාදන්තෙහි විය උච්ඡ්වපත්තෙහි කන්තියාමිති අත්ථො. වායමාමිති උච්ඡ්වං බාදිතුං වායාමං කරොමි. පරිසක්කාමිති පයොගං කරොමි. පරිභුඤ්ජිතුන්ති උච්ඡ්වරසං පරිභුඤ්ජිතුං, උච්ඡ්වං බාදිතුන්ති අත්ථො. ඡින්නථාමොති ඡින්නසහො උපච්ඡින්නථාමො, පරික්ඛිණ්ණලොති අත්ථො. කපණොති දිනො. ලාලපාමිති දුක්ඛෙන අට්ටිතො අතිවිය චිලපාමි.

739. විසාතොති විසාතවා, විහතබ්බො වා. පරිපතාමි ඡමායන්ති යාතුං අසක්කොන්තො භූමියං පපතාමි. පරිවත්තාමිති පරිබ්භමාමි. වාරිවරොවාති මච්ඡො විය. සම්මෙති සම්මසන්තත්තෙ ථලෙ.

740-4. සන්තස්සිතොති ඔට්ඨකණ්ඩතාලූනං සොසප්පත්තියා සුට්ඨු තසිතො. සාතසුඛන්ති සාතභූතං සුඛං. න චින්දෙති න ලභාමි. තන්ති තුවං. විජානාති විජානාහි. පයාතොති ගන්තුං ආරද්ධො. අන්වගච්ඡිති අනුබන්ධි. පච්චාසන්තොති පච්චාසිසමානො. තස්සෙතං කම්මස්සාති එත්ථ එතන්ති නිපාතමත්තං, තස්ස කම්මස්සාති අත්ථො. පිට්ඨිතො ගණ්භෙය්‍යාසිති අත්තතො පිට්ඨිපස්සෙනෙව උච්ඡ්වං ගණ්භෙය්‍යාසි. පමොදිතොති පමුදිතො.

745. ගහෙත්වාන තං බාදි යාවදන්ථන්ති ථෙරෙන ආණන්තිනියාමෙන උච්ඡ්වං ගහෙත්වා යථාරුචි බාදිත්වා මහන්තං උච්ඡ්වකලාපං ගහෙත්වා ථෙරස්ස උපනෙසි, ථෙරො තං අනුග්ගණන්තො තෙනෙව තං උච්ඡ්වකලාපං ගාභාපෙත්වා වෙළවනං ගන්ත්වා භගවතො අදාසි, භගවා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං තං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං අකාසි, පෙනො පසන්නචිත්තො චන්දිත්වා ගතො, තතො පට්ඨාය යථාසුඛං උච්ඡ්වං පරිභුඤ්ජි.

සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජි. සා පනෙසා පෙනස්ස පවත්ති මනුස්සලොකෙ පාකටා අහොසි. අථ මනුස්සා සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිත්වා තං පවත්තිං පුච්ඡිංසු. සත්ථා තෙසං තමන්ථං විත්ථාරතො කථෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි, තං සුත්වා මනුස්සා මච්ඡෙරමලතො පටිච්චරතා අහෙසුන්ති.

උච්ඡ්වපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කුමාරපෙතවත්ථුවණ්ණනා

සාවත්ථී නාම නගරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ද්වෙ පෙනෙ ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථීයං කිර කොසලරඤ්ඤො ද්වෙ පුත්තා පාසාදිකා පඨමවයෙ ධීතා යොබ්බනමදමත්තා පරදාරකම්මං කත්වා කාලං කත්වා පරිබාපිට්ඨෙ පෙනා හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. තෙ රත්තියං භෙරවෙන සද්දෙන පරිදෙවිංසු. මනුස්සා තං සුත්වා භීතතසිතා

“එවං කතෙ ඉදං අවමඬගලං වූපසම්මති”ති බුද්ධජපත්‍රධස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දන්වා තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා “උපාසකා තස්ස සද්දස්ස සවනෙන තුම්භාකං න කොචි අන්තරායො”ති වත්වා තස්ස කාරණං ආචික්ඛිත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙතුං –

746. “සාවත්ථී නාම නගරං, භිමවත්තස්ස පස්සතො;
තත්ථ ආසුං ද්වෙ කුමාරා, රාජපුත්තාති මෙ සුතං.
747. “සම්මත්තා රජනියෙසු, කාමස්සාදාභිනන්දිනො;
පච්චුප්පන්තසුබ්බෙ ගිද්ධා, න තෙ පස්සිංසුනාගතං.
748. “තෙ වුතා ව මනුස්සත්තා, පරලොකං ඉතො ගතා;
තෙධ සොසෙන්නාදිස්සත්තා, පුබ්බෙ දුක්කට්ඨත්තනො.
749. “බහුසු වත සන්තෙසු, දෙය්‍යාධම්මෙ උපට්ඨිතෙ;
නාසක්ඛිම්භා ව අත්තානං, පරිත්තං කාතුං සුඛාවහං.
750. “කිං තතො පාපකං අස්ස, යං නො රාජකුලා වුතා;
උපපන්නා පෙත්තිවිසයං, චූප්පිපාසසමප්පිතා.
751. “සාම්මිනො ඉධ හුත්වානා, හොන්ති අසාම්මිනො තභිං;
භමන්ති චූප්පිපාසාය, මනුස්සා උන්නතොනතා.
752. “එතමාදීනවං ඤත්වා, ඉස්සරමදසම්භවං;
පභාය ඉස්සරමදං, භවෙ සග්ගගතො නරො;
කායස්ස හෙදා සප්පඤ්ඤො, සග්ගං සො උපපජ්ජති”ති – ගාථා අභාසි;

746. තත්ථ ඉති මෙ සුතන්ති න කෙවලං අත්තනො ඤාණෙන දිට්ඨමෙව, අථ බො ලොකෙ පාකට්ඨාවෙන එවං මයා සුතන්ති අත්ථො.

747. කාමස්සාදාභිනන්දිනොති කාමගුණෙසු අස්සාදවසෙන අභිනන්දනසීලා. පච්චුප්පන්තසුබ්බෙ ගිද්ධාති වත්තමානසුබ්බත්තෙ ගිද්ධා ගථිතා හුත්වා. න තෙ පස්සිංසුනාගතන්ති දුච්චරිතං පභාය සුචරිතං චරිත්වා අනාගතං ආයතිං දෙවමනුස්සෙසු ලද්ධබ්බං සුබ්බං තෙ න වින්තෙසු.

748. තෙධ සොසෙන්නාදිස්සත්තාති තෙ පුබ්බෙ රාජපුත්තභූතා පෙනා ඉධ සාවත්ථියා සම්පෙ අදිස්සමානරූපා සොසෙන්නි කන්දන්ති. කිං කන්දන්ති ආහ “පුබ්බෙ දුක්කට්ඨත්තනො”ති.

749. ඉදානි තෙසං කන්දනස්ස කාරණං හෙතෙතො ව එලතො ව විභජිත්වා දස්සෙතුං “බහුසු වත සන්තෙසු”ති ආදි වුත්තං.

තත්ථ බහුසු වත සන්තෙසුති අනෙකෙසු දක්ඛිණෙය්‍යෙසු විජ්ජමානෙසු. දෙය්‍යාධම්මෙ උපට්ඨිතෙති අත්තනො සන්තකෙ දාතබ්බදෙය්‍යාධම්මෙපි සම්පෙ ධීතෙ, ලබ්භමානෙති අත්ථො. පරිත්තං සුඛාවහන්ති අප්පමත්තකම්පි ආයතිං සුඛාවහං පුඤ්ඤං කත්වා අත්තානං සොත්ථී නිරූපද්දවං කාතුං නාසක්ඛිම්භා වතාති යොජනා.

750. කිං තතො පාපකං අස්සාති තතො පාපකං ලාමකං නාම කිං අඤ්ඤං අස්ස සියා. යං නො රාජකුලා වුතාති යෙන පාපකම්මෙන මයං රාජකුලතො වුතා ඉධ පෙත්තිවිසයං උපපන්නා පෙනෙසු නිබ්බත්තා චූප්පිපාසසමප්පිතා විචරාමාති අත්ථො.

751. සාම්මිනො ඉධ හුත්වානාති ඉධ ඉමස්මිං ලොකෙ යස්මිංයෙව යානෙ පුබ්බෙ සාම්මිනො හුත්වා විචරන්ති, තභිං තස්මිංයෙව යානෙ හොන්ති අස්සාම්මිනො. මනුස්සා උන්නතොනතාති මනුස්සකාලෙ සාම්මිනො හුත්වා කාලකතා කම්මවසෙන ඔනතා භමන්ති චූප්පිපාසාය, පස්ස සංසාරපකතින්ති දස්සෙති.

752. එතමාදීනවං ඤත්වා, ඉස්සරමදසම්භවන්ති එතං ඉස්සරියමදවසෙන සම්භූතං අපායුපපත්තිසඬ්ඨානං ආදීනවං දොසං ඤත්වා පභාය ඉස්සරියමදං පුඤ්ඤප්පසුතො හුත්වා. භවෙ සග්ගගතො නරොති සග්ගං දෙවලොකං ගතොයෙව භවෙය්‍යා.

ඉති සත්ථා තෙසං පෙනානං පවත්තිං කට්ඨන්වා තෙහි මනුස්සෙහි කතං දානං තෙසං පෙනානං උද්දිසාපෙත්වා සම්පත්තපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

කුමාරපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. රාජපුත්තපෙතවත්ථුවණ්ණනා

පුබ්බෙ කතානං කම්මානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො රාජපුත්තපෙතං ආරබ්භ කට්ඨි. තත්ථ යො සො අතීතෙ කිතවස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො අතීතෙ පච්චෙකබුද්ධො අපරජ්ඣන්තිවා බහුනි වස්සසහස්සානි නිරයෙ පච්චන්තිවා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන පෙනෙසු උප්පන්නො. සො ඉධ “රාජපුත්තපෙනො”ති අධිප්පෙනො. තස්ස වත්ථු හෙට්ඨා සාණවාසිපෙනවත්ථුමිති විත්ථාරතො ආගතමෙව, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව ගහෙතබ්බං. සත්ථා හි තදා ථෙරෙන අත්තනො ඤාතිපෙනානං පවත්ති යා කට්ඨාය “න කෙවලං තව ඤාතකායෙව, අථ බො ත්වමිපි ඉතො අනන්තරාතීතෙ අත්තනාවෙ පෙනො හුත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවී”ති වත්වා තෙන යාවිතො –

753. “පුබ්බෙ කතානං කම්මානං, විපාකො මථයෙ මනං;
රූපෙ සද්දෙ රසෙ ගන්ධෙ, ථොට්ඨබ්බෙ ව මනොරමෙ.

754. “ඉච්චං ගීතං රතිං බිඬ්ඛං, අනුභුත්වා අනප්පකං;
උය්‍යානෙ පරිවරිත්වා, පවිසන්තො ගිරිබ්බජං.

755. “ඉසිං සුනෙන්තමද්දක්ඛි, අත්තදන්තං සමාහිතං;
අප්පිච්ඡං හිරිසම්පන්නං, උඤ්ඡෙ පත්තගතෙ රතං.

756. “හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරුය්භ, ලද්ධා හන්තෙති වාබුචි;
තස්ස පත්තං ගහෙත්වාන, උච්චං පග්ගය්භ ඛත්තියො.

757. “ථණ්ඩිලෙ පත්තං හින්දිත්වා, හසමානො අපක්කමි;
රඤ්ඤො කිතවස්සාහං පුත්තො, කිං මං හික්ඛු කර්ස්සසි.

758. “තස්ස කම්මස්ස ඵරුසස්ස, විපාකො කටුකො අහු;
යං රාජපුත්තො වෙදෙසි, නිරයමිති සමප්පිතො.

759. “ජලෙව චතුරාසීති, වස්සානි නහුතානි ව;
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිත්ථො, නිරයෙ කතකිබ්බිසො.

760. “උත්තානොපි ව පච්චිත්ථ, නිකුජ්ජො වාමදක්ඛිණො;
උද්ධංපාදො යීතො වෙව, විරං බාලො අපච්චථ.

761. “බහුනි වස්සසහස්සානි, පුගානි නහුතානි ව;
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිත්ථො, නිරයෙ කතකිබ්බිසො.

762. “ඵතාදිසං බො කටුකං, අප්පදුට්ඨප්පදොසිතං;
පච්චන්ති පාපකම්මන්තා, ඉසිමාසප්ප සුබ්බතං.

763. “සො තත්ථ බහුවස්සානි, වෙදයිත්වා බහුං දුබ්බං;
බුජ්ජිපාසහතො නාම, පෙනො ආසි තතො වුතො.

764. “ඵතමාදීනවං ඤත්වා, ඉස්සරමදසම්භවං;
පභාය ඉස්සරමදං, නිවාතමනුවත්තයෙ.

765. “දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසො, යො බුද්ධෙසු සගාරවො;
කායස්ස හෙදා සප්පඤ්ඤො, සග්ගං සො උපපජ්ජති”ති. –

ඉදං පෙනවත්ථුං කට්ඨි.

753. තත්ථ පුබ්බෙ කතානං කම්මානං, විපාකො මථයෙ මනන්ති පුරිමාසු ජාතීසු කතානං අකුසලකම්මානං ඵලං උළාරං හුත්වා උප්පජ්ජමානං අන්ධබාලානං චිත්තං මථයෙය්‍ය අභිභවෙය්‍ය, පරෙසං අනන්තකරණමුඛෙන අත්තනො අත්ථං උප්පාදෙය්‍යානි අධිප්පායො.

ඉදානි තං චිත්තමථනං විසයෙන සද්ධිං දස්සෙතුං “රූපෙ සද්දෙ”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ රූපෙති රූපහෙතු, යථිච්ඡිතස්ස මනාපියස්ස රූපාරම්මණස්ස පටිලාභනිමිත්තන්ති අත්ථො. සද්දෙති ආදියුපි ඵසෙව නයො.

754. ඵච සාධාරණතො චුත්තමත්ථං අසාධාරණතො නියමෙත්වා දස්සෙන්නො “නච්චං ගීත”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ රතින්ති කාමරතිං. බිඬ්ඛන්ති සභායකාදීහි කෙළිං. ගිරිබ්බජන්ති රාජගහං.

755. ඉසින්ති අසෙක්ඛානං සිලක්ඛන්ධාදීනං ඵසනට්ඨෙන ඉසිං. සුනෙන්තන්ති ඵචංනාමකං පච්චෙකබුද්ධං. අත්තදන්තන්ති උත්තමෙන දමථෙන දමිතචිත්තං. සමාහිතන්ති අරහත්තඵලසමාධිනා සමාහිතං. උඤ්ඡෙ පත්තගතෙ රතන්ති උඤ්ඡෙන හික්ඛවාරෙන ලද්ධෙ පත්තගතෙ පත්තපරියාපන්නෙ ආභාරෙ රතං සන්තුට්ඨං.

756. ලද්දා, හත්තෙහි වාබ්වීති “අපි, හත්තෙ, හික්කා ලද්දා”ති විස්සාසජනනත්ථං කට්ඨෙසි. උච්චං පග්ගස්සානි උච්චතරං කත්වා පත්තං උක්ඛිපිත්වා.

757. ථණ්ඩිලෙ පත්තං භින්දිත්වාති බරකඨිනෙ භූමිප්පදෙසෙ ඛිපන්තො පත්තං භින්දිත්වා. අපක්කමීති ථොකං අපසක්කි. අපසක්කන්තො ව “අකාරණෙනෙව අන්ධබාලො මහන්තං අනත්ථං අත්තනො අකාසී”ති කරුණායනවසෙන ඔලොකෙන්තං පච්චෙකබුද්ධං රාජපුත්තො ආහ “රඤ්ඤො කිතවස්සාහං පුත්තො, කිං මං භික්ඛු කරස්සමි”ති.

758. ඵරුසස්සාති දාරුණස්ස. කටුකොති අනිට්ඨො. යන්ති යං විපාකං. සමජ්ජිතොති අල්ලිතො.

759. ඡලෙව චතුරාසීති, වස්සාති නහුතාති වාති උත්තානො නිපන්තො චතුරාසීතිවස්සසහස්සාති, නිකුජ්ජො, වාමපස්සෙන, දක්ඛිණපස්සෙන, උද්ධංපාදො, ඔලම්බිකො, යථාධිතො වාති ඵලං ඡ චතුරාසීතිසහස්සාති වස්සාති හොන්ති. තෙනාහ –

760. “උත්තානොපි ව පච්චිත්ථ, නිකුජ්ජො වාමදක්ඛිණො;
උද්ධංපාදො ඨිතො චෙව, විරං බාලො අපච්චිථා”ති.

තාති පන වස්සාති යස්මා අනෙකාති නහුතාති හොන්ති, තස්මා චුත්තං “නහුතාති”ති. භූසං දුක්ඛං නිගච්ඡිත්ථොති අතිවිය දුක්ඛං පාපුණි.

761. පුගානීති වස්සසමුහෙ, ඉධ පුරිමගාථාය ව අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං.

762. එතාදිසන්ති ඵවරූපං. කටුකන්ති අතිදුක්ඛං, භාවනපංසකනිද්දෙසොයං “එකමන්තං නිසිදී”තිආදීසු විය. අප්පදුට්ඨප්පදොසිතං ඉසිං සුබ්බතං ආසජ්ජ ආසාදෙන්වා පාපකම්මන්තා පුග්ගලා ඵවරූපං කටුකං අතිවිය දුක්ඛං පච්චන්තිති යොජනා.

763. සොති සො රාජපුත්තපෙනො. තත්ථාති නිරයෙ. වෙදයිත්වාති අනුභවිත්වා. නාමාති බ්‍යත්තපාකට්ඨාවෙන. තතො චුතොති නිරයතො චුතො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඵලං භගවා රාජපුත්තපෙනකථාය තත්ථ සන්තිපතිතං මහාජනං සංවෙජෙන්වා උපරි සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීති සම්පාපුණිංසුති.

රාජපුත්තපෙනවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ගුඨබාදකපෙනවත්ථුචණ්ණනා

ගුඨකූපතො උග්ගන්ත්වාති ඉදං සත්ථරි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ එකං ගුඨබාදකපෙනං ආරම්භ චුත්තං. සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ එකො කුටුම්භිකො අත්තනො කුලුපකං භික්ඛුං උද්දිස්ස විහාරං කාරෙසි. තත්ථ නානාජනපදතො භික්ඛු ආගන්ත්වා පට්ටසිංසු. තෙ දිස්වා මනුස්සා පසන්තචිත්තා පණ්ණෙන පච්චයෙන උපට්ඨහිංසු. කුලුපකො භික්ඛු තං අසහමානො ඉස්සාපකතො හුත්වා තෙසං භික්ඛූනං දොසං වදන්තො කුටුම්භිකං උජ්ඣාපෙසි. කුටුම්භිකො තෙ භික්ඛු කුලුපකඤ්ච පරිභවන්තො පරිභාසි. අථ කුලුපකො කාලං කත්වා තස්මිංයෙව විහාරෙ වච්චකුටියං පෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති, කුටුම්භිකො පන කාලං කත්වා තස්සෙව උපරි පෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං දිස්වා පුච්ඡන්තො –

766. “ගුඨකූපතො උග්ගන්ත්වා, කො න දීනො පතිට්ඨසි;
නිස්සංසයං පාපකම්මන්තො, කිං නු සද්දහසෙ කුච්ඡන්ති. –

ගාථමාහ. තං සුත්වා පෙනො –

767. “අහං භදන්තෙ පෙනොමිහි, දුග්ගතො යමලොකිකො;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතො”ති. –

ගාථාය අත්තානං ආචික්ඛි. අථ නං ථෙරො –

768. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡමි”ති. –

ගාථාය තෙන කතකම්මං පුච්ඡි. සො පෙනො –

769. “අහු ආවාසිකො මය්හං, ඉස්සුකි කුලමච්ඡරී;
අප්පකාසිකො මය්හං සරෙ, කදරියො පරිභාසකො.

770. “තස්සාහං වචනං සුත්වා, භික්ඛවො පරිභාසිසං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, පෙතලොකං ඉතො ගතො”ති. —

ද්විති ගාථාහි අත්තනා කතකම්මං කට්ඨං.

769. තත්ථ අහු ආවාසිකො මය්හන්ති මය්හං ආවාසෙ මයා කතවිහාරෙ ඵකො භික්ඛු ආවාසිකො නිබද්ධවසනකො අහොසි. අප්පකාසිකො මය්හං සරෙති කුලපකභාවෙන මම ගෙහෙ තණ්හාහිනිවෙසවසෙන අභිනිවිට්ඨො.

770. තස්සාහි තස්ස කුලපකභික්ඛුස්ස. භික්ඛවොති භික්ඛු. පරිභාසිසන්ති අක්කොසිං. පෙතලොකං ඉතො ගතොති ඉමිනා ආකාරෙන පෙතයොතිං උපගතො පෙතභූතො.

තං සුත්වා ථෙරො ඉතරස්ස ගතිං පුච්ඡන්තො —

771. “අමිත්තො මිත්තවණ්ණෙන, යො තෙ ආසි කුලුපකො;
කායස්ස භෙදා දුප්පඤ්ඤො, කිං නු පෙච්ච ගතිං ගතො”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ මිත්තවණ්ණෙනාති මිත්තපටිරූපෙන මිත්තපටිරූපතාය.

පුත පෙතො ථෙරස්ස තමත්ථං ආචික්ඛන්තො —

772. “තස්සෙවාහං පාපකම්මස්ස, සීසෙ තිට්ඨාමි මත්ථකෙ;
සො ච පරවිසයං පත්තො, මමෙව පරිවාරකො.

773. “යං හදන්තෙ හදන්තඤ්ඤෙ, එතං මෙ හොති භොජනං;
අහඤ්ච බො යං හදාමි, එතං සො උපජීවති”ති. — ගාථාද්වයමාහ;

772. තත්ථ තස්සෙවාහි තස්සෙව මය්හං පුබ්බෙ කුලපකභික්ඛුහුතස්ස පෙතස්ස. පාපකම්මස්සාහි පාපසමාවාරස්ස. සීසෙ තිට්ඨාමි මත්ථකෙති සීසෙ තිට්ඨාමි, තිට්ඨන්තො ච මත්ථකෙ ඵච තිට්ඨාමි, න සීසප්පමාණෙ ආකාසෙති අත්ථො. පරවිසයං පත්තොති මනුස්සලොකං උපාදාය පරවිසයභූතං පෙත්තිවිසයං පත්තො. මමෙවාහි මය්හං ඵච පරිවාරකො අහොසිති වචනසෙසො.

773. යං හදන්තෙ හදන්තඤ්ඤෙති හදන්තෙ, අයා මහාමොග්ගලාන, තස්සං වච්චකුටියං යං අඤ්ඤෙ උහදන්ති වච්චං ඔස්සජන්ති. එතං මෙ හොති භොජනන්ති එතං වච්චං මය්හං දිවසෙ දිවසෙ භොජනං හොති. යං හදාමිති තං පත වච්චං බාදිත්වා යම්පහං වච්චං කරොමි. එතං සො උපජීවතිති එතං මම වච්චං සො කුලපකපෙතො දිවසෙ දිවසෙ බාදනවසෙන උපජීවති, අත්තභාවං යාපෙතිති අත්ථො.

තෙසු කුටුම්භිකො පෙසලෙ භික්ඛු “ඵචං ආහාරපරිභොගතො වරං තුම්භාකං ගුප්තාදන”න්ති අක්කොසි. කුලුපකො පත කුටුම්භිකම්පි තථාවචනෙ සමාදපෙත්වා සයං තථා අක්කොසි, තෙනස්ස තතොපි පටිකුට්ඨතරා ජීවිකා අහොසි. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා උපවාදෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

ගුප්තාදකපෙතවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ගුප්තාදකපෙතිවත්ථුචණ්ණනා

774-81. ගුප්තකුපතො උග්ගන්ත්වාහි ඉදං සත්ථරි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං ගුප්තාදකපෙතිං ආරබ්භ චුත්තං. තස්සා වත්ථු අනන්තරවත්ථුසදිසං. තත්ථ උපාසකෙන විහාරො කාරිතොති උපාසකස්ස වසෙන ආගතං, ඉධ පත උපාසිකායාහි අයමෙව විසෙසො. සෙසං වත්ථුස්මිං ගාථාසු ච අපුබ්බං නත්ථි.

ගුප්තාදකපෙතිවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ගණපෙතිවත්ථුචණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාත්ථාති ඉදං සත්ථරි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ සම්බහුලෙ පෙනෙ ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථියං කිර සම්බහුලා මනුස්සා ගණභුතා අස්සද්ධා අප්පසන්තා මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතවිත්තා දානාදිසුවරිතවිමුඛා හුත්වා වීරං ජීවිත්වා කායස්ස භෙදා නගරස්ස සමීපෙ පෙනයොනියං නිබ්බන්තිංසු . අට්ඨකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සාවත්ථියං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ පෙනෙ දිස්වා –

782. “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාත්ථ, කිසා ධමනිසන්ථතා;
උප්ඵාසුලිකා කිසිකා, කෙ නු තුමිහෙත්ථ මාරිසා”ති. –

ගාථාය පුව්ඡි. තත්ථ දුබ්බණ්ණරූපාත්ථාති දුබ්බණ්ණසරීරා හොථ. කෙ නු තුමිහෙත්ථාති තුමිහෙ කෙ නු නාම භවථ. මාරිසාති තෙ අත්තනො සාරුප්පවසෙන ආලපති.

තං සුත්වා පෙනා –

783. “මයං භදන්තෙ පෙනම්භා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්ථාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. –

ගාථාය අත්තනො පෙනභාවං පකාසෙත්වා සුත ථෙරරත –

784. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙනලොකං ඉතො ගතා”ති. –

ගාථාය කතකම්මං පුව්ඡිතා –

785. “අනාවටෙසු තිත්ථෙසු, විචිනිමිහද්ධමාසකං;
සන්තෙසු දෙයාධම්මෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තනො.

786. “නදිං උපෙම තසිතා, රිත්තකා පරිවත්තති;
ජායං උපෙම උණ්භෙසු, ආතපො පරිවත්තති.

787. “අග්ගිවණ්ණො ව නො වානො, ධහන්තො උපවායති;
ඵතඤ්ච භන්තෙ අරහාම, අඤ්ඤඤච පාපකං තතො.

788. “අපි යොජනානි ගච්ඡාම, ඡාතා ආභාරගෙධිනො;
අලද්ධාව නිවත්තාම, අහො නො අප්පසුඤ්ඤතා.

789. “ඡාතා පමුව්ඡිතා භන්තා, භූමියං පටිසුම්භිතා;
උත්තානා පටිකිරාම, අවකුප්ඡා පතාමසෙ.

790. “තෙ ව තත්ථෙව පතිතා, භූමියං පටිසුම්භිතා;
උරං සීසඤ්ච සට්ඨෙම, අහො නො අප්පසුඤ්ඤතා.

791. “ඵතඤ්ච භන්තෙ අරහාම, අඤ්ඤඤච පාපකං තතො;
සන්තෙසු දෙයාධම්මෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තනො.

792. “තෙ හි නුත ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤා සීලසම්පන්නා, කාහාම කුසලං බහු”න්ති. –

අත්තනා කතකම්මං කට්ඨෙසු.

788. තත්ථ අපි යොජනානි ගච්ඡාමාති අනෙකානිපි යොජනානි ගච්ඡාම. කථං? ඡාතා ආභාරගෙධිනොති , වීරකාලං ජීසව්ඡාය ජීසව්ඡිතා ආභාරෙ ගිද්ධා අභිගිප්ඤ්ඤානා හුත්වා, ඵලං ගන්ත්වාපි කිඤ්චි ආභාරං අලද්ධායෙව නිවත්තාම. අප්පසුඤ්ඤානා අපුඤ්ඤතා අකතකල්‍යාණතා.

789. උත්තානා පටිකිරාමාති කදාචි උත්තානා හුත්වා විකිරියමානඤ්චවච්චිගා විය වත්තාම. අවකුප්ඡා පතාමසෙති කදාචි අවකුප්ඡා හුත්වා පතාම.

790. තෙ වාති තෙ මයං. උරං සීසඤ්ච සට්ඨෙමාති අවකුප්ඡා හුත්වා පතිතා උට්ඨාතුං අසක්කොන්තා වෙධන්තා වෙදනාප්පත්තා අත්තනො අත්තනො උරං සීසඤ්ච පටිසංසාම. සෙසං භෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

ථෙරො තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො මච්ඡෙරමලං පහාය දානාදිසුවරිතනිරතො අහොසිති.

ගණපෙනවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. පාටලිපුත්තපෙනවත්ථුවණ්ණනා

දිට්ඨා තයා නිරයා තිරච්ඡානයොනීති ඉදං සත්ථරි පෙනවනෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං විමානපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථිවාසීනො කිර පාටලිපුත්තවාසීනො ච බහු වාණිජා නාවාය සුවණ්ණභූමිං අගමිංසු. තත්ථෙට්ඨකො උපාසකො ආබාධිකො මාතුගාමෙ පටිබද්ධවිත්තො කාලමකාසි. සො කතකුසලොපි දෙවලොකං අනුපපජ්ජිත්වා ඉත්ථියා පටිබද්ධවිත්තතාය සමුද්දමජ්ඣෙකෙ විමානපෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති. යස්සං පන සො පටිබද්ධවිත්තො, සා ඉත්ථි සුවණ්ණභූමිගාමිනිං නාවං අභිරුද්ධ ගච්ඡති. අථ ඛො සො පෙනො තං ඉත්ථිං ගහෙතුකාමො නාවාය ගමනං උපරුන්ධි. අථ වාණිජා “කෙන නු ඛො කාරණෙන අයං නාවා න ගච්ඡති”ති විමංසන්තා කාලකණ්ණිසලාකං විචාරෙසුං. අමනුස්සිද්ධියා යාවතතියං තස්සා ඵව ඉත්ථියා පාපුණි, යස්සං සො පටිබද්ධවිත්තො. තං දිස්වා වාණිජා වෙළකලාපං සමුද්දෙ ඔතාරත්වා තස්ස උපරි තං ඉත්ථිං ඔතාරෙසුං. ඉත්ථියා ඔතාරිතමත්තාය නාවා වෙගෙන සුවණ්ණභූමිං අභිමුඛා පායාසි. අමනුස්සො තං ඉත්ථිං අත්තනො විමානං ආරොපෙත්වා තාය සද්ධිං අභිරම්.

සා එකං සංවච්ඡරං අතික්කමිත්වා නිබ්බන්තරුපා තං පෙනං යාවන්ති ආහ – “අහං ඉධ වසන්ති මය්හං සම්පරාසිකං අත්ථං කාතුං න ලභාමි, සාධු, මාරිස, මං පාටලිපුත්තමෙව නෙහි”ති. සො තාය යාවිතො –

793. “දිට්ඨා තයා නිරයා තිරච්ඡානයොනී, පෙනා අසුරා අථවාපි මානුසා දෙවා;
සයමද්දස කම්මවිපාකමත්තනො, නෙස්සාමි තං පාටලිපුත්තමක්ඛනං;
තත්ථ ගන්ත්වා කුසලං කරොහි කම්ම”න්ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ දිට්ඨා තයා නිරයාති එකච්චෙ පච්චෙකනිරයාපි තයා දිට්ඨා. තිරච්ඡානයොනීති මහානුභාවා නාගසුපණ්ණාදිතිරච්ඡානාපි දිට්ඨා තයාති යොජනා. පෙනාති වූජ්ජිපාසාදිභෙදා පෙනා. අසුරාති කාලකඤ්චිකාදිභෙදා අසුරා. දෙවාති එකච්චෙ වාතුමහාරාජිකා දෙවා. සො කිර අත්තනො ආනුභාවෙන අත්තරන්තරා තං ගහෙත්වා පච්චෙකනිරයාදිකෙ දස්සෙත්තො විවරති, තෙන ඵවමාහ. සයමද්දස කම්මවිපාකමත්තනොති නිරයාදිකෙ විසෙසනො ගන්ත්වා පස්සන්ති සයමෙව අත්තනා කතකම්මානං විපාකං පච්චක්ඛතො අද්දස අදක්ඛි. නෙස්සාමි තං පාටලිපුත්තමක්ඛනන්ති ඉදානාහං තං අක්ඛනං කෙනචි අපරික්ඛනං මනුස්සරුපෙනෙව පාටලිපුත්තං නයිස්සාමි. ත්වං පන තත්ථ ගන්ත්වා කුසලං කරොහි කම්මං, කම්මවිපාකස්ස පච්චක්ඛතො දිට්ඨන්තා යුත්තපයුත්තා පුඤ්ඤතිරතා හොහිති අත්ථො.

අථ සා ඉත්ථි තස්ස වචනං සුත්වා අත්තමනා –

794. “අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමොසි දෙවතෙ;
කරොමි තුය්හං වචනං, ත්වංසි ආවරියො මම.

795. “දිට්ඨා මයා නිරයා තිරච්ඡානයොනී, පෙනා අසුරා අථවාපි මානුසා දෙවා;
සයමද්දසං කම්මවිපාකමත්තනො, කාහාමි පුඤ්ඤානි අනප්පකානී”ති. –

ගාථමාහ.

අථ සො පෙනො තං ඉත්ථිං ගහෙත්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා පාටලිපුත්තනගරස්ස මජ්ඣෙකෙ යපෙත්වා පක්කාමි. අථස්සා ඤාතිමිත්තාදයො තං දිස්වා “මයං පුබ්බෙ සමුද්දෙ පක්ඛිත්තා මතාති අස්සුමිහ. සා අයං දිට්ඨා වත, හො, සොත්ථිනා ආගතා”ති අභිනන්දමානා සමාගන්ත්වා තස්සා පවත්තිං පුච්ඡිංසු. සා තෙසං ආදිතො පට්ඨාය අත්තනා දිට්ඨං අනුභුතඤ්ච සබ්බං කපෙසි. සාවත්ථිවාසීනොපි ඛො තෙ වාණිජා අනුක්කමෙන සාවත්ථිං උපගතකාලෙ සත්ථු සන්තිකං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එකමත්තං නිසින්තා තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා චතුත්තං පරිසානං ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො සංවෙගජානො දානාදිකුසලධම්මතිරතො අහොසිති.

පාටලිපුත්තපෙනවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. අම්බවනපෙනවත්ථුවණ්ණනා

අයඤ්ච තෙ පොක්ඛරණි සුරම්මානි ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ අම්බපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරො ගහපති පරික්ඛිණභොගො අහොසි. තස්ස භරියා කාලමකාසි, එකා ධිතායෙව හොති. සො තං අත්තනො මිත්තස්ස ගෙහෙ යපෙත්වා ඉණුවසෙන ගහිතෙන කභාපණසතෙන භණ්ඩං ගහෙත්වා සත්ථෙත සද්ධිං වණිජ්ජාය ගතො, න විරෙනෙව මූලෙන සහ උදයභුතානි පඤ්ච කභාපණසතානි ලභිත්වා සත්ථෙත සහ පට්ඨිවත්ති. අත්තරාමග්ගෙ වොරා පරිසුට්ඨාය සත්ථං පාපුණිංසු, සත්ථිකා ඉතො විතො ච පලායිංසු. සො පන ගහපති

අඤ්ඤාතරස්මිං ගච්ඡෙ කභාපණෙ නික්ඛිපිත්වා අවිදුරෙ නිලියි. වොරා තං ගහෙත්වා ජීවිතා වොරොපෙසුං. සො ධනලොහෙන තත්ථෙව පෙතො හුත්වා නිබ්බන්ති.

වාණිජා සාවත්ථිං ගන්ත්වා තස්ස ධිතුයා තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සා පිතු මරණෙන ආජීවිකාභයෙන ව අතිවිය සඤ්ජාතදොමනස්සා බාළ්භං පරිදෙවි. අථ නං සො පිතු සභායො කුටුම්භිකො “යථා නාම කුලාලභාජනං සබ්බං හෙදනපරියන්තං, එවමෙව සත්තානං ජීවිතං හෙදනපරියන්තං. මරණං නාම සබ්බසාධාරණං අප්පටිකාරඤ්ච, තස්මා මා ත්වං පිතරි අතිබාළ්භං සොචි, මා පරිදෙවි, අහං තෙ පිතා, ත්වං මය්හං ධිතා, අහං තව පිතු කිච්චං කරොමි, ත්වං පිතූනො ගෙහෙ විය ඉමස්මිං ගෙහෙ අවිමනා අභිරමස්සු”ති වත්වා සමස්සාසෙසි. සා තස්ස වචනෙන පටිප්පස්සද්ධසොකා පිතරි විය තස්මිං සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානා අත්තනො කපණභාවෙන තස්ස වෙය්‍යාවච්චකාරිනී හුත්වා වත්තමානා පිතරං උද්දිස්ස මතකිච්චං කාතුකාමා යාගුං පවිත්වා මනොසිලාවණ්ණානි සුපරිපක්කානි මධුරානි අමිබ්ඵලානි කංසපාතියං යපෙත්වා යාගුං අමිබ්ඵලානි ව දාසියා ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එවමාහ – “භගවා මය්හං දක්ඛිණාය පටිග්ගහණෙන අනුග්ගහං කරොථා”ති. සත්ථා මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො තස්සා මනොරථං පුරෙන්නො නිසජ්ජාකාරං දස්සෙසි. සා භට්ඨකුට්ඨා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ අත්තනා උපනිතං සුවිසුද්ධවත්ථං අත්ථරිත්වා අදාසි, නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ.

අථ සා භගවතො යාගුං උපනාමෙසි, පටිග්ගහෙසි භගවා යාගුං. අථ සඬ්ඝං උද්දිස්ස භික්ඛුනම්පි යාගුං දත්වා පුන ධොතභත්ථා අමිබ්ඵලානි භගවතො උපනාමෙසි, භගවා තානි පරිභුඤ්ජී. සා භගවන්තං වන්දිත්වා එවමාහ – “යා මෙ, භන්තෙ, පච්චත්ථරණයාගුඅමිබ්ඵලදානවසෙන පවත්තා දක්ඛිණා, සා මෙ පිතරං පාපුණාතු”ති. භගවා “එවං භොතු”ති වත්වා අනුමොදනං අකාසි. සා භගවන්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. තාය දක්ඛිණාය සමුද්දිට්ඨමත්තාය සො පෙතො අමිබ්චනඋය්‍යානවිමානකප්පරුක්ඛපොක්ඛරණියො මහතිඤ්ච දිබ්බසම්පත්තිං පටිලභි.

අථ තෙ වාණිජා අපරෙත සමයෙන වණිජ්ජාය ගච්ඡන්තා තමෙව මග්ගං පටිපන්නා සුබ්බෙ වසිතට්ඨානෙ එකරත්තිං වාසං කප්පෙසුං. තෙ දිස්වා සො විමානපෙතො උය්‍යානවිමානාදිහි සද්ධිං තෙසං අත්තානං දස්සෙසි. තෙ වාණිජා තං දිස්වා තෙන ලද්ධසම්පත්තිං පුච්ඡන්තා –

796. “අයඤ්ච තෙ පොක්ඛරණී සුරම්මා, සමා සුතිත්ථා ව මහොදකා ව;
සුපුප්ඵිතා භමරගණානුකිණ්ණා, කථං තයා ලද්ධා අයං මනුඤ්ඤා.
797. “ඉදඤ්ච තෙ අමිබ්චනං සුරම්මං, සබ්බොතුකං ධාරයතෙ ඵලානි;
සුපුප්ඵිතං භමරගණානුකිණ්ණං, කථං තයා ලද්ධම්ඨං විමාන”න්ති. –

ඉමා ද්වෙ ගාථා අවොචුං.

796. තත්ථ සුරම්මානි සුට්ඨ රමණීයා. සමානි සමතලා. සුතිත්ථානි රත්තමයසොපානතාය සුන්දරතිත්ථා. මහොදකානි බහුජලා.

797. සබ්බොතුකන්ති පුප්ඵ්පගඵලුපගරුක්ඛාදිහි සබ්බෙසු උතුසු සුබාවහං. තෙනාහ “ධාරයතෙ ඵලානි”ති. සුපුප්ඵිතන්ති නිච්චං සුපුප්ඵිතං.

තං සුත්වා පෙතො පොක්ඛරණිආදීනං පටිලාභකාරණං ආචික්ඛන්තො –

798. “අමිබ්පක්කං දකං යාගු, සීතවිජායා මනොරමා;
ධිතාය දින්නදානෙන, තෙන මෙ ඉධ ලබ්භති”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ තෙන මෙ ඉධ ලබ්භතීති යං තං භගවතො භික්ඛුනඤ්ච අමිබ්පක්කං උදකං යාගුඤ්ච මම උද්දිස්ස දෙන්නියා මය්හං ධිතාය දින්නං දානං, තෙන මෙ ධිතාය දින්නදානෙන ඉධ ඉමස්මිං දිබ්බෙ අමිබ්වනෙ සබ්බොතුකං අමිබ්පක්කං, ඉම්ප්පා දිබ්බාය මනුඤ්ඤාය පොක්ඛරණියා දිබ්බං උදකං, යාගුයා අත්ථරණස්ස ව දානෙන උය්‍යානවිමානකප්පරුක්ඛාදිසු සීතවිජායා මනොරමා ඉධ ලබ්භති, සමීජ්ඣතීති අත්ථො.

එවඤ්ච පන වත්වා සො පෙතො තෙ වාණිජෙ තෙත්වා තානි පඤ්ච කභාපණසතානි දස්සෙත්වා “ඉතො උපඬ්ඨං තුම්භෙ ගණ්ඨප්ථං, උපඬ්ඨං මයා ගහිතං ඉණං සොධෙත්වා සුබෙන ජීවතුති මය්හං ධිතාය දෙථා”ති ආහ. වාණිජා අනුක්කමෙන සාවත්ථිං පත්වා තස්ස ධිතාය කථෙත්වා තෙන අත්තනො දින්නභාගම්පි තස්සා එව අදංසු. සා කභාපණසතං ධනිකානං දත්වා ඉතරං අත්තනො පිතු සභායස්ස තස්ස කුටුම්භිකස්ස දත්වා සයං වෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති නිවසති. සො “ඉදං සබ්බං තුය්හංයෙව භොතු”ති තස්සායෙව පටිදත්වා තං අත්තනො ඡෙට්ඨපුත්තස්ස සරසාමීතිං අකාසි.

සා ගච්ඡන්තෙ කාලෙ එකං පුත්තං ලභිත්වා තං උපලාලෙන්ති –

799. “සන්දිට්ඨිකං කම්මං එවං පස්සට්ඨං දානස්ස දමස්ස සංයමස්ස විපාකං;
දාසී අහං අයාකුලෙසු හුත්වා, සුඤ්ඤා හොමී අගාරස්ස ඉස්සරා”ති. —

ඉමං ගාථං වදති.

අටේකදිවසං සත්ථා තස්සා ඤාණපරිපාකං ඔලොකෙන්වා ඔභාසං ඵරිත්වා සම්මුඛෙ යීතො විය අත්තානං
දස්සෙන්වා —

“අසාතං සාතරුපෙන, පියරුපෙන අප්පියං;
දුක්ඛං සුඛස්ස රුපෙන, පමත්තං අතිවත්තති”ති. (උදා. 18; ඡා. 1.1.100) —

ඉමං ගාථමාහ. සා ගාථාපරියොසානෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. සා දුතියදිවසෙ බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස
දානං දත්වා තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසී. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී.
සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසීති.

අම්බවනපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. අක්ඛරුක්ඛපෙතවත්ථුවණ්ණනා

යං දදාති න තං හොතිති ඉදං අක්ඛදායකපෙතවත්ථු. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ
අඤ්ඤතරො සාවත්ථිවාසී උපාසකො සකට්ඨෙහි භණ්ඩස්ස පුරන්තවා වණ්ඨජාය විදෙසං ගන්ත්වා තත්ථ අත්තනො
භණ්ඩං වික්කිණිත්වා පටිභණ්ඩං සකට්ඨෙසු ආරොපෙන්වා සාවත්ථිං උද්දිස්ස මග්ගං පටිපජ්ජී. තස්ස මග්ගං
ගච්ඡන්තස්ස අට්ඨියං එකස්ස සකට්ඨස්ස අක්ඛො භිජ්ජී. අප් අඤ්ඤතරො පුරිසො රුක්ඛගහණත්ථං කුයාරිඵරසුං
ගාභාපෙන්වා අත්තනො ගාමනො නික්ඛමීත්වා අරඤ්ඤෙ විවරන්තො තං යානං පත්වා තං උපාසකං අක්ඛහඤ්ජනෙන
දොමනස්සජ්ජත්තං දිස්වා “අයං වාණිජො අක්ඛහඤ්ජනෙන අට්ඨියං කිලමති”ති අනුකම්පං උපාදාය රුක්ඛදණ්ඩං
ඡින්දිත්වා දළ්භං අක්ඛං කත්වා සකට්ඨෙ යොජෙන්වා අදාසී.

සො අපරෙත සමයෙන කාලං කත්වා තස්මියෙව අට්ඨිපදෙසෙ භුම්මදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්තො. අත්තනො
කම්මං පච්චවෙක්ඛිත්වා රත්තියං තස්ස උපාසකස්ස ගෙහං ගන්ත්වා ගෙහද්වාරෙ යත්වා —

800. “යං දදාති න තං හොති, දෙට්ඨෙව දානං දත්වා උභයං තරති;
උභයං තෙන දානෙන ගච්ඡති, ඡාගරට්ඨ මා පමජ්ජතා”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ යං දදාති න තං හොතිති යං දෙයාධම්මං දායකො දෙති, න තදෙව පරලොකෙ තස්ස දානස්ස
ඵලභාවෙන හොති, අප් ඛො අඤ්ඤං බහුං ඉට්ඨං කන්තං ඵලං හොතියෙව. තස්මා දෙට්ඨෙව දානන්ති යථා තථා දානං
දෙට්ඨ ඵව. තත්ථ කාරණමාහ “දත්වා උභයං තරති”ති, දානං දත්වා දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි දුක්ඛං අනත්ථඤ්ඤ
අතික්කමති. උභයං තෙන දානෙන ගච්ඡතිති දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකඤ්ඤාති උභයම්පි සුඛං තෙන දානෙන උපගච්ඡති
පාපුණාති, අත්තනො පරෙසඤ්ඤා භිතසුඛවසෙනාපි අයමත්ථො යොජෙතබ්බො. ඡාගරට්ඨ මා පමජ්ජතාති ඵවං
උභයානත්ථනිවාරණං උභයභිතසාධනං දානං සම්පාදෙතුං ඡාගරට්ඨ, දානුපකරණානි සජ්ජෙන්වා තත්ථ ව අප්පමත්තා
හොථාති අත්ථො. ආදරදස්සනත්ථං වෙන්ථ ආමෙඬ්ඨිතවසෙන වුත්තං.

වාණිජො අත්තනො කිච්චං තීරෙන්වා පටිනිවත්තිත්වා අනුක්කමෙන සාවත්ථිං පත්වා දුතියදිවසෙ සත්ථාරං
උපසඬ්ඨිකම්පිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසී. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං
කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසීති.

අක්ඛරුක්ඛපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. භොගසංහරණපෙතිවත්ථුවණ්ණනා

මයං භොගෙ සංහරිමිහාති ඉදං භොගසංහරණපෙතිවත්ථු. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති වෙඨවනෙ විහරන්තෙ
රාජගහෙ කිර වතස්සො ඉත්ථියො මානකුටාදිවසෙන සප්පිමධුතෙලධඤ්ඤාදිහි වොහාරං කත්වා අයොනියො භොගෙ
සංහරිත්වා ජීවන්ති. තා කායස්ස හෙදා පරං මරණං බහිනගරෙ පරිබාපිට්ඨෙ පෙනියො හුත්වා නිබ්බන්තිංසු. තා රත්තියං
දුක්ඛාභිභූතා —

801. “මයං භොගෙ සංහරිමිහා, සමෙන විසමෙන ව;
තෙ අඤ්ඤෙ පරිභුඤ්ජන්ති, මයං දුක්ඛස්ස භාගිනි”ති. —

විජ්‍යාලපන්නියෝ හෙරවෙන මහාසද්දෙන විරවිංසු. මනුස්සා නං සුත්වා භික්ෂුසානා විභානාය රත්තියා බුද්ධජ්‍යෙෂ්ඨසා භික්ෂුසානාසා මහාදානං සජ්ජෙත්වා සත්ථාරං භික්ෂුසානාසාදි නිමන්තෙත්වා පඤ්ඤානෙතා බාදනියෙන භොජනියෙන පරිවිසිත්වා භගවත්තං භුත්තාවිං ඔනිතපත්තපාණිං උපනිසිදිත්වා නං පවත්තිං නිවෙදෙසුං. භගවා “උපාසකා තෙන වො සද්දෙන කොචි අත්තරායො නත්ථී, වතස්සො පන පෙනියො දුක්ඛාභිභූතා අත්තනා දුක්ඛං කම්මං කට්ඨෙත්වා පරිදෙවනවසෙන විස්සරෙන විරවන්තියො –

“මයං භොගෙ සංහරිමිහා, සමෙන විසමෙන ව;
තෙ අඤ්ඤෙ පරිභුඤ්ජන්ති, මයං දුක්ඛස්ස භාගිනී”ති. –

ඉමං ගාථාමාහංසුති අවොච.

තත්ථ භොගෙති පරිභුඤ්ජිතබ්බට්ඨෙන “භොගා”ති ලද්ධනාමෙ වත්ථාහරණාදිකෙ විත්තුපකරණවිසෙසෙ. සංහරිමිහාති මච්ඡෙරමලෙන පරියාදිත්තවිත්තා කස්සචි කිඤ්චි අදත්වා සඤ්චිතිමිහ. සමෙන විසමෙන වාති ඤායෙන ව අඤ්ඤායෙන ව, ඤායපතිරූපකෙන වා අඤ්ඤායෙන තෙ භොගෙ අමිහෙහි සංහරිතෙ ඉදානි අඤ්ඤෙ පරිභුඤ්ජන්ති. මයං දුක්ඛස්ස භාගිනීති මයං පන කස්සචිපි සුවරිතස්ස අකතත්තා දුවරිතස්ස ව කතත්තා එතරහි පෙනයොනිපරියාපන්නස්ස මහතො දුක්ඛස්ස භාගිනියො භවාම, මහාදුක්ඛං අනුභවාමාති අත්ථො.

එවං භගවා තාහි පෙනිති වුත්තං ගාථං වත්වා තාසං පවත්තිං කට්ඨෙත්වා නං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙත්වා උපරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

භොගසංහරණපෙනිවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. සෙට්ඨිපුත්තපෙතවත්ථුචණ්ණනා

සෙට්ඨිවස්සසහස්සානීති ඉදං සෙට්ඨිපුත්තපෙතවත්ථු. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන බො පන සමයෙන රාජා පසෙනදි කොසලො අලඬිකතප්පටියත්තො භත්ථික්ඛන්ධවරගතො මහතියා රාජීද්ධියා මහන්තෙන රාජානුභාවෙන නගරං අනුසඤ්චරන්තො අඤ්ඤතරස්මිං ගෙහෙ උපරිපාසාදෙ වාතපානං විවරිත්වා නං රාජවිභූතිං ඔලොකෙත්තිං රූපසම්පත්තියා දෙවච්ඡරාපටිභාගං එකං ඉත්ථී දිස්වා අදිට්ඨපුබ්බෙ ආරම්මණෙ සහසා සමුප්පන්නෙන කිලෙසසමුදාවාරෙන පරිසුට්ඨිතවිත්තො සතිපි කුලරූපාවාරාදිගුණවිසෙසසම්පන්නෙ අන්තෙපුරුෂෙන සභාවලහුකස්ස පන දුද්දමස්ස විත්තස්ස වසෙන තස්සං ඉත්ථියං පටිබද්ධමානසො හුත්වා පච්ඡාසනෙ නිසින්නස්ස පුරිසස්ස “ඉමං පාසාදං ඉමඤ්ච ඉත්ථී උපධාරෙහි”ති සඤ්ඤං දත්වා රාජගෙහං පටිට්ඨො. අඤ්ඤං සබ්බං අමිබසක්කරපෙතවත්ථුමිති ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අයං පන විසෙසො – ඉධ පුරිසො සුරියෙ අනත්ථඬිගතෙයෙව ආගන්ත්වා නගරද්වාරෙ ථකිතෙ අත්තනා ආනිතං අරුණවණ්ණමත්තිකං උප්පලානි ව නගරද්වාරකවාටෙ ලග්ගෙත්වා නිපජ්ජිතුං ජෙතවනං අගමාසි. රාජා පන සිරිසයනෙ වාසුපගතො මජ්ඣිමයාමෙ ස-ඉති න-ඉති දු-ඉති සො-ඉති ව ඉමානි වත්තාරි අක්ඛරානි මහතා කණ්ඨෙත උච්චාරිතානි විය විස්සරවසෙන අස්සොසි. තානි කිර අතීතෙ කාලෙ සාවත්ථීවාසිහි වතුහි සෙට්ඨිපුත්තෙහි භොගමදමත්තෙහි යොබ්බනකාලෙ පාරදාරිකකම්මවසෙන බහුං අපුඤ්ඤං පසවෙත්වා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තස්සෙව නගරස්ස සම්පෙ ලොහකුම්භියං නිබ්බන්තිත්වා පච්චමානෙහි ලොහකුම්භියා මුඛවට්ටිං පත්වා එකෙකං ගාථං වත්ථුකාමෙහි උච්චාරිතානං තාසං ගාථානං ආදිඅක්ඛරානි , තෙ පට්ඨමක්ඛරමෙව වත්වා වෙදනාප්පත්තා හුත්වා ලොහකුම්භිං ඔතරිංසු.

රාජා පන නං සද්දං සුත්වා භික්ෂුසානො සංවිග්ගො ලොමහට්ඨජානො නං රත්තාවසෙසං දුක්ඛෙන චිතිනාමෙත්වා විභානාය රත්තියා පුරොහිතං පක්කොසාපෙත්වා නං පවත්තිං කට්ඨෙසි. පුරොහිතො රාජානං භික්ෂුසානං ඤාත්වා ලාභගිද්ධො “උප්පන්නො බො අයං මය්හං බ්‍රාහ්මණානඤ්ච ලාභජ්ජාදනුපායො”ති වින්තෙත්වා “මහාරාජ, මහා වතායං උපද්දෙවො උප්පන්නො, සබ්බවතුක්කං යඤ්ඤං යජාහී”ති ආහ. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා අමච්චෙ ආණාපෙසි “සබ්බවතුක්කයඤ්ඤස්ස උපකරණානි සජ්ජෙථා”ති. නං සුත්වා මල්ලිකා දෙවී රාජානං එවමාහ – “කස්මා, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං සුත්වා අනෙකපාණවධනිංසනකකිව්වං කාතුකාමොසි, නනු සබ්බත්ථ අප්පටිභතඤ්ඤාණවාරො භගවා පුච්ඡිතබ්බො? යථා ව තෙ භගවා බ්‍යාකරිස්සති, තථා පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති. රාජා තස්සා වචනං සුත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා නං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා “න, මහාරාජ, තතොනිදානං තුය්හං කොචි අත්තරායො”ති වත්වා ආදිතො පට්ඨාය තෙසං ලොහකුම්භිනිරයෙ නිබ්බන්තසත්තානං පවත්තිං කට්ඨෙත්වා තෙහි පච්චෙකං උච්චාරෙතුං ආරද්ධගාථායො –

802. “සෙට්ඨිවස්සසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
නිරයෙ පච්චමානානං, කදා අන්තො භවිස්සති.

803. “නත්ථී අන්තො කුතො අන්තො, න අන්තො පටිදිස්සති;
තථා හි පකං පාපං, තුය්හං මය්හඤ්ච මාරිසා.

804. “දුප්ප්විතමජීවිමහ, යෙ සන්නෙ න දදම්හසෙ;
සන්නෙසු දෙයාධම්මෙසු, දීපං නාකම්හ අත්තනො.

805. “සොහං නුන ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වද්ද්ද්දු සීලසම්පන්නො, කාහාමී කුසලං බහු”න්ති. —

පරිපුණ්ණං කත්වා කට්ඨං.

802. තත්ථ සට්ඨිවස්සසහස්සානීති වස්සානං සට්ඨිසහස්සානි. තස්මිං කිර ලොහකුම්භිනිරයෙ නිබ්බත්තසන්නො අධො ඔගච්ඡන්තො තිංසාය වස්සසහස්සෙහි හෙට්ඨිමතලං පාපුණාති, තතො උද්ධං උග්ගච්ඡන්තොපි තිංසාය එව වස්සසහස්සෙහි මුඛවට්ටිපදෙසං පාපුණාති, තාය සඤ්ඤාය සො “සට්ඨිවස්සසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො”ති ගාථං වත්තුකාමො සංඉති වත්වා අධිමත්තවෙදනාප්පන්නො හුත්වා අධොමුඛො පති. භගවා පන තං රඤ්ඤො පරිපුණ්ණං කත්වා කට්ඨං. එස නයො සෙසගාථාසුපි. තත්ථ කදා අත්තො භවිස්සතීති ලොහකුම්භිනිරයෙ පච්චමානානං අමීහාකං කදා නු ඛො ඉමස්ස දුක්ඛස්ස අත්තො පරියොසානං භවිස්සති.

803. තථා හීති යථා කුශ්භං මය්හඤ්ච ඉමස්ස දුක්ඛස්ස නත්ථි අත්තො, න අත්තො පටිදිස්සති, තථා තෙන පකාරෙන පාපකං කම්මං පකතං තයා මයා වාති විහත්තිං විපරිණාමෙත්වා වත්තබ්බං.

804. දුප්ප්විතන්ති විඤ්ඤුහි ගරහිතබ්බං ජීවිතං. යෙ සන්නෙති යෙ මයං සන්නෙ විජ්ජමානෙ දෙයාධම්මෙ. න දදම්හසෙති න අදම්හ. චුත්තමෙවත්ථං පාකට්ඨතරං කාතුං “සන්නෙසු දෙයාධම්මෙසු, දීපං නාකම්හ අත්තනො”ති චුත්තං.

805. සොහන්ති සො අහං. නුනාති පරිචිතක්කෙ නිපාතො. ඉතොති ඉමස්මා ලොහකුම්භිනිරයා. ගන්ත්වාති අපගන්ත්වා. යොනිං ලද්ධාන මානුසින්නි මනුස්සයොනිං මනුස්සත්තභාවං ලභිත්වා. වද්ද්ද්දුති පරිච්චාගසීලො, යාවකානං වා වචනඤ්ඤු. සීලසම්පන්නොති සීලාචාරසම්පන්නො. කාහාමී කුසලං බහුන්ති පුබ්බෙ විය පමාදං අනාපජ්ජිත්වා බහුං පහුතං කුසලං පුඤ්ඤකම්මං කරිස්සාමි, උපචිනිස්සාමිති අත්ථො.

සත්ථා ඉමා ගාථායො වත්වා විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ මත්තිකාරත්තුප්පලභාරකො පුරිසො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. රාජා සඤ්ජාතසංවෙගො පරපරිග්ගහෙ අභිජ්ඣං පභාය සදාරසන්තුට්ඨො අභොසිති.

සෙට්ඨිපුත්තපෙනවත්ථුචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. සට්ඨිකුට්පෙනවත්ථුචණ්ණනා

කිං නු උම්මත්තරුපොවාති ඉදං සත්ථරි වෙච්චනෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං පෙනං ආරබ්භ චුත්තං. අතීතෙ කිර බාරාණසිනගරෙ අඤ්ඤතරො පීඨසප්පි සාලිත්තකපයොගෙ කුසලො, තහිං සක්ඛරබ්බපනසිප්පෙ නිජ්ජත්තිං ගතො නගරද්වාරෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ නිසීදිත්වා සක්ඛරපහාරෙහි හත්ථිඅස්සමනුස්සරථකුටාගාරධප්පුණ්ණසට්ඨාදිරූපානි නිග්‍රොධපත්තෙසු දස්සෙති. නගරදාරකා අත්තනො කීළනත්ථාය මායකඛ්ඨමාසකාදීනි දත්වා යථාරූචි තානි සිප්පානි කාරාපෙන්නි.

අට්ඨකදිවසං බාරාණසිරාජා නගරතො නික්ඛමිත්වා තං නිග්‍රොධමුලං උපගතො නිග්‍රොධපත්තෙසු හත්ථිරූපාදිවසෙන නානාවිධරූපවිහත්තියො අප්පිතා දිස්වා මනුස්සෙ පුච්ඡි — “කෙන නු ඛො ඉමෙසු නිග්‍රොධපත්තෙසු එවං නානාවිධරූපවිහත්තියො කතා”ති? මනුස්සා තං පීඨසප්පිං දස්සෙසු “දෙව, ඉමිනා කතා”ති. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා එවමාහ — “සක්කා නු ඛො, භණ්ණ, මයා දස්සිතස්ස එකස්ස පුරිසස්ස කට්ඨන්තස්ස අජානන්තස්සෙව කුච්ඡියං අජලණ්ඩිකාහි පුරෙතු”න්ති? “සක්කා, දෙවා”ති. රාජා තං අත්තනො රාජභවනං නෙත්වා බහුභාණ්ණෙකෙ පුරොහිතෙ නිබ්බන්තරුපො පුරොහිතං පක්කොසාපෙත්වා තෙන සහ විචිත්තෙ ඔකාසෙ සාණ්පාකාරපරික්ඛිත්තෙ නිසීදිත්වා මන්තයමානො පීඨසප්පිං පක්කොසාපෙසි. පීඨසප්පි නාලිමත්තා අජලණ්ඩිකා ආදායාගන්ත්වා රඤ්ඤො ආකාරං ඤත්වා පුරොහිතාහිමුඛො නිසින්නො තෙන මුඛෙ විවට්ඨො සාණ්පාකාරවිවරෙන එකෙකං අජලණ්ඩිකං තස්ස ගලමුලෙ පතිට්ඨාපෙසි. සො ලජ්ජාය උග්ගිලිතුං අසක්කොන්තො සබ්බා අප්පිකොභරි. අථ නං රාජා අජලණ්ඩිකාහි පුරිතොදරං විස්සජ්ජි — “ගච්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, ලද්ධං තයා බහුභාණ්ණාය ඵලං, මද්දනඵලපියභිගුතවාදීහි අභිසංඛතං පානකං පිචිත්වා උච්ඡිධ්වෙහි, එවං තෙ සොත්ථි භවිස්සති”ති. තස්ස ච පීඨසප්පිස්ස තෙන කම්මෙන අත්තමනො හුත්වා චුද්දස ගාමෙ අදාසි. සො ගාමෙ ලභිත්වා අත්තානං සුඛෙන්තො පිණෙන්නො පරිජනම්පි සුඛෙන්තො පිණෙන්නො සමණබ්‍රාහ්මණාදීනං යථාරහං කිඤ්චි දෙන්තො දිට්ඨධම්මිකං සම්පරාසිකඤ්ච අත්ථං අභාපෙන්නො සුඛෙන්තෙව ජීවති, අත්තනො සන්තිකං උපගතානං සිප්පං සික්ඛන්තානං භත්තවෙනනං දෙති.

අපේකො පුරිසො තස්ස සන්තිකං උපගන්ත්වා එවමාහ – “සාධු, ආචරිය, මමිපි එතං සිප්පං සික්ඛාපෙහි, මය්හං පන අලං භත්තවෙනනෙතා”ති. සො තං පුරිසං තං සිප්පං සික්ඛාපෙසි. සො සික්ඛිතසිප්පො සිප්පං වීමංසිතුකාමො ගන්ත්වා ගඬිගාතීරෙ නිසින්තස්ස සුනෙන්තස්ස නාම පච්චෙකබ්බද්ධස්ස සක්ඛරාහිසානෙන සීසං භින්දි. පච්චෙකබ්බද්ධො තත්ථෙව ගඬිගාතීරෙ පරිනිබ්බාසි. මනුස්සා තං පචත්තිං සුත්වා තං පුරිසං තත්ථෙව ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදීහි පහරිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසුං. සො කාලකතො අවිචිමහානිරයෙ නිබ්බන්තිත්වා බහුනි වස්සසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහනගරස්ස අවිදුරෙ පෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස කම්මස්ස සරික්ඛකෙන විපාකෙන භවිතබ්බන්ති කම්මවෙගුක්ඛිත්තානි පුබ්බණ්හසමයං මජ්ඣන්තිකසමයං සායන්හසමයංඤ්ච සට්ඨි අයොකුට්ඨසහස්සානි මත්ථකෙ නිපතන්ති. සො ඡින්නභින්නසීසො අධිමත්තවෙදනාප්පත්තො භූමියං නිපතති, අයොකුට්ඨෙසු පන අපගතමත්තෙසු පටිපාකතිකසිරො තිට්ඨති.

අපේකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ගිජ්ඣකුට්ඨපබ්බතා ඔතරන්තො තං දිස්වා –

806. “කිං නු උම්මත්තරුපොච, මිගො භන්තොච ධාවසි;
නිස්සංසයං පාපකම්මන්තො, කිං නු සද්දායසෙ තුව”න්ති. –

ඉමාය ගාථාය පටිපුච්ඡි. තත්ථ උම්මත්තරුපොචාති උම්මත්තකසභාවො විය උම්මාදප්පත්තො විය. මිගො භන්තොච ධාවසිති භන්තමිගො විය ඉතො චිතො ච ධාවසි. සො හි තෙසු අයොකුට්ඨෙසු නිපතන්තෙසු පරිත්තාණං අපස්සන්තො “න සියා නු බො එවං පහාරො”ති ඉතොපි එත්තොපි පලායති. තෙ පන කම්මවෙගුක්ඛිත්තා යත්ථ කත්ථවි ධීතස්ස මත්ථකෙයෙව නිපතන්ති. කිං නු සද්දායසෙ තුවන්ති කිං නු බො තුවං සද්දං කරොසි, අතිවිය විස්සරං කරොන්තො විවරසි.

තං සුත්වා පෙනො –

807. “අහං භදන්තෙ පෙනොමිහි, දුග්ගතො යමලොකිකො;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතො.

808. “සට්ඨි කුට්ඨසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
සීසෙ මය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ච මත්ථක”න්ති. –

ද්විති ගාථාහි පටිච්චනං අදාසි. තත්ථ සට්ඨි කුට්ඨසහස්සානීති සට්ඨිමත්තානි අයොකුට්ඨසහස්සානි. පරිපුණ්ණානීති අනුනානි. සබ්බසොනි සබ්බභාගතො. තස්ස කිර සට්ඨියා අයොකුට්ඨසහස්සානං පතනප්පභානකං මහන්තං පබ්බතකුට්ඨපමාණං සීසං නිබ්බන්ති. තං තස්ස වාලග්ගකොට්ඨිතුදනමත්තමිපි යානං අසෙසෙත්වා තානි කුටානි පතන්තානි මත්ථකං භින්දන්ති, තෙන සො අට්ටස්සරං කරොති. තෙන චුත්තං “සබ්බසො සීසෙ මය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ච මත්ථක”න්ති.

අථ නං ථෙරො කතකම්මං පුච්ඡන්තො –

809. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කිස්ස කම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසි.

810. “සට්ඨි කුට්ඨසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
සීසෙ තුය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ච මත්ථක”න්ති. –

ද්වෙ ගාථා අභාසි.

තස්ස පෙනො අත්තනා කතකම්මං ආචික්ඛන්තො –

811. “අථද්දසාසිං සම්බුද්ධං, සුනෙන්තං භාවිතින්ද්‍රියං;
නිසින්තං රුක්ඛමුලස්මිං, ඤායන්තං අකුතොභයං.

812. “සාලිත්තකප්පභාරෙන, භින්දිස්සං තස්ස මත්ථකං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡිසං.

813. “සට්ඨි කුට්ඨසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
සීසෙ මය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ච මත්ථක”න්ති. –

නිස්සො ගාථායො අභාසි.

811. තත්ථ සම්බුද්ධන්ති පච්චෙකසම්බුද්ධං. සුනෙන්තන්ති එවංනාමකං. භාවිතින්ද්‍රියන්ති අරියමග්ගභාවනාය භාවිතසද්ධාදිඉන්ද්‍රියං.

812-13. සාලිත්තකප්පහාරෙනාති සාලිත්තකං වුව්චති ධනුකෙන, අඬගුලිහි එව වා සක්ඛරබ්භනපයොගො. තථා හි සක්ඛරාය පහාරෙනාති වා පායො. භින්දිස්සන්ති භින්දිං.

තං සුත්වා ථෙරො “අත්තනො කතකම්මානුරූපමෙව ඉදානි පුරාණකම්මස්ස ඉදං ඵලං පටිලභති”ති දස්සෙන්තො

814. “ධම්මෙන තෙ කාපුරිස;
සට්ඨි කුටසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
සීසෙ තුය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ව මත්ථක”න්ති. —

ඔසානගාථමාහ. තත්ථ ධම්මෙනාති අනුරූපකාරණෙන. තෙති තව, තස්මිං පච්චෙකඛුද්ධෙ අපරජ්ඣන්තෙන තයා කතස්ස පාපකම්මස්ස අනුවිජචිකමෙවෙනං ඵලං තුය්හං උපනිතං. තස්මා කෙනචි දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහ්මුනා වා අපි සම්මාසම්බුද්ධෙනපි අප්පට්ඨාහනීයමෙතන්ති දස්සෙති.

එවඤ්ච පන චත්වා තතො නගරෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කතහත්තකිච්චො සායන්හසමයෙ සත්ථාරං උපසඩ්ධම්මිත්වා තං පචත්තිං භගවතො ආරොවෙසී. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්තො පච්චෙකඛුද්ධානං ගුණානුභාවං කම්මානඤ්ච අවඤ්ඤානං පකාසෙසි, මහාජනො සංවෙගජානො හුත්වා පාපං පහාය දානාදිපුඤ්ඤතිරතො අහොසිති.

සට්ඨිකුටපෙතචත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති බුද්දක-අට්ඨකථාය පෙතචත්ථුස්මිං

සොළසචත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස

චතුත්ථස්ස මහාවග්ගස්ස අත්ථසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව —

යෙ තෙ පෙනෙසු නිබ්බත්තා, සත්තා දුක්කටකාරිනො;
යෙහි කම්මෙහි තෙසං තං, පාපකං කටුකප්ඵලං.

පච්චක්ඛතො විභාවෙන්ති, පුච්ඡාපිස්සජ්ජනෙහි ව;
යා දෙසනානියාමෙන, සතං සංවෙගවඩ්ඪන්ති.

යං කථාවත්ථුකුසලා, සුපරිඤ්ඤාතචත්ථුකා;
පෙතචත්ථුති නාමෙන, සඩ්ධායිංසු මහෙසයො.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, පොරාණට්ඨකථානායං;
නිස්සාය යා සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

යා තත්ථ පරමත්ථානං, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථ-දීපනී නාම නාමතො.

සම්පත්තා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලචිතිච්ඡයා;
සා පන්තරසමත්තාය, පාළියා භාණුවාරතො.

ඉති තං සඩ්ධරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාථස්ස සාසනං.

ඔගාහෙත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිනො හොන්තු, විමුත්තිරසභාගිනො.

විරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිච්චං, හොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතිපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

ඉති බදරතිත්ථචිහාරවාසිනා මුනිවරයතිනා

හදන්තෙන ආචරියධම්මපාලෙන කතා පෙතවත්ථුඅත්ථසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පෙතවත්ථු-අට්ඨකථා සමත්තා.